

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1000
5F

42.110.2

29088.5F

Rec. 1 Nov. 1858.

+ Bartholomæus Hutlumusianus

ΕΙΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωδὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ ἀνέβη τὴν τοῦ Τυπικοῦ προσθήκην
κατὰ τὴν διαταξὴν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡς τῆ ἐγγραφῆς ἀδείας

Ἀναθεωρηθῆν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθῆν

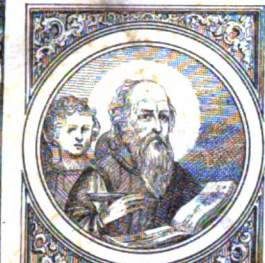
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Νῦν Τὸ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Greek Church.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

C9088.5 F

1858, Nov. 1.

12 vols.

Bought.

Μ Η Ν

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ παροῦσα ἡμέρα, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄ τῆς Ἑορτῆς γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. δ΄. Σοφίας ἐραστής. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄. Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἢ Λιτή τοῦ Ἁγίου, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τοῦ Πολυελίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα κατὰ ὄρθρον, καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, τὰ Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπό γ΄, Ὁδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἰδιόμελον,

Gennaro.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. Ἡ Τιμωτέρα στιχολογῆται καὶ μετ' αὐτὴν, ἢ Θ'. Ὁδῆ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, λέγε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Ὑιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἢ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγε τὸ, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα Ἑορτὴ, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄ στάσιν τοῦ Μάκαριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γενεῖ τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτηθηναί· ἀλλ'

ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητῆς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεῖς, Κύριε δόξα σοι (*).

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οἱ ἐπιώνυμω κληθεῖς τῆς βασιλείας, ὅτε τὸ βασίλειον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πάτερ ἐποίμανας, τότε διαδήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς Βασιλείας Βασιλεῖε, βασιλευόντων, ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συννοούμενος, αἰδῖως Υἱὸς καὶ συναναρχος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ιεραρχίας στολαῖς ἠγλαϊσμένος, χαίρων ἀνεκλήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας Βασιλεῖε, ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ Δεῖῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξαζόμεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις συνῶν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πατέρ Βασιλεῖε· ὧν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρκος· τῆς ἐντρυφῶντας, τῆς Θεοπνεύστου διδασκαλίας σε, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Σοφίας ἐραστῆς γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας

(*) Χειρόγραφον παλαιὸν εἰς μεμβράναν ἔχει τὰ ἀνωτέρω δύο Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἵνων, τοιζόμενα διὰ σημείων μουσικῶν· οὐκ ἔχει δὲ αὐτὸ ἐκ τῶν ἐξῆς Προορτίων οὔτε Τριώδια, οὔτε Προσόμοια τῶν Αἵνων, ἢ τῶν Ἀποστίχων αὐτῶν. Ἄλλ' οὐδὲ Λιτήν ἔχει, οὐδὲ Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου εἰς οὐδεμίαν Ἑορτὴν τοῦ παρόντος μηνός, εἰμὴ μόνον τὰ τῆς Ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Καθίσματα. Ἄδηλον δὲ, ποίας ἐποχῆς ἐστὶ τὸ χειρόγραφον τοῦτο, μὴ ὄντος σσημειωμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγράφη· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων εἰκάζεται, ὅτι ἐστὶν ἔργον τοῦ ΙΓ' αἰῶνος, ἢ καὶ ὀλίγον τι ἀρχαιότερον.

συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνους, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ Δεῖς μελέτη Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀζώωμα, ἀρετῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολῆν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομῆν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἀμεμπτος. Καὶ θῆσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατήρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἄβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ ἀύξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θῆσω σε εἰς Ἐθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σου ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἄβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἄβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῆ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

Κεφ.
ζ. 1.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καθ.
τ. 22.

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουναῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκητούς, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἠνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτῆ ἑσθλόν ἐπ' ἀνέμων. Ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νεφέη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθεῖναι τῆ θαλάσσης ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδάτα ἢ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἦμην, ἣ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμ.
τ. 31.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίσανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτούς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δικαίος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσῃ χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίᾳς καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτισεῖ πρόσωπον συνετῆ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μελ-

λοντα εἰκάζειν· ἐπίσκαται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἀνθρώπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ἐσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων παρέδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ἔτι ἐγὼ δεῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σε, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασιλείε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογματῶν εὐσεβῶν τῇ οἰκούμενῃ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοί τῆς χάριτος, ἔμχρισέ σε ἱερουγῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασιλείε Θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐδία γενόμενος, τῆς ὁσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλκος.

Βύζαντος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασιλείε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῷ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως· καὶ ἀθλητικῇ ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν Ἐπαρχοῦ κατήσχυνας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγγνων ἐκτομὴν ἀπει-

(*) Καὶ ἀλλαγῶ ἐσημειώθη, ὅτι τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἠρατισμένον ἐστὶν ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ ἐδαφίων τῶν τῆ Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τῆς Σοφίας αὐτοῦ.

λῆντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρ-
τυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀ-
νεδήσω τῆς νίκης παραὶ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ε'ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πα-
τερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πι-
στεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀν-
θρώπων, κατέδεξατο σπαργάνων περιβα-
λὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ἀ-
όκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ
τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βασιῶμεν· Σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Ω'δεῖα καὶ ἱερά τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας
μέλισσα, Βασιλῆις παμμακάρισε· σὺ γὰρ
τοῦ Δείου πόθῳ τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλί-
σας, τῶν θεοσυγῶν αἱρέσεων, τὰς βλασφημίας
κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν,
εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν
τοὺς θεIOUS λειμῶνας, τῆς ἀκηραίου διερχόμε-
νος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τὴν
Τριάδα τὴν ὁμοούσιον. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετὰς,
Πατὴρ ἡμῶν Βασιλῆι· Μωϋσέως τὸ πρᾶ-
νον· Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον· Πέτρου τὴν ὁμολογίαν·
Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν· ὡς Παῦλος ἐκβοῶν
οὐκ ἐπαύσω· Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ;
τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;
Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἐκέτευε σωθῆναι
τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐκμελήσας τὴν φύσιν, καὶ πάν-
των περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον
εὖρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιου-
ρὸν τοῦ παντός· ὃ καὶ μᾶλλον προσθέμενος,
τῶν ἐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε
καὶ ἡμᾶς, τοῦ Δείου πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα
Βασιλῆι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο'τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κο-
μισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων,

σηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρ-
χεις δόξα καὶ ἐδραῖωμα, παμμακάριστε Βασι-
λῆι, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας
ὑπόδειγμα. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, αὐ-
τὸν ἐκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρ-
κὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ'
ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι
πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητής, τὰ
τοῦ Νόμου ἐκπληροῦ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ
κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων
δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς, Κύριε
δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου,
ὡς δεξαμένη τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεο-
πρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐ-
τραίνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμη-
σας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χρι-
στον τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέ-
λαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυε-
σπλαγγχε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, Περι-
τομὴν, θελήσει καταδέχη σαρκικὴν, ὅπως παύ-
σης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ καλυμμα τῶν
παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα
τῇ εὐσπλαγγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λό-
γῳ συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ω'ς βασιλείον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, τὸν Βασιλείον πάντες ἀνευφημήσω-
μεν, τῶν δογμάτων θαυρατὸν τὸν ἀνέκλειπτον·
διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαιδευσεν ἡμᾶς,
Τριάδα σέβειν Ἁγίαν, ἠνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ,
διαρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Βασιλῆι σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἐκέτευε
λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντάς τὴν μνήμην σου,
χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων· ὅ-
πως ἀτόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον
φιλόανθρωπον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τῆ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἅνω, ὡς βρέφος περιτέμενται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. "Οὕτως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νόματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. "Οθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἱεράρχα Βασιλίει, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Ως ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφήν τοῦ δούλου, καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεαῖς, πάντα τὰ φρούαγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκλήρυξας· καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήρησας. Ἱεράρχα Βασιλίει, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, ὁμοιον.

Η τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογματῶν τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀκαθάστως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησαίμενος σαλπύγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. "Οθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας γλῶσσης, μισθὸς τῶν ἀγῶνων σε, κομισαίμενος "Οσιε. Ἱεράρχα Βασιλίει, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντε σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε·

δια τούτο πάντες, πρὸς σε καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτήμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τῆ δεινοῦ κοσμοκράτορος· δια τούτο βρωμέν σοί· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἦχος. Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, "Οσιε Πάτερ· καὶ γεγονόςας Ποιμὴν τῆς τῆ Χριστῆ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι,
» τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι
» δεδόξασται.

Η ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῆ σῆ Χριστέ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιαζέται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιτομὴν, δέχεται τῆ ὀγδοάδι Χριστός, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σικιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοὺ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασιλίει, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίσι σου· ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννέσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγωγήσας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίξῃ βασιλείσι, Πάτερ Βασιλίει.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἐφθασας, καὶ ἀστασίαςον,

τὴν οὐράνιον βασιίαν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασιίαιε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασιίαιε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, δῦμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγονώς, μύστης ἀρρήτων Βασιίαιε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασιίαιον, ἐμυσταγωγήσας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξη-
» ρᾶς οἰκίους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακα-
» λύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖός, ἐν πολέμοις
» Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτέρα.

» Στίβει θαλάσσης, κυματοῦμενον σάλον,
» Ἦπειρον αὔθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
» Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἴγυπτίων,
» Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ο Λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερῆσιος, εἰς λῆξιν τῆς Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Τοῦ Νόμου πληρωτὴς ὡς ἐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Παιδείας γεγονώς ἀπάσης ἐμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασιίαιε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὡς Βασιίαιε.

Βασιίαιε, σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πράξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειότερας ἐπιδείξει, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυθήης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστῆ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σε Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφρα-

στον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφάνερωσας.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἄγνη, οὐρανῶν αἱ Δυναμεις αἰεπάρθενε.

Καταβασία.

» Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔσι δίκαιος
» πλὴν σου Κύριε.

Ἐτέρα.

» Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βερῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
» ᾨτῶν πρὸς ἡμᾶς ἤδεται δωρημάτων.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'ξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεῖξω σοφίαν Κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὠφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὄθεν καὶ Ἀγγελῶν, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεοφάντορ Βασιίαιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὡσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασιίαιε· ὃν ἰκέτευε, ὡς παρρησίαν κεκτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. Χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Ἡτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θείος μύστης Χριστοῦ Βασιίαιος.

ᾨδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοίαν τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φα-
» λάνθρωπε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐκὼν περιετμήθη, τῶν Ἐθνῶν τὰ πλήθη, σωζὼν τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἀληκτον, ἡ ὀγδοὰς ζῶν ἐξεικονίζει, ἐν ἧ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστὸς.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὡσπερ, τῷ τόκῳ Χριστοῦ ἡ Νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου Παμμακάριστε.

Σεμνυόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότηα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασιλείε οὐ κατήγαγες.

Αταπεινώτος ὦφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ χάρισμα καὶ τεῖχος, ὄχυρόν Βασιλείε παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἀπάτην ὦφθης πᾶτερ Βασιλείε. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ τὸν Θεόν, ἀσπέρως συλλαβοῦσα, τοῦ αἰεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

» **Α**κήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος
» Υἱῷ ὄλος γεγονώς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις. Ἐτέρα.

» **Π**υρῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας, Ὑμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν, Ῥῆγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσας ἀρρήτου Λόγου, Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετριβή.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰῶνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀνερμηνεύτως προσελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν μὴ ἀπαξιώσας, ἐνδύσασθαι μορφήν, ὡς βρέφος νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτὶ ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιάν τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησαμένη· ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Αγγελὸς διπλῆν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἐορτὴν σήμερον· Περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότης, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμης οἰκέτου σοφοῦ καὶ τρισμακάρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστὸς· διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασιλείε.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρό τοῦ Νόμου Ἰωσήφ γέγονε, τῆς κατὰ σὲ τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὸς ἐστίατωρ, ἐδείχθης Βασιλείε.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρῶς, ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ Γένεσιν, τῷ Μωϋσεῖ, αὐτὸς ἐρμηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμακάρι Βασιλείε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

» Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατὰ κριμα ἦκει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίω δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πέσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείναν, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται. Ἐτέρα.

» **Ε**ἰς ἁγίου ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου, Ἰὼν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, Νῆαν προσωμίσημεν ἀπλανῆ τρίβον, Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωῆν μου.

Εἴληψε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς νηπιάσας, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δεῖξαι, Περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομῆς τε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εθρεψας λιμῶ τακείσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινῶντων καρ-

δίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασιλείε Δεικῆς εὐφροσύνης.

Εθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφή τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασιλείε· οὐ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ηθροισας τῷ τῆς μελίσης, Βασιλείε φιλοπίνω, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Εσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ βρυστοῖς, Πάτερ Βασιλείε, τὰ μένοντα ὡς σοφὸς κατεκτήσω. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν αἰπιάρθενον, Ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

- » **Η** φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός,
- » ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Πρόδρομος,
- » ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
- » καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός,
- » ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἐτέρα.

- » Ἰμερτόν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
- » Ἦχῳ Πατῆρ, ὃν γαστρός ἐξηρεῦξατο.
- » Ναί, φησὶν, οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
- » Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία.

Κοντάκιον, Ἦγος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης βᾶσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασιλείε Ὅσιε. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βᾶσις τῶν δογμάτων, Βασιλείος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, Δερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς Δαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλαφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καρδαρικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπεινώσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ἃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασιλείε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λαΐ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι', καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἐορταζόμεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος·

Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατέδεξάτο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτων περιτομῆν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιλεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μὲν τοὶ καὶ πανηγυρίζομεν αὐτὴν, Ἐορτὴν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὅσπερ γὰρ ἑνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφυγε, καὶ τὸ ἀληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἑννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφῆναι κατατολμώντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφῆς ἦν καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι, τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν, καὶ τὸν Νόμον λύειν, συκοφαντοῦντας τὸν, μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακὴν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτώ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρός καὶ Ἰωσήφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, διήγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ηλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῆ Βασιλείος, καὶ Δανῶν, ἐν Κυρίῳ.

Ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν, ἐκ τῶν βιβλῶν.

Ἰανουαρίοιο Δάνες, Βασιλείε, πρώτη.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιούς ἐπαρρησιάσατο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασιλεὺς, πρὸς δίκην λυμαιομένης τῆς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρός ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρός, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνου τοὺς καθ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἦπτον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὲ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀρετῆς τῆς Ἐπαρχῆς καταπλήξας, καὶ λόγους συνθεῖς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἧβῃ καταστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Παύλην ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρριπτον, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιτηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶ εἰκῶς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρεῖας, κῶλος τοὺς κρατάφους, ἡρεμα ἐν χρῶ κυρίας, τὴν ὑπὲρ τὴν ἀρκούντως καθεῖμενος, μεσαιπόλιος υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, Οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ, Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μηροῦ γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρὰ παμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλογτος, ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντά, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῇ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεός, ἀλλ' ὡς βροτός, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητῆς τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἀμαρτίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὡς Βασιλείε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἰκός τε τῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτήν, ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ βάκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολῦτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφία, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρίς, ἡ ὡσπερ μία ψυχὴ, ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασιλείος, πόθῳ θεϊκῶ συνημμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος, νῦν ἰκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς καὶ πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἢ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις, γῆρως βακτηρία ἐδείχθης, παιδαγωγία νεότητος, καὶ Μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασιλείε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παντός Βασιλείε, συνδισκέψω τὰ τοῦ Πνεύ-

ματος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι· ὄθεν ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγασες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ἔρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην Ἄγνῃ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου Οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

» **Ν**έους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομι-
» λήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου,
» ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ Θεοῦ Ἀγγέλου συ-
» κατάβασις· ὄθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐ-
» χαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν
» Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐτέρα.

» **Ε**φλεξε ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων ταῖς κάρας,
» Ὁ τῆς καμίνου τὴν μεταρσίον φλόγα,
» Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
» Τὴν δυσκᾶθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας,
» Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἀρρήτῳ σοφία, συστησάμενον τὰ πάν-
» τα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς
» τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
» Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἦν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον. Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοία, δωρησάμενον Βασιλεῖον τῷ κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, σαλπιγγά τε Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν δαφιλεῖ ἐνεργεία, ἐνοικῆσαντα τῷ σοφῷ Βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ, εὐσεβῶς θεολογηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαβόντες Βασίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρίζοντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγοῦσας, μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον. **Καταβασία.**

» **Μ**υστήριον παραδόξον, ἢ Βαβυλῶνος ἔ-
» δειξε κάμινος, πηγαίσασα δρόσον· ὅτι
» ρεῖθροις ἔμελλεν, αὐλὸν πῦρ εἰσδέχασθαι ὁ
» Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκὶ βαπτιζόμενον
» τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπε-
» ρυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερα.

» **Ε**λευθέρα μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται·
» Υἱοὶ δὲ φῶτος, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
» Μόνος στεναρίζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
» Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον,
» Ἥ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ Δ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρα-
τευμάτων. **Δίς.**

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ
περιτημθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λα-
βόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος
πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετημήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐ-
κλήθη.

Ἔτερα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλείου τὸν
Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασιλείου τὸν
Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑπέρλαμπρον
φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέ-
του, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρης.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐ-
» ξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδη-

» μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
» σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγγε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Υπερβάς τοὺς ὅρους Χριστὸς, τῆς ἀνθρω-
πίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφῶς ἐκ Παρθέ-
του ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν,
καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται,
καὶ πληρωτῆς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τοῦ ἐνδοξα, Χριστοῦ ὁ-
νομαστήρια, ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν·
Ἰησοῦς γὰρ Δεσπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον·
σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ, τοῦ Ἱεράρχου
μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χρι-
στοῦ Βασιλείε, τοῖς ζωφόροις ἴχνεσιν ἐπη-
κολούθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυ-
χὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἀρι-
στα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον, Χριστοῦ κα-
τιδῶν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον
Ἱεραρχίας σοφῆ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθεὶς, κα-
ταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ
Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασιλείε.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας, τῆς χορείας
τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν
σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας
τε τῶν Προφητῶν, ἡξιώθης Βασιλείε· τῆς Θεο-
τόκου μύστης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρης
γέγονας. (*)

Θεοτοκίον.

Ο τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι, στεγαζὼν μόνος
Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσ-
σους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἀγνή τὴν σάρκα
προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς
Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία.

» **Α** πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἐνθεὸν ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προ-
» στατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

(*) Οὕτω διορθοῦσι τὸ χωρίον τοῦτο οἱ λόγοι τῆς ἀγίας
τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετατιθέντες δηλαδὴ
τὰς δύο λέξεις μύστης καὶ λάτρης· ἀντὶ τοῦ, τῆς
Θεοτόκου λάτρης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος μύστης
γέγονας, ὅπερ ἐγράφετο πρότερον ἐν τοῖς τετυπωμένοις
Μηναίοις καὶ τοῖς χειρογράφοις. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῇ
τέλει τοῦ ἐφεξῆς Ἐξαποστειλαρίου τοῦ Ἁγίου.

Ἐτέρα.

- » **Ω** τῶν ὑπὲρ γέν, τῆ τόκου σε θαυμαίων!
- » Νύμφη πάναγνε, Μητὲρ εὐλογημένη
- » Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
- » Ἐπάξιον κρατοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
- » Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμε Πατέρ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὡ Βασίλειε σοφῆ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρῶσας, ὡς βρέφος ὄκταήμερον, τῶν αἰῶνων ὁ Κτίστης καὶ σπάργανα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπειρῷ ἰσχυί, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Χ αἴροις ἀσκητικῶν.

Φέρι Περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀνευτομῆς τε καὶ ρεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτω μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρτας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἀπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασις, ἀνευφημοῦντες ὕμνοῦμεν, καὶ εὐχαριστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονῶς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰῶνων Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρί καὶ συνἀναρχον, ὡμολόγησας. Ὅσιε· αἰρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνεφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχαῖς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν αἴθλητον, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμακάρο Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεραὶν σου καὶ πάν-

τιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ολος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὐσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε Θεορρήμονα, καὶ θειὸν Διδάσκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πατέρ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὄκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ΄. καὶ ε΄.

Εἰ δὲ βούλει, εἶπέ τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β΄. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβεραὶ τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλεῖα.

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκί περιτμηθεῖς,...

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκί περιτμηθεῖς,...

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκί περιτμηθεῖς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ταἰέλήσθ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄριστοι. Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Εἰσαδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκί περιτμηθεῖς, ψάλλοντάς σοι....

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον, Ὁ τῶν ὄλων Κύριος. Κοινωνικόν. Ἀνεῖτε. Ἀντί τοῦ, Εἰδομεν τὸ φῶς, λέγομεν, Μορφὴν ἀναλλοιώτως.

Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσιμον μνήμην.

.....

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα, εἰσεβῶς προηγήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκί παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρῶτον αὐτοῦ, καὶ

αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται· ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται· ὁ Δαυὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι. Γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαί, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ρεύματα, εἰσδέχονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν, οὐρανοὺς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ως τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σιλβεστρε, ἱερωσύνης φωτὶ, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν· καὶ ἀπεδιώξας, σκότος αἱρέσεων· τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ Θεοφόρε Σιλβεστρε, στύλος ὠράθης πυρός, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιαζούσα, Αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαίρουσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδαχαῖς ἐκάστοτε· τὴν εὐκλεῆ, ὅθεν καὶ πανίερρον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ Θεοφόρε Σιλβεστρε, ρεῖθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος. Ἑλλήνων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες· Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπεινώσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀληθῆς, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρὶ· σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Ἄμπρα μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, λαμπροτέρα δὲ Σωτῆρ ἡ ἐπερχομένη. Ἐ-

κείνη ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν. Ἐν ἐκείνῃ, αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεὲμ· ἐν ταύτῃ, ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ Κολυμβήθρα. Τότε Ἀστήρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ κόσμως ὑπέδειξεν. Ὁ σαρκωθεὶς, καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἄνδρῶν Ἱεροσολυμίτου. Ἦχος β'.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· Δεῦρο ὑπηρετήσον ὡς Βαπτιστὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῖρο, ἐκτεινὸν τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἄψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἐκλείσεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Ἦχος γ'.

Φαῖδρά μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἐνδοξὸς ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δούλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνῆ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα καὶ νῦν· ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διελθόμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πληνῇ παλάμη τὸ πῦρ. Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον, Σωτῆρ, καὶ ἀπεστράφησαν· κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ; Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἥλιου, δι' Ἐλισσαίου μηλωτῆν· πῶς μὴ δὴ εἰς χάος καὶ βῆθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ρεῖθροις; πῶς δὲ μὴ φλέξῃ με, ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσει τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. Τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν καθαρσιν; πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες αγιάσαι καὶ ἐγὼ καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ετοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμὲ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγαλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμητορί· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἐκ τρίτου.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριώδιον· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν,
• θείῳ αὐτοῦ προσταύματι, ἀναζητήσαντι,
• καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
• λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως
• γὰρ δεδόξασται.

Η ἀπόρρητος, τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἔρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλουτήσων ἦκει Χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε παιδῶν εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
• ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τρα-
• φέν, ἐν ἀπίρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· αἰεζῶου
• δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, δικιωνίζων ὕμνος
• ἀνεμελπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑ-
• μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Υμᾶς μου σκευὴ ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι, εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγίς ἐνσημανθῆ, ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπαστραπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμά Χριστός, ὁ Λόγος φησὶ, τοῖς ῥήθυμιας ὄκνω διαμένουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νεᾶν ὄδον σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας, ζῶν ἠκω δωρούμενος.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί, φυσικῆς ἐστὶ πράγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ, γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χειραπτῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐδόησεν ὁ Πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν· σύ με μᾶλλον, αγίασον σὸν δούλον.

Ἔτερον Διῶδιον, Ἦχος ὁ αὐτός,

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ραθυμίας ὕπνον ψυχικόν, τινάζαντες καρδίας ἐγκρηγόρσει, τῷ ἐρχομένῳ καθάραι ψυχᾶς ἐν ρείθροις βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Γκανούσθω πράξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροί, τῷ πάντας καθαίροντι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, βοῶμεν τὸν Κύριον.

Τὸ τσανταν λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δεσπότη πιστοί, ὡς δούλοι προσάξωμεν, βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες Θεόν, ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**μεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκούσάν σε Θεο-
» τόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιο-
» παθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυ-
» τήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζον-
» τες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνουμεν.

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, Βαπτίσματος τοῦ Θεοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· ἦκει γὰρ ὁ Κτίστης, κἀθαρσιν δωρήσασθαι ξένῳ, ρείθροις βαπτιζόμενος, πᾶσί τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν.

Αφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ἐκσείως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν, νῦν ταπεινωθῶμεν, πνεύματι συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενοι, τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἔτερος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἀμαρτίας τὸν βαρὺν, ρύπον ἀπορρίψαντες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ρείθροις Θεοῖς, ἐποφθῶμεν Δεσπότη.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἤκοντι, τῷ Χριστῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῶν δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ρείθροις.

Εν τῇ Γεννήσει σου Σωτῆρ, ἡμᾶς ἐορτάσαντας, μετὰ Μάγων καὶ Ποιμένων, νῦν πρόσδεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρῆ-
» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα,
» σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Φορέσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν, προέρχη σεαυτὸν, τοῖς οἰκέταις μιγνύων, καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε· ἔθεν βλέπων σέ, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, Θεέ ὑπεράγαθε;

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Προέρχεσθαι Χριστὸς, ἀγαθότητι μέλλει, πρὸς ρεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι. Θεεῖ Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων, καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λουῖσον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀκρασίαν ποτέ, πλουτίσαι βουλούμενος, ἔρχεται ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πιστοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπεινώσιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαΐου φωνῆ, βοῶντος Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλήρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παραδόξα ἴδωμεν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς,

Κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
» **Τ**εῖω αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά-
» ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί-
» την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν·
» ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αίσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμης πρόεισιν, ὁ Θεὸς Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς· Ἠγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Βαπτιζόμενον, ἀμαρτιῶν με κλυδωνι, Λόγε Πατρὶ συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας ραντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σε πιστοῖς, τὴν ἀπολύτρωσιν αἰεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμετρον.

Γῆ ὡς γέγραπται, τῆ Ζαβουλῶν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς ἀνύγασθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τῶν ἐπὶ πάντων Θεῶν, ὑμνεῖ κραυγαίῃσά· Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ Δευγῶρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τῆτοις ἐφθέγγετο· Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὑμνεῖν σε πίστει τὴν χάριν δίδου μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Γιόθητής ἐν χάριτι Σιλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωταειδέστατος, γενόμενος μετῆλθε πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφῆ· θείον καταγῶγιον, Ἰριάδος γεγωνῶς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ Θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσῃσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σιλβεστρε, νοούμενον καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγαίῃσά· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Γὶνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψῃεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδω καὶ σαρκὸς, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσόταχον ἐλῶν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβεισε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνουμένων σε.

Επέφανε Χριστὸς βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχεῖαν πλυσιατάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ πάντων ἀπολύτρωσις.

Ηγῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν· ὁ πᾶντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγένησαι, χρίσμα ἅγιον δεξάμενος· διὸ σε θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σε ἀποδείξεισι, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας Παμμακάρε.

Εν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πταισμάτα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίσει αἰτουμένων, Σιλβεστρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἄγνη, μετὰ τὴν κύησιν Παναγία διέμεινας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθεῖς, τῶν δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σιλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἐνθεός· καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἐπλυνας· καὶ τρυφῆς χειμάρρουν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὄθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἁσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφῃσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Προσόρτιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐν νεκρῶν.

Αόρατε Θεε, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλαιώσας ὁ ἦς, ἔρχη καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ-
» κωμένος καὶ ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Θ αυμαίνει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἄφιξιν,
ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμε-
νος κράζει σοι· Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ κα-
ταφλέξης με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ι στάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι,
ὁρῶν με νῦν πρόσελθε, ὡς Ἰωάννη καὶ βά-
πτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων,
τῷ γένοι ἀπεργάσωμαι.

Κ ρυπτόμενον, ὡς νεφέλη σε ἔγνωκα Ἥλιον,
Θεέ μου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυμνοῦσαι
τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐ-
βόα ἐκπληττόμενος.

Λ αμπρύνεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ
λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς
ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς
ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου μου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ι εράρχης θεόληπτος, κρίων Ἱερέας θεῖω ἐν
Πνεύματι, ἀνεδείχθης Πάτερ Σίλβεστρε,
καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Σ υνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀπελαύ-
νων πάθη ἀνιάτα, ἐθεράπευσας πανόλβιε,
ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παράφρονas.

Τ ῶν αἱρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας,
ποίμνην ἐποίμανας, εὐσεβείας βρυῶν ὕ-
δατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως.

Ε ἔξεχύθη σου χεῖλεσι, χάρις θεοῦ Πνεύμα-
τος· διὰ τοῦτό σε, Ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ, ὁ Θεὸς παμμάκαρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ι ἄσαι μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας,
καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινή-
ματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» πειπτητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Μ ετανοεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ
ἤγγικεν, ὁ ἱερός Πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς
ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Ν ἴμος ὁ παλαι φησὶ, καὶ Προφητῶν ὁ ἱε-
ρός σύλλογος· Ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀνα-
πλάττων, τῷ θεῖω Βαπτισμῷ, τοὺς παλαιω-
θέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ε ἓνα φησὶ καὶ φρικτὰ, ὁ Ἰωάννης καθορῶ
σήμερον! Νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας,
προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ρανίδος τὸ θεῖον, αἰτήσα-
σθαι βάπτισμα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τ αῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέ-
λυσας μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θεῖαν
Πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνεδήσας,
διανοίγων Πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύ-
ξει, τῶν Γραφῶν Ἱεράρχα μακάριε.

Η ' καρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται
τοῖς δικαιομασι, τοῦ κοινοῦ Δεσπότη·
ὄν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θαυ-
μάτων χάριν, πεπλουτηκῶς νόσους ἰᾶσαι, καὶ
ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Ν εμομένην καρδίας, νόσον ψυχολέτειραν
δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, Θεο-
φόρε στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θεῖα, τοῦ σε-
πτῶ ἐφυγαδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χ αῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν Ἀπειροδύναμον
σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τοῦ πεσόν-
τος, ἐπανόρθωσις κόσμου Πανάμωμε. Χαῖρε λύ-
πης λύσις, χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρό-
νε Θεοῦ ὑψηλότετε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** ' βυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
» σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
» ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζω-
» ἦν μου.

Ο ' μβρησον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλάνθρωπε
λύσιν, ὁ τῆ Ἰορδάνη ταῖς ῥοαῖς, βυθίσας
τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Π ἔλαγος Χριστὲ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προ-
έρχη, νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι
τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδαμ, τὴν παράβα-
σιν πλῦναι.

Ρ εἰθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστὲ ὑπάρχον·
τα ὄντως, ρεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ;
ἔβρα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν
εὐσπλαγγίαν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Α ' πρῶτον καὶ φρουρᾶ αἰωνία, συγκλειόμε-
νον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυ-
μαινόμενον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας Μακάριε
δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοῦς, τοῦ
Σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος.

Ρ ἡμάτων σου, μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς
τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε Παμμάκαρ, καὶ

διδασχῶν, εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε, θαυμαμάτων τε τὸ διαυγές, καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις.

Γάματα καὶ χάρισματά θεία, ἐπομβρίας ἀναβλύζων πλουσίως, τοῦ παντουργοῦ, Ἰεράρχα παμμάρκα, καὶ Παναγίου ἐκάστοτε Πνεύματος, τῆς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θαυμάριοι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βῆθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θεῖω ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, ταῖς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·

» Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μη δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον. Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, εἶπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν ἕδεις σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ἐτερον τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνώσιν ἐτραίνωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν Ἰουδαίων, κατέβαλες Σιλβέστρε, τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ Λειτουργῶς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὠραίζων, στηρίζων, καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστὴρ δὲ φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν δυσμενῶν

ἀπεδίωξας, Σιλβέστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοὶ νεκρὸν βῆν, αἰσχυνων Ζαμβροὴν Μαίγον,
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σιλβέστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεῖει Σιλβέστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

Οὗτος χειροτονεῖται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβαδον τὸν βίον ἀπολιπόντος, Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδαίξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν ἀνεῖλεν ἐπωδὴ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονώς, ἐν βαθεῖ γῆρα πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

Στίχ. Θεάγενης, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,

Ὡ καὶ βυθισθῆς, ἔνδον ἐκνήξη πόλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου· Προσαχθεὶς δὲ τῷ τριδύνῳ Ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεόν, ἀφειδῶς τοῖς ἐύλοισ τυπτεται. εἶτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπος, καὶ Θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Θεόπεμpton σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι Νόες.

Νόσω παρήλθε τὸν βίον Θεοδότη,

Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσῖος Μάρκος ὁ κωφός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἦκουσε γῆινων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὡτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Στίχ. Βερίχημα, χόσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Παραστήσαντες δὲ αὐτὸν τῷ Ἡγεμόνι Σατορνίλῳ, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν κατευφύπτον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παρρησίας. Διὸ κρεμασθεὶς ἕσταται ἀφειδῶς· εἰθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὐθις καὶ ἄρτι ἕσταται· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τεί-

νεται, ὡς ἐξαρθρωθῆναι τοὺς ἄρμους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Εἶτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διαφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς Θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχόντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσουξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λαϊνῆς, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθείς ἐκομίσαστο. Τούτου τὰ ἱερά λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, μετὰ τῆς κρεπούσης τιμῆς ἐκένδυσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκείσε ἰσχύτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σέργιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐχ οἶον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,

Ὅση χαρὰ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κτείνει σε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,

Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειραῖ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀβρωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·

» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Σ**τολὴν ἱεράν, ἐπενδύων με Χριστὲ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προῆλθαι τοῖς ὕδασι, εἶλε ἀγαθότητος πλῆτῳ· ἀνυμῶσθε τὸ εὐσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστὲ, ἡ πολλὴ σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὀπηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελευόμενον.

Γοῦφῆσας Χριστὲ, ὡς περ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὐρῶν κατεκάλλυνας, τῷ Βαπτισμῷ σου ἀγαθὲ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὡς περ φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξήνησας, καρπούς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γσχυραῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν εἶλε τοὺς ματαιόφρονas, νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελωθεῖς, παναοίδιμε Σιλβεστρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνά σου Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις· μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελωδούντων μνημόνευε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οκλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Υπερβαύμαστε Κόρη, τὸν πρό πάντων αἰῶνων ἐκυφοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκατάβαίντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, ἐν ἐρήμῳ ἐπιστὰς ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μετανοούσας θερμῶς, δοξάζειν τὸν ἐπιφανόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῳ, Σωτήρα καὶ Δεσπότην.

Χειμᾶρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσης καὶ πηγᾶς δημιουργήσας· καὶ πῶς ἔδασαι βαινεις; τί ἀποπλῦναι ζητῶν; ἢ πάντων ἐκπλυσίς καὶ καθαρσίς, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὲ σε εἰς αἰῶνας.

Ψῦξα τὰ ρεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἰλάσμον, πηγᾶσαι καὶ ἄφεςιν Δεσποτα, ἔρχη βαπτισθῆναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Ωρῶν καὶ χρόνων Ποιητᾶ, ὑπὸ χρόνον γεγονῶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια πταίσματα, πάντων ἀποπλῦναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ Τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις, νοουμένης ἐμπελες ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αληθείας Πάτερ, ἀληθῆς διδάσκαλος ἀνηγαρεύθης· ψευδωνύμου πλάνης ὄθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μελῶν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαῖος ὄφθης, ἱεροῦ συστήματος Ἱερομύστα, καὶ τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν Θρόνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρταῖς ἐνθίοις, Πάτερ τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὄλος ὠραιώθης, καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι βοῶν συνήφθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρήμασί σου Θεῖοις, γενεαὶ ἐπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε, τὴν Ἀειμακάριστον καὶ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάρι-
• τί σου γεγονάτες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
• σφῆδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
• ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
• σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ιδὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν Εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα, ἐκπλαγεῖς συνεστάλη, μηδὲ ὀλως χειραπτῆσαι σε τολμῶν, τὸν ἀπτόμενον πάντων, ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ως χελιδῶν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ Βαπτιστής, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν αἰεὶ, ἐναντίων πνευματικῶν, πονηροτάτοις πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμπαν, τοῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἦλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῶ σου Βαπτισμῶ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η τοῦ θανάτου ἀξίνη, ἐν τῇ ρίζῃ κειμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, τὴν ἀκαρπία σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἀκαρπος μεί-

νης, ψυχῆμου, ἀλλὰ βόησον Θεῶ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· Ἠμάρτηκά σοι, σῶσόν με.

Φωνὴ βοῶντος ἠχέσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις· Εὐφραίνθητε, ἐπέστη ὁ Χριστὸς, ἄφεισιν πᾶσι δωρούμενος· ἀγιάσθητε πᾶσα, ἡ θαλάσσης πηγαὶ καὶ παταμαί, καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑψηλὸς.

Τοῦ Ἁγίου. Κυρίως Θεοτόκον.

Γέρευσας προθύμως, σεαυτὸν Παμμακάαρ, τῶν ἡδονῶν τῆ νεκρώσει καὶ γέγονας, τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θυμῶ εὐπρόσδεκτον.

Ως Θεῖος Κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας, αἰρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα στόματα.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τροπωσάμενος, περιφανῶς Ἱεράρχα, θεόφρον Σίλβεστρε.

Η μνήμη σε τῷ κόσμῳ, Πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγῆς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φωταγωγῆσα τοὺς πιστεῖ, ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένη, τὴν κεκακωμένην, τῆ ἀμαρτία ψυχὴν μου ἀγαθονον, τὸν ἀγαθὸν ἢ τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
• σου σεσωσμένοι Παρθένη Ἀγνή, σὺν
• Ἀσωμάτοις Χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἠχῆσε, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε· χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἦκει βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ καὶ λύσων, τῷ κόσμῳ τὴν ἀμαρτίαν.

Ὁμοιον.

Πὼς ρεῖθρα σε ποτάμια, εἰσδέξονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσης, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἀχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροδετῆσαι Δέσποτα; ὕμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχὴς μέχρι τῶν τῆς Ε' τοῦ παρόντος μηνός·

Ἄσματα Θεοφάνους εἰς τὰ Φῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυναμίεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου. Προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλ-

λιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Στόμασιν ἀγνοῖς, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· **Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.**

Μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἀμαρτίαν ὄλωσ, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνη, αἰτεῖ σήμερον. **Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.**

Αῖνος ἐν Δαυὶδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, τὰς ἀμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνε Εὐὰ· ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω· λαοὶ εἶπωμεν· **Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.**

Δόξα, ὁμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δειλιῶν χειροθετῆσαι· χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφὴν σου, ὑποκλίνας εὐδόκησας, δούλου τὴν μορφήν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθροῦ κρίζοντας· **Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.**

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Αῖνασά ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτήσάτω· ἀνάσρεψον τὸ ρεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότη· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ἐλήλυθεν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. β'.

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν, ἢ παρελθοῦσα Ἐορτὴ τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δεικνύται ἢ ἐπερχομένη, τῆς θείας Ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ, τοῦ Δεσπότη ὁ Ἰωάννης ἀψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν· Ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὲ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι

τοῖς σοῖς. Ἀγαλλου ἢ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὡς Ἰωάννη Πρόδρομε· **Ετοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.**

Στίχ. Ἐἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Αγαλλιάσθω ἢ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· **Ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος.** Ἦκουσεν Εὐὰ, Ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαίρει κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῆ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ιωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τέτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προσόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Προφῆτις Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου,

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἐκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὐ ταῖς ἐκείναις Οἰκτιρίμων, καὶ ταῖς πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταισματα διαλύσον, οὐσιῶδη κερτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ρήματα, τῆς Θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ νῦν μακαρίζω

Προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· σὺ γὰρ φωνῆ λιγυρᾶ, τὸν κόσμον περιήχησας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Αγγελος, ἀγγελομιμήτω σε βίω, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας, καὶ προσηγορίαν Ἄγγελε, παναρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριστε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Κορυφουμένην θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλὺν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος· πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμασάμενος, καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος, ὡσπερ αἰσθόμενος, τῆς σαυτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστῆς, ὤρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεπειθῶς κατείληφας, τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν, παναιοῖδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδὲν ἠγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ σὰς ἐν μέσῳ, κήρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συναναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμοῦρον, καὶ συναΐδιον.

Εἴφει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζῶν, ἐκ θνητῆς εἰς αἰθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἀφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας, μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἐλόμενος. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δι' ὧν Χριστὸν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὐσπλαγγνον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἰς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενῆς· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἴρων δὲ ὡς Θεός, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ιδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἰλασμὸς ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει ρεῖθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνη, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάση συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ως εἶδὲ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέμου πλαστουργέμε, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοαῖς, θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὄλων, ἐπιφανεῖς ὠράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε (*).

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθάραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῶδιον· οὐ ἢ ἀκροστιχίς·

Τετραδὶ ψαλῶ.

Ῥδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με ξερεώσας, ἐπλά-
» τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» νῦφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Εν κενοῖς ἢ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοὺς μέλ-
λοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος παιῖδας· Χριστὸς γὰρ, ὁ λυτρωτῆς ἡμῶν, ζῶν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον, βαπτίζόμενος.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν, τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δὲ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τῆ Βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἔτερον Τριῶδιον, οὐ ἢ ἀκροστιχίς·

Προσάββατόν τε.

Ῥδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγγνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελή-
» σαντα· Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
» μοι φιλόανθρωπε.

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, μεθ' ἑτέρων τριῶν ὁμοίων, τῶν κατὰ τὴν Ε'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ἰω-σὴφ, διπλασιασθέντος τοῦ τελευταίου γράμματος Φ.

Ρύθνεντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρεκτῆς οἰκονομίας, ἀπαντες πιστοί, ἐρχομένῳ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, Ἰορδάνου τὰς ρεῖθροις ἐκκαθαῖραι ἡμᾶς.

Ορᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τῆ Νυμφίου, Μεταναστεῖτε τοῖς λαοῖς ἐκβαῶντα, καὶ σπεύσατε καθαρῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ρ**ῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπαπλασίως κάμνος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν
• ἡ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα
• Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ρύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὀφόμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ὧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἶδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυῶδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τῇ παλιγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ Βαπτίσματος, τῷ Θεοδότηῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρὶ, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, βοᾶν ἐν καταλύξει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Στήλην κακίας.

Απὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας, θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τὴς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος, πονηρῶν ἐννοημάτων μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ἐν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθους σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· Θεοῦ κριμάτων νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ σαρκὸς ἐν γῆ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπέικων μοι. Ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρόπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθοῦς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πᾶν
• **Σ**τες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην
• δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἐν ὀφόμεθα, Χριστὸν τὸν
• λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον
• σαρκὶ ἐν ρεῖθροις· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ,
• δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ψ**υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρροπώτοις χεῖ-
• **Ψ**λεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλί-
• δωτον, καὶ ὑπέραγον Μῆτέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες
• πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
• Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελωδοῦντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθε ἀξίους βρωντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωπρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα! ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν προσεκύνησαν ἐν δώροις τιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτερος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ολέθριον πτώμα τὸ τοῦ Ἀδάμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτὴρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεϊκῆ ἀνέσχεν αὐγή· τοῖς ἐν σκιά παλαι, θανάτου καθημένοις, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Ε'κίκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτίζομενον Λυτρωτὴν, καὶ τρόμῳ τὸ μέγα, Μυστήριον ἀνύμνου, τῆς τούτου ἀπαρρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἰρμόν.

» **Τ**ὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδο-
 » **Τ**ξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν
 » ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄν-
 » τως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
 Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο' ἀπερίγραπτος ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος ὕλη τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητα, διανοίας δεξόμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ε'πιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτῆρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἀνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατῆρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου,

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
 Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτίζομενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔτρεμον· καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθει ρεύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ο' συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται· ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ, Εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, Χριστὲ Σωτῆρ εὐεργέτα, ὁ ἀγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τοῦ Προφήτου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Ο' Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.
 Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'ναίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
 » Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασι-
 » λίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρί-
 » ζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Α'θύσους προστάγματι, δημιουργήσας φι-
 λάνθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρυσμάσας
 Κύριε, ταπεινούμενος, προέρχη βαπτισθῆναι,
 ποταμίῳ ρεύμασι, πλύνων με ῥύπου παθῶν.

Βουλῆσει ἐπτώχευσας, τὸν ἐκουσίως πτω-
 χεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσσειν, ἐμὲ πλου-
 τίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχη Ἰορδάνου,
 Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων Φι-
 λάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχη ποιή-
 σασθαι, διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις·
 ὄθεν σου δοξαζόμεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυὶδ θειῷ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφ-
 θέγγετο· Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν
 ἐφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χρι-
 στὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοί;
 Ἔτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
 Μαλαχίου με τὸ κλῆρος δοξαζέτω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας γηθόμενος, καὶ ταύ-
 τη συγχαρεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ
 θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος, Θεόπνευ-
 στε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἐορ-
 τάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων
 διαφυλάττε.

Α'γγελομόρφῳ ψυχῆς ὠραιότητι, καὶ κάλλει
 διαπρέπων, πάλιν τῷ ταῦ σώματος, τὴν
 ἀνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμπσεως, ἐδέξω
 Θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραίγαζες·
 τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ τρώ-
 πων εὐκοσμίᾳ, καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθε-
 σι χρηστοῖς, Παμμακάρο σεμνυνόμενος, Προφή-
 τῆς ἀληθείας εὐσεβῆς, κραυγάζων ἐναπέφηνας·
 τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Α'χραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ
 Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήτασα,
 καὶ μόνη τὸν Θεὸν, τὸν πάντων βασιλεύοντα,
 γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διά-
 σωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ
 δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
 Μάρτυρα Γόρδιον ὑμνοῖσιν μελιτῆσιν ἄδω.

Θεοφάνους.

Ἐδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀσῶμεν τῷ Κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμάκαρ γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ασῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ρώμη καὶ πανοπλία, τοῦ Παμβασιλείως κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας, ἐγγεγυμνασμένος δι' ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ, ἐκουσίως πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοκίον.

Υδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὠφθης σκηνώμα, τοῦ πηγαίζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε.

Ἐδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» Δεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδοῦ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεύον σε, γονιμωτάτως χάριτι, Χριστός ἢ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητῆσαί με γνώμη πλανηθέντα, προέρχη ἐν ὕδασι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ηλιος ὁρᾷ σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγὰς· ἔρχη γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄψεως, διὰ τοῦ σου Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίρεις νῦν Δεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἔκβασιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην, Μαλαχία Δεόληπτε.

Ιᾶσιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἥλιος, ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφης Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ολὴν τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμε τίθημι· ὅλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατείνω, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ὕκ ἔστιν ἅγιος.

Ρεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ μενόντων τὴν σύστασιν, Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἐνθυμούμενος μάκαρ, ἀτρόμως τὸ σταδίων, ὑπῆλθε τῆς ἀθλήσεως.

Απέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ συνέθου Πανόλβιε, τοῖς αἰεὶ διαμένουσι· καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκηνος, Θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεῶδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράκιον, Μάρτυς εὐράιμενος· καθορᾷν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἔχωρησας, τὸν μόνον παλυέλεον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔ-
» στι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα ἁκτίσις· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύ-
» ριε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, ἐσομένων τὴν γνώσιν Δεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία Δεόπνευστε· καὶ προλέγεις ἅπασιν, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐδνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν· Ὅθεν τὴν σεπτὴν σου, ἐφορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνουμένε σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντές σοι ἐνδοξε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Πυρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτῳ βουλήσει Μάρτυς σοφέ, προθύμως εἰς θάνατον, σεαυτὸν παραδεδώκας· καὶ σταδίου ἐν μέσῳ, ἀτάκμητος ἴστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυράννοις· Ἰδοῦ ἐγὼ πάρεμι· Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, παρρησία ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν σου, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν ἀληκτον, μεταθέβηκας ἐνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορός προφητικῶς, προκηρύττων χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον· Κράζει ὁ Ἠσαίας, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριο. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σωζόντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον Δεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ

» Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβει συσθεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ
τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρε-
πῶς σε, ἀφικνούμενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δου-
λον βλέποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ιωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γὰρ, πάντας ὁ
λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρὶ
σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, δεῖξω
ἀνυψώσῃ Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανοὺς, ἐπὶ
τὴν Παρθένον Φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη,
ὑποκλίνεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα·
δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρουσ μου Λόγε σειράς, τῶν
ἀμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου,
ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέ-
σποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τοῦ Προφήτου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υποφήτης γενόμενος, τῆς Δεαρχικῆς Μά-
καρ ἀγαθότητος, πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυ-
ξας, τὴν γεγεννημένην ἀπολύτρωσιν.

Μυθεῖς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφουῦς τοῦ
Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυ-
στήριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ ἀνατίθῃμι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς
σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρ-
νησιν, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ρήσεων Χριστοῦ, παμμακάκρ ὑπακούσας,
χαίρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρα-
τείαν, καὶ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ,
στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Διθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῶν τυράννων,
ἐτάκησαν δέ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, τῇ
καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ, στεφανη-
φόρε προσεγγίσαντα.

Ισχυσας Σταυροῦ, τῇ Δεῖα δυναστεία, δῆμῳ
δυσσεβεῖ, βοᾶν μεγαλοφώνως· Τοῖς μὴ ζη-
τοῦσιν εὐρέθην μηδ' ἐρωτῶσι· νῦν πεποιθότως
ἐμφανίζομαι.

Ολὴν κατὰ σοῦ, Θεόφρον τοῦ τυράννου,
ἤγειρας σοφὴ, τὴν ἄσχετον μανίαν, κα-
ταπλαγέντος παμμακάκρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς
ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα. Θεοτοκίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ρύσαι
με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ
πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καθοδήγησον.

Genaro .

4

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δεῖα δόξῃ
σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔ-
σχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενομέ-
νον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄν-
δρωπος ὤφθη· καὶ Βαπτισμῷ Δεουργῷ, τοῦτο
οἰκειοῖ Δεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον,
ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παρα-
βάσειν, ἔρχῃ Ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀ-
ναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σου δοξά-
ζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄ-
φατον ἔλκος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου,
Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀνα-
πλάσαι πάντας βουλόμενος, ἔρχῃ ἐπιβῆναι πο-
ταμοῦ, ρεύμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλ-
λόμενος,

Τοῦ Προφήτου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πα-
ρουσίας προήγγειλας, Μαλαχία Θεόφρον,
δεῖξω φωτιζόμενος Πνεύματι.

Οτῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀναχωνεύων καὶ
πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόντῳ πλυνόν-
των, οὕτως σὲ Θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωηφόρῳ σου
τόκῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ
ζωὴν ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Υπεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως ὡς
λέων τὸ θέατρον, πέτρας ὡσπερ ἀψύ-
χους, Μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Μεμνημένος Μάρτυς, τῆς Δεοπνεύστου Γρα-
φῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτη-
ρίαν, εὖρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Νενοηκῶς Θεόφρον, τὴν σταθιρὰν σου ὁ
τύραννος ἐνστασιν, πέτρα καθάπερ κύμα,
τῇ σῇ διερρύγιῃ στερρότητι. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε
σαρκούμενος, Δεογνωσίας αἴγλη, κόσμον
κατελάμπρυνε Πάναγνε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
» **Τ**ες Ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομή-
» **Τ**ορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Ο σκότει παλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδη-
μῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε· ἰ-
δοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ρεῖθρα πε-
ριβαλλόμενος.

Π ὡς βλέπει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος
Σωτῆρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτι-
σμα; πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέχονται, τοῦ Ἰορδάνου
ρεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Ρ αναίτωσαν εὐφραϊνόμενοι, νεφέλαι νοητῆν
ἀγαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτι-
σθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη τῶν καρ-
διῶν ἡμῶν.

Τοῦ Προφήτου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λ αμφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς
τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαί,
χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων
ἡξιώται γνώσεως· τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐ-
δνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προεῖρηκας.

Ε λήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περι-
χαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναόν, ὃν αὐτὸς
ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ὠκοδόμησεν,
ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἔλλαμφθεῖς Μαλαχίας ὁ
ἐνδοξος. Θεοτοκίον.

Ο ἀναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς, ὁ αὐ-
τὸς μονογενῆς ἐκ Παρθένου, σωματωθεῖς,
ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθέ-
νον ἐφυλάξε· Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινός, εἰ καὶ φύ-
σιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Γ ερουργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι
προσάγεται, σταζόμενος αἵματι, ὁ Γόρδιος
Δέσποτα, τὸ ἐκούσιον Πάθος σου μιμούμενος.

Σ εσοδημένος τὰς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπί-
σχνηῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκίρατον,
Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θη-
σαυρίσαντι.

Γ ὅτινεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεντημέ-
λος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον· καὶ
ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος με-
ταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Ν ενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρι-
κυμίαις ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον,
Χριστὸν ἢ κυήσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ
ἰάματα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἔς τὸν Προφήτην ἐράψω, ἐκ βυθοῦ κα-
• **Κ** τωτάτου Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ μετ' ἡμῶν
• **Π** ταισμάτων μου, ῥῖσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ
• **Κ** κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἐμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ
θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκῶς ὡς
Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σο-
φίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα·
διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, τελούντες πίστει τὴν
θεῖαν μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ
ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην, Γόρ-
διον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ Ἐώας μέ-
γαν, ὄντως ἀστέρα λάμπχντα, τὸ θεῖον ἀγλαΐ-
σμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Αὐχεῖ μαλιστα τὴν μετ' Ἀγγέλων στάσιν.

Ἐκ ρεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ
ἡτορ.

Ο ὅτος, μετὰ τὴν ὑποτροπὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκτεται
ἐν Σοφρωῶ, ἐκ φυλῆς Λευὶ. Ἐπι δὲ νέος ὢν, πολιτείαν
ἀρίστην ἐκτήσατο, καὶ τὸ Μαλαχίας, ἐπώνυμον ἔσχεν,
ὃ καὶ ἐρμηνεύεται Ἀγγελος· ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπῆς.
Ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητεία, εὐθὺς δι' Ἀγγέ-
λου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθεγγόμενου ταῦτα αὐτῷ.
Τῆς δὲ τοῦ Ἀγγέλου φωνῆς ἤκουον μόνως οἱ ἀνάξιοι·
τοῖς δὲ ἀξίοις καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο. Ἠκμασε δὲ ὁ
Προφήτης ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, μετὰ τὴν ἐπάνοδον
ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας· καὶ κοιμηθεῖς, ἐτάφη
μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ
τῆς ἡλικίας, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, οὐκ ἐπίμνηκας, ἀλλὰ στρογ-
γύλου ἔχων τὸ πρόσωπον· οὖλος τὴν τρίχα, καὶ κικαρ-
μένην ὑποφαίνων, καὶ πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Γορδίου.

Στίχ. Καὶ τίς παρεῖληθ' ὁ Γόρδιον τὸν ὀπλίτην,
Πρὸς φρικτὸν ὄπλον στερρὸν ἄνδρα τὸ
ξίφος;

Τμηθεῖς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κο-
νήσιν.

Ο ὅτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ Λικι-
νίου τοῦ βασιλέως, Κομῆς τὴν τάξιν, στρατιωτῶν ἡγου-
μενος ἑκατόν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παρρησίαν, καὶ τὰς
εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὄραν, ἐμάκρυνε φυγε-
θεῖων, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἐν ταῖς ὄρεσι τὴν διαίταν
εἶχεν. Ἀναφλέξας οὖν τὸν εἰς Χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ
τῆς πλανῆς θάρσος λαθῶν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου
ὡσπερ λέων ὄρμησε, τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπα-
ράξει ζητῶν. Ἐντὸς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρου, τὸν Χρισ-

τὸν ἀνευφήμοι. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παρρησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μητρὸς φλεγίστης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,

Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἕκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρα τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συντριβέντα με τοῖς πταισμάσι, καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, οἰκτεῖρας ἤλεσας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίγη βαπτισθῆναι.

Τί τὸ ξένον τοῦτο θεῖμα; ἐβόησαν Ἀγγέλων τάγματα· ὁ λίμνας καὶ ποταμούς, ποιήσας προσταίγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα ἔρχεται, περιβαλίσθαι· τούτοις γὰρ, τὸν Ἀδάμ ἀνακαινίζει.

Ὑψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετροῦμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἡ σὴ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν· πῶς δι' ὕδατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεῖς.

Τοῦ Προφήτου. Παιῖδες Ἑβραίων.

Σὺ τοῦ δεσπζοντος τῶν ὄλων, τὴν σεβάσιμον προεῖπες παρουσίαν, Μαλαχία Προφήτα, μακάριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχου πρεσβεύοντα Οἰκτίρμον, τὸν αἰοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς, ὑμνοῦντων καὶ βοῶντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ ἄλω μοι ὄλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν ἠνώθε θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς, φορέσας με οἰκτίρμον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τοὺς Παιῖδας δροσίσας.

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, στεφνηφόρος Χριστῷ κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐσεβῆ παρρησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς καταισχύρεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην. Χριστῷ βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γ' οὐλοὺς ἀκάνθας ἀμαρτίας, ἰαμάτων πλημύρα τῶν σῶν, ἀμβλύεις Θεοκυῆτορ, εὐλογημένη Πάναγνε, ἡ Θεὸν ἀσπέρως τέξασα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου δισώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει ἑμοῦσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἡ κτίσις αἰσθημένη, Θεοῦ τὴν ἀγίαν ἐπιφάνειαν· Ἄγγελοι ὑμνήσατε· Θάλασσα εὐφραίνθητι· Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράξωμεν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ δαῦμα δαυμάτων! πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, δαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Τοῦ Προφήτου. Νικηταὶ Τυράννου.

Ἐνωθεῖς ἀπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως ἱεροφάντα, θεϊκῆς ἀκτίνος, ὠφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορρήτου δόξης, θεατῆς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, οὐρανίων Μάκαρ, κήρυξ ἐχημάτισας, μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα

τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ζωῆς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ἐπεγνωκότες, ὀρθοδόξω πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομήτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ Θεορρήμονες.

Η ἐπομένη σοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐπέπλησεν, Εὐλογεῖτε βοῶντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμω συντόνω χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήντησας, Εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτύρων σου δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὐκλεία. Εὐλογοῦμεν διό σε ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον Εὐας, ἀράν τῆς παλαιᾶ ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κηύσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Οἱ** Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὸν Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἄ**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν παύνην τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ἰδε ὁ Ἄμνος, ὁ αἶρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δούλον αἰτῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

Ὠφθη ἐφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλῆσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· τούτου πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ Ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ὡ

Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωὴν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ρεῖθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Η ὕγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἥλιος, ὦν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι, δούλῳ κεφαλῆν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι. Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ καταλήψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκὶ· οὐ τὴν θεϊαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι. Τοῦ Προφήτου. Ἐφριξε πᾶσα.

Επέστη ἡ Θεοφεγγής, τοῦ Προφήτου Ἐορτή καὶ σεβάσμιος, περιουγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, κραταιᾷ τε δεξιᾷ σου Φιλάνθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἰκεσίαις τοῦ σου Θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντός ἡμῖν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν· δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον.

Ὠριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διό σε πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰλεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην, τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἐορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς δεσπτίας, ἐμπορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κομίζη, ταῖς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Ἄυτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἀθλήσιν ἐπέιδεν· ἦν οὐκ ἡμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκαλύψε λήθη, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὡς περ ἥλιος.

Δόξαν τὴν ῥευστήν, καὶ φθαρτὴν καὶ πεπατημένην, παριδῶν θεόφρον Μάρτυς, αἰδίου νῦν δόξης, καὶ χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ος διασωθέντες, Παρθένε τῆς πρὶν κατά-
ρας, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, ἐπαξίως
ἡμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελωδοῦντες·
Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βάρῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος,

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρ-
τυρος, αὕτη ἐπέιδεν ἡμέρα, τὴν ἀθλησιν,
ἧς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν· Χρι-
στοῦ γὰρ ὑπερήλησε. Διαναστώμεν προθύ-
μως, ὡς φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐ-
καρπίαν.

Προεόρτιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφήμενοι, τὸ καινότερον θαῦ-
μα, πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς
θερμότητος, καὶ κείσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικ-
τὸν μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυ-
μνωθεὶς ὁ Χριστὸς μου, ἐπενδύων με στολὴν,
τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Θρόνον οὐρανὸν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης,
ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθείς ἐκ τῆς Παρ-
θένου· καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστάς τὸ
καθάρισον, πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Αἰ
πατριαὶ τῆς γῆς ἀπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν·
Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδά-
νου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἀμαρ-
τίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω. Οὐρανοὶ εὐφραι-
νέσθωσαν. Χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ
Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογη-
μένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ορὴ γλυκασμὸν, εὐφροσύνης σταλαξάτω·
χειῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἐ-
δνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι·
δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ
ὑπόργει χαίρων· λαοὶ μέλψωμεν· Εὐλογημένος
ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμ-
ψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ, καθημένοις ἐπε-
φάνη, καὶ σκότος ἀμαρτίας, ἐκκαθάραν ἐφώ-
τισε. Χέρουσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὐὰ· ἡ λυ-

τρωσις Χριστὸς ἐπέστη· Δαυὶδ βόησον· Εὐλο-
γημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Αστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, καὶ
τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίαν,
ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι,
λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτι-
σμὸν θεογνωσίας, διδοὺς Ἐθνεσιν. Εὐλογημέ-
νος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Νόμου πληρωτῆς, κατὰ σάρκα χρηματίσας,
ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας,
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὐσπλαγχνος·
καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν
πιστῶς βοῶντι· Λαοὶ κράζωμεν, Εὐλογημένος
ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Απὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, με-
ταβῶμεν· ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ
σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλῶν, οἱ πέραν Ἰορδάνου,
ἀκούσατε· Ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία,
τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἶδθάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον· ὁ
πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινί-
σαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Οφθῆ τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης,
ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι κα-
θαίρων, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ Σύναξις τῶν
Ἀγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀπο-
στόλων,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσασιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόντε καὶ Ἀ-
γαβον, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχο-

ραν Νικάνορα, Ρούφον και Σωσθένην, Αϊνόν τε και Σταχυν, Στέφανον Τίμωνα Ἑρμῆν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσωνα και Γάϊον, και Τυχικόν και Φιλήμονα, ἱεροῖς μελωδήμασιν, αἱ πιστοὶ μακαρίσασιν.

Νάρκισσος και Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηναῖς και Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας και Γάϊος, Ἑρμῆς και Ἀσύγκριτος, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης και Ἰούστος, Κοῦαρτος Ἐραστός Λουκᾶς, Ὀνησιφόρος Κάρπος και Εὐόδος, Ματθίας και Ἰακώβος, και Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικός και Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πουδην Ἡρωδίωνα, και Ἀρτεμᾶν και Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε και Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλιαν, Πατροβᾶν και Τίτον, Τέρπνον και Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν Θαυμαστόν, Ἀχαϊκόν τε Ἀκύλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουάτον τε, και Ἀπολλῶν τὸν αἰοιδιμον, και τὸν Κρήσκην τιμήσωμεν, τῆς σεπτουῦς Θεοκήρυκας.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὄσιου,

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, κατετρώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι τῷ Δεῖῳ Παμμακάρι, τὸν σὸν ἐπάρας σταυρόν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ και νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατεία, Πνεύματος ἐνέργειαν ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων ὄθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Οτε, ἐπιμόνοισ προσευχαῖς, και συντονωτάτη νηστεία, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκαθήρας, ναὸς γεγένησαι, Τρισηλῆς Θεότητος και Ἱερωσύνης, χρίσμα Δεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, Δύων διὰ σέ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόρρητον.

Πραῖος, ἀνεξίκακος ὄφθεις, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πραείων ὄντως τὴν γῆν και μεθεξεί Δεόμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, και ἀγαλλιάσεως, και χαρμονῆς ἀληθοῦς ἔνθα μνημονεφῶν μηπαύση, τῶν ἐορταζόντων ἐκ πόθου, και τὴν σὴν τιμώντων Δεῖαν κοίμησιν.

Δόξα, και νῦν, Ἦχος γ'.

Φαῖδρα μὲν ἡ παρελθῆσα Ἐορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τὸν Σωτῆρα Μάγοι προσεκύνησαν ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δούλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλῆντες, εἶδον και ἐθαύμασαν ὡδε φωνῆ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξε.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ολύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπουργῆσον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ρυφθῆναι, και ἄσαι προεόρτια.

Στίχ. Εἶδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ γὰρ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, και νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀληθῆς, τῆ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, και φησὶ πρὸς αὐτόν. Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, και σὺ ἔρχη πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσφασῆσαι τῷ πυρὶ σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ Δεῖα ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Και Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν.

Ἐν ταῖς Ἀποδείψεσι, ὁ Κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Τμηθείση τμάται, πόντος ἐρυθρὸς, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός ὁ αὐτός
» ἄμου ἀόπλοισ γεγονώς βατός, και πανοπλιταῖς τάφος ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμείπετο
» Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ηπανταιτία, και παρεκτικῆ ζωῆς, ἡ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοαὶς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγούσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἡ τοῦ Θεῦ Σοφία, πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγουῦς. κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυστικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, και κτίζοντι Πνεύματι.

Ακουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι και πυρὶ, ἐπείγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. Προσελθετε πρὸς αὐτὸν και φωτίσθητε ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, αὐκαταισχυνηθῶσιν.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ
 » κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυ-
 » τῷ ἦνωσας, καὶ τοῖς ρείθροις αἰς ἔμελλες
 » ἔλθειν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις·
 » Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στε-
 » ρεωθήσεσθε.

Ρύσιον ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ Βα-
 πτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ ἔρχη χαρί-
 σασθαι· δια τῆτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ χά-
 ριν ἀντι χάριτος κράζων· (*) Ὑδωρ τῆς ζωῆς
 ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν· διαφθει-
 ρεται καὶ γὰρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν,
 ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκ-
 πίπτει σωτηρίας· οὐπὲρ τῆς μερίδος ἅπαντες,
 οἱ Χριστὸν γνόντες ρυθθήμεν.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ροκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
 » σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώ-
 » ησεν· Ἔθθ κραταιάν, Βαπτίσματος τὴν χά-
 » ριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς
 » λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Επι τὸ Βάπτισμα σπενδεις, τὸ τοῖς θνητοῖς
 πηγάζον τὴν ἄφεισιν, πεφορτισμένοις ἅ-
 πασι, πταισίμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρία
 βιοῦσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς
 οἰκτίρων παρέξειν ἐπαγγελιάμενος.

Μεταλαβῶν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς Θεό-
 τητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπα-
 ράλλακτος, ὢν τοῦ σου Πατρός, χωρεῖς ἐπὶ
 χειρῶν σου· Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἀμαρ-
 τίας, ἀνθρώπος φανεῖς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων,
 Λόγε τὸ ὁμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφρα-
 γίδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικά
 χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξίε-
 ραστα γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρσε ἰλασμόν,
 ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς δευλίας, συνεχόμενος νῦν
 » ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτί-
 » ζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν δεκσάμενος, γυμνὸν
 » ἐστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγαζόντα
 » τὰ ὑπερῶα.

Ητὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶαν ἐν
 αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κῆται οὕτω· Δὲ αὐτοῦ σω-
 τηρίαν τε ἡμῖν, δωρούμενος αὐτὸς ἀνακράζεις·
 Ὑδωρ...

θαλάσσης ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ
 πρὸς Ἰορδάνην· Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς
 ἐκ δούλου.

Μορφωθεῖς Ἀδάμ τὸν πρῶτον, Βαπτισμῷ
 ἦκει καθάραι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν
 πολὸν, περιβάλλον καὶ ἀναβαλλόμενος φῶς, γυ-
 μνὸς ὄραται, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, καὶ χειρὶ
 κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλω-
 » σέ με, καὶ τὸν κλυδῶνα μηκέτι φέρων,
 » ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βραῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς
 » με ἀνάγαγε.

Κυρίον σε γνόντες, οὐρανοὶ δηγοῦνται τὴν
 σὴν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν
 δὲ Πατὴρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτι-
 ζόμενον.

Ρύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρόφθῆτω δακρύων
 κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερ-
 χέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθάραι
 προϊόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
 » οὐκ ἔπηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
 » βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός
 » εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευσταζῶν κάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δο-
 λίως κινήσει, τῷ πλησίον κακῶς ἀπο-
 δοῦναι, κακὸν ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀ-
 γάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Υμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκα-
 κοπαθήσατε, τῷ τῷ μορφωθέντι καὶ φα-
 νέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπειγομένῳ
 δεξασθαι, τῆς εἰκότος εἰς καθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθη, καὶ συνταφῇ τῷ
 Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπο-
 λαύσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν ἐ-
 παγγέλλεται· ὃ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βα-
 » βυλῶν Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασι-
 » λεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστα·
 » καὶ συνημένοι, ὃ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ,
 » τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὑμ-
 » νον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
 » ρυφοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βη-
 θλεὲμ τῷ λόγῳ κατατρυφήσαντες, σὺν
 Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μά-
 γοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυ-

στικῶς, πορευθῶμεν ὀφόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἦκει Χριστὸς ἐκτελέσων· ὃν ὑπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερησάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπῃν ἄκραν σάρκα λαβόντες, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'δεξιούτο τὸν ἐρχόμενον, ταῖς ἀμαρτίας πάντων καθάραι νόμασιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συγελλόμενος φόβῳ· Ἐγὼ γὰρ χρεῖαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν, ὁ φίλος ἢ φωνή τε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἡλίῳ ὁ λύχνος· ὃν ὑπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ξ**ενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ-
- » **Ξ**υζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύ-
- » **Ξ**σαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δρᾶμωμεν, μυση-
- » **Ξ**ριον ὀφόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἀνω λαμπρότητος
- » **Ξ**πρόξενον.

Α'πιτε τῆς Βηθλεὲμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν Σαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνου, καὶ κεῖ ὀφόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελοῦμενα, Βαπτίσματι τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος, διπλῆς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος Δέλων, τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ω'ς ἄνθρωπος ἐπέστης, οὐσία οὐ φαντασία, ὡς εἰς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνευθυνος· ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνας ἤλθε, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ι'δοὺ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς, ἠφωεῖ τῷ Προδρόμῳ τε· Δεῦρό με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαιρόντα, κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, ποταμείοις ἐνρείθροις· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφὴν μου πρὸς θείαν· χεῖρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἴλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντός καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες, θεοπροπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν· τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπύλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων· ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Ἀγέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο' μέγας Βαπτιστής, τοῦ Κυρίου ἀγαλλίου· ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις ὡς ὑπηρέτης, ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι· ἄψαι τῆς θείας κάρας, τοῦ ἀίπομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σῶζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, εἰς ε'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος· οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ῥῶδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ω'ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κατὰ Σορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Α'γαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαὶ, τῶν Ἐδνῶν ἀδέτωσαν· Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι καθαρσιν.

Βασιλικὴν αἰλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κυρίε, ἐνδυσάμενος σαρκί, ποταμοῦ πρὸς ῥεύματα γυμνός, ἐπιβαίνει τὴν ἡμῶν ἐνδύων γυμνωσιν.

Γόνος Πατρὸς προαναρχοῦ σὺ πεφυκῶς, πρὸς τὸν γόνον εὐσπλαγγνε, Ζαχαρίου εὐτελεῶς, παραγίνη βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοῦ Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἀποστόλων· οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστῷ Μαθητὰς δευτέρως ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ῥῶδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώματος, φανέντι Πανεύφημοι, κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα, ἀκτίσιν εὐσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ρέοντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄσπαστον, Χριστῷ ἠκολούθησαν, Κρήσκης καὶ Πρόχορος, καὶ Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι.

Ισχύν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι, ἰσχυῖ τῷ Πνεύματος· τῆς τῆς μανίας τε, ἀθεότητος, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς καὶ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς Θεοὶ Ἱερόρχαι, ὡς ὄντες διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, ἐν ᾧ κατεσκηνώσε, καθὼς ἠθέλησε· τὴν ἀπειρανδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάρρους ὁ Χριστὸς, νάμασι προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι· τὰ ὄρη σκυρτήσατε· ἀγαλλίασιν, οἱ βουνοὶ περιζώσασθε· οἱ ῥερυπωμένοι, κάρσαρσιν· πρὸς θεῖαν εὐτρεπίσθητε.

Ηφωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξελάμψεν, ἠλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνούσας κατήφειαν· ἦν ἐπιτελοῦντες, πίσει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πτερωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονας μετάρσιος, τῆς κοσμικῆς ἀπανασταῖς συγχίσεως· ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως τὰ ἐπίπονα σκαίματα, καὶ δι' ἐγκρατείας, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν ἀγνεύοντι νοῦ, δεῦτε μακαρίσωμεν· τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἦν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξαίμενος, ἦν κατώκησεν, ὡς σκηνὴν ἀγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

Ωδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ σερεῶσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φέρεις εἰκόνα, καὶ πρὸς δέλον οἰκτίρμον, παραγίνῃ σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεουργῶ, τῆς δουλίας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαιρών ἡμᾶς.

Ε'πέστης βεῖθρῳ διὰ τί; ποῖαν καθαρσιν θελών; ποῖον ῥύπον ἐκπλύνειν, ὑπεράγαθε ζητῶν; ὑμνῶ σε τὴν ὑπὲρ νῆν, διὰ σπλαγχνᾶ Λόγε συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δόλω, Ἰορδάνη ταῖς

ῥοαῖς, ἐφίσασαι ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ· Δεῦρα σύ με βάπτισον.

Τῶν Ἀποστόλων. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Οἷα ποταμοὺς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην Πάνσοφοι, ἀρδεΐαις Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθεΐας ἐν χάριτι.

Υμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαντε καὶ Σιλουανόν, καὶ πίσει ἐπαινέσωμεν. Ἐπαινέτον τὸν ἔνδοξον, καὶ Οὐρβανόν καὶ Ἀγαθόν, τοὺς ἀληθῶς χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἦδη γεγονότες, ὡς ὄντως μακάριοι Θεὸν, διδάσκαλον πλουτήσαντες, τῆς πρὶν ἀθλίου Πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθεοῦ μακαριότητος. Θεοτοκίον.

Αγνὴ πρὸς τῆς τόκῃ καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομητορ πέφηνας· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, ὃν Ἀποστόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Αβύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ ὑδάσι στεγαζῶν τὰ ὑπερῶα, ἐν ὑδάσι προέρχεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα.

Ηδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ, τῷ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνησας Θεόκτιστε εὐωδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ ἐκάστοτε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σε Κύριε.

Ε'λαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίῳ ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῶν πόνων σου Θεόκτιστε ἰλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων Ὁσιε· Ὡς ἐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμῆντές με ἀπὸ ὑψους· ἐν ὁδῷ νῆ ἐξέλιπεν ἡ ζωὴ μου· κατέδυσσα εἰς χάος πλημμελημάτων· σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερίδης με· προσασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
• εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στύλοι ἀσειστοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐδραϊώματα τῆς εὐσεβείας, γεγεννημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώθητον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάιου τὰ σκαίνδαλα,

καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποιμνιον, τῇ σύριγγι τοῦ λόγου, θεοφόρε θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐδημίσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληψας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον ἐν εἴδει περιστραῶς· διὰ τῆτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγαῶν· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• Σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακραίτουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἡνίκα εἶδέ σε, τὸ ρεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἑστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς, πάθει καταρρύτος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανοῦς, ἀνεστράφη προσκυνουῦσά σε.

Θαμβεῖται ἥλιος, ὀρών σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγαζόντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινῇ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ἰδοὺ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια· αἰκεκωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἑθνῶν, ταύτην ἐπιθάντες οἱ πάνσοφοι, καθάπερ ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι.

Ἡστράψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πουδῆς Ἀπελλῆς καὶ Φιλολόγος, καὶ Ἡρωδίων, Ρούφος τε καὶ Πατροβᾶς, καὶ τῆς πιστῆς ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ρυσάμενοι.

Τείνας ἐξαπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὐσπλαγχνος, βέλη συνθλώντα, τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοὺς δεινῶς, τραυματισθέντας Ἐνδοξαί, χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Ἄινεσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμνολογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν θεηγόρον, καὶ

Ἐρμῆν τὸν εὐκλεῆ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Δῖνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γαῖον.

Θεοδοκίον.

Σὲ μακαριώτατος παλαι χορὸς, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίας, ἱεραῖς θεοπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὅρος κατάσκιον.

Τοῦ Ὁσίου. Εληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εσταλάξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἰδρωτίες σε, πικρίαν ἐξαιρόντες, τὴν τῶν Δαιμόνων Ἀοίδιμε, νόσων φυγαδεύοντες, τὰς ἀλμυραῖς διεκχύσεις ἀξιάγαστε.

Θεόμενος, ἀνευδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, φωστήρ ἐχρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαινότατος, τύπος ἀκριβέστατος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τῇ χάδῳ τῆς Πίστews, καὶ Φαρωῶ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε.

Θεοδοκίον.

Κεκραῶμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Πανάμωμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἠδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, Δαιμόνων, μεσιτείας σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασσον
• δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθαρὸν· ἔρχεται γὰρ, ἀποκαθαίρων τὰς ὕδασι, τῶν ἀμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκίτει τῶν δυσχερῶν, παλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον, καὶ ταῖς θεαῖς αὐγαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυσηρίον ἐκτελῶν, μέγισον πρὸς Πρόδρομον τὸν σὸν, ὧ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχη σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀρρήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμῖν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τῆς δεδεμένης καινοπιδίας δεσμῶ, ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν, πιστῶς περιχορευόντες.

Ενθέοις Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελωδήμασι, Τέρτιος Ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μάρκος, Λουκάς Σωσίπατρος, Κούαρτος

καὶ θεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφροδίτης, καὶ ὁ πάνσοφος Ἑραστος.

Υμᾶς ὡς τὸς Δώδεκα, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκρίζοντας ἀθείαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γνῶσιν θεϊκὴν περιφανῶς, ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὰ ὄμματα φώτισον, Παρθένε τῆς καρδίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας· σκότους με ρῦσαι διακρινίζοντος, Πύλη τοῦ φωτὸς Χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτη κατεβάλου τοῦ λογι σπόρον, Πάτερ θεόφρον, καὶ πολύχην ἐδρέψω, εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούντων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Αγρυπνον νοῦν, ἀεννάως προσφέρων, Πάτερ θεόφρον, πάθη κατεκοίμισας ψυχοφθόρα, ὀρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα, τῶν εὐφραϊνομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ως θεαυγῆς, καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ θείου ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας τὸ ἀνέθευτον ἦθος, ὑποφαίνων πᾶσιν, ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βίων μετὰ σώματος. Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης Πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος Κλίμαξ· ἡ ἐπέβη Χριστὸς Πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμὸς, εἰρήνης μόνε Κύριε, πρὸς ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνος αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ενιζεταὶ ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς, κατανοῶν γυμνούμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, καὶ κράζει· Τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους συγκατάβασις;

Οπλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδοῦ, σωματωθεὶς ἐπέφανεν. Ἰορδάνη εὐφρανθητι ποταμὲ, τὰ ρεῖθρά σε πλήρωσον, ὅπως λούσης τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Εἰς πάντα κόσμον ἐρράγατε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον, νεφέλαι ἔμψυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ρημάτων θεῶν ἡ δύναμις, ὑμῶν, τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραϊνομένους γνώσει τῆς πλάνης Πάνσοφοι.

Ο θεῖος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Υμῶν σε μόνη Πανύμνητε, δοξάζω σε αἰεὶ θεοδόξαστε, καὶ μακαρίζω σε, ἦν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένε θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος, θεοφόρε παμμακάρε θεόκτιστε.

Λογικῆ βακτηρίᾳ σου Ὄσει, πῶς τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποιμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπιγῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, Θεογεννητόρ Ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοὶ, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἱεραῖς εὐφημίσωμεν μελωδίαις, Στέφανον, Πρόχορον τε καὶ Σίλαν καὶ Νικάνορα· Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενᾶν· Ἀπελλῆν τε Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρίσταρχον, καὶ Ματθίαν· Ἡρωδίωνα, Κρήσκην καὶ Φλέγοντα· Βαρνάβαν, Λῆνον καὶ Ὀλυμπᾶν· Ἀνανίαν Λουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιποὺς· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Συναξάριον.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τῶν Ἁγίων,
καὶ ἐνδόξων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους,
Καὶ ᾧδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν Δέμεις.

Ἄμφι τετάρτην ἄνδρας ἀγακλεείας κυδαίνω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἡ-
γούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμφῳ τῆς Σικελίας,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ χλαυγεῖ τῆς Ἐδέμ Θεοκτίστῳ,
Μοῖραν δίδως, ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἔξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Ζωσίμου Μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομента-
ρσιου.

Στίχ. Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἐνδον πέτρας ἦδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

Ὅστος ὁ Ἅγιος Ζωσίμος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, τὴν ἔρημον
μετὰ τῶν Σηρίων οἰκῶν. Καὶ συσχεθεὶς Δομετιανῷ
τῷ Ἀρχοντι, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, πέπυρωμέ-
νοις σιδήροις τὰ ὠτα καταπλέγεται, καὶ εἰς λίθους, πλή-
ρη βορβόρου καχλαῖζοντος, ἐμβάλλεται, εἶτα κατὰ κεφα-
λῆς κριμάται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθεὶς, ἐπι-
φανέντος ἐν τῷ Σεάτρῳ λέοντος, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ
περὶ τοῦ Χριστοῦ φηγεσμένου, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν πίσιν
τὸν Κομენტάρσιον Ἀθανάσιον. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ
τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐνθα διέτριβε, γενόμενος,
κατηγεῖ καὶ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον· ἐνθα πέτρας διαι-
ρεθείσης, ἅμα ὑπεισελθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ
Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὀσίας Ἀπολινα-
ρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Στίχ. Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολιναρίαν·
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοῦς ἦν ἀξία.

Ἄσθη ἡ αἰδίμος, κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν δια-
φέρουσα, Ἀνθιμίῳ τοῦ ὑπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου
χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος,
Συγάτηρ ὑπῆρχεν. Ἐξ ἀπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρ-
θενίαν κοθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπάρει
τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἰκέτις γίνεται τοῖς
γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο
ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσθας παραλαβοῦσα, χρυ-
σόν τε καὶ ἀργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελεῖ ἀραμμένη,
καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς
χρηζούσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ
τοὺς οἰκέτας ἐλευθερία τιμήσασα, ἀπέλυσεν, ἕνα πρεσβύ-
την, καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχούσα παρ' αὐτῆ· οὗς καὶ
παραλαβοῦσα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπορευθῆ· καὶ τινα τόπον
πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοπορίας κόπον πα-
ραμυθῆσασθαι δέειν.

Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτρέπησαν, ἡ μακαρία
τῇ παρακειμένη ὕλη τῷ τόπῳ ὑπεισέρχεται, πάντων κα-
ταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ
ἔλει διαρκήσασα, ὥστε τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα ὡς δέρ-
μα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἔλος κωνώ-
πων γενέσθαι, ἐν Σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους Πατέρας ἔρ-
χεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχη-
ματιζομένη. Ὁ δὲ Σαυμαστός Μακάριος αὐτὴν προσλα-
βόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον· ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα, τὰς
εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ὁ δὲ ταύτης πατήρ Ἀνθίμιος, καὶ ἑτέραν μὲν Συ-
γάτηρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστει-
λεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν Σκήτῃ Μοναχοὺς Θεραπευσόμε-
νην· τὰ δὲ κατὰ τὴν μακαρίαν πάμπαν ἀπειρήκει. Οἱ
δὲ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δωρόθεον τὴν δαιμονωσάν ἀπήγα-
γον· καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐλευθεροῦται τοῦ δαί-
μονος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων ὑγιὲς παρα-
πέμπεται.

Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη
ἐγκυος καταφαίνεσθαι· ὁ δὲ ταύτης πατήρ, δόξας αὐτὴν
ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ Ἀββᾶ Δωρόθεου, ταχυδρόμους ἐκπέμ-
ψας, τὸν Δωρόθεον ἐμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο· ἡ δὲ
μακαρία, ἡ τις εἶη, αὐτὴν διὰ τινῶν σημείων καταμη-
νύσασα, πάντας εἰς Σαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλε· καὶ
μάλιστα διὰ τὸ Θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελ-
φὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι
συνδιατρίψασα, αὐθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε,
μηδενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὁ-
θεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν
ἅπαντας, καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ συνεκάλεσεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾨδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τῆς Καλ-
• δαίους δὲ καταπλέγον πρόσταγμα Θεῶ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε ρεῖθρα ὑποδέχονται ποτάμια, τρυ-
φῆς ὄντα χειμαῖρρον Χρισεῖ; πῶς ὁ Πρά-
δρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χειρὶ πλα-
στουργήσαντα αὐτόν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονη-
ροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

Ρεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς
ρεῖθρα Ἰορδάνεια, πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρ-
σίας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τῆς γεύσει πονη-
ρᾶ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τῆ ὄψεως.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ
βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι· πο-
ταμοὶ κροτεῖτωσαν χειρὶ· ἐπέφανεν ἡκεῖ ὁ
Χριστὸς, ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάψαι
πταισμάτα.

Τῶν Ἀποστόλων. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνεγκύσατε, τῆς ἀ-
Δείας βυθῆ, Ἔθνη πολὺσπορα, σημείοις καὶ
τέρασιν ἐπιστηρίζαντες, τὰ φρονήματα, τέτων
σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Εμβιβάσαντες πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς θαλαττειόντας, τῇ ἄλμῃ τῶν δυσχερῶν, σωτῆρες εδείχθητε, καὶ κυβερνήται σοφοί, ἀναμείποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὐδοκίαν καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν, Ἰουστον καὶ Ἀρτεμᾶν, Ζηνᾶν τε τὸν ἐνδοξον, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθηταίς, ἀναμείποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αστραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς κρατούμενους νυκτὶ, ἀγνοίας ἐρρύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὠδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον Πανάμωμε γεγέννησαι, ἁμαρτανόντων αἰεὶ, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν· ὃ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προσχύσεσιν ἐναποσβέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε μακάριε, θαυμάτων ἀνέβλυσας, ρεῖθρα αἰεὶζωα· οἷς περ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι εὐαδίμει.

Δαυτὸ τὴν πραότητα Πάτερ ζηλώσας, ἐκτίσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰωβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακώβ τὸ ἄπλαστον, καὶ πίστιν τῆ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα, μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, Παρθένε καταργήσασαν, δεινῶν ἐπικλύσεσι, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαισσι Ἀγνή, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

ᾨδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βίβασθαι·
• Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ ποτάμεια ρεῖθρα μηλωτῇ ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, τὴν τοῦ Βαπτίσματος, προσκιαγραφῶν, ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο, τοῦτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Υπεσήμανε παλαι Προφήτης ἐνδοξος, τοῦ Βαπτίσματος χάριν, αἰσὶ τὰ ὕδατα, ἀγνοῦντα τὰ πρὶν, ἐκτελέσας πολύγωνα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πάσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βηνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται,

καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεία τραπήσεται, τῇ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανείᾳ.

Τῶν Ἀποστόλων. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τῆ λόγου παναοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐσπείρατε, καὶ εὐσεβείας ἄσταχυν ἐκατοστεύοντα, ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθύν Κυρίου, Ἀπόστολοι πανσόφως.

Επαίνοις Ἰακώβον ἐνθίοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Νάρκισσον τὸν πάνσοφον, Μάρκον Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμήσωμεν, ὡς Ἀποστόλους Χριστοῦ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φάλαγγας τοῦ δράκοντος, πάνσοφοι Ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ἠχμαλώτευσεν, ἀνθρώπουσιν νελάβεσθε πίστει, καὶ τῷ ζωοδότη, προσήξατε Δεσπότη. Θεοτοκίον.

Ωσαύμα ἐπέκεινα θαυμάτων! πῶς τίκτετε καὶ μένειτε παρθενεύουσα; Πάναγνε Θεοῦ νυμφε· Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συναναρχον· ὃ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Εν ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοῖ, καθεῖλες, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίη τῶν ψυχῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· ψυχῇ μου σπεῦσον, καὶ παθῶν ταῖς ἀκάνθας, ἀποτεμοῦσα καρπούς, ὠρίμους Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθεῖσα. Θεοτοκίον.

Απὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἑαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἐνώσει τῇ κρείττονι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν εἰς τολμά Ἀγγέλων ἀτεινίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθη βροτοῖς, Λόγος

» σεσαρκωμένος ὄν μεγαλύοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύομεν.

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν
τῇ χειρὶ Προδρόμου ὑποκύνπτεις ὡς ἄν-
θρωπος, ταπεινόμενος ὅπως ὑψώσης με, πάλαι
ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον· δόξα τῇ ἐνδό-
ξῳ, καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψυχῶν ἡ καθαρσις εὐτρεπίζεται· ὁ φωτισ-
μός, ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν.
Ἰορδάνη ποταμὲ εὐφράνθητι· χόρευσον πᾶσα
κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρότησον δοξαίξου-
σα Χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ως ὧν ἀπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχη
βοῶν τῷ πλήρει, ἀγιότητος δούλω σου,
ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν· Ἐγγισσον
βάπτισόν με· θέλω πληρῶσαι γὰρ, φύσιν τῶν
βροτῶν ἀγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων· Ἄπας γηγενής.

Γᾶσαι ἡμῶν, Χριστὲ τὰ παθήματα, τῶν Ἀποστό-
λων εὐχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυ-
ξάντων ἐν πᾶσιν ἔθνεσι, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον,
Δημιουργὸν τοῦ παντός, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν
ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τῆ κηρύγματος.

Ωσπερ ἀστραπαὶ, τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν,
Λουκάς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀνα-
νίας τε, καὶ σὺν Ματθίᾳ ὁ ἱερός Ὀλυμπᾶς, καὶ
τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν·
οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμῆσωμεν, ἱεροῖς καὶ
σεπτοῖς μελωδήμασι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
μακαρίζομεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Δι-
δασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας, καὶ πλουτιστάς
σωτηραῖς τε, καὶ ἀντιλήπτορας, καὶ προσάτας,
πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμώντων αὐτῶν
τὰ μνημόσυνα.

Ηστραψαν φωτὶ, αὐτῷ τοῦ Πνεύματος, Ἀ-
κύλας Ἀχαϊκός, Κάρπος τε ὁ ἐνδοξος, καὶ
Φερτηνάτος σὺν τοῖς ἐξήκοντα, καὶ ἐξ Χριστοῦ
θεράπουσι, καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ καρδίας,
πάντων καταυγάζουσι, τῇ φωσφόρῳ αὐτῶν μνη-
μῆ σήμερον. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε,
καὶ κατσφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον,
καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεν-
νήτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώ-
πων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύσοις φω-
ναῖς εὐφημούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος,
μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος Ὅσιε,

τῶν ἀμαρτημάτων κηλίσαι, ἀλλὰ σαυτὸν, ὄλον
ῥαίσις, καλῶν ἐπιδόσει· διὰ τοῦτό σε γε-
ραίρομεν.

Αρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπη λαμπρυνόμε-
νος, τῶν καλῶν ταῖς ιδέαις κατασραπτό-
μενος, πρὸς τῆς σοῦς μετέβης Πατέρας, Πάτερ
σοφέ, ἐν πίοι γῆρα, σίτος ὡσπερ ὠρμος, θη-
σαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Ηποιμνη σου σήμερον, χορεύει ἑορταίζουσα,
φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως·
ἦν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μεταστάς, μὴ λί-
πης τρισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέ-
λοις Παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν,
νεκρωθεῖσαν Παρθένη τοῖς παραπτώμασι,
ζώωσον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ὡς συμπαθῆς, ὡς
μόνη προσάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ
σκέπῃ Παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένης, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ Ἑβδομήκοντα Λό-
γε, σοὶ μαθητεύονται πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ
Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκα-
θαίροντες πίστει. Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ο ἐκ Πατρὸς ἀχρῶνος, πρὸ τῶν αἰώνων
γεννηθεῖς, Υἱὸς καὶ σὰρκα φορέσας, ὑ-
περφυῶς ἐκ Γυναικός, προέρχεται βαπτισθῆ-
ναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴγους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ο ἢ περ ἡ φωνή, τοῦ βοῶντος προετύπου,
ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ρείθροις Ἰορδα-
νου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλύνον με
ὔδασι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· τὸν
γὰρ Ἀδαμ ἐκπλῦναι ἦλθον, τῆ πρὶν πτώματος.
Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Υψος οὐρανοῦ, οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· ἀστρων
ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς
τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότῃ ὁ Πρόδρομος,
ἄψομαι χειρὶ; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα
δρακὶ τὴν κτίσιν; διὸ κράζω σοι· Εὐλογημένος
ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύνθηρονος Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων,
ταῖς ἀγγελικαῖς στρατιαῖς δορυφορεῖμαι·
ἀλλὰ σμικρῷ σπηλαίῳ, ἐξενίσθην τικτόμενος,

ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγγίαν · διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοί, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα (*).

Εκλυσας ποτέ, ἀμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασγῶν, καταρράκτας οὐρανίους · καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ρεῖθρον ἀνασρέφει · ἐπέγνω σε ἡ κτίσις πᾶσα · κἀγὼ κράζω σοι · Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Γνα πληρωθῆ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν · Ὁ ἕρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον · σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω · ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενέμην · ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν, καθαίρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ στύλης καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν, καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ · σὺ ὁ δεσπίζων πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος, δούλε τὴν μορφήν πῶς ἐνεδύσω; οὐ ψαύσω σε πυρὸς ὁ χόρτος · αὐτὸς με βάπτισον · ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δεῖξασθαι.

Ἀποστίχου, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ωφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνῃ ρεῖθροισι, Βαπτίσματι καθαίρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἶδοςάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ · δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτῆριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαιρῶν ῥύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος (**).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σὺνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐκ τοῦ χειρογράφου μεταγραφέν, διασωῆζει οὐ μόνον τὸν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Προδρόμου διάλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀκροστιχίδος στοιχείου Σ. Ἀφηρέθη δὲ τὸ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις πρότερον, Ἐφθασε Χριστὸς, κτλ.

(**) Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα Προσόμοια, μετὰ τῶν τριῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τῶν κατὰ τὴν αὐρίον ἐν τοῖς τῶν Αἰώνων Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὡδὴ Γωσήφ· ἀτάκτως ὁμοῦ εἰσὶ μεμερισμένα, καὶ ἑλλιπῆ.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων · καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὀσίας Συγκλητικῆς.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμpton. τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν · τοῖς Χριστῷ γὰρ δόγμασι πειδαρχοῦμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τῇ ἀγίᾳ καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἓνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανοῦμενοι ἄνωθεν.

Γὸ τῷ βίῃ χαμαίζηλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπείθειαν, καὶ τὴν ἀπανθῆσαν δόξαν Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὠραίῳ φλεγόμενοι · καὶ προσήθητε, ὡς ἠδύπνοα ῥόδα · καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας, Θεοσθενῶς συνεστέφητε.

Οὐ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμοιο ὠφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησία, συνήφητε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συναδέτε, ὡδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνώπιῳ τῷ Θεῷ, παρεστώτες ἐνώπιοι · καὶ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὀσίας, Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸ εὐκλεὲς τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας · ὀδεν, ἐκστάσασα τῶν ἠδέων, σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας · καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Οὐ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βία τοῦ πονηροῦ · ἔθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστὴν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστῷ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βεβηθεῖσας, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας · ὀθεν νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὲ· ἰδοὺ γὰρ πα-
ραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι
ὑπὸ Ἰωάννη, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κε-
φαλαῖς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς
σοῖς· ἀγάλλε ἡ ἔρημος Ἰορδάνη· τὰ ὄρη σκιρ-
τήσατε εὐφροσύνη· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ,
ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον,
ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδὸς τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.
Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλε-
σθε· ὁ χειμάρρῃς, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ,
βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας,
καὶ ἀναβλίζει θείαν ἄφεισιν.

Στίχ. Εἶδосάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χηρίζων βα-
πτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνη ταῖς
ροαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος· ἐν
πίστει, τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προέρχῃ
βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δαυλ, Ἰορδάνη
ταῖς ροαῖς, λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἀ-
μαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Αγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τῷ Ἰορδάνη, καὶ ἀν-
θείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκῆ-
σθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῷ Κυρίῳ·
ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας
ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζε-
ται ὑπὸ δαυλ· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλῆσια
δώρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐὰ, Ἐν λύπαις
τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκῆσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Απεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς,
τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῆ, ἀναληφθέντος Ἡ-
λιού, καὶ διηρείτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν·
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύ-
πον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν
ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν· Χρι-
στὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανὼν· οὐ ἡ ἀκροστιχίς,
ἀνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων Ὠδῶν,
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλλω μέγα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
» διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ρεί-
» θρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν
» καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως καθαρσιν· ἐνδο-
» ξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, φωτῶνυμον ὕμνον, καὶ προεόρ-
τιον, ὠδήν σοι ἄσομαι, τῷ θείῳ Θεοφα-
νεῖοις, μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν
λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Ανω πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως,
ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ
περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο δευόμενα, καὶ
τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουں συγκατάβασιν.

Γίνα σε τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, σαυ-
τὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς·
νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν
δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ καθαρσιν
δωρούμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, ἐδράσαντα πᾶσαν τὴν
» γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, σαρ-
» κί κρυπτόμενον νάμασι, θάμβει πολλῷ συ-
» νείχτο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε
» κραυγαῖζουσα.

Σύμβολα πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς
σῆς Θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα,
ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεῖς μυστήρια,
ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ηπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς γῶτα μετὰ
τρόμῳ, τῷ δεῖξασθαι τὸν Κτίστην, σωμα-
τικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἀγιάζοντα,
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σε Κύριε κραυγαῖζοντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφοδίων τὸ Βάπτισμα
παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτῆς
τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλεσιν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σε Κύριε φιλόανθρωπε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σε ἔλευσιν, προσ-
» τῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· εἰς
» θαλάσσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ,
» ἐπέβιθασας Σῶτερ διαταράσσοντας.

Επιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιασθη ἡ γῆ,
ὕδατα εὐλογηθή, ὁ οὐρανὸς πεφώτισται·
γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθρῆ
λελύτρωται.

Ρήματι Θεῷ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου
μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων· Μετανοεῖτε
ἡγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα
πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ο μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμῃ βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
• συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
• ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
• Οἱ πεφωτισμένοι ἤκατε λούσασθε, καὶ δι' ὑ-
• δατος Θεοῦ καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυ-
• χὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδαμ χρημα-
τίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι
καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνά-
πλασιν θουμαστὴν, δίχα συντρίψεως, καὶ χω-
νευτηρίων, Βαπτίσματι θεουργῶ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς, καινοποιεῖς, διὰ
δὲ τοῦ ὕδατος, ἀγιαζεῖς τὸ σῶμα τὸ σύν-
θετον, ζῶν ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ
διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῇ, χρησίμως φάρμακα
σοφῇ προμηθεῖα, προσάγεις ὡς ἰατρος, σωμα-
των καὶ τῶν ψυχῶν.

Εξ ἀλοχεύτε προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πα-
τρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ Στεῖρας
παραγέγονα, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα·
ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος
ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν
πρὶν ἄγονον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ
• θεῖος Βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεσάλη,
• προσεγγίσει τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκί-
• σασ, Ἄφες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πλη-
• ρῶν ὡς δῆλος, Θεῖας τε ἄνωθεν, μαρτυρήσης
• φωνῆς, ἠκούσεν Ὑῖόν τὸν προαιώνιον.

Απεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδωλώθης, Καίσαρος
θεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δου-
λείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπεί-
κεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ
τῆς ἀμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέ-
ρωσας νῦν, καὶ υἰοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει πε-
φυκῶς Βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα,
ἐκ φυλῆς Δαυὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασι-
λείας Σῶτερ τέτου ἔλαβες, ἀλλ' αἰδῖον ἔχεις τὸ
κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεύς μὲν, ὁ τῆ κόσμῳ Ἄρχων, καὶ τῶν
ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορευθῆ· ἀλλ'
ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται,

ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν Λεγεῶν· τῶν χειρῶν δέ σου
Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτῆ, κρα-
ταιᾶ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**φραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμε-
• νος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
• κλίνει κορυφὴν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ
• τοῦ δούλη, καθαίρων τοὺς βοῶντας· Λυτρω-
• τὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τέμενεται ρεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον,
προτυποῖση Βάπτισμα τὸ σὸν, δι' οὗ τῶν
παθῶν, ρήγνυται χιτῶνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἐν-
δυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι· Χριστέ ὁ Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ολβιον ρεῖθρον· ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον,
βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δέδεικται
πηγὴν, ζωφόρον ναίματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωσιν θεῖαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες,
καταδύσει ὕδατος τριτηῆ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ
Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριήμερῳ ἐγέρσει κοι-
νωνῶντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἡ χάρις, Πατὴρ Ὑῖόν τε καὶ Πνεύμα-
τος, τελειῶσα τὴν δωρεάν, στέργοντας
πιστῶς, τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, υἰοθεσίας λα-
βόντας ἐξουσίαν, τῆ βοῆν, Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κστηθι φρίττων οὐρανῆ, καὶ σαλευθή-
• τωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ
• ὕδωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρὶν, Δι-
• καίου θυσίαν παραδόξως· ὃν Παῖδες εὐλο-
• γεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστός, διὰ Βαπτίσμα-
τος, παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ
τὸν Ἀδαμ καθαίρει γὰρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ,
τὸν ρίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, τοὺς οὐρανοὺς
ἀνοίγει, Πνεῦμα Θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀ-
φθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βοῶν-
τος γὰρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν, Κυρίου κρά-
ζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ,
εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἡ τα-
πεινὴ γὰρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ
βουνὸς δὲ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ο παραδόξων δωρεῶν! ὦ θεῖας χάριτος, καὶ
ἀφράστου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει
με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θεῖῳ τελειοῖ
με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρό-
χαις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπευθυνοί
κακῶν· ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθω-
μεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ,
καὶ δίδοντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σὺ τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρ-
θένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τῆ
Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα Μυστήριον, ἐκ-
τελῶν παραδόξως, μεθέξει τῆ σεπτῆ, Κολυμ-
βήθραν πολύτεκνον Δεῖψ Πνεύματι.

Ἦ ἡγίασθη Γεννήσει, τῆ ἀγία σὺ Λόγε, διη-
γυμένων οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σὴν·
νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σὲ σαρκί
βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν
πρὶν ἐπανῆλθεν αὐθις εὐγένειαν.

Ἄγαλλιάσθω Ἦ πᾶσα· Οὐρανὸς εὐφραινέ-
σθω· Κόσμος σκιρτάτω· Ποταμοί, κροτεί-
τῳσαν χειρὶ· αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, Ἄβυσσοι
Θάλασσαι, συγχαίρετῳσαν· ἦκει Χριστὸς γάρ
τὸν Ἀδαίμ, ἐκκαθάραι καὶ σῶσαι Δεῖψ Βα-
πτίσματι,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ἐὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ
πάντων Ποιητῆς, παραγίνεται Δέλων, τὸ
Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσ-
πλαγχνος· τέρπε χόρευε, Ἀδαίμ καὶ Εὐά προ-
μῆτορ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων,
Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Χειμάρρης τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων,
προέρχεται ῥοαῖς, ποταμῷ βαπτισθῆναι,
ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας με ναίματα· ὃν
θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐθέα· Πῶς τὴν χεῖρά με,
τῆ κορυφῇ σὺ ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα,
καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγεγόμενον,
καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμε-
νον, ἀπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυελεον,
καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνω-
μεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Δόξα Χριστῷ
τῇ ἐπιφανείᾳ σου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ἀδαίμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδίων εὐσπλαγχνε,
καταβολὴν δόξης, μέλλεις γυμῆσθαι σαρκί,
ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ ὃ Δαύματος παραδόξῳ!
πῶς σὺ ὑποδέξεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι

στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν
Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφανείαν.
Κανόνες τρεῖς· Ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τῆς Ὁ-
σίας, καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς ἦ.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄ-
βατον διήλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ
ὄρων ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει
Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· Χριστὸς
πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται· Χριστὸς ταῖς
ἡμῶν ἐν ὕδασι, Δάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς ἀγα-
θός· ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· Ὅτι
δεδόξασται.

Ῥανάτῳσαν εὐφραινόμεναί, νεφέλαι εὐφροσύ-
νην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται,
νάμασιν Ἰορδάνη, τῆς ποταμῆς, τῶν ἀμαρτημά-
των, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἰλασμός ἀ-
ναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λαίμ-
ψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, Δείας αὐγάς· τοῦτον
διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Κανὼν τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαί,
σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἀνα-
γνος· ἀλλὰ δίδε μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας,
σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς Δεῖον ὕψος ἐπάρασα,
καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπο-
λαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρεῖμα, ἀπάντων ἀπα-
νέστης, τῶν προσηκόντων σοί.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον,
σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαιζη-
λα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα,
βαρεῖαν εὐκλειαν. Θεοτοκίον.

Μεῖνας ὁ ἦν, καὶ σαρκώθεις ἐκ νηδύος σου,
ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ
χορῆς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεο-
γεννήτρια.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, Ἦχος βαρύς.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἐορτάσωμεν τὴν
ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν
ὧδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Ὅι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως
στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας,
ὄπλισάμενοι στερρώως, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ο ἀσεβὴς διώκτης, καὶ τῆς Πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν Ἀθλοφόρων, ἔμμανεῖς ὁ δυσσεβὴς, πίστει κατήρηται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ποιμνὴν ἦν ἐκτίσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωπούσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς, Ἐὖ πρὸ τῶν αἰώνων.

» **Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τῆ Κυρίου, ὀρθοδόξως κρούγοντων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ο πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρείων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθείς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Υδατι ἐνθάψαι, ταῖς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλαττεῖ φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Υμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδάμ τῷ προπάτορος, ἀπογυμνεῖσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Εφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως, ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπειρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἠρετίσω, τὴν πλατείαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεοῖσιν παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρῶν κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος σαρκωθείς ἐκ σὲ Πανάμωμε, τὴν σάρκα, τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλύναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρύπτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστατάς, τοῖς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμpton καὶ Θεωνᾶν τὸν αἰοίδιμον.

Καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἁγίων γεγονόσιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἀθλήσιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, θεοὶ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἐσμέν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ετέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς νυδόκησας φιλάνθρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλάτυνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συναναρχὸν Λόγον.

Ασκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπθλαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληραῖν, διοδοῦσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμptos ὄφθεις, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προσταύματος, παρακούσας αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν· Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, βροτῶν παραπτώματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ο μέγας ἕτερος, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας πρὸς ὃν ὁ θείος Προδρομος, ἐκθαμβημένος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὄλωσ. πῶς ἐκτείνω με, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἦν τρεῖς μετὰ σύμπαντα;

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ακήκοε παλαι Ἀβθακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμασίος, τὴν ἀκοήν καὶ φόβῳ ἐκραζεν· Ἀπὸ θαιμᾶν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρουσ ἐκ δασέος κατασκίου, τῆ σῶσαι σου τοὺς χριστούς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υδὼρ ἀπαντήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παργέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς, ξηραῖναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδῆσιν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων· νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων

τὸν αὐχμὸν τῆς ἀμαρτίας· ᾧ μελωδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βωῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις, ἔτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεῖσθαι, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Τῆς Ὀσίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὀράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχες θείας ὠραιότητος.

Υπέμεινας, ὡς Ἰωβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, οὐ προήκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον· χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλεῖτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἀνωθεν δόξης ὠφθης μέτοχος. Θεοτοκίον.

Οτόκος σε, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτεργατίδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπων, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἠρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐν θείοις, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ἔντως οἱ Ἀθλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὀπλῳ, τῆ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τῆτι πᾶσαν κατέβαλον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

- **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ,
- ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνήντων σε,
- εἰρήνην σου δωροῦμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν·
- ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν,
- τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε
- φιλάνθρωπε.

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστέ Βασιλεὺς, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελεύόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρσας, συντρίψαι Χριστὸς, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· Ἐκτεινὸν σε τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ θειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Εδήλῃ Προφήτης, τὴν χάριν ποτε, τοῦ Βαπτίσματος Θεῷ ἐν Πνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῆ· ἄτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιῶντα, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τῆς Ὀσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφῆ· ἐφαίδρυνας σὺ γὰρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαίδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλαίμπουσαν.

Υλὴν τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σὺ, τανῦν τοῖς αὐλοῖς, αὐλῶς ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα. Θεοτοκίον.

Κάρσας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Παίναγνε, ρεῖθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σκορᾶς ὄντως ἀνευθεν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε.

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλίται, τὰς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμῆ, στεφάνους εἰδέξαντο.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηίνων, ἠδυνήθη ἐκκίψαι, τῆς πίσεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν· διὸ καὶ ἀγαλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' Ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς πιστεῖ ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκεῖσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτὸν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Σπλαγγχνῶν Ἰωάν.

- **Ο**λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνεχόμεαι, καὶ
- κῆτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ'
- ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰω-
- νᾶν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι·
- ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύ-
- ματι θύσω σοι.

Σπλάγγνα οίκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δούλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· οὐπερ ἐκπλαγεῖς τὴν ἔλευσιν, δειλᾶ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδεξωνται, τὸ ἄσπικτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνῃ σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προἀναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θαλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν· ἦν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα· τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τῆς Ὀσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῆ Πνεύματος, πάσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἡστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουσα τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου. Θεοτοκίον.

Γνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἐδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Ἰωανᾶς ἐκ κοιλίας.

Κατήρησαν τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην, οἱ Μάρτυρες ἐν σαδίῳ ἀθλήντες, καὶ ἀσέβειαν πάσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς πίσεως τῆς αὐτῆ ὑπηρετίας, ξιφῆρεις ὡσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Ὡς εἶδετε ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, τοὺς τυραίνους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρως ἐβόατε· Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πείλομεν ὡς δικαστᾶι. Θεοτοκίον.

Ὁν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** Ἰωανᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μὴ ἡμεῖς δέ σοι βρωῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαί με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδαίμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστᾶ, τοὺς ὄρθς ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, Εἶπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἄγγελοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίαις· σὺ δὲ, ἐπί σου ἰστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδαίμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾶ Θεόπεμπος, εἰπάτω.

Ἄθλων τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἐθεντό μ', ἐκραύγαζε τὸ Ψαλτηρίου,

Δαίκκω, Θεωνᾶς Μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.

Πέμπτη ἐκ ξίφεος λίπε τὸν δε βίον Θεόπεμπος.

Ὁστος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπος Ἐπίσκοπος ἦν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κενυθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογίσας, καὶ τὸ στέφος ἀναδησάμενος. Συσχεθεὶς γὰρ, καὶ προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται. Εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκώς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων δέμεινεν, ἐπισπάται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλούμενον Θεωνᾶν. Καὶ ἔτιρα δέ τινα πρὸς τούτοις παθῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεωνᾶς, ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς, καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς Στίχ. Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,

Κλητοῖς Θεοῦ σίνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Ἀὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανοῦς, πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος. Διὰ δὲ τὴν ἐπανθούσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν γοημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγίσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων, τῷ πρὸς Κύριον μᾶλλον πόθῳ ἐπίτεινεν ἑαυτήν. Ὄθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἀσκήσιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως τῷ νῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρὰ τοῦ πειραζόντος ἐξαιτεῖται· κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰωβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὀμλήσασα, καὶ πληγῆς

καὶ μώλωψιν, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὄγδοη-
κονταετῆς ἡδὴ γενομένη, καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀρετῆς μὴ
δ' ὅτι οὐ καθυφείσα, ἐν ἀθλητικαῖς πόποις πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ.**

**Στίχ. Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,
Λαμπρῶς μετασταῖς, καὶ μέγα πλουτεῖ
κλέος.**

Οὗτος εἶλκε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν
νήσου· πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, Θεοφάνης καὶ
Γουλιανὴ προσαγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανόν
ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ δρέμ-
ματα ἐκελεύετο. Καὶ ποτε Δεῖω ζήλω πυρωθεὶς, τῆς ἐνεγ-
καμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται· κακίῃσε
χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι
διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἔκτῳ χρόνῳ τῆς ηλικίας αὐτοῦ, ὅτε
καὶ Λέων ὁ Εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθό-
δοξον ἐπαρρησιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα
τόπον ἁγίου προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὅποσα δὲ δεινὰ
παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ' ὄλοις δώδεκα ἔτεσιν
ὑπέμεινε, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ
συντομίᾳ. Εἶτα ἐκείθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ρώ-
μην· καὶ τοῦ Ἀγγελικοῦ τυχῶν ἀχρήματος, ἦν δαμάζων
τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν, μετὰ τὴν τελευταίαν Σταυρα-
κίου, Μιχαὴλ ἐπέζωσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἀγίοις τὰ
τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἰθύνοντος, ἀπεστάλη Μιχαὴλ ὁ
Ὁμολογητῆς, Ἐπίσκοπος Συννάδων, πρὸς τὸν ἀγιωτάτου
Πάπαν· κακίῃ τῷ μακαρίῳ τούτῳ Γρηγορίῳ ἐντυχῶν, ἐν
Κωνσταντινουπόλει ὑποσρέφων, συνήγαγεν αὐτὸν μετ' ἑαυ-
τοῦ, καὶ τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ, τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, φέρων
δίδωσι, τοῖς ἐκείσε συναριθμήσας.

Ἐνταῦθα οὖν διήγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος, ἐπὶ ψια-
δίου ἀνακλιόμενος, ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ
δύω, ἢ τριῶν ἡμερῶν γευόμενος. Εἶτα, λάκκῳ βαθυτάτῳ
ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκ-
κλησιαῖς συγχῶ χρόνῳ ἐναπεθρήνησεν. Ἐκείθεν δὲ ἐξελ-
θὼν, στενωπῶ πάνυ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ
δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος· καὶ πίθον, παρὰ τῷ
κνήκῳ ἰστώτα, πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὀφίας ἀπο-
δύόμενος, εἰσῆρχετο ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον,
αὐθις ἐξήρχετο. Καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ
τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Φωστηρίου.**

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Φωστήριος, ἐξ Ἀνα-
τολῶν ἐκλάμπας ὥσπερ ἥλιος, τὰ Ἐσπέρια καταλάμ-
πρυνεν. Ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἥσυχον, καὶ
τῷ Θεῷ αὐλῶς προσευχόμενος, νηστεία, καὶ ἀγρυπνία, καὶ
χαμυνία, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑπωπιάζων,
γένετο ἀληθῶς φωστήρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,
λάμπων τῇ οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθαρῶς, καὶ τὴν
ψυχὴν ἀγίασας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα, ὡς ἦν χορητὸν, φυ-
λάξας, γέγονε καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγωγίον.
Τοῖς θαύμασι γὰρ καταπλουτίσας αὐτὸν ὁ Θεός, πάσαν
βόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέδιωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώ-
που, προσερχομένου αὐτῷ. Καὶ ἄρτους οὐρανόθεν ἐδέχετο
ὁ μακάριος, ὥσπερ καὶ αἱ Ἡλιὸς ὁ Προφήτης. Ἄλλ' ἐκεί-
νος μὲν, διὰ κόρακος· οὗτος δὲ, εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς

Ἀγγέλου τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ' ἑκά-
στην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ
τόπῳ τιθεὶς, δι' οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι. Εἰδέπου καὶ
εἰς ἀδελφὸς ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν, εἴτε καὶ δύο, καὶ τρεῖς,
ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, οἱ ἄρτοι ἐν τῷ
αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι εὐρίσκοντο. Τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαι-
σιον θαῦμα εἶωρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι;

Ἄλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διαφυλά-
χθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ
Προφήτῃ. Ἄλλ' ἐν τῷ Προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινὰς·
ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἡσυ-
χίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ Δεῖαν μάν-
δραν Θεοῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστους Μοναχοὺς
ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο, ὥσπερ
πρῶτον, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν
χρείαν· οὐ τοῦ Θεοῦ ἀπονήσαντος· ἄπαγε τῆς βλασφη-
μίας! πῶς γὰρ ὁ τὰς τσσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων
Ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο καὶ τοὺς
αὐτῷ αἰεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; παντί που δῆλον.
Οὔτε καλὸν τοῦ Ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχὴν, μὴ γέ-
νοιο! Ἄλλ' οὐδὲ ἠῤῥατο ποτε περὶ ἀπολλυμένου βρώμα-
τος· Ζητεῖτε γὰρ, ὁ Χριστὸς ἔφη, τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσε-
ται ὑμῖν.

Ἄλλ' οὐδὲ καλὸν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν· καὶ διὰ τοῦ-
το προσέταξεν ὁ Θεὸς τῷ Σεράποντι αὐτοῦ Φωστηρίῳ, μὴ
λαμβάνειν παρὰ τινός τι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ
ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρὰ τινός τι· ὡς ἐκ
τουτοῦ, μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους Μαθητὰς
προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ, καὶ τῇ εὐχῇ, καὶ τῇ ἀναγνωσίῃ,
ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα.

Αἰρέσεως δὲ τότε ἀναφύσεις εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλη-
σίαν, καὶ πολλῶν Πατέρων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς
καὶ οὗτος ὁ μακάριος, οὐ παρητήσατο· ἀλλὰ καὶ συνῆλ-
θε, καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαυμαστώθη, καὶ πολλοὶ τῷ
λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν· ἄλλοι
δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέσεσι Μοναχοὶ γέγονασιν,
καὶ πολλαὶ θαυματουργαὶ δι' αὐτοῦ ἐγένοντο, οὐ μόνον
ἐν αὐτῷ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν,
ἧτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου Με-
νός ἑσπέραν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαῖς, ἐν
Σαλαῖσσι βληθεὶς, τελειοῦται.**

**Στίχ. Ἦλθον Σαλαῖσσι εἰς βᾶθην, λέγει Σαῖς,
Φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βᾶθην.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοίδος,
ὑπὸ δημίων πατούμενος, τελειοῦται.**

**Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοίδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Δομνίκα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.**

**Στίχ. Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίκα, σαρκὸς ἢ κάτω κακουχία.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.**

**Στίχ. Τατιανὴ, τακείσα νηστείας παλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς.**

ᾠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

» **Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
» φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δὲ εὐσεβείαν
» ποτὲ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ, καὶ συμ-
» φώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δω-
ρήμενος ἀγαλλιάσθω ἕρανός, αἱ νεφέλαι
δὲ βανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυ-
γάζουσιν Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο πάκος ὃν προεῖδε, Γεδεῶν πλήρη λεκάνη
νὴν ὕδατος, ἐναποσταζάντα σαφῶς, τὸ
σὸν Βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βα-
πτισθεῖς τοῖς ἀναμέλπουσιν Ὁ τῶν Πατέρων
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α λσί τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος Θεραπεύ-
σας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, Κο-
λυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς
τοῖς ἀναμέλπουσιν Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σε
τὸ εὐτονον, μαλαξαὶ νόσοις ᾤετο Ἰωβ δὲ
ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ πόνων ἀπεκρυσθη
ρὺν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος.

Η σὴ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ
βίου πρὸς εὐδιδον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα,
καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῇ ἔν-
δα προητοίμασται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολ-
λῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον
τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε ἡ
μεγάλῃ γὰρ πρόξενος ἢ ἀμοιβὴ πημονῆς ἰσχύει
τε καὶ πράξειςιν ὄνειν, τὰς μοναζούσας ὄντως
οὐκ ᾤκησας.

Θεοτοκίον.

Υδάτων ἡ φύσις με τῆς ἀμαρτίας, ἐκπλύνει
τοῦ τόκου σε τῷ ὑπὲρ λόγον λήμματι Θεῷ
γὰρ ἡ καθαρσις, τῷ Ποιητοῦ τῷ φωτός, ρύπτει
Θεοῦμφευτε πολλοῖς, τοὺς ρύπωθέντας Κόρη
ἐν πταίσμασιν.

Τῶν Μαρτύρων. Κάμινον καιομένην.

Τέλος τοῦ Μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξί-
φει θανατούμενοι, σὺν γυναιξὶ καὶ παισὶ,
Χριστῷ βοῶντες Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Η γάλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὀρώντες ἑαυτοῦς, τῷ ξί-
φει τελειωμένους, καὶ πίσει ἀνεκραύγαζον
Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς,
καὶ οἱ θεοὶ πεπτῶκασιν, εἰς γῆν καὶ συ-
νετριβήσαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ
θεῖα στερότητι. Θεοτοκίον.

Περίσωζε τὴν ποιμήνην σε, πανάχραντε Ἄγνη,
ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προσασία,
τῷ γένει ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε Πανύμνητε.

ᾠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφουῶς.

» **Τ**έρατος ὑπερφουῶς ἔδειξε τύπον, ἡ πυ-
» ρένδροσος κάμιнос παλαιῶ τὸ γὰρ πῦρ
» οὐκ ἔφλεξε νέης Παῖδας, Χριστοῦ προδηλῶν,
» τὴν ἀσπύρωσ ἐκ Παρθένου Θεῖαν Γέννησιν:
» διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν Ἐυλογεῖτω ἡ
» κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἀναπέμ-
ψωμεν ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ
γυμνῆται, ὁ ἕρανόν, ταῖς νεφέλαις περιβαλλῶν
καὶ βαπτίζεται, καθαιρῶν ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλ-
ποντας Ἐυλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερώς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα
θεῖα μακάριον, ἐν αὐτῷ ὁψόμενοι Ἰησοῦς
γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλης ὑπο-
κλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος
Ἐυλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
ρυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ἴθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαίας, ἐν τοῖς ὕδασι
τῷ Ἰορδάνη, ἀναφθεῖς συμφλέξεται, ὕλην
πᾶσαν ἀμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι τὴν
ἀνάπλασιν διὸ ἀνυμνεῖντες ἀναμέλψωμεν Ἐυ-
λογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὀσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ Μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πράξεων ἀλη-
θῶς φθάσαι ἐπόθει, ἔνθα τάξεις Ἀγγέλων,
Ὀσίων καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰῶ-
να, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα, ψυ-
χῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ
ψυχικὰ νενεχῶς, νικήσῃς διὸ κάλλος σώματος,
σθέσασα ἀνήψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Α ἴγρυπνον νῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς
ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τῷ πλάτῃ,
τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας
Ἐνδοξε καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Α ἴνα γεννηθῆσαι τοὺς βροτούς, ὁ Υἱός σου βου-
λήθῃς πρὸς Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος

σπευδει, Ἄγνη δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ρύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ἐμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στερόως ἀντέστησαν, οἱ Χριστῆ Ἀθλοφόροι, πρὸς τῆς τυράννης, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὀπλίται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν. Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὕμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• εὐλογοῦσιν, ἕρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ φρίτ-
• τισι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὕμνεῖτε Ἱερεῖς,
• Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Σίδη Δ'. Ὁ Εἰρμός. Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

• **Α**πόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον.
• Οὐρανὸς γὰρ αὐτῆ, καὶ Θρόνος Χερου-
• βικῆς, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Παστὰς, τοῦ
• Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς,
• ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον ξένον, ὀρώ καὶ παραδοξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θείων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδαίου ἀνθείτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανέν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, Γαλιλαῖα ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε· ὡ Ἰωάννη σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλε· ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστὸς, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβαλλὼν, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν αἰπεροτάτον· τίκεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ

λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σοφῶς, ὑποστήσαντα βουλῆματι· αὐτὸν ὡς Θεὸν αἰεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ὀσίας. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας Ἐνδοξε, σεαυτὴν ὠραίζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὄθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὗ ἐτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ελπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Γσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδεδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπεινώσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὄφρυν· ὄθεν σε στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτῆς Ἰησοῦς.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τοῦ Προπάτορος, ἡ πτώσις στάσι· ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη· οὐκ ἔν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῆ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θείον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστῆ ὁμῆ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθείλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Θεοτοκίον.

Η ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἀνευ σπορᾶς ἡμῖν τεκοῦσα, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
• Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν εὐλο-
• γημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοὶ, κατὰ χρεὸς με-
• γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Γσχίς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοὶ παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα· ἐν ἧ πρὸς πίστιν Θεωιῶν, συναθλητὴν ἐπέσπασω· μεθ' οὗ σὺ νῦν εὐφρανοῦμεν.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ο ἐκ Παρθένου λάμπας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπευδεῖς, ρύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ Βαπτίσματος Δείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἦν περ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν; τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πιστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθῶν ἐμοὶ ὑπουργεῖ· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχίαν τὸν Ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἤλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου· ἐγὼ δὲ δέδοικά σοι, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἤκεις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμῆ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος· δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι· τὴν δεξιάν τῆ κορυφῆ μου, τιθεῖς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρη σὺ πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγγων σε δι' οἶκτον, τὸν Ἀδάμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ καινοποιοῦντα· καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι (*).

Δόξα, ὁμοιον.

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότη, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης· Συγχαρήτέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τῷ Προπάτορος· ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνη, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ασώμεν Λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἀγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἐγερσιν.

(*) Καὶ τὸ Τροπάρειον τοῦτο, ἐλλείπον πρότερον ἐκ τῶν τετυπωμένων Μηναίων, καὶ διακόπτον τῆς ἀκροστιχίδος τὴν συνέχειαν, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ιδε ὁ Βασιλεὺς, ἰδε ἡ προσδοκία, τῆ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς.

Ωπταὶ τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον· νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πασιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν (*).

Στίχ. Ἐίδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ολύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφήτα καθυπουργήσον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ιωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτεῖνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθεῖς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν τύχη ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἢ τῶν Ὁρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ἰστέον δὲ ὅτι, τῇ Παρασκευῇ ταύτῃ Νηστεία οὐ γίνεται, ἀλλ' ἐν τῇ Παραμονῇ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ τύχη.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογήσαντος τῷ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῷ Ἰρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δύτε προσκυνήσωμεν, γὰρ καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεῆ

(*) Τρία χωρία Γραφικὰ αἰνιττεται ὁ Ἰμνογράφος εἰς τὸ παρὸν Τροπάρειον· ἐν ἀρχῇ μὲν τὸ ἐν τῷ Βαρουχ· Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη (γ'. 37). Εἶτα τὸ Ἡσαίου· Ὁ

σεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. "Οτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θείων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικῆσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατευθυνὼν ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀληθεῖα· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοῦς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοῦς· ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. "Οτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς κβ'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑπερήσει· εἰς τόπον γλῶσς, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τραπέζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανα ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἐλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κς'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτῆρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας

λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, κτλ. (Σ'. 2). Ἐπὶ τέλους δὲ τὸ τοῦ Παύλου· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις (Τίτ. β'. 11.), καὶ πολλαχοῦ τῆς Νέας Διαθήκης.

μου. Οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠτήσαμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. "Οτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσά ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ἄσῳ καὶ ψαλῷ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σε Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενουῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεός ὁ Σωτῆρ μου. "Οτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν μου, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὀδήγησόν με ἐν τριβῶ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με. "Οτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπαρίον. Ἄπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, ἀτῆ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθείας τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ' (*).

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἀνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ος ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἤλθες Χριστέ Βασίλευ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπυδαίεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἶδосάν σε ὑδάτα. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἤλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδосάν σε ὑδάτα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὑδάτα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λ'. 1. **Τ**αῦδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὀψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρκαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὡτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλειῖται χλωλὸς ὡς ἔλαφος,

(*) Τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα εἰσὶν ἀνεπίγραφα ἔντε τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐξῆς τρία εὐρίσκονται τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ἐπιγραφόμενα ἐκεῖ, Πόημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, δηλον ἐκ τούτου ὅτι, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρῶν τὰ Ἰδιόμελα ποίημα εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς Ὁραῖς τῶν Χριστουγέννων.

καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλῶν· ὅτι ἐρήραγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαυλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· ἢ μὴ παρέλθη ἐκεῖ ἀκαθάρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι, Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὐρέθῃ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἀποστόλος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κεφ. γ'. 25. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ Ἀρχόντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτῆ γεγραμμένα, κατελούντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἠγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὠφθῆ ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. Εἶτα.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Ἀντρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἠληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. τι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μηδελιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀφόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατευθύνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η .

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς Ψαλμοὺς. Ψαλμὸς κη'.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρέπειᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐταῖς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερῶτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον· καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Καδ-

δης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ Ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλισμὸν κατοικεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. Ψαλμὸς μα'.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λεγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς Σαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνεῖμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρέκτων σου. Πάντες οἱ μπετωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ἄστα μου, ὠνεῖδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦ μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ψαλμὸς ν'.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνε-

λήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ Μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ἐδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απ'εστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς. τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιε, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφῆτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε εθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα

κόσμου ἀμαρτήματα, καὶ ἀγωνία συσχεθεῖς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσφαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἀγίασέν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἦχος δ'.

Η Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπέφωνηκε· τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ερχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θείων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγγνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥύσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει σοι ἐπέστη. Ἄλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν, φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ εἰάν ὧσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοικουῖν, ὡς χιόνα λευκανῶ· εἰάν δὲ ὧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ εἰάν θέλῃτε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἰάν δὲ μὴ θέλῃτε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελάθοντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον·

καὶ εὐρών τινὰς Μαθηταίς, εἶπε πρὸς αὐτούς·
 Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ
 εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιον
 ἐστὶν ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Εἰς
 τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου
 βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐ-
 βάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων,
 εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι,
 τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαν-
 τες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
 Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου ταῖς
 χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς,
 ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον. Ἦσαν
 δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύω. Εἰσελθὼν
 δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρήσιαζέτο ἐπὶ μῆ-
 νας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ
 τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητός Κύριος
 ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν
 ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πά-
 τερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γε-
 γονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
 δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδαίμ
 τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγη-
 σον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε
 Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
 Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με
 τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι,
 σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογη-
 τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὥραν, λέ-
 γοντες εὐθύς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς, καὶ
 τοὺς Ψαλμούς. Ψαλμὸς ογ'.

Ινα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ
 θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνή-

σθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρ-
 χῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· Ὅρος
 Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκηνώσας ἐν αὐτῷ. Ἐπα-
 ρον ταῖς χεῖράς σου ἐπὶ ταῖς ὑπερηφανίας αὐ-
 τῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν
 τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές
 σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα
 αὐτῶν σημεῖα· καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν
 ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίταις
 ἐξέκοψαν ταῖς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν
 πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀμασπήριόν σου, εἰς
 τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόμα-
 τός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγέ-
 νειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ κατα-
 παύσωμεν πάσας τὰς ἐορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ
 τῆς γῆς. Ἐὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν· οὐκ
 ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
 Ἔως πότε, ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς; παροξυ-
 νεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἰνα
 τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν
 σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ
 Θεὸς, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο
 σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας
 ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτρι-
 ψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕ-
 δατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δρα-
 κόντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰ-
 θίοψι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ
 ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθαίμ. Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα,
 καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ
 ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς·
 θέρους καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι
 ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδίσεν τὸν Κύριον, καὶ λαὸς
 ἄφρων παρωξύνει τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς
 τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξαμολογουμένην σοι· τῶν
 ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.
 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώ-
 θησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατη-
 σχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένθης αἰνέσουσι τὸ
 ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην
 σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου, τοῦ ὑπὸ ἄ-
 φρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φω-
 νῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἢ ὑπερηφανία τῶν μι-
 σοῦντων σε ἀνέβῃ διαπαντός.

Ψαλμὸς ος'.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου
 πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέειπα μοι. Ἐν
 ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς

χερσί μου νυκτός ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ νύφρανθην. Ἡδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Πρακατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτός μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνεχεῖ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδосάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδосάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλῆθος ἠχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἰνεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὀδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.

Ψαλμὸς γ΄.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθῆσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπό-

δοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπὶς μου· τὸν ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα, τρίς. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

ΑΨεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρείτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασται τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πᾶν σέμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφήτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ δεισίσσης. Προφήτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ δισταίσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι, λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα, Στίχ. Διὰ τῆτο μνησθήσομαί σε. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρασ λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θαλάσσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ

ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τῆ Θεῆ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτῆ.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τὶ ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, πῦρ καταναλίσκων· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλῦναι, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ῥεμπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτίζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· Ἴδε ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανὴς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 3. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μνησθεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ε'. 3. **Α**'δελφοί· ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν

σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ε'ν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἄδαμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτεیرهσάτω ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργε, ὁ διὰ σπλάγγνα ἀνεϊκάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλήθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἴνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ αἰδίον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ Πα-

τρι, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Παναγιῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Ε Ν Ν Α Τ Η.

Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πατέρα ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς. Ψαλμὸς υβ'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ Σρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ριγ'.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκίρτησατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ ἐρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἶπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνων, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται ὅσα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐ-

Gennaro.

8

τῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρῶν. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς, καὶ πένθης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι ἰσῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυελεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἐστὶν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἐστὶ κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ᾄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυελεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με δὸς τὸ κράτος

σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγάθον, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δέξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν.

Οὗ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθῆ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκουσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρῦς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα· Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνούμεν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἦχος β'.

Οὗτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν (*). Ἰδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἰδε, ρύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδοῦ, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ, ἐργάζεται· ἀντὶ δὲ σκό-

(*) Ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἐ β ὁ α θεωρῶν, ἢ τὴν μετοχήν ἐκληπτίον ὡς ῥῆμα, χρόνου Παρατατικοῦ, ἀντὶ τοῦ, ἐ θ ε ὡ ρ ε ι, ἢ ἐννοητέον ἔξωθεν τὸ Ὑπαρκτικὸν Ἡ ν ἀναλυτικῶς. Ἦγουν, Ὅτε ὁ Πρόδρομος ἦν θεωρῶν, τουτέστιν, ἐ θ ε ὡ ρ ε ι, ἢ ἐ β λ ε π ε ν, ἢ ἐ ὡ ρ ᾶ, ἢ καὶ εἰς Ἀόριστον, εἶδε τὸν Κύριον... ἐρχόμενον, τότε δηλαδὴ, δεικνύων αὐτὸν τοῖς λαοῖς, ἐβόα· Ἰδε, ὁ λυτρούμενος, κτλ. Οὕτω καὶ ἡ ἐννοια σαφηνίζεται, καὶ ἡ σύνταξις εὐοδοῦται· ἄλλως γὰρ τὸ Ἐπίρρημα Ὅ τ ε ἀκαλλιπῶς ἔχει πρὸς μετοχήν.

τους, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ἰστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσκειται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς ἀπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον Κορυφὴν τοῦ Δεσπότη, (ἐκ γ'.) μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δὲ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στηθὶ μεθ' ἡμῶν, (ἐκ γ'.) ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Καὶρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομησάσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὕδατων ἄξει αὐτοὺς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοῦ οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς

κοιλίας αὐτῆς; εἶδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ.φ. β. 11. **Τ**έκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρισις ἑαυτῶ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· Οὐ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἴνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἴτε πεντεκαιδεκάτῳ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Ἐριὰς. Πάτερ ἡμῶν.

Τὸ Κοντάκιον.

Εἴτε τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Τὸ, Κ ὕριε ἐλέησον, γ'. Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ἔβουλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παραδείσον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θά-

νατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνεύκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἴνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προσταγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικὰ χῦμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ.

Δίξῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀἴνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, κτλ. Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Εἴτε τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ἔτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δ ὄξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Ἁγίε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.
Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος,
Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος. Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ
πασῶν τῶν ἐπεφρανίων Δυναμέων, ὑμνεῖ σε καὶ
λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, κτλ.

Αῖνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεός, τὰ παρα-
πτώματα ἡμῶν· τὰ ἐκέσια καὶ τὰ ἀκή-
σια· τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ· τὰ ἐν γνώσει καὶ
ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· τὰ κατὰ νῦν
καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανείων,
εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α'. Ἐάν τύχη ἐν Κυριακῇ.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ πρὸ φάλλονται αἱ Μεγάλαι Ὁραὶ
μόνου, ὡς προείρηται, σελ. 49. Τὸ δὲ Ἑσπέρας τῆς αὐ-
τῆς Παρασκευῆς, ψάλλεται ἡ ἐνδιάτακτος Ἀκολουθία τῶν
Προεορτίων· ὡσαύτως καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ, ὅτε καὶ
Καταβασίαι μοναὶ ψάλλονται, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυ-
θμένα, διὰ τὴν Παραμονήν. Μετὰ δὲ τὰ δ'. Προσόμοια
τῶν Αἰνῶν, Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βα-
πτιστᾶ. Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λει-
τουργία τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ἡ ψάλλομεν Τυπικά, καὶ
Μακαρισμοὺς τὴν γ'. καὶ ε'. Ὡδὴν τοῦ Προεορτίου Κα-
νόνας. Τρισάγιον. Απόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, Σαββάτῳ
πρὸ τῶν Φώτων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ,
Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγομεν τὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ. Μετὰ
δὲ τὸ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλομεν τὸ, Φωνὴ
Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, κτλ. καὶ γίνεται ὁ Μέγας
Ἀγιασμός κατὰ τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις. — Ἐν δὲ τῇ τρα-
πέζῃ τυρόν, ἢ ὠόν, ἢ ἰχθύν οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιον
μόνον καὶ οἶνον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, Στι-
χολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ιστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς
Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, κτλ. Δόξα,
καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προ-
δρόμῳ. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν.
Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἶτα τὰ Ἀ-
ναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια τῶν Προ-
φητιῶν. Μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα, εὐθύς ὁ Ἀ-
πόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. — Εἰς τὸν Στίχον, Στι-
χηρὰ Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν αὐτῶν. Τρισάγιον.
Ἀπολυτικίον, Ἐν Ἰορδάνῃ, ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρῶτ, ἢ Λιτῇ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπῇ

αὐτῆς Ἀκολουθία ἕως τέλους· καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λει-
τουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Β'. Ἐάν τύχη ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Αἱ μὲν Μεγάλαι Ὁραὶ ψάλλονται τῇ Παρασκευῇ, ὡς
προείρηται. Τῷ δὲ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοι-
μακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Καθίσμα τοῦ Ψαλτηρίου
ὄλον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεορτία Προσόμοια δ'. Προεορ-
τία ἄσματα, κτλ. Ὁρα, σελ. 12. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.
Ἐ'τοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὲ. Ὁρα, σελ. 20. Καὶ
νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀνα-
στάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, Προεορτίον, Ἦχος πλ. β'. Ἀ-
γαλλιᾶσθω ἡ ἔρημος τῷ Ἰορδάνου. Ὁρα, σελ. 20.
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστρέ-
φετο ποτι· καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρῶτ, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, τὸ, Ἄξιόν
ἐστὶ. Τροπάριον, Ἀπεστρέφετο ποτι. — Μετὰ τὴν
Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα
Ἀναστάσιμα. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβα-
σμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανὼν ὁ Ἀναστά-
σιμος καὶ ὁ Προεορτίος. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Καθίσμα Προεορ-
τίον, Ὁ μέγας Ὑετός, Ὁρα, σελ. 43. Ἀφ' ἑκτης, Κου-
τάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι μοναὶ, Βυθὸς
ἀνεκάλυψε. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, καὶ τὰ λοιπὰ συνή-
θως. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ
Προεορτίον, Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια, Ὁρα, σελ. 49.
Εἰς τοὺς Αἰνῆς, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεορτία δ'. Ἰδοὺ
ὁ Βασιλεύς. Δίς· καὶ τὰ λοιπὰ δύο μετὰ τῶν στίχων
αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστᾶ, (Ὁρα
ταῦτα, σελ. 49.) Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξο-
λογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν (τελεῖται δὲ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου)
Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον,
Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθαμβωνον
Εὐχὴν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ.
— Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ, ψάλλε-
ται πᾶσα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν, ἐντε τῷ
Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἀνω-
τέρῳ, Σαββάτῳ Ἑσπέρας καὶ Κυριακῇ πρῶτ. Λειτουργία
ὡσαύτως τελεῖται ἡ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΤΗ Σ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα
ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆ-
ναι παραγενόμενος, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει
τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς·
Ἰδὲ ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν
ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτίζομένου, καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρημένου, ἔφριξαν ὀρώσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνή δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς· Οὗτος ὃν ὁ Προδρόμος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Για Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περισερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανοῦ· κρᾶζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ κλασθηρῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σου Βαπτισμῆ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σώσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γάρ σοι τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτᾶ, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βυζαντος.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρεῖθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τῆ δόξαζεις σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τῆς ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερεώμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερεώμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τῆς ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερεώμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δεύτερα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ

τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. (*)

Β'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρός με; Κεφ. 15. λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ράβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν θηραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτῆ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτῆ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐναντιῶν. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ νεοτύπων Τυπικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τρία μόνον Ἀναγνώσματα λέγονται: δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶτα τὸ Β'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ ἕτερον Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἀμαρτωλοῖς καὶ Τελώναις. Τελευταῖον, τὸ Γ'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται Τρισάγιον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαστραφέν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θαλάσσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. α. 22.} **Ε**ξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σὴρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὡς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶν, καὶ ἔκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆν, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασσε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τῆ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὅ ἐστιν ἀναμέσον Αἰλείμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α.

Επεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἰνα φωτίσῃ τὸς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν Ἐθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, κτλ.

Δ'. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχομαι τοῦ ὑψῶσαι σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆν, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἐντείλαι τοῖς Ἰερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις Σεριμοῦ πυρῶν) καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἓν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφοδρὰ, ἀπὸ Ἀδαμί τῆς πόλεως, ἕως μέρους Καραθιαρίμ· τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἁλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνης ἑτοιμοὶ· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διεβήσαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συντέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαίῳ· Κάθη δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνης. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῳ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέρω. Καὶ πενήτηκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέρω δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνης. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπά-

ταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι δια ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σέ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκληρύνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν εἰάν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἔβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἕκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαιέ, τὴν πεσῆσαν ἐπάνωθεν αὐτῆ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χειλούς τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτῆ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπφῶ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε δια ξηρᾶς.

5. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ.ρ. 9. Παρεγένετο Νεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτὰκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανα καὶ Φαρφαρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτῆ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ Προφήτης, ἕκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ, τι εἶπε πρὸς σέ, λῦσαι, καὶ καθαρισθήτι. Καὶ κατέβη Νεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτὰκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τῆ ἀνθρώ-

που τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίον μικρῶ, καὶ ἐκαθαρίσθη. **Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. β'.**

Α ἄμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἑλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν· πῆ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμασὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Ἐγὼ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους.

Ζ. Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ ^{Κ.ρ. α. 16.} γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μὴ παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ εἰάν ὧσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῆν, ὡς χιόνα λευκανῶ· εἰάν δὲ ὧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ εἰάν θῆλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἰάν δὲ μὴ θῆλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α ἄναβλέψας Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ ^{Κ.ρ. αβ. 1.} παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἦνίκα εἶδεν αὐτούς· Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆ τόπῃ ἐκείνῃ, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σνείρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως εἰρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ·

Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὖρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες· Ἠλθoμεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφοδρὰ, καὶ ἤπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τῆ Πατρός μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ, Κύριε, ὁ εἰπών μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω· ἵκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Θ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. β'. 5'.} **Κ**ατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδῶσα θίβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνέλετο αὐτήν. Ἀνοιξασα δὲ, ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφύψαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Πορεύου. Ἐλθῶσα δὲ ἡ νεανίς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τῆτο, καὶ θηλάσον μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθηλάζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνεῖλόμην.

Ι'. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. στ'. 36.} **Ε**ἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σῶζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλῳνι· καὶ εἰάν γενήται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν

ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σῶζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο αὕτω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπερρύη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λευκῆν ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἐτι ἄπαξ, καὶ πειράσω ἐτι ἄπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γεννηθήτω δὲ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ'. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε ^{Κεφ. 30.} πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκευασμένον· καὶ ἐποίησε θάλασσαν, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Λάβετε μοι τέσσαρας ὕδριαις ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισεύσατε· καὶ ἐτρισεύσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ταύτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὰ ἐν θάλασσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός.

ΙΒ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἰεριχώ πρὸς ^{Κεφ. β'. 30.} Ἐλισσαί· Ἴδὲ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις· καὶ

τὰ ὕδατα πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνημένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαί· Λάβετε μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἄλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, καὶ εἶπε· Ταῦδε λέγει Κύριος· Ἰαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐπιθεὴν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαί.

Π'. Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 8.} **Τ**αῦδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς Διαθήκην Ἐθνῶν, τῆ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομησαι κληρονομίας ἐρήμου. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, ἕδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδὲ ἔτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτῆ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό με. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἶδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τῆ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

^{Κεφ. 29.} **Α**δελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τῆς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα

Gennaro.

9

πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σαδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνα μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πικτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιάζω με τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος γ'.

Ἐξηρεύεσθε τὴν καρδίαν μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὁραῖος κάλλιε παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ,

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἔρανον. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένη τῆ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τῆ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγῃσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἤλθες Χριστέ Βασιλεῦ· καὶ δουρικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθῆ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν· ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἤλθες Κύριε, μορφήν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Προδρόμος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; ἀγιάσον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἵρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦδε λέγει Κύριος· Εὐφραίνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω

Κεφ. 1.

ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμῆλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὧτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χλωός ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλιάλων, ὅτι ἐρήρα ἔν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσαι εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαυλεις σειρήνων, καὶ κалаίμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ν. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἀνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνου καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίῳ ἐν ἕκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακίσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν Ἐθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν Ἐθνεσιν. Ἴδου Ἐθνη, ἃ ἕκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σε καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικα-

λέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς ταῖς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος ταῖς βουλαῖς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει ταῖς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου, ὡς περ αἱ βελαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδοώσω ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδάχθησεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς σοιθῆς ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίξης ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ ἕκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 3. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς Ἐθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμηθήσεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικῆντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτῆρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους, α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ι. 1. **Α**δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. 9. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστεράν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν. Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ὧσιν δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν. **Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κτλ.**

Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μεταπίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τῆ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντός τῆ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τῆ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερευσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ' πέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτῆς καὶ ἀλλήλης, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διανοίαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουρικῆ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδῷ

ποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὗ τινος Θεοῦ Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθα σου φιλόανθρωπε Δέσποτα· Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἡδὴ πεπληρωκός τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριαῖς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε· Δημιουργε τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμπσον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βροῦν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νῆπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περιστεράς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς

ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπσεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσιζουσι. Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παραδεισος ἠνέωκεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὰ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ Θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκοτούς ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς Θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπιλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεσθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεὸς, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἶδει παρπτεράς κατερχόμενον, καὶ περιιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν Ἄόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυ-

μαΐζουσαι τὸν παραγενόμενον, Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὄρωντες (*), αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλος σου, τὰ μεγάλαια τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει.

γεγονωτέρα φωνῆ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (ἐκ γ'.) Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοάς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ κύκλω ἱστάμενα καὶ περιῦπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχός τε καὶ ἀνεκφραστός, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· ταῖς τῆς φύσεως ἡμῶν γοναῖς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις

ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ αγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (ἐκ γ'.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, αγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες οἱ ἀρυσόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατροίαν παθῶν, πρὸς αγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθέρωσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροὶ κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιοῦ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βααλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, αγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. (ἐκ γ'.) Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν αγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγίαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (ἐκ γ'.) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζῶν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ

(*) Εἰς τὰ προηγούμενα, Ἰορδάνης, ὄρη, νεφέλαι, ἀποδοτεῖν τὴν μετοχὴν, ὄρωντες, καὶ μετ' αὐτὴν στικτεῖν μεσοστιγμῆν· ἄλλως γὰρ, στικτομένης τελείας μετὰ τὸ, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, εἶτα ἑτέρου λόγου ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν, ὡς ἐγράφετο πρότερον, οὐ μόνον ἡ ῥηθεῖσα μετοχὴ ὄρωντες μένει ἀνανταπόδοτος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου οὐκ ἔστι σαφής.

Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατα-
δεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλό-
γησον πάντα ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν
ἑαυτῶν ἀχέων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας
πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆ-
ναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τού-
του μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέ-
σθω ἡμῖν Κύριε εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ
εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς,
βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὄρθιον αὐτὸν κα-
τάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλον καὶ
τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον α'. τρίς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.
Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.
Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ πα-
ρὸν Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ
Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ
ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν
ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ
μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ
τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων,
συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν
ὑδῶρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ
Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως
ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σω-
τῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ
δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία
Ἀπόλυσις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ
Μάρκου Ἐφέσου, περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων,
ἦτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων οὕτω φημὶν· ὅτι, κα-
θὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὕτω τη-
ροῦμεν ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις· ἵνα κα-
ταλύωμεν τὸ δώδεκαήμερον ὅλον, πλὴν τῆς τελευταίας

ἡμέρας, ἧτις ἐστὶν ἡ Παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν,
κἂν ἐν Σαββάτῳ τύχη ἢ Κυριακῇ, κατὰ τὸν Κανόνα
τοῦ Θεοφίλου· ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν
καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, κἂν ἐν
Τετράδι τύχη ἢ Παρασκευῇ· τὴν δὲ Παρασκευὴν, ἐν ἣ
τὰ Τροπάρια τῶν Ἄρων καὶ τῆ Ἐννάτη σὺν τῷ Ἐσπε-
ρινῷ ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐντὸς τῶν δώ-
δεκα ἡμερῶν οὕσαν. Εἶδέ τις προβάλοιτο τὴν Ἐννάτην
καὶ τὸν Ἐσπερινόν, ἐνθυμηθῆτω, ὅτι καὶ τῇ Τετάρτῃ
καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Ἐννάτην καὶ Ἐσπερι-
νόν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον τυρὸν καὶ ὠά ἐσθίομεν·

•••••

Εἰς τὴν Αἴθην.

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, δι' ἡμᾶς
καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ρεῖθρα
περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, οὐκ αὐτὸς
τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν
ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὡς τοῦ θαύ-
ματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεῦει, καὶ ἀναπλάττει
ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν
φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ
Βαπτιστῆς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δεικνῶν καὶ
τρέμων ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν
κορυφὴν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἀγιάσον Δέ-
σποτα τῆ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθέ-
νους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δε-
σπότη· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάν-
νην. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε, ἔπηξε καὶ ἔμεινεν.
Ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς
ἀθανάτου. Τὸ Πνεῦμα κατήρχετο ἐν εἶδει πε-
ριστερᾶς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρα-
νόθεν· Οὗτός ἐστιν· ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν
κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστός, καὶ ἄνευσιν ἐκ τοῦ ὕ-
δατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κό-
σμον· καὶ ἐρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, οὕς
ὁ Ἀδαμ ἐκλείσεν ἑαυτῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτόν.
Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ
γὰρ προστρέχει· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν
γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ετρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀ-
χράντου κορυφῆς ἤφατο· ἐστράφη Ἰορ-

δαίνης ποταμός εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὤρισας αἰπῆ αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοῦς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριὴλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἰδῶμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Εν Ἰορδάνη ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστέ ὁ Θεός· τί πρὸς τὸν δούλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Εἶδοσαν σε ὑδάτα ὁ Θεός, εἶδοσαν σε ὑδάτα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δυνάμιν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητῆς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνη, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον

ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὑδάτος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἕλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνη αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· Σύ με ἀγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περισερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνη Σωτὴρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι· Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βροῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὀρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεσάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὄρατα καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὑδάτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Τὰ ρεῖθρα ἠγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλαμῇ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἰκτετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τὸ Παῖσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν'.

Εἶτα. Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπιγῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δούλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάρηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰθ' οὕτως οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆ Κυρίου Κοσμᾶ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρταῶδος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» οἰκίους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπάλους, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις Κύριος·
» ὅτι δεδόξασται.

Αδαμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροι Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐλῶ, σάρκα ὑλικὴν ἡμφισμένος, Ἰορδάνης περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ἄλλος Κανὼν Ἰαμβικός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ στίχων Ἡρωελεγεῖων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλῶν Θεοφεγγεῖ πυρσῶ Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην, Φλέξας Παμμεδέοντος εὖς Παῖς· Ἠπικίων δὲ Ὑμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Στείθει θάλασσης, κυματοῦμενον σάλον,
» Ἠπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

» Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,

» Ἐκρυφεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,

» Ρώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ορθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου, Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοαῖς Ἰορδάνου, Ἀναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐχένα, Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι, Ρύπου τε παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

Αναρχε ρεῖθροις, συνταφέντα σοι Λόγε, Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῆ πλάιη, Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος Ὁ πα κρατίστην· Οὗτος ἠγαπημένος, Ἰσὸς τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστι ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννηται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τῆ Θεῆ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλων, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίαν, ᾠδῶν πρὸς ἡμᾶς, ἠδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν ἐμφυτεύσας τῆ κτίσει, Θεὸς κακέργη σχηματισθεὶς εἰς φύσιν, Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ, Ὁρθρῶ φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότη, Φιλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν.

Ελκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεοδμητον φύσιν, Γαστρός τυράννου συγκεχωσμένην ὄροις· Γενῶν τε αὐθις, γηγενῶν ἀναπλάσει, Ἐργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης· Ἰκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α'.

Οτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας

Θάλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης καίτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α** κήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ
• **Β** οῦτος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολ-
• **Λ** ῶν ἐπὶ ὕδατων, τῷ σῶ μαρτυρημένοις Υἱῶ·
• ὅλος γεγονὼς τῆ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐ-
• βόησε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεὸς σοφία καὶ δύναμις.

Ρ ὑπτόμενον ἤλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ,
τὸν ἔκλαμπρον τῆ φύσει, ἵνα σε ὕδασι
Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατὴρ χαρακτήρ αἰ-
δίου ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς
σῆς Θεότητος; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία
καὶ δύναμις.

Υ πέφηνεν ἐνθεὸν ἦν εἶχεν, εὐλαίβειαν Μω-
σῆς περιτυχῶν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου
σε φωνήσαντα ἠσθήθη, εὐθύς ἀπεστράφη τὰς
ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανώς, ἢ πῶς
χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία
καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμε-
νος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτί-
σω σε, κατηγορὸν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμε-
νον ὄρος, φυγοῦσα δὲ Θάλασσα διχῆ, καὶ Ἰορ-
δάνης οὗτος στραφεῖς· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις. Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

• **Π** υρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,
• **Υ** μνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν,
• **Ρ** ἦγγυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
• **Σ** ἀρκῶσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
• **Ω** τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεῖς ὁ Πατὴρ παμφαέστατος Λόγος (*),
Νυκτὸς διῶσαι τὴν καχέσπερον σχέσιν,
Ἐκρίζον ἦκεις, καὶ βροτῶν ἀμαρτίας,
Υἱας συνελκῦσαι τε τῆ σῆ Βαπτίσει,
Μάκαρ φαεινοῦς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδῶν τὸν περίκλυτον Λόγον,
Τρανώς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾷται τῆ κτίσει·
Οὗτος προῶν μου, δεῦτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθεῷ σθένει,
Ἐχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἀμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων,
Θιηρᾶ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·
Ἀπλήτα κύκλα καθβαλὼν Θεὸς Λόγος,

(*) Ἐγράφετο πρότερον, Πεμφθεῖς πρὸς Πατὴρ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου ἀπαιτεῖ τὸν δευτέρου κόδα Ἰαμβον, ἀφῆρθη ἡ πρόθεσις Π ρ ὶ ς, καὶ αὐτ' αὐτῆς ἐπέθη τὸ ἄρθρον Ὁ.

Πτέρνη τε τὸν πλήττοντα παμπῆδην γένος,
Τιοῦτον καθειργνύς, ἐκσαΐζει τὴν κτίσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ** ἠσοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατὰ-
• **Κ** ριμα ἦκει, Ἀδάμ τοῦ Πρωτοπλάστου·
• καθαρσίῳν δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πε-
• σόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν
• ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν
• εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπειρῶν λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου
βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσε-
φώνει δὲ τοῖς παροῦσι· Τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς,
τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρ-
ποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ
νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γιωργός ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἔστηκώς
ὡς εἰς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· κα-
θαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκό-
σμιον ἄλωνα πανσόφως διίστησι, τὴν ἀκαρπίαν
φλέγων, εὐκαρπῆσιν αἰώνιον, ζωὴν χαριζόμενος.
Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** χθροῦ ζοφῶδους καὶ βεβροβρωμένου,
• **Γ** ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένου,
• Νέεαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
• Ἀγούσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
• Μιόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Α θρῶν ἑ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Γίστησιν ἀμφ' ἑμοῖσιν ἐξάρας ἄνω,
Νιῦν ἐν παλυρρύτοις δίναις ἐκπλύνων,
Αἰίσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδάμ καχεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προσδραίμωμεν εὐτόνωσ,
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύσοντες ἐξ ἀκηραίου,
Ἀντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσαν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** φωνῆ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φω-
• **Η** τὰς ἑ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Πρό-
• ὄδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ
• τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδὲ γὰρ πάρε-
• στι Χριστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρώμενος.

Γεννηθεῖς ἀρρέυστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκούται ῥύπου
Χριστὸς· αἶ τὸν ἰμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λό-
γου συναίφειαν, λύειν ἀμύχανον, (διδάσκει ὁ
Πρόδρομος,) γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Εν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστὸς, τοὺς
ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας
αὐτόν· ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος

χαρίτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος,
τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰμερτόν ἐξέφηνε σὺν πανολβίω,
- Ἰ"Ηχω Πατῆρ, ὄν γαστρός ἐξηρευζατο.
- Ναί, φησιν, Οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
- Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
- Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτός προμηθεία.

Εκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ἐνὸς Προφήτης ἐγκαταίσι φλοιδούμενος,
Αὐθις προῆλθε, τῆς παλιγενεσίας
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτένου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ανειμένων Πέλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὄρα πρὸς Πατρός ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὼν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότη.

Κοντάκιον, Ἰηχος δ'.

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ
Φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς
τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἑθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν
Χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν
ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός τοῖς
ἐσκοτισμένοις φαινή ὦφθη αὐγῇ, ἐν Βηθλεὲμ
ἀστράπτουσα ἄλλοι δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος
πάση τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ
Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδάμ γυ-
μνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύμεν αὐτόν, ἵνα θαλ-
φθῶμεν σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκο-
τισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τῆ αὐτῆ μηνός, Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τῆ
Κυρίου καὶ Θεῶ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τῆ Χριστοῦ σχίσαν,
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος
κατὰ ἕκτην.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἰορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντε τῇ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις,
τὴν παννυχίδα ἀφ' ἰσπῆρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυ-
σάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐτελείσας, καὶ πρὸς τὸν
μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθῆ-
σῆς ὅς καὶ διεκώλυεν αὐτόν, λέγων Ἐγὼ χρεῖαν
ἔχω ὑπὲρ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχου πρὸς

με; Ἐπεὶ δὲ τὸ, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκτῖνοι,
καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔ-
γνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστός, πᾶ-
σαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρ-
τίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου,
εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς
ἁμαρτίαις ἀνθρώπων ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρα-
νῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομι-
- Ν λήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου,
- ἀδλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ Δεῖου Ἀγγέλου συγ-
- κατάβασις· ὄθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, ἐν
- χαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν
- Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Οσπερ οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι
παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις
τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν
συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρφω-
τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματο-
φόρος ἔστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτὲ, καὶ θαλασσα Δεῖου προε-
κόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς
ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ
λαός. Θαλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη
τοῦ Πνεύματος· οἷς τελούμενοι, εὐλογητὲς εἶ
κραζόμεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλα-
βομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγ-
γέλοις δοξάζομεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα
Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριάς ὑποστάσεσιν ὁμοού-
σιος, εἰς δὲ Θεός· ᾧ καὶ ψάλλομεν Ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐφλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάραις,
- Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
- Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
- Τὴν δυσκαθέκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
- Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκστῶσαν ἴσθης, εἰς δρόσον μετηγμένην
Ἰδὼρ ὄθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,

Σίντην κάκιστον Χριστὲ προσκευευθήμενος,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Απορράγετος τοῦ Ἰαρδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλῆτης,
Σὲ τὸν κρατίστου ἐμποροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἦπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἀρρυστον καὶ ἀμείγωνα τρίβον.

Ιδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλίαν,
 Ὁύκτρως σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
 Ὡς τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα.
 Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἀμαρτίαν,
 Δι' εὐπαθείαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Μ**υστήριον παραδοξόν, ἡ Βαβυλῶνος ἔ-
- **Μ**διξε καίμνος, πηγάσασα δρόσαν· ὅτι
- **ρ**είθροις ἔμελλεν, αἴλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ
- **Γ**ορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον
- **τ**ὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπε-
- **ρ**υψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ
 Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πεθάρχει, ὡς
 Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυ-
 κα· ἐμῷ προστάγματι εἶξον, καὶ βάπτισόν με
 συγκαταβάνα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
 ψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δε-
 σπότη, σύντρομος παλαμνὴν ἐκτείνει·
 χειραπτήσας ὁμως δὲ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλά-
 στου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἁγίασόν
 με· σὺ γὰρ Θεὸς μου, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ
 ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδὸς ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν·
 αὕτη γὰρ ὑπέρθεός φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώ-
 τησεν· Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπη-
 τός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαῖν τῷ ὁμοίῳ· ὃν
 εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**λευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
- **Υ**ίοι δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
- **Μ**όνος στεναίξει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
- **Ν**ῦν εὐλογεῖτω συντόμως τὸν αἴτιον,
- **Ἡ** πρὶν ταλαίνα τῶν Ἐθῶν παγκληρία.

Τριττοὶ δεσυδεῖς ἐμπύρως δροσοίμενοι,
 Αἰγλήντα τριτταῖς παμφαῶς ἀγιστίαις,
 Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
 Μίξει βροτεῖα πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
 Εὐκτῶς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάινην.

Λευχειμονεῖτω πᾶσα γῆινος φύσις,
 Ἐκπτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη·
 Ὡς γὰρ τὰ πάντα συντετῆρηται Λόγῳ,
 Νάουσι ρείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
 Τῶν πρὶν πέφυγε παμφαῶς λελουμένη.

ᾠδὴ Σ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β΄.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τῶν τιμωτέρων, τῶν ἀνω στρα-
 τευμάτων. Δις.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βα-
 πτισθῆναι.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισ-
 μα λαδόντα.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας, φωνῆς μαρ-
 τυρηθέντα.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα
 τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαδόντα.

Προφήτα, δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βά-
 πτισόν με τάχος.

Προφήτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με δέλων· πληρῶ-
 σαι καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ
 Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθροις
 Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν
 ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἀνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἡγα-
 πημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν
 ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χει-
 ρὸς Προδρόμου.

Δόξα,

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τῆς τρισυκοστάτου, καὶ ἀδιαιρέ-
 του, Θεότητος τοῦ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγαλυνον ψυχῆ μου, τῶν λυτρωσαμένων, ἡμᾶς ἐκ τῆς
 κατάρης.

Ὁ Εἰρμός.

- **Α**πόρει πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
- **Ξ**ίαν ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
- **ὑ**μνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
- **τ**ὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
- **τ**ὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προ-
- **σ**τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαυτὸ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις·
 Νῦν προσέλθετε, ἄδε, πρὸς Θεόν, ἐν πί-

σται λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδάμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἔλθων, ῥεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ο Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ κἀνοποιῶν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζῶν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιας Ἑβραῖοι πάλαι αἰμαχθείσης, ἔτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τῆτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἐνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀφόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον. Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω** τῶν ὑπὲρ νῦν, τῆ τόκῃ σθ θαυματῶν!
• **Ω** Νύμφη πάναγνε, Μητηρ εὐλογημένη·
• Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
• Ἐπαξίον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
• Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Γόμεν τὰ Μωσεῖ, τῆ βράτῳ δεδαιγμένα,
Δεῦρο ξένοις, δεσμοῖσιν ἐξαιρεγασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὴν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδαιγμένα.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἀναρχε, Πνεύματος κοινωνία,
Ροαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἀληκτον, ἐξαμείβειαι βίον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτός, ἐλάμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανείς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὴν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ἡμᾶς ἀνεκαίνισας. Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθείς ὁ Σωτήρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου

ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκουμένης σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτρῆς σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται καθαρσιν, ὁ τῆ κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τῆ συγενοῦς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανείς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλου Σωτήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότητος. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὁρῶνται μυστήριον. Ἡ Σάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ἐφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον Ἐύλον ἀνά χειρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπαδῶν, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια, Ἦχος πλ. δ'. τὸ, **Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.** Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκείσε ἡ τοῦ Ἀγιασμοῦ Ἀκολουθία· ἡγοῦν αἱ Προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αἱ Εὐχαί, ὡς προεῖρηται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντα ἐκ τοῦ ἀγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφον-

τες δέ, εισερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς ἡ. Ὠδῆς. Ἰβιάδος ἢ φανέρωσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Σῦλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν Ἑτυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. δ'. Ἐπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Ἐβλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἴκουμένῃ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσαθε. Ἀλληλουῖα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλουῖα.

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ συνήθη. Πολυέλιος, ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου. Καταβασίαι, Στίθει θάλασσης. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ Θ'. Ὠδὴ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, ἢ τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. καὶ μετ' αὐτό, Ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς τρία.

Ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Προδρόμος, βαπτισθῆ-

ναί παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δεικνυσὶν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἰδὲ ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Αὐτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτίζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ἐρώσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ κηδόκητα· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν εἰδέξαντο· καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανούς· κραζει καὶ βοᾷ, πληρὸς τῷ Πλαστουργῷ· Τίμοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξαζόμεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιασάντα. Αὐτὸν οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπόθεν προσέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατὴρ τὴν δόξαν τὴν ἀρρήτον, Υἱὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθόν, ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλον ἀναμελποντες, σὲ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Ρώσθεις θεία χάριτι Χριστῷ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἀμὸν ἡμῖν εἰδείξας, τὸν κόσμου αἴροντα, ἀμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμωσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἴσαρκε Αὐχνη, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας ναίμασι τοῦ Ἰορδάνου· τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφήτα, ταῖς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τρικυμίας. Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Θεὸς Ἀλόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐπιτείνω χεῖρα, καὶ ἀψωμαι κορυφῆς κρα-

τούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βυθίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δούλος Δεσπότην, βυθπτίζειν οὐ μαμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ἰσόδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξοδῷ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ὡς εἶδὲ σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δούλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἢ ταπεινώσις Σωτῆρ; τίς ἢ πτωχεία, ἢν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὐσπλαγγνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτῆρ τῶν ὄλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἀμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυτος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἡλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν εἰθέασατο; Ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὄλον; καὶ τὸν πηγᾶς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δούλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν (*).

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, (ὄρα ἐμπροσθεν εἰς τὰς ἰα. τοῦ παρόντος,) φέρουσιν ἀκροστιχίδα, ἣ δὲ Ἰωσήφ· ἐλλείπουσιν ὁμῶς δύο Τροπάρια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δύο τελευταίων γραμμάτων τῆς ἀκροστιχίδος, ἅπερ οὐδὲ ἐν τοῖς ἀνα χεῖρας δυοῖς χειρογράφοις ἀπαντῶνται. Ταῦτα δὲ τὰ ἐξ διαλογῶν περιέχουσι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τούτου πρὸς ἐκείνον.

Δόξα. Ἦχος δ'. Βύζαντος.

Ος τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάρι-
τος θεόφθογγος χελιδὼν, τραυῶς τὴν οἰ-
κονομίαν τοῦ Βασιλείως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ
Ἀγνῆς φαινωῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνά-
κλησιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε (*), τῶν σκυ-
θρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς
αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, ταῖς καρδίαις τῶν ἐν
μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μακάρι θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα ταῖς φρονίμους Παρθένους·
δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ·
ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ
Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάν-
νης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθα-
νάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἶδει περιβε-
ρᾶς, ἀγιαῖσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν·
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον,
σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρο-
με· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σε-
βασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὄθεν τῆς ἀλη-
θείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
ταῖς ἐν ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν
αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέ-
χοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας,
καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάν-
νου, τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον
ἐν εἶδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης,
σὺν ταῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγαῖζων· Δόξα τῇ
παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου·
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου,
βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρο-

(*) Ἐν τῷ εἰς μεμβράναν χειρογράφῳ, οὕτως ἀναγινώ-
σκεται αὕτη ἡ περικοπὴ· Βροτῶν τὸ γένος, ἐξ Ἀγνῆς
φαινωῶς (Γρ. Φαινωῶς) ἀνατείλαντος, εἰς μερό-
πων ἀνάπλασιν, κατεφώτισας ἐνδοξε.

μος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· Ἦλθες
ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Πεντηκοστός· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς,
Κυθοῦ ἀνεκαλύψε πυθμένα, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀ-
γίου, εἰς ε'. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι,
Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας
διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δο-
χεῖον σεπτὸν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἀνω-
θεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Αγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγε-
λος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσαστο, Ζαχα-
ρία τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρὶ, σὲ
παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον
γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος,
ἐτι κοιλίᾳ σῆς Μητρός, ἐνδον φεράμενος·
καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας
καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας,
Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον,
ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ
βαπτίσαντα Χριστόν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥααῖς,
ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον
καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

Γερώτατον, τῆς Παρθενίας Τέμενος, ἡ ἐν γα-
στρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τοὺς προ-
στρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἀ-
γνή, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα,
τὴν ἐφοδὸν πανάμωμε.

Καταβασία.

- Στσίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
- Ἦπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον·
- Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
- Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
- Ῥώμη κραταιᾷ δεξιᾷ τοῦ Δεσπότου.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Στειρώσσεως τὸ δνεῖδος διαλύσας, ἐπέγνωσ
τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας
ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρός πανεύφημε,
Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύ-
στα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου,
βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφήτα·
ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης,
Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι, δι' ὕδα-
τος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ανέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε. Θεοτοκίον.

Χαράν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑψηλίον Θεομητορ, ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγαῖζομεν· Ὡς ἐκ ἑσίν Ἅγιος, πλήν σε Κύριε.

Καταβασία.

- **Ο**σοὶ παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
- Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μυλάς,
- Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
- Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
- Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡδέται δωρημάτων.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμεια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι᾽ ἡμᾶς, ὡς νυδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμός ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σε τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, αἰκονομήσας δόξα σοι.

Ὡδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ρυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεστάλης πρὸς τοῦ Δεσπότη, εὐτρεπιζῶν δέχεσθαι, τὸν αἶροντα τὴν αἵμαρτίαν Χριστόν, καὶ τὴν πλάγην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμε.

Ιοῦ με δρακοντίου δήματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύσαν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτήρ συνέθλασε.

Σοφία τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προεληλυθας Χριστοκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγαῖζουσα Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἀτριπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέστης τοῖς ὕδασι, πανάριστε τῷ Ἰορδάνῃ, φωνῆς τῷ Πατρὸς ἀκροαόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα πλαστοουργήσας Κύριος, κατ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστοουργεῖται· ὑποδύς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου τὴν παναγίαν, μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

- **Π**υρσῷ καθαρθεῖς, μυστικῆς θεωρίας,
- Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν,
- Ῥῆγγυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
- Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
- Ὡ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Υπερφουῶς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαῖσμένος, ὡς ἐξ οὐρανόθεν μυσταγωγίας, ρεῖθροις ἐπέστης, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαιρῶν διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλω βαπτίζεις, σκευὸς καθαρότητος ἀνεδείχθης· μείζων γὰρ πάντων ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Ο προσταλεῖς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἀπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότη, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμα.

Θεοτοκίον.

Υἰὸς Θεοῦ, ὁ Ὑἱὸς σε Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βεβλήσει μόνῃ· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεῦ ἢ γινώσκομεν.

Καταβασία.

- **Ε**χθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβαρβορωμένου,
- Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι,
- Ἦσαν προσωρμίσθημεν, ἀπλανῆ τρίβον,
- Ἄγουσαν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν,
- Μόνοις προσετιῆν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ς΄. Ἐν ἀθύρσῳ παισιμάτων.

Σὺ τῷ Λόγῳ φωνῆ προεληλυθας, καὶ ὡς Ἐσσοφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Επιγείους φροντίδας ἠγνόησας, καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῇ Παλαιᾷ καὶ Καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Α'νερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σὺ καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνῃ Θεόνυμφε.

Καταβασία.

- Ἰμερτόν ἐξέφηνε σὺν πανόλβιῳ,
- Ἦχω Πατῆρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
- Ναιί, φησιν, Οὗτος συμφυῆς γόνος πέλων,
- Φώταυγος ἐξώρυσεν, ἀνθρώπων γένους,
- Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν θεοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὀρώσαι σε ἐν ρεῖθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηγαζόντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδάμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἦλιος ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς πόδας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρῶτῳ πρῶτῳ, δι' αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν, ἐγείρισαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἐσπέραν πεσῶν, ἀπηλλάγη τῷ γνόφῳ, καὶ ἐφθασε πρὸς Ὁρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῆς Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι.

Ἐμήσε γλῶσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὅν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μερίζω λέγει;

Μνήμην ἑβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῆς ἑπαύριον τῶν ἁγίων Θεοφανείων, τὴν Σύναξιν τοῦ πανιέρου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος ὑπουργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν ἑορτάζειν, συνταττομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδὲν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασε δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετένεξις, γνωμὴν τοιαυτοτρόπως.

Ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ, ἐν ἣ λέγεται τεθάρθαι τὸ τοῦ Προδρόμου σῶμα, Λουκάς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγεγόμε-

νος, καὶ τὴν δεξιὰν Χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν, πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν· ἐν οἷς, καὶ δράκων ἦν τις, ἐν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλύων ὀρίων, ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ οἱ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας, θεοποιούμενοι, θυσία ἐνιαυσιαία ἐτίμων. Καιροῦ δὲ προβάλλοντος, ἐκληρώσατο τις τῶν Χριστιανῶν τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος, τοῦ φωλεοῦ ἐξερπύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θάλαμα, καὶ μέγιστον κεινηῶς, τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε. Διάτοι τοῦτο ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον, καὶ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρι, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγήναι· καὶ σοφίζεται τι τοιοῦτου.

Ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ Προδρόμου Χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λαυθανόντως τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ ποθομένου τυχῶν, ἐξεῖσι τοῦ Ναοῦ. Καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστᾶκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θείατρον παρῆν, πρόσσειν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γεγόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεὶ περ εἶδεν αὐτὸν κεινηῶτα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερόν ἐκείνου δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. Τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψε, τὴν παράδοξον λυτρωσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ, τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστήριους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ Θεῷ καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον οἶκον αὐτῷ δομησάμενοι.

Λέγεται δὲ, κατὰ τὴν τῆς Ἰψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑορτῇ, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν Χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι, ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἐνδειαν. Διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασιλευόντων δι' ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι, ἐξαιρέτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς Πορφυρογεννήτοις. Ὅθεν, καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπότινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχείου Ἐκκλησίας, Ἰωδὸς προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου Χειρὸς ἐπαγωγὴ καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχιον ὥραν, ἐν ἣ τὸν Ἁγιασμόν ἔθος τελεῖν Χριστιανοῖς παραδέδοται· ἦν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Φορακίῳ.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Βαίτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ἰ'ερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεόν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱεουργούμενος, προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφῶνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεὸς Ἠλίας γενόμενος, σὺν παρρησίᾳ Πρόδρομε καὶ βασιλεῖς, σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον ἄυλον ἐπίδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφήτα ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων Πρόδρομος τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ Δεῖον γέρας κληρωσάμενος, σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὥφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Υμολογίαις τὴν πάναγον, καὶ Θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κηύσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

- **Ε**φλεξε ρείθρω, τῶν δρακόντων ταῖς κείρας,
- **Ο** τῆς καμίμου, τὴν μεταρσίον φλόγα,
- **Ν**έους φέρουσαν εὐτεβεῖς κατευνάσας.
- **Τ**ὴν δυσκάθεκτον, ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
- **Ο**λην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ ἡ. Κάμιμος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισὶ, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίους ὑποστάσεις, Προφῆτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ Πνεύματος, ἔγνωσ τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Ορθρος νοητός, τὸν Ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ Στείρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε· καὶ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπία τὸν αἶροντα.

Υπερβεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐποπτεύων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφυλάξον, τῷ Δεῖῳ κηρύγματι, ἐπομένους σου πανόλβιε, καὶ διδασχαῖς ἐμμένοντας, Πρόδρομε ταῖς ἐνθέοις, καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι. Θεοτοκίον.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον, καὶ νῦν ἐκ σῆ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοίωτως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

- **Ε**λευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται,
- **Ι**εοὶ δὲ φωτός, αἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
- **Μ**όνος στεναίξει τοῦ σκότους ὁ προστατής.
- **Ν**ῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν Αἴτιον,
- **Ἡ** πρὶν ταίλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ Δ΄.

Ἡ Τιμιώτερα εὐ σιγολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ Δ΄. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, ἐν τῇ λέγουμεν Στίχῳ, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἡ, Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Εκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή, τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημησάντα· καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν ταῖς ψυχᾶς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν, σαφῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα, νῦν βεβηκότα Πανσεβάσμιε.

Ο τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος, Ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται· καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκῶς, τῷ Δεσπότη ἀγαλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφρασι, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος. Θεοτοκίον.

Υπὲρ εὐσπλαγγίαν, ὁ πάντων Λυτρωτῆς, ἀνθρώπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν, φιλανθρωπῶς ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, Θεογεννήτορ παμμακάριστε.

Καταβασία.

- **Ω** τῶν ὑπὲρ νοῦν τῷ τόκῳ σε θαυμάτων!
- **Ν**ύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·
- **Δ**ί ἧς τυχόντες, Παντελοῦς σωτηρίας,
- **Ἐ**πάξιον κροτοῦμεν, ὡς εὐεργέτη,
- **Δ**ῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων· ὃν γὰρ Προφῆται ἀπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἐώρακας· ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτῆρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴθης, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπιφανείς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δις.

Πῶς σε Χριστέ, δέλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τῆτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τῆς ἕρανθς τὸ νοούμενον· διὰ λυτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τῆ κόσμου αἵρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενῆς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστᾶ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιῶθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς ἕρανθθεν, μαρτυρήσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἄλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Δί Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὀρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν

αὐτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὁ σοι εἰς Χριστόν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὡ τῶν ὑπὲρ νῦν. Κοινωνικόν, ἰς μνημόσυνον· καὶ μετ' αὐτό, Ἦν Ἰορδάνῃ.

=====x=====

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν, προσβολαὶ Μακάριε· σὺ γὰρ ἐπαλξιν, ὡσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερέμνιον ἀσκήσιν, διετήρησας σαυτὸν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὄλως· καὶ παρέστης, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος.

Οὐχ ὀδῆ μῆκος ἰσχυσεν, εἰδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι Ὅσιε τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σε· ἀκκεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς; οὐ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὄλως, εἰ μὴ φθίσεως, δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιών τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖς δάκρυσι, κατανύξει Ἐνδοξε γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξίν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἔτερα τῆς Ἀγίας. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν Ἐψάν παύλθεις, ὡς ἀστὴρ φαεινότητος, ἀκτίσιν ἀστράπτυσσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, ταῖς διανοίας φέγγει θρυμμάτων σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὦ Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρνησαμένη, ἐπίκηρον δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διό σε εἰσώκισατο, εἰς φωτεινότετον θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Παῖθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα, ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένη· καὶ διὰ τοῦ λόγου, ἐπαιδαγωγήσας παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεκκλίματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐδυσποροῦσα αἰοῖδιμε, ἀληθές καὶ ἀκίβδηλον, τῆ Θεοῦ ὠφθης ἄγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α΄.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τῆ ὑψίστου Πατρός. Πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανείς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἶ Ἀγγελικαί.

Τὸ φωτιστικόν, καὶ φωτίζον τὴς ἀνθρώπου, φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὅπως ἔλαμψας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ κράζει σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ως διὰ σαρκός, κορεσθῆναι θείας δόξης, δεῦτε νοητῶς, καθαρῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, τὴν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κάραν εὐφυῶς ὑμολογοῦντες, αὐτῷ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Νᾶμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ ποταμῷ, Ἰορδάνη εὐσπλαγχνία, ἡμᾶς τοὺς ἐγκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλάνθρωπε· ὁ δὲ πωτισθέντες ἐκ πηγῆς σου, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, Χριστέ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Εν Ἰορδάνη ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστέ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δέλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν σεαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανείς Θεός, ἐλήσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιασαί τα ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ τὸν κόσμον φωτίζων· ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτῷ ἀκούετε. Οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Ανοίξει τοῦ στόματος, δοῦναί μοι χάριν ἰκέτευσον, σοφίας Γεώργιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰησοῦν, ὅπως ἄσω σου, τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν, ὁ ἄμουσος ἄσμασι, θείοις γηθόμενος,

Εν γῆ πεπολίτευσαι, ὡς περ ἀσώματος Μεγιστε· συνήφθης ἐντεῦθεν δὲ, τῶν Ἀσωμάτων χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ᾠδαῖς ἐν τρισαγίοις, μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου ἠλόγησας, ὑπερκοσμίαις ἐννοίαις σου· ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δὲ, ὅπου ἐτραίφη Χριστὸς, ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς κόσμον, χοροῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων Σοφῆ.

Θεοτοκίον.

Ανοίξας τὸ στόμα μου, Ἄγνη προήρημας μέλψαι σε, Σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον· ἀλλ' ὡς ἀναγνος, τὴν Πάναγνον ὡς θέμις, ὑμνήσαι μὴ σθένων σε, αὐτῷ βοήθειαν.

Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν καλλίπαιδα νῦν γεραίρω Δομνίκαν,

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, Ἐνδοξε πτερῶσασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπερίπτασο· διὸ ἰκετεύω σε, θηρευθέντα με, ταῖς παγίσι τοῦ ὄφους, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, πάνσεμνε Δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Ηκολούθει χαίρουσα Χριστῷ, τούτου ἀν-
χνεύουσα, τὴν ἱεράν νομοθεσίαν Πάνσε-
μνε· καὶ Παρθένων τάγμασι, συνηρίθμησαι, ὡς
παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει
συνελθόντες Ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν κακίας οὐδαμῶς, Ἐνδοξε νυστά-
ζουσα, ἐπαγρυπνεῖς ταῖς φωταυγέσι
πράξεσι, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμη-
σας, ταῖς ἐκείθεν λαμπρότησι, περιχεομένη,
καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ἱμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Καὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἀγνή, καὶ μετὰ τὴν
κύησιν, Μήτηρ Θεῷ, ὑπερφυῶς διέμεινας·
ὅθεν σε ποθήσασα, Θεῷ Πνεύματι, ἡ Δομνίκα
ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασίλει
Υἱῷ σου Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ἕμολόγους.

Λουόμενος δαίκρυσιν οἰκείοις, ἰλύος τὴν σάρ-
κα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ρεύμασιν, ὡς
ποταμίαις τούτοις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύρ-
ροίαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Οσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέ-
πρεψας σοφῆ, πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμε-
νος, ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον, διαγωγὴν κεκλη-
ρωσαι, Θεομακάριστε Γεώργιε.

Αλοὺς Θεῷ ἔρωτι Παμμάκαρ, τῶν τόπων
ἀγίων τῆς Σιών, πρὸς τούτους ἐπεδήμη-
σας, καὶ κεῖ διαμεμένησας, ἕως θανάτου πάνσοφε,
πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ἕμολόγον ἐπταικότα, ἀσύγνωστα
Κόρη πρὸς ὁδὸν, τῆς μετάνοίας ἴθυνον, τὸν
Λόγον ἡ κυήσασα, τοῦ κόσμου τὸν καθαίρον-
τα, ταῖς ἀμαρτίας Θεόνυμφε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐξήθησεν ἡ ἔρημος.

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας, διεσώσω ἔλαιον,
μετ' εὐλογίας πέμπουσα, τῇ θαλάσῃ
καὶ μεταβάλλουσα, εἰς γαλήνην Δομνίκα τὸ
κλυδώνιον.

Α'ύλοισ λαμπομένην σε, φρυκτωρίαις Ἄγγε-
λος, φωτειδῆς ἐμήνυσεν, Ἱεράρχη ἐπιδη-
μήσασαν, Βασιλίδα πρὸς πόλιν Θεῷ νεύματι.

Ιστῖω πτερουμένη, τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας,
τῆς ἀπαθείας Ἐνδοξε, τοὺς λιμένας· λιμὴν
τε γέγονας, τοῖς εἰς βᾶθη κακίας ὀλισθήσασι.

Δυναμῶσον Πανάχραντε, τὸ ἀσθενές μου
δύναμιν, ἡ τοῦ Ὑψίστου τέξασα, τὴν τὸ
εἶναι πᾶσι παρέχουσαν, καὶ Δομνίκης τὴν μνή-
μην μεγαλύνασαν. Ὁ Εἰρμός.

Ε'ξήθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
ἡ τῶν Ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία

» τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἧ ἑστερωώθη ἡ καρ-
» διά μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμα-
σι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν
ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίον τὸν σὸν· ἄφθαρτον
διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων
χορείαις, ἠριθμήτης Ὁσία, πρεσβεύουσα αὐτῷ
ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κρά-
τος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλαμῇ, σεαυτὸν τῷ
Προδρόμῳ, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν
ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον
τὸν κόσμον σου.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ταῖς νηστεῖαις ὡς σιτίοις, φιλοτίμως τρεφό-
μενος, τὴν ψυχὴν σου Μάκαρ, νῦν εὐφραι-
νομένην παρέστησας, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων
συγκαλέσαντι, πρὸς τὴν ἄνω σε, Θεῖαν τρυφὴν
ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς
ἄστρασι, κἀτηγλαῖσμένος, φέρων ὡς φω-
σφόρον τὸν Κύριον, τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην
καταυγαίζοντα, καὶ δεικνύοντα, τῆς παρ' αὐτῷ
δόξης μέτοχον.

Ο' Δεσπότης οὐρανόθεν, δι' ἡμᾶς κατερχόμε-
νος, τὴν Σιών εὕρισκει, Θεῖον ἀληθῶς εὐ-
νασῆριον· ἡ ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὡσπερ κλίμα-
κι, πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, Σιών ταύτη χρώμενος.
Θεοτοκίον.

Ο' Καθήμενος ἐν κόλποις, αἰδίδως τῷ Φύσαντος,
σαῖς ὠλέναις ὠφθη, νῦν ἀπεριγράπτως
καθήμενος, τὴν Τετοκυῖάν σε δείξας μετὰ γέν-
νησιν, αἰεπάρθενον, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον.

Τῆς Ὁσίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Α'πῆστραῖψας, φωτισμὸν ἰαμάτων διώκουσα,
παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τῶν δαιμό-
νων τὰς φαλαγγας· πάντα δὲ ἐφώτισας, τοὺς
εὐσεβῶς σοι Δομνίκα προσπελαζόντας.

Νυμφίος σε, Βασιλεὺς ἐπεθράνιος Ἐνδοξε, δο-
ξάζει ἐνώπιον, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος,
καταπληττομένου σου, τὸν ἀκηλίδωτον βίον
καὶ τὰ θαύματα.

Υ'πήκοος, τῶν εὐχῶν σε ὑπάρχων ὁ Κύριος,
σαφῶς προσημαίνει σοί, τόπον ἐν ᾧ φρον-
τιστήριον, ἡγεiras, τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας
Δομνίκα ἀπελάσασα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Ἀδάμ ἐξεδύσατο, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, καὶ τὴν στολὴν ἡμφιάσατο, μόνος ἦν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρὶ σου ὁ Λόγος σωματούμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν ἄγγελοι, καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος, ὄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὀρώντες, καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· σὺ γὰρ ὡσπερ ἀψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξελαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ Μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, καὶ σκοτομήνης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, ὡσπερ κασαρῶτατος καὶ νῦν, ἥλιος κινούμενος, τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι, τῆς σῆς σοφῆ Γεώργιε, ὑπὲρ τῆς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῆ, ἄξιός τῆς ἀνωθεν, ἀξιόμενος χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ωραίωσας Ἀχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ πληρωμα· σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα, τῆ οὐρανόου, κύτους τεκοῦσα Θεόν, Λόγον ὡσεὶ δέξιν οὐρανοῦς, Κόρη τὸν ἐκτείναντα, καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς Χορηγός.

Γεηπονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν εὐχῶν τέμνουσα, τὴν ψυχικὴν, αὐλακα πολύχου, ἐδρέψω τὸν καρπὸν, θείαις ἀποθήκαις, Ἀγνὴ συντηρούμενον.

Επιφωτίζουσα, τὸν καθαρὸν σου λογισμὸν ἔβλεπες, τῆ παντουργῆ, Πνεύματος δυνάμει, τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς, καὶ τῶν ἐσομένων, προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

Ρώμη τῆ Πνεύματος, ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι, θεουργικῷ, τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱεραῖς, ψυχαῖς ἐγκλελεύων, Δομνίκα θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Αγιον Κύριον, Κυριστόκε τοῦ παντὸς τέτοκας, ὃν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποκῶν, κατακυριεύει, Παρθένη ὑμνοῦσά σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Εβόησας, πρὸς Θεὸν ἀεγναίῳσιν σὺν δαίκρισι, καὶ τῆ βίου, ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε, πρὸς τὰς ἀκυμάντους, καὶ ἀειρῆς πηγῆς τῆς θεώσεως.

Τετραίγωνον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησε, τεῖχος Μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ

πτοούμενον, τὰς ἀκροβολίσεις· ὡς στερότος γὰρ νικᾷς τὸν πειράζοντα.

Ως πρόβατον, Χοζεβᾶ τῷ σεμνεῖῳ προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει, βακτηρία καθάπερ χρυσάμενος, πρὸς Ἐδέμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ ἐνοικούμενα πρόβατα.

Θεοτοκίον.

Εσκηνώσεν, ὡς βροτός ἐν νηδύϊ σου Κύριος, τὸν βροτόν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος, παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέσμους Ἀγνὴ καὶ τὰ πταίσματα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Γερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, θείου Ζαχαρίη Προφήτου θεόφρονος· μεθ' οὗ ναὸν εἰς ἄγιον, συγχορεύεις Δομνίκα θεόσοφε.

Ρεῖθρον ὠφθῆς ἰάσεων ἀφθονον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἀγιασμόν σωτήριον, κυριώνυμε Κόρη θεόνυμφε.

Ως καλὴν ὡς ὠραίαν ὡς ἐντιμον, ὡς τῆς παρθενίας ἀγαθῆς διαλάμπουσαν, σὲ ὁ νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Δὶ ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ Πάιντελειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα παῖδες, διὰ σοῦ Παναγία θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Στίχοι.

Λεποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα,
Εἰς οὐρανοῦς ἀνῆλθεν, ὡσπερ ἠγάπα.

Δομνίκαν ὀγδοάτη πότμῃ λάβε νυξ ἐρεβεννή.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως· παρέτεινε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Ὑπῆρχε δὲ ἐκ πάλιος Καρθαγίνης τῆς πρὸς Καρχηδόνα· κατὰ τινα δὲ οἰκονομίαν, μεθ' ἐτέρων τεσσάρων Παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτάριος δὲ, ὁ τμηκαῦτα Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξ ἀποκαλύψεως θείας, αὐτὰς ἐδέξατο, καὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Ὑπάλθοῦσα δὲ τὸν μονῆρ βίον ἡ Ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμασμένη, εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιώθεισα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Στίχ. Σὺν δάκρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίῳ,

Καιρὸς θερίζειν ἐστὶ σὺν εὐθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Κελσίου καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἰουλιανῷ πολλά καὶ Βασιλίσσῃ,

Ἐπαθλα κεῖνται, κειμένοις ἐκ τῆ ἑξίφης.

Τέμνει κεφαλὴν τὸ ἑξίφος τὴν Κελσίου,

Καὶ σὺν κεφαλῇ τῆδε τὴν Ἀντωνίου.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Ἀντινόου πόλει τῆς Αἰγύπτου. Ὅς τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα, Βασίλισσαν ὀνόματι, ἐπέσειεν ἐν ἀγνείᾳ διαμένειν ἦν ἐν Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἐτέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἠγεῖτο ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα. Κατασχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μυκτηρίσας τὰ εἰδῶλα, εἰς Συμόν καὶ ὄργην τὸν ἡγεμόνα κινεῖ. ὃς παραυτίκα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ, ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκείσε προσφυγόντες Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ Κληρικοὶ τῆς χώρας, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἀπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται· καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθείς, συντρίβεται τὰ ὀστά· ὅτε καὶ εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεῖς τὸν ὀφθαλμὸν, πιστεύσας, καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ Κέλσιος, ὁ τοῦ ἡγεμόνος παῖς, μετὰ εἰκοσι στρατιωτῶν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου. Διὰ τοῦτο, κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται, εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις ῥίπτεται, ἅμα καὶ τοῖς ἐπτά υἱοῖς τοῦ Ἀρχόντος, ἤδη πιστεύσασιν, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ, καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ Μητρὶ Κελσίου.

Παραστάντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ναῷ εἰδῶλα συνετρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν. Ἀχθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, φακέλοις παπύρων, διαδρόχων ἐλαίῳ, τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες, ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου Ἰουλιανοῦ, καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσειραν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντωνίου ὀγκίνους ἐξώρυξαν, τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπηώρησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, θηρίοις τοὺς Ἅγίους παρέδωκαν· ἀφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπήμαντο διαφυλαχθέντες, ἕξει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καρτερίου.

Στίχ. Πάλαιε Καρτέριε πρὸς πῦρ καὶ δόρυ,

Τὸ καρτερόν σε πρὸς πάλας δεικνύς δύω.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Ἱερεὺς καὶ Διδάσκαλος τῶν Χριστιανῶν. Οἶκον δὲ εὐκτήριον δειμάμενος, καὶ πολλά πλήθη τῶν Χριστιανῶν συναγαγὼν, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν Χριστὸν, Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἶδέναι ἕτερον. Διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν· ὁ δὲ Κύριος ἐπι-

φαίνεται αὐτῷ, καὶ φησιν· Ἄπελθε Καρτέριε, καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ· δεῖ γάρ σε πολλά παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται. Ὁ δὲ Ἅγιος χάρας πληθεὶς, καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε.

Καὶ πρῶτον μὲν τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα παραστάς τῷ ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ Σάραπι. Ὁ δὲ δι' εὐχῆς τούτου καταβαλὼν, ὑπὸ ἐκκαίδεκα στρατιωτῶν βάκλοις τύπτεται, ἐτέρων τεσσάρων δηρίων ἐπικειμένων αὐτῷ. Εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς ὀνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὀνυξίν ἅπαν καταξάινεται τὸ σῶμα· αὐτὸς δὲ, δι' ἐπιφανείας Ἀγγέλου, ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιῆς ἀποκατέστη. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος, κατενεχθεὶς, τρυπάται σιδήρῳ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ὕνιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. Μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεσθῆναι ἐν τηγάνῳ σιδηρῷ, λίαν ἐκπυρωθέντι, καὶ σούδαῖς πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατρυπηθῆναι, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίφῃναι.

Ὀφίας δὲ γενομένης, φανείς πάλιν ὁ Σωτήρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, καὶ ἀνακτάται, καὶ τῶν θηρίων τῆς φυλακῆς ἔξωθεν ἀγαγὼν, ἴσθησι. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτόν, ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων, ὧν εἶχον, ἀπηλλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτάται λίθοις μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραϊνόμενος τέαρον καὶ πίσσαν, κατὰ τὰς πληγὰς διερχόμενα. Καὶ αὐθις μόλυβδον καχλάζοντα κατὰ τοῦ στόματος δέχεται· καὶ κασίδα, σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται· τὸ δὲ τελευταῖον, πυρὶ ἐμβάλλεται, ὕμνος εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώθητος διέμεινεν.

Ἰουδαῖος δὲ τις τῶν παρεστώτων, λίαν μανεὶς, καὶ δόρυ σπασάμενος, καὶ κατὰ τῆς τοῦ Ἁγίου πλευρᾶς διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπὶνέγκατο. Καὶ πρῶτον μὲν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὡς καὶ αὐτὴν σβεσθῆναι τὴν κάμινον· ὕστερον δὲ, αἷματος ἐξεληθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφήκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κύρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας, καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Στίχ. Ὁ σὴν μελίζων Σάρκα Κύρος Χρισέ με, Σαρκὸς διασᾶς, σῶ παρίσταται θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀττικὸς, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ λην ὑπερβάς τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου,

Ἡ κεις ὄλος νοῦς Ἀττικέ πρὸς τὴς Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμείας ὁ Ἐλαμίτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι χρᾶ Σαμείας,

Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρίπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγάθων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ἠγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,

Εἰρηνικοῦ σοῦ καὶ μόνε μνησθεὶς τέλες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Θεοφίλου Διακόνου, καὶ Ἐλαδίου λαϊκοῦ.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον Λίβυες· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, ἤχθησαν τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξέονται σφοδρῶς. Εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρέων κατακαίονται, καὶ ὀστέοις ὀξέσι κατακεντυνῶνται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σατανικοῖς λογισμοῖς· τὸν νοῦν γὰρ ἀρρέμβαστον, πρὸς τὸν δυναμέον, σῶζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετινάξω.

Χαμευνίαις ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, πάντα ἐνέκρωσας, μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς· καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ ἄπονον βιοτήν, ζῆς Μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Τεῖ ἀεὶ ὄντος τὸν τάφον ἐπεθύμησας; ἄκρωσ θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι Σοφῆ· κὰν τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὄσιον, δι' ἀσκήσεως, συννεκρωθῆναι Ὅσιε, τῷ δὲ οἴκτον νεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμπαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ονοῦς σου ταῖς νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεούμενος πάντοτε, φωτοειδῆς γεγένηται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενές τῆς σαρκός, μέλπουσα Θεόσοφῃ· Ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὄρας γὰρ φοιτήσαντα ἅγιον Ἄγγελον, καὶ καθαγιασάντα Σεμνή, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναὸς Θείου Πνεύματος γεγεννημένη, ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα Μυστήρια, καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, Σεμνή ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς μου καὶ ὑμνησις καὶ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα πάναγον, καὶ Νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σε αἰεὶ, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ η'. Παιῖδας εὐαγεῖς.

Οὕτως νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σε Πάτερ ἐδωκας, ἕως ἐπιτήδειον καὶ ὠραῖον Ὅσιε, σαυτὸν εἰργάσω σκηνώμα, τοῦ Παντοκράτορος· ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἔρηκας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων, Παμμακάρε τῶν ἀμετρήτων τὸν Παραδεισον· ὃν περ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοινὸν βασιλείον, κραυγάζουσιν ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἔρην ἢ μονὴν τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παραδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφῆ Γεώργιε· διὸ βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθη ὁ ἀπλοῦς τῇ θεῖᾳ φύσει, ἐκ σοῦ Θεομητορ ὄντως σύνθετος, ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου ὑποστησάμενος· διὸ σε Θεοτόκον εἰδότες, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Κεκοσμημένη ἀρεταῖς, καὶ θαυμαίων κροσωτοῖς πεποικιλμένη, πρὸς ὠραῖον νυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ακολοθήσασα Χριστῷ, ὡς ποιμένι καθαρῷ ἀμνάς τιμία, πρὸς ἕράνιον μάνδραν, τῶν ἐπιστήμων ἐν ᾧ, προβάτων συναυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκήνωσας Ἁγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῆ, τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ μαθούσα σκηνούς, χαριστήριον αἶνον, καθαρωτάτη ψυχῇ, τῷ πάντων Αἰτίῳ προσέφερες· οὐ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, Σεμνή παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Οὐπερούσιος Θεὸς, οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς τῶν ὁσίων ἐκ σπλάγχχνων, τὴν φθαρεῖσαν ἕσϊαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι' οἴκτον Παρθένε καὶ ἔλεον, ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Απασαν τρυφήν, τοῦ βίου κατέπτυσας,
Πάτερ Δεσπέσιε, διὰ τὴν οὐράνιον, τρυ-
φήν καὶ δόξαν σκληραγωγία γάρ, σὺ τῶν πα-
θῶν ἐσπούδασας, σθέσαι τὴν κάμινον, καὶ
πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μοναζόντων σε-
μνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατενώπιον, ἵστασαι
Πάισοφε, ᾧ περ δι' ἀσκήσεως, οἰκειωθῆναι
πρότερον ἐσπευσας, καὶ τῶν αὐτῆ ἐμφάσεων,
κατατρυφᾶς ἐφανῶς ὅθεν πᾶσι, διδῶ τοῖς τι-
μῶσί σε, φωτισμὸν καὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν.

Ηρῆς πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον Ἐνδοξε, σκό-
τους τοῦ βίου ῥυσθείς· καὶ τῷ παντο-
κράτορι, καὶ τρισηλίῳ Φωτὶ παράστασαι, μετὰ
τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τρυφᾶς, πεμ-
πομένης, λάμπφως Μακάριε, καὶ ἡμᾶς φρυκτω-
ρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ολον με Θεός, δεῶσαι βουλόμενος, ὅλος ἐ-
νῆται σοι, καὶ τὸ ἀκαταληπτον, καινοτο-
μεῖται πᾶσι Μυσήριον· τίκεις Παρθένος ἀφθο-
ρος, καὶ σὰρξ ὁράται Θεός· ὃν τιμώντες, σὲ νῦν
μακαρίζομεν, Μαριάμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει,
ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς, τοῖς κα-
θ' ὁρῶσιν ἐφάνησαν, ἱεραῖς μελωδίαις, εἰς τόπον
ὀδηγοῦσαί σε σκηνῆς, Σαυμαστῆς ἐνθα ἦχος,
ἐορταζόντων Ἐνδοξε.

Ος τῆς ἀμπέλου σὺ θείον, εὐφορώτατον
κλῆμα, φανεῖσα κατανύξεως ἡμῖν, θείης
ἐξήνησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰά-
σεων Δομνίκα τῶν ψυχῶν, καὶ καρδίας τῶν
πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων,
καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, ῥῦσαι
ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς τῇ σκέπη σου
πάθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σὴν,
Ἐορτὴν ἐκτελεῖντας, τὴν θείαν καὶ σεβάσιμον.

Ηλιακὴν ὡς ἀκτίνα, καταυγαζούσαν πάν-
τας, ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περικαλλῆ,
καὶ ὡς Τρυγὸνα φιλόσεμνον, ὡς Ἐλαίαν ὡς
Κέδρον, ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν Περιστερᾶν, εὐφη-
μοῦμέν σε πάντες, Δομνίκα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με
κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ,
μή τῳ θυμῷ σου ἐλέγξης με· δυσωπεῖ σε Παρ-
θένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέ-
λων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Gennaro.

12

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ὁσίας.

Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς.

Τῶν γηίνων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα
Σεμνή, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν, ζήλω
σου τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας·
Χριστὸς ὅθεν σε ζέφει, ἀφθάρτοις ἐν ζέμμασι.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μεγά καὶ φοβερόν, μυστήριον τελεῖται! Δε-
σπότης γὰρ τῶν ὄλων, βροτῶν εἰς ῥύψιν
πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ανῶθεν ὁ Πατήρ, ἐβόα· Οὗτος ἔστιν, Υἱὸς
ἀγαπητός μου, ὁ ρεῖθροις Ἰορδάνου, σαρ-
κὶ νῦν βαπτιζόμενος.

Στίχ. Ἔσοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τάξεις Ἀγγελικαί, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην,
ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ ρεῖθροις βαπτι-
σθέντα, ὑμνοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν ὁμοιον.

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν
Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνελθῶμεν ῥυφθῆναι,
φαιδρῶς συνορταίζοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννη παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ
ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ
θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτι-
σθεῖς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φι-
λάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα, περιβαί-
λου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ
ὑψους, τῇ καταβάσει τῷ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ

τῷ Πατρὸς, Υἱὸν σε ἐμαρτύρησεν· ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ ἐκ τῷ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφήν δούλου ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς Κτίστης ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἐδώρησω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δαυτικῶς ὡς ἐκ λαίκου, ταλαιπωρίας· Χριστός, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τῆς πόδας σου, τῆς ἑαυτῆ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων· ἱστορίῃ, ἢ κηδεστῆ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σὲ τὸ στερρόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστόν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος Μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἔκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστός, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστῆ, ἐν τῷ ἰδίῳ σε αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Βυζαντος.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσαι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεῦκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ· Χαίροις Πανεύφημε, ὁ τῷ πολυπλόκου Βελίῳ, τὰ ἔνεδρα τροπώσαμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστῆ ἀναδησάμενος. Χαίροις Στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεφάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλωπίσμα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ οὐρανὸς καὶ γῆς Ποιητῆς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τῆ ἐχθρῆ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Επέστης ἐν τοῖς ὕδασι, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφα-

λήν· καὶ κόσμον ἀγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου Ἀναμάρτητε.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν·

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐμαρτύρει σε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηγιάσας τὰ ρεῖθρα Σωτῆρ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεα, ἐκ αὐτὸς τίτων, πρὸς καθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὡ τῆ θάλασσας! δίχα πυρὸς ἀναχωνεῦει, καὶ ἀναπλάττει ἀνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τῆς εἰς αὐτὸν φωτιζομένης, Χριστός ὁ Θεός, καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενός, τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διὰ σπλάγγνα ἐλέησες Φιλάνθρωπε· ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος· καὶ ἀνυμνῶντες κράζομεν πιστῶς· Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Επέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν ρεῖθροις μυστικῶς, Ἰορδάνου χωνεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· πᾶσα κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν δίδου μοι Μάρτυς εὐκταίαν χάριν,

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκοιμημένη·

Τῆς πολυεῦκτου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἰγλης, ἐνδοξε πληρέμενος, καὶ

τῆς Ἀγγελικῆς χορείας ἀξιόμενος, τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἑορτὴν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

Η φωτόφορος, καὶ εὐσημος μνήμη σου, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, πλήρης ἀνατέταλκε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε, γενναίῃ στρατιῶτα τῷ Χριστοῦ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

Νευρωμένος, ἰσχυῖ τοῦ Πνεύματος, καὶ θείαν δυναστείαν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στερέῳς, πρὸς πάλιν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον, Παρθένε Θεοτόκε, τέτοκας πανάχραντε, πανάμωμος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τῆς Αὐτῷ κραυγάζοντας· Ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Η μείψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσεβίαν ἄνωθεν, ἀξιωθείς, θείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφίεμενος, πάντων κατέπτυσας Ἐνδοξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανοῦ, κληρουχίας ἠξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὠρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Ιθυνόν μοι Δέσποινα, τὰ διαθήματα· ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱόν, δι' ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσωμαι. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὄλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου Σοφέ· διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Κυρίου Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Ιορδάνου τὸ ρεῖθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀδάμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ Λόγου Θεοῦ· διὸ σε ἀνευφη-

μοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δὶ εὐσεβοῦς, ὁμολογίας Πανάριστε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν προσενήνοχας, τὴν δι' αὐτόν, Ἐνδοξε σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος· καὶ μῶμος παντὸς ἐλευθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο γλυκασμός, τῆς εὐσεβείας ἠδύνθη σοι· ἐπτερωθής, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθάρῳ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υπερφυεῖ, ὁμοφρασύνη συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασι, κατηχηθεῖς, πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριάδος, θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πακινεύκτου, καὶ τῆς πεποθημένης, ἠξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικοῖς, συνηριθμηθῆς στρατεύμασι· βασιλείαν, ἔλαβες ἀσαλευτον, νεοσφαγῆς, ταύτης ἐπιβάς, ἐτι τῶν αἱμάτων, σταζόντων· ἤθης δὲ Πάνσοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευζόμενος. Θεοτοκίον.

Ομοιωθεῖς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ Οὐράνιος, οὐρανόεις, τέτρε ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῇ, θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδώρησατο· τὴν τέτον οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ινα τῆς αἰδίου, τύχης ἀπαλαύσεως Μακαριώτατε, τὰ τερπνά τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὀψεως θεία μυστήρια, εὐθερᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεῖς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων Πολύευκτε.

Αθώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα, εὐσεβῶς ἀπώσω, καὶ θεὸς τοῖς ματαιοῦς κατέστρεψας, εὐσεβείας ζήλω, πυρποληθεῖς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεῖς Παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ρήσσει σῶν χειλέων, Πάναγγε ἐπόμενοι σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγαλυνέ σε, καὶ

αληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεῖς ἐκ γαστρὸς σου ἀνέδειξεν. Ὡδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Τάξεως Ἀγγελικῆς, ἡξιώθης ἀξιάγαστε Μάρτυς, ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς, Μάκαρ ἐκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπνώσας ἀγαπητοῖς, Ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεῖς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολυάθλε· καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς, κληρὸν ἀκήρατον ἐκλήρωσω, μετὰ Μαρτύρων ἀλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινῶς, παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ Σταυροῦ ὀμιλήσαντος· καὶ νῦν Μάκαρ σὺν αὐτῷ, ὡς ἐπηγγεῖλατο βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον. Θεοτοκίον.

Εχουσα τὸ συμπαθές, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, πάναγνε Δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτῆμεθα. Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλ' Αὐτὸς τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Ο' Δεσπότης κλίνας μὲν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν, συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλὰς· τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἤσχυεν. Ὁ Οἶκος.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τῆ μεγαλόφρονος, τῆ πρὶν ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντος τὸν Ἀδαμ, ἐν βρώσει τῆ τῆ ξύλη, καὶ θανάτῳ ὑποθαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκίψας, ἠθλήσε στερόρως, προτείνας τὴν κάραν· ἠπεράπετμηθεῖσα, τὸν δόλιον ἤσχυνε.

Συναξάριον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Στίχοι.

Ὁ Πολύευκτος, οὗ πάθος τομῆ Λόγε,
Πολλὰς δι' εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθεῖν χάριν.

Ἄ μφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομῆ μέγα δάπε
σοι εὐχός.

Ούτος ἦν ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐν Μελιτινῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος, πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξόμνησθαι τὸν Χριστόν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις εἶναι θάνατον τὴν ζῆμίαν· ὁ δὲ, μηδὲν καταπτῆξας, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρρους καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν. Ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθεῖς, μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς καὶ τοῖς ὀλοφρυμοῖς ἐπικλάσθεις, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ, φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότε τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἐκκλιῖν, ἀτρέπτως ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ ἀγιοκώτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίῃ τῆ Θαυματουργῆ.

Στίχ. Κ' ἂν Εὐστρατίῃ πνεῦμα λαμβάνῃ πόλος,
Τὸ σῶμα τῆ γῆ θουμότων βλύζει χάριν.

Ούτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας, οὕτω λεγομένης, τελοῦσης ὑπὸ τὸ Σέμα τῶν Ὀπτιμάτων, κωμῆς ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρχίᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεῖς καὶ παιδευθεῖς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θεῷ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπὼν, φυγὰς ἔρχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ἣ διελαμψαν Γρηγόριος καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρός αὐτοῦ θεῖοι, ἔντε ἀσκήσει καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ἐπ' αὐτῶν οὖν προσληθεῖς, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπουον καὶ Μοναχοῖς ἀρμόδιον ὑπέδου βίον.

Ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς προθύμῳ καρδίᾳ καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε, μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτῆμενος τι, πλην ἐνός τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλιόμενος ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἀπήλαυνεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. Λέγεται δὲ μηδὲ ποτε ὑπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφ' οὗ ἀπετάξατο, μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστέρῳ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ἐβδομηκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηυῆθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, πεισθεῖς τῇ αὐτῶν παρακλήσει.

Ἐπεὶ δὲ Αἰών ὁ θηριώδους, ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανεστῆ τῇ Βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτὸν τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας, εἶτα δισημῆσας, καὶ ἀποκείρας, ἐξώριστον πρὸς τῆ ἀπέναντι νήσῳ ἀπέστειλε, καὶ τὴν παλαιὰ σθεσθεῖσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν ἀνεγύρει πάλιν ἔσπευδε· τότε, πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ οὗτος, τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀρίχτετο.

Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον τῆ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀνασθηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις, καὶ ὁ θεῖος Εὐστρατίος πρὸς τὴν οἰκίαν Μοιῆν παραγίνεται, πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκως ἐν τοῖς σωματικῶς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στάσειν αὐπνοῖς καὶ γουγκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν

αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόμου ψαλμωδία, ἔνδον τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἱστάμενος, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενώως τὸ, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἅπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ὑπερστήσεως σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαστο.

Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος, ἔφη· Ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς πέρας εἴληπε. Λοιπὸν, τέκνα ἀγαπητά, ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε, γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα· σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ κατασφραγισάμενος, καὶ τὰς χεῖρας ὑψώσας, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατίνας τὸ ὄμμα, Εἰς χεῖράς σου Κύριε, ἔφη, τὸ Πνεῦμά μου παρατίθημι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνου ὑπνώσει, ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐννεήκοντα πέντε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Υπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῶ οἰκίτη τὴν δυναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἦλθεν αὐτόκλητος, καὶ νικηφόρος, γενόμενος ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κλητὴ καὶ πανεύσημος, ἡ Ἐορτῆ σου Μάρτυς ἀνέτειλε· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σὲ Δεσπότη, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει τῆς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον εὔρες ἀξίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς αἰῶνας αἰδιούμενον, εἴληφας κλέος, κραυγάζων Θεοπέσις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάρχῳ Γεννήτορι, τὸν συνημμένως αἰετινοῦμενον, συλλαβοῦσα Παρθέने, σεσαρκωμένον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἰερούργεῖται σήμερον, ἡ πολύευκτος μνήμη σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Πολύευκτε· Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σέ καὶ τυθέντι· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψῶσιν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἵματος, ἐπιδεδειγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε, πασταῖδα πολύφωτον, ἐν ἕρανοῖς ἐσκήνωσας, τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρα, καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνεκρωμένην πταίσμασι, τὴν ψυχὴν μου ἀνάστησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ χρώμενος, τοῖς θείοις προσταγμάσι, διαβρύθμιζων· Ἐνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων, βοῶσαν· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχίκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. Χαῖρε τὸ τῆς Εὐσας, σκυθρωπὸν ἢ λύσσασα· Ἀδαμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαιδρὸν ἢ τρέψασα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τεκνύουσα, Παρθέने Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἢ προστατίτις, τῶν σὲ ὑπερυψόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τέτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν τὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογοεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, ὃν συναδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτῆ ὁ Ὑψιστος, Ἐπιφανεία καὶ σεπτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐν θείοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Ρεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον, τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστῷ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, Θεομακάριστε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μακαρίζουσαν.

Ἰθιμοὶ Μάρτυς ἀρρώγος, πειρασμῶν με ἐκποικίλων ρύόμενος, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἰρέσεως, καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παναοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τε σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστὸν καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτοκας, δι' εὐσπλαγγνίας, ἀπειρον πέλαγος, ἐνανθρωπήσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σὲ εὐδοκήσαντα, καὶ διασώσαντα, τῆς ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεῷ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πολύευκτον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυεύκ-
τη, τὸν πλεῖστον τὸν οὐράνιον, ὃ Πολύευ-
κτη μαίκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν
Θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος Δεῖον ἐδέξω, ἐκ
χειρὸς τῆ Ὑψίστης, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς,
ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἄλλοτερον τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Εν δειλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε,
καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ὡς βροτὸς
ἐπεζήτε· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ Ἀγγέ-
λων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ
Προδρόμος πτήξας, ἐν δειλία καὶ χαρᾷ, τὴν
λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Φράσον καὶ εἶπέ, ὃ Προφήτα Ἡσαΐα· Τίς
ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήτει; Ἀντή-
σατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος
Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας·
Χριστὸς ἔρχεται. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ωτῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγ-
χνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προ-
σκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ Δεῖαν, κορυφὴν τῷ
βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ,
καὶ ζῶν ἡμῖν παρεσχηκὸς· ἐν ᾧ ψάλλομεν·
Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ως ἐπιβλαβῶν, τῶν γηίνων ἀπαχθέντες,
δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις·
καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτίζόμε-
νον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πάντες σὺν
αὐτῷ ὑμνολογῶντες, πιστῶς κράξωμεν· Εὐλο-
γημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Τρυφὴ ζωτικὴ, ἐκ χειμάρρου Ἰορδάνης, ἀνέ-
βλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος ἡ χάρις,
ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι, λέγομεν·
Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζῶν ἡμῖν
παρεσχηκὸς· ὃ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογημένος
ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγο-
ρίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ Δομετιανῆ Ἐπι-
σκόπου Μελιτινῆς.

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ κάλα-
μος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτε πνοῆς, καὶ
γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πο-
λύφωτος, τῆς Δείας αὐγῆς· κήρυξ ἀληθείας,
κρηπίς θεολογίας· πηγὴ δογματικῶν τῶν ὑψη-
λῶν· τῶν διδασκάλων χειμάρρου τῶν μελιφόρ-
των· λύρα θεοφθογγος, ἁσμάτων θεογράφων,
ἢ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας. Χριστὸν
ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Πάνσοφε, τὸν ἐν ῥεί-
θροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον,
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πέ-
λεκος ὁ κόπτων αἰρετικῶν τὰς ὀρμαῖς·
ἢ δίστομος ῥομφαία τῆ Παρακλήτε· μάχαιρα
τέμνουσα τὰς νόθους σποράς· πῦρ τὰς φρυγα-
νώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον ὄντως
γεωργικόν, ὃ τὸ βαρύτε καὶ κῆρον τῶν δογμα-
τικῶν, εὖ διακρίνεται· καὶ σταθμὴ ἀκριβείας,
πάντας ἰθύνησα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χρι-
στὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν
ἐν ῥείθροις τῆ Ἰορδάνης, ἀναπλάσαντα κόσμον,
σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε· τὸ
στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς,
ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρυόμε-
νον καὶ Δείων πηγῶν, λόγους προσηχῆς τε
τοῖς πᾶσιν ἐρμηνεύον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρε-
τήν· ὁ θεωρίας ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἰ-
γλη λαμπόμενος, Γριάδος τῆς αἰκτίστου, ἧς καὶ
ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου. Χριστὸν ἰκέτευε,
Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ῥείθροις τῆ Ἰορδά-
νης, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Δομετιανοῦ,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ο γῆν καταλήψεσθαι τὸ πρὶν, ἀπειλήσασθε
ἅπασαν, καὶ ἐξαλείψισιν τὴν θάλασσαν,
κατακαυχώμενος, τοῖς πιστοῖς εἰδείχθη, ὡς
στρεβθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότερον κώ-

νωπος, οὐ ὑπεκρίνετο, τὴν ἰδέαν ὡσπερ φόβητρον, ὑπεισδύνας, τῷ Χριστῷ θεράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοὶ, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον· τούτῳ συνελθόμεν, εὐθυμίας γνώμη, καὶ πανηγυρίζομεν, σὺν τούτῳ τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, καθικατεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ἡ ὑξήσας τὸ ταλαντον Χριστοῦ, τὸ δοθέν σοι Πάντιμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακουεῖς· Εὐ σοι δοῦλε γένητο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἤδη εἰσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμαίων, τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαῖσας ἐν ἀρετῇ ἀπρασίτῳ, περικαλλῆς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαίων Γρηγόριε, ἐν τῇ θεωροδόγῳ σε φωνῇ, ὠραίζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ἐμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, ταῖς ἀλλοφύλης αἰρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἠγειρας. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς αὐλοῖς Λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Εἴτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἦψατο· ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν Σωτῆρ ἡμῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Αῖσμα καινοπρεπές, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητικῆ, ὁ Πρόδρομος βοάτω· Ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ρεῖθροις, κάρπους ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Αἰμψαν τὸ συγγενές, ἐξ ὑψους Θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει, ὀρώμενον ἀφράστως, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Βίον ἐνθεον κατορθώσας, θεωρία τὴν πράξιν κατελάμπρυνας, θεωράντορ Γρηγόριε· τὴν

γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θεῷ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σε τῶν λέγων ἀποσταξας, αἰεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θεοῖς, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελέντων τὴν μνήμην σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστῆς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἄχραντον· σύμε ἀγίασον Δέσποτα τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τοῦ θεοῦ Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένη θείᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δευτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριαλωτόν· καὶ ἀνευρῶν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς τὸν Παραδεισον αὐθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Αβυσσος ὧν σοφίας, καὶ γνώσεως θησαυρός, καὶ αὐτοαγαθότης, φωτοχυσίαν νέμοις μοι, Χριστέ τῆς ἐνδόξου σου, Ἐκκλησίας ἄσμασι, τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκάλων, Γρηγόριε τὸ λαμπρόν, ἐγκαλλώπισμα Πατέρα, τὸ πενιχρόν ἐφύμνιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμη, ἐν ἧ Χριστὸν ἡμῖν ἐξiléωσαι.

Λόγω ἱερομύστα, πλουσίω τε καὶ σοφῶ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Πίστις ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀποδείξῃς, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαμάτων, Θεογεννητορ Κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον, εἰρηναία Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Εἴρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἀψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, καὶ τῆς γῆς ἀπετινάχθης Ὅσιε, καὶ θεὸς τῶ ὄντι, ὡς ἐν μετέξει γεγένησαι.

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἤκει ἐκ δυνάμεως, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν, καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο. Θεοτοκίον.

Υδάσιν ἐμβάψας τῆς σαρκός, ὃ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργασατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχειρωτον.

Τῷ Ἱεράρχῃ. ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Σαρκὸς μὲν τῷ ἠγεμόνι νῶ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας ὁ δὲν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα, γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι, φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστός· ἦν περ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστηπόλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος παμμακάρο Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἤρθης ἀλήκτω δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου. Θεοτοκίον.

Σὺ Μητὴρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τῷ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον, ὀρθοδόξως κηρίττομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εν τῇ κραταιότητι αὐτῆ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὐ-

στολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται, ἐν καρῶ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, ζωῶν πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθενῶται, παραπληξίας δράκων ὁ δειλαιος, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται, ἀσθενεῖα πλείονι, καὶ πρσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὠραίοις πατούμενος. Θεοτοκίον.

Εἴκ σῆ γεννηθεὶς ἀνευ σποράς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενομητορ κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ Βαπτισμῷ αὐτῆ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθορᾶς τῆς ἀνθρώπου ρυσάμενος. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν θροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθενεῖαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
• μιν, τῆ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
• ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον αἴλλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, χρισματι θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τοῦτο, ἐν θεοῖς καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θείᾳ πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σε τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾶς μετὰ Ἀγγέλων· Δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου Σωτήρ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Τῆ Ἰησῆ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατηλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὀρώμενον ἐν εἶδει Περιστερᾶς· δια τούτου ὁ Προφήτης, σὺν ταῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγαῖζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Τῷ Ἱεράρχῃ. ᾠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννόησας σε.

Ως στύλος καθωράθης ὀλόφωτος, βίω τε λόγῳ τε θερμῶ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπυρσσευμένος τῷ ζήλῳ, τῆ νέῃ Ἰσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ εὐτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἐνδυμα Γράμματος, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκαλύψας.

Τοῦ Θεοῦ προελθοῦσαν ἐκ στόματος, Θεο παραδοτον εὐχὴν, συντετμημένως Γρηγόριε, ὡς μυστηπόλος τῶν Θείων, σαφῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας. Θεοτοκίον.

Ε'κτὸς μὲν συναφείας συνελαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκί τεκῆσα πεφύλαξαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Τὸν Νόμον ὑπέδειξας, τῆς χάριτος εἶναι σικιάν, τοῖς ἐν τῷ Νόμῳ τὸν Θεὸν, Ἑβραίοις σέβουσι Σοφῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀληθοῦς Θεοφανείας Μυστήριον, Χριστῷ κραυγαζῶν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Α'στράψας ἀστήρ, ὡς ἐξ Ἑώας πολύφωτος, τὴν Ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων τὸν Χριστὸν, σοφαῖς ἀποδείξεις, πανευσεβῶς, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτῷ κραυγαζῶν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἀπάσης, ἀπερῆραγης καὶ σχέσεως, προσύλου Πάτερ ἐν σπηδῇ, καὶ κατελαμπρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τῆς σῆς σοφῆ, καὶ τούτοις πλετον ἐπώμθησας, ἀφθονωτέρα χρυσίου ποσότητι. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος καθὸ Θεὸς, ὑπάρχων ἀόρατος, προσειληφῶς ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπου φύσιν ὁρατός, τελεῖται καὶ καθαίρεται, ἐν ποταμῷ, ὁ ἀμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτωκότα καδαίρων τοῦ πταισματος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδῆ ἐ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῶν αἰρέσεων, ἀκανθηφόρος πλοκάς τῶν λόγων, τῶν πιστῶν τὰς φρένας δέ, ἐφώτισας μάκαρ, μυσταγωγῆ Γρηγόριε.

Εὐνομίῳ ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τοῦτου λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων βρόχους τε σφοδρούς, ὡς ἀράχνης ὑφάσματα διελύσας.

Η ἤλεγξας πανάριστε, τὸν ἀθεώτατον Μακεδόνιον, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαντα, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκῆσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀράς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ε'πέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη Θεόφρον Δεμέλια, καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε· σέ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία Πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Gennaro.

13

Οὐκ ἠέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοιδίμε, καὶ λαλούντων εἰς τὸ ὕψος ἀδικίαν δι' ἀνοίαν· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντικῆ σου βακτηρία, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν, ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύττεσθαι, Θεορρήμον, ὑδαμῶς συνεχώρησας σύνθετον· ἀλλ' αὐτῆς ἐζώγησας τῇ τῶν δογματῶν σου σαγήνη, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες. Θεοτοκίον.

Ε'γλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἄλατι, Ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς Θεομητορ Υἱὸς καὶ Θεὸς, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἀμαρτίας τὴν πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδῆ ε'. Μαινομένην κλυδωνι.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πᾶσι τεπραῦς, μαχητῆς ἐδείκνυσο Γρηγόριε, πρὸς τοὺς Χριστοῦ, μειοῦν τὴν δόξαν σπουδαζοντας.

Τὴν Ἀρεῖν ἐκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δαψιλῆι, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ παντελῶς, καθήρηκας τῇ σοφίᾳ σου.

Αμαθῶς τὴν ἔνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν φρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήληγκται, Θεομαχῶν, Γρηγόριε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκες, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινας ἀγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ε'ρρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτῃ κινδυνεύοντες, οἱ λαοὶ καὶ παθημάτων ὁ ἔσμος, πόρρῳ ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο· καὶ γὰρ αὐτοὶ, πρῶτόν σε ἔσχον συλλήπτορα.

Ανέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ Πάνσοφε, τὴν ρύμην τοῦ νοσήματος, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, θάττον προσδραμών· οὐ γὰρ ὑπήνεγκας, ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνευούσης ποιμνης ἀνέχεσθαι. Θεοτοκίον.

Ε'ξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὀρώντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννηθέντα ἐν σαρκί, καὶ τὸν αὐτὸν δόξαζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ρύόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς γρηγόρος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ.

καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε Ὁ-
σιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύ-
κους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποιμνὴν,
Γρηγόριε πάνσοφε. Ὁ Οἶκος.

Εξ ἀμελείας ὁ δειλαιὸς ἀναπέπτωκα, καὶ
πρὸς θάνατον ὑπνώσα· ἀλλ' ὡς ποιμὴν
γρηγορώτατος, ἐγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη
μου κοίμισον, τὰ κακῶς τυραννῶντά με· ὅπως
ἐξανισταίμενος, καθαρῶς ἄδῳ σου τὴν φωσφό-
ρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς οἰκτιμένης
ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς οἰκέτου πιστοτάτου, ὡς
δογματιστοῦ πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου,
καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν
καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγό-
ριε πάνσοφε.

Ἔτερον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς
σοφίας σεβάσιμος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ
γρήγορος νῆς Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων,
καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύ-
στως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Αἴγλη φρικτὴ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ ἡ-
λίον Δόγε, καὶ ἀκτίσι φωτὸς φαιδρύνας
Σῶτερ τὰ σύμπαντα· σὺ ὁ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ
Ἰορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας,
πλυνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπύλους τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ
μέλψαι τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου·
μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, καὶ αὐτὸν δυσω-
πῶν ἀνακραίζω αἰεὶ, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὗ Νύσσα θρόνος,
οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδέμ σκηνὴν ἔχει.

Γρηγόριον δεκάτη θανάτῃ κνέφας ἀμφεκά-
λυψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν
λόγοις, καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ζηλωτής· διά-
τοι τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προέστη. Καὶ με-
τὰ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέ-
ραν Σύνοδον, κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων ἐνισταμένων,
ἐλθὼν, ὑπέρμαχος εὐρέθη, τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει
καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεισι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης
ἐλθὼν ἰδέας λόγων, καὶ ἀρετῆς εὐδοκίμησαι, τὸ κράτος
ἐδέξατο. Καὶ φθιάσας ἐν γῆρα καλῶ ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δέ, κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον,
κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσοικῶς, πλήν τοῦ
πολιοῦτε καὶ χαριστάτου ἐπὶ βραχύ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·

Εἶπερ φθορὰν χρῆ τὸν βίον τῆτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεο-
δώρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς, εὐσεβείᾳ κοινῶ-
των καὶ χρημάτων περιουσία. Παιδείας δὲ λαχὼν τῆς
ἐξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, καὶ γάμῳ προ-
σομιλήσας ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικουμένης αὐτῷ τὸν
βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὴν εἰς
τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ Ἀ-
γίας Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς καθίσταται, τριακονταετής
ἤδη γεγονώς.

Συγκρατῶν δὲ καὶ τῆ ἀσκητικῆ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν
σύνεσιν, οὐ μόνου τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρό-
ξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει παντὶ, μεταπέμπτως ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν
Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόη, Βαράμ ἐπαναστάντος αὐτῷ,
καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους, ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν Ῥω-
μαίοις πεποίηκε. Φίλος δὲ καταστάς αὐτῷ τῷ τῶν Ῥω-
μαίων Βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῆ αὐτοῦ γαμετῇ, καὶ πολ-
λῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομήν
τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένω-
σεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πόλει γενόμενος, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

Ἐνθα τιμηθεὶς παρὰ παντός Βασιλικῷ καὶ Ἐκκλη-
σιαστικῷ πληρώματος τὰ εἰκότα, καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθεὶς,
καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν
καταλαμβάνει, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ ἔτι τῷ
βίῳ περιῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν, ἐπιδειξάμε-
νος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις, καὶ τοῦ Ἁγίου Γρη-
γορίου Νύσσης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου
τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς πόλου μέγα κλέος,

Ὁ Μαρκιανὸς, οὗ κλέος κ' ἂν γῆ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχε-
ρίας, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώ-
μης ἐληλυθότων. Ἐδείματο δὲ Ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης
τὸν πρὸς θάλασσαν, ἐπισυναψας αὐτῷ τὸν ευκτήριον ὄκνον
τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς Ἁγίας
Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ
τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ. Τοῦ πυρός γὰρ τὰ κύ-
κλω κατανεμησαμένου, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἐστῶς, καὶ
τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας, καὶ προσευχόμενος, κατέ-
παυσε τὸν φλογμὸν. Τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ
τὴν ἐν τῷ αὐτῷ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ
ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἢ κατ' αὐτὸν ἱστο-
ρία δηλοῖ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ προφη-
τεῖῳ τοῦ ἁγίου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλη-
σίον τῆς Κιστέρνης (*) τῆς Μωκηνσίας ἐν τοῖς Δανιήλ.
Τελεῖται δὲ καὶ ἡ Σύναξις διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σει-
σμόν, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας
Βασιλείου· ὅτε καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ
ἐν τῷ Στίγματι, καὶ πολλοὶ ἕτεροι Ἐκκλησιαὶ καὶ ἰδιω-
τικοὶ κατέπεσον οἶκοι.

(*) Ὁρθότερον ἴσως Κιστέρνης, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ
Κιστέρνα (Cisterna), ὅπερ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν δη-
λοῖ ὑπόγειον, τὸ κοινότερον μὲν λεγόμενον Στέρνα,
ἐλληνικώτερον δὲ, Δεξαμενὴ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ Θεὸς ἐσβέσθη λύχνος, Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος. Ἐρωτι ἐνούμενος, τρισυνοῦς Θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον, ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτός ἀντανεκλάσεις.

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον νοῦν καὶ αἴτιον, Πατέρα κατήγγελλας, Λόγος μὲν Γεννήτορα, ὁμῶς Προβολέα τε, τοῦ Πνεύματος Τριάδα, μελωδῶν. Εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματῆμενον. ὦ πάντες μελωδῆμεν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Σὲ νοσητὴν, Θεοτόκε κάμινον. Ἡ ἀψευδῆς, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς. ὁ γὰρ Θεὸς Δομετιανός, χάριτος ἠξίωται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἐπὶ τῆς γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφεὶς, μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασιν, καὶ τοῖς ἀγαπήσασιν, θαυματουργίας χαρίσματα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς, καθέλεν αἰρέσεως, ὁ Θεὸς Δομετιανός, τοῦ Σεβήρου ταῖς διδασκᾶς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ Θεὸς Λόγος σαρκωθείς, ἐκ Παρθένου. καὶ γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μένουσαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκουῖσθαι. καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ. Ὁλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων Ὁσίε. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν Θεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, ποταμοὶ γνώσεως.

ὄντως πηγὴν γὰρ, ἀένναον ἢ χάρις, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Ὁ τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ἐμαίμονος, τὰ Θεῖα σύμφρονος! ταύτην τιμῶντες, Βασιλεῖον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θαυδρικῶς τὸν Λόγον, Περθένε κηύσασαν, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ. Ὑπερέβης ἅπαντα δεσμὸν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων. Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεοῦ ῥῆμον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπακούσας Θεῶν ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, εὐπειθείας λογισμῷ, βοῶν Ἀξιάγαστε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαμάτων Δομετιανέ, ἀνελλιπῆς ἐγένου, βλυστάινουσα πόμα κρήνη, καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βρωῶσι. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ Παῖδες, Παρθένε, καὶ ἐν τῇ βίατῳ, προετύπωσε Μωσῆς. Ἡσαΐας εἶδε τε τεξομένην, βρέφος ἀνάνδρω, τὸν Κύριον τῆς δόξης. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσῆ, ἀπέστλβον λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Ἡ σαῖα χόρευε. Ὦν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ τὰς ἀστραπαῖς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἦτταν εὐκλεῆ. σοῦ καταγγέλλει δὲ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστηπύλων ἀριστε, τῇ Τριάδι, νῦν παρρησιακῶς, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Ἐποπτεύοις ἄνωθεν, προασπίζων, νῦν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῆ, νίκας τῷ

πιστῶ, δωρούμενος Ἄνακτι, καὶ δουλικόν, σύντριψον ζυγόν, σούς σῶζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ως τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων, τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντός γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνῶντες σὲ δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εστὴς Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν κρατήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο, Πατριαρχῶν σε σκηνώματα, καὶ Δικαίων Ὁσίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύοις, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

Εσχεν ὡς περ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πατὴρ τὸ σῶμά σου τὸ παλύαθλον, κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτῆς κόλποις Ἐνδοξε, μητρικοῖς ὀρωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠέσχετο.

Ἰθὶ βοηθῆς γενέσθαι μοι, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι, καὶ κατεύνασον, τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα, κατ' ἐμῆ τῶν παθῶν καὶ γαλήκιον, ὄρμισον πρὸς λιμένα, τῇ αὔρα Πάτερ τῆς πρεσβείας σου. Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπερούσιε Υἱέ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, ἐξ ἀνάνδρου Μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασι, ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, περὶ τῷ θείῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολοῦμένη βράτος, ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
► καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
► τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
► τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλόν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν ὧδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμῆσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Νῦν ξένην ὁ Σωτήρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύψιν, χωρὶς ἀναχωνεῦων, πυρὸς καὶ ἀναπλάτων, ψυχὰς δίχα συντρίψεως.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Υδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἡλθεν ὁ φωτισμός· ἡ χάρις ἐπεφάνη· ἡ λύτρωσις ἐπέστη· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Οτῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής, ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ἀγωνίζε καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν δογμάτων ἀσαλεύτον, τὴν κρηπίδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν,

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριου ἀνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαιρῷ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ συγχορευεῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγίασαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν ἐκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δις.

Οσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εὐρούσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὐ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν, τὸν βαπτίζομενον χειρὶ τῇ τῷ Προδρόμῳ, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῶα. Αὐτὸν ἐκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δις.

Οσιε Πάτερ, Θεοφύρε Θεοδόσιε· εικότως ηξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀγνεῖα καὶ ἀσκήσει ταύτην εὐρών· ζῶν γάρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζῶν, πᾶσι χαίρειν εἰπὼν, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει· Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ αἰκουμένη, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Οσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐν ἰκέτευε παμμακάρο Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρεῖθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κώκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εἶρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλεκαρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπαιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ἔτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους

ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χιλαζαί. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἑθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῖς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Πῶς περικείμεαι, τὴν σὴν εἰκόνα, ἦν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησε. Τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὡς περ εἰς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδύσαι ὡς εὐσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Κεφ. γ. 1.

Κεφ. ε. 1.

Κεφ. δ. 7.

Κεφ. ε. 1.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Οφθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πέρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρὶ, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σύ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυνον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινῇ γενήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις δὲ ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίθον, τὴν ὄντως εὐθειαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεῖματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἀχραντὸν κορυφὴν σου ὑποκλίνοντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σὲ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θάυμασιν. Ὁσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Θεῖας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στύλος Ὁσιε φωσφόρος ὠφθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτίσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῆς θείης Προδρόμης· ἀνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένη θείᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὁσίας αὐτῆς. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν Δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο' Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ε'.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Οσιε σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ὠδὴν προανήκουσαν, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Εξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρω- νίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προελήλυ-

θεν· ἐν τῇ Κολυμβήθρα δὲ, Θεοδοῖος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Βαπτισθέντος ρείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλιτίδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ, ἡ ἰσαγγελος πολιτεία πεφυτεύεται· ἦν ἀνεπιστρόφως ἦνυσας, παμμάκαρ Θεοδοῖε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγωνῶς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδοῖε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναίξί σε καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία: Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

ᾠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Οὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῶα Κύριος, σωματικῶς τὰ ρείθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιβάλετο· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Οφῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας, βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδοῖε.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὄσεις, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τῷ Δεσπότη ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδοῖε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὧμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ἰδάτων πηγᾶς, σωτηρίου παμμάκαρ Θεοδοῖε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Καταβασία: Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὁσίων Ἀοιδίμε· καὶ τῶν θαυματῶν ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδοῖε. Ἠρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ιορδάνης τῷ ρείθρῳ καθυπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου Ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὐθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἀφθαρτον· ὄντως ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ αἰείζωος, πηγᾶς τε καὶ θαλάσσης, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ἡ Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν· ἄνωθεν Υἱὸν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ὕδασι, κεφαλᾶς τῶν δρακόντων συνέτριψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κρυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπεινώσιν, Πάτερ Θεοδοῖε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον.

Τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεῶ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τῷ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδοῖε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε, τὸ αἰοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδοῖε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ δυνατούμενος, τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδοῖε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ σου ἀσπόρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σαρκακωμένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διὸ σοι κράζομεν· Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία: Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Εξάψας τὸν νοῦν, τῷ ἡμᾶς ἐν ρείθροις καθυπουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριζες, καταβηλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμασθῆρσι τὸ σῶμα, παμμάκαρ Θεοδοῖε.

Τὸν βίον σεί, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, ἐκδημῆσαι σπευδὼν τε, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, σεαυτῷ ἔδομήσω, τὸν τάφον Θεοδοῖε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἐκούσιον ὁ σὸς φοιτητῆς, ὁ κλεινὸς Βασιλεῖος, Πάτερ Θεοδοῖε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδού ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡς περ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Καταβασία: Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ῥδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἔδωρήσω Χριστέ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου· ὅθεν Βασίλειος, ὁ εὐκλεῆς Δεράπων σου, καὶ Δανῶν ὡς περ ζῶν, ἐπιφαίνεται.

Ὁ καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμέ βροτός, ὁ Θεὸς κατ' ἐμέ γεγονώς· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Πυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κηύσασα, τῶν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ῥυσάμενον.

Καταβασία: Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τῆ Κυρίου σου, ταῖς φανοτάτας ἀρετάς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ Δείων ἐπαύλεων· ὅθεν κρίζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὠφθης συμπολίτης Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφῆ, τῆς σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίροις Πατρός εὐλαβοῦς ὁ γόνος· χαίροις Μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.

Χαίροις τῆς Ἐρήμου πολιστῆς παγκόσμιος· χαίροις οἰκουμένης φωστήρ ὁ πολύφωτος.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολέθησας Χριστῷ· χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς ταῖς ἡδονάς.

Χαίροις τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας· χαίροις τῶν ῥαθυμέντων τρόπος παρηγορίας.

Χαίροις, πολλὸς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος· χαίροις, κρουνὸς θαυμάτων δωρούμενος.

Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας· χαίροις ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.

Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδοσίου Ἠγεμῶν βίου,
Κοινὴ Μονασταῖς ἐκδιώσας ζῆμια.

Ἐνδεκάτη ὁλοὸν βίον λιπέ Κοινοβιάρχης.

Ὁ ὅτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὑπῆρχεν ἐκ κώμης Μωγαρισού, τῆς Καππαδόκων ἐπαρχίας, πατρός Προαιρείου, καὶ μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Ὑπέδου δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ τὸ τούτου ἱερὸν ἔνδυμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν Μίγαν Συμεῶν τὸν Στυλιτῆν, παρ' οὗ τὴν ἐσομένην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμυθήθη· ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρημάτων ποιμὴν. Εἶτα ἠτυχήζει παρὰ Λογγίνῳ τινί, αἰοδίμφ ἀνδρὶ. Τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἐβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτου ὅλως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσειως ὕψος ἤλθεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν.

Τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου Βασίλειον μοναχόν, καὶ τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα, (ὃν ἑαυτῷ κατεσκευάκει ὁ Ἅγιος πρὸς μνήμην τοῦ Θανάτου) συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συμπάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ Ὁσιος μόνος μεθ' ἑτέρου ἑώρα μοναχοῦ. Καὶ μὴ προὔπεθεντος πυρός, τοὺς ἐσθιζόμενους ἀνθρακας ἀνήψεν ἔνθα ἰδρῦσασθαι τὸ Μοναστήριον ἔμελλε. Καὶ γυναῖκά τινα προσελθοῦσαν τῆς αἰμορροίας ἀπήλλαξε. Καὶ ἐξ ἐνὸς κόκκου, ὃν εὐλογήσας ἀπέδωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τοὺς σιτῶνας πεποίηκε. Καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πῖσόν παιδίον, ἀοράτως ἐπιφανείς, τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Καὶ τὴν θραῦσιν τῶν τικτομένων παιδίων ἀνίστασθαι, ἂ μὴπω φθάσαντα τῷ βίῳ προσελθεῖν, διὰ Θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. Τὴν οὖν αὐτῶν μητέρα, οὐδέντι στεῖρα, ἄμεινον κατ' αὐτὸ τοῦτο διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὐτεκνον ἔδειξεν. Ἄλλα καὶ νέφος ἀκρίδων ἐσόθησε δι' ἐπιτιμῆσεως μόνης. Καὶ Κήρυκον, τὸν τῆς Ἀνατολῆς κόμητα, ἄτρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν, ἀντὶ θώρακος, ἢ τῆς τριχίνης ἐσθῆτος τοῦ Ἀγίου περιβολῆ. Καὶ περὶ τὰς γυναῖδας, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀδικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι' εὐχῆς ὑπὲρ καταγαγῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμῶν μέλλουσαν κατάπτωσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσοῦ κλύδωνος ἐβρύσατο, κινδυνεύουσι τοῦτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μαθητῶν καθηγητῆς γεγονώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ σепτῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Συναξίς τῶν μυρίων Ἁγίων Ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τῆς Μαρτυρίας τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλακιδιναῖς, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀγαπίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαῖρος αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μαῖρος ἐκραίγαζεν, ὦν ἐν αἰκίαις·

Μὴ δειλιάς Μαῖρε· πλήττου, καὶ στέφθ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιταλιὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιταλίε Κυρίω,

Τὰ πνεύματα φρίττει σε τῆς πονηρίας. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ορείθρα φλογίζοντα τὴν ἀμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσιζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῶ Βαπτίσματι, συναΐψας Λόγε Θεῷ, ὁ ὑπερυψύμενος Θεός, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὀλοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, Δείας ἐπινεύσεως λαβὼν, σηκὸν ἰδρίσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι τὰ τῆ Μωσέως, ὑπέικει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὅσιε· ἐχθροὺς ἀοράτους γὰρ, καταστρεψάμενος, πόλιν ἐπουράνιον ὁ σὸς, κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημο.

Τῷ ρείθροις ἐνθάψαντι τὴν ἀμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἐδράσας Θεοδόσιε, Δεάρεστον τέμενος ἐπωκοδόμησας, φέρειν ἀκατάπαυστον ᾠδὴν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παρρησίαν, τυράννου πυρίπνοον, ἀπειλήν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προϊστάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε δι' ἣν, ἐκὼν ὠράθη, σαρκὶ σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Παναχραντον σύλληψιν, ἀφθορον τόκον, σὺ μόνῃ ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνασα· Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἀγνή, ἀνθρώπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία: Νέους εὐσεβεῖς.

ᾠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι ρείθρα, τῆ Ἰορδάνου ἐξεικόνισε, τῷ Δεῖῳ Βαπτίσματι, ἐναντίους καταφλέγυσσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσιζύσασα κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκδημίας Θεοδόσιε, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ νεανίᾳ δεικνύσαι, κράζοντι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν ρείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, Δειότα-

τον πρόσταγμα, τῇ ἀνίκημῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλαπρον ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπύρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητὸν, φωτὸς τοῦ Δειοτάτου, σὺ ὑπεισδύνας Θεοδόσιε, καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε.

Πίστιν ἀρράγῃ, τὴν τῆς Αἰμόρρου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ράκου ἀψάμενον, ὡσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γὰρ, σκευὸς τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀρρήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνευμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, Δεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπύρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμῆ καὶ ἀνθρώπον· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία· Μυστήριον παραδόξον.

ᾠδὴ θ'. Ἀνόρχου Γεννήτορος.

Συνοδοὺς ἐκήρυξας, Δεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαριθμοὺς Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶ, προέμενος ζήλω, καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ηδίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκησας, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφημῶν χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε σερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδασκαλίαν Θεοδόσιε, ἐν δυοῖ ταῖς ἡσίοις, Χριστὸν κηρύττομεν, δὴ τὰς Δελήσεις εἰδότες, ταῖς φυσικαῖς, καὶ ταῖς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Φερώνυμος δόσις ἀγαθῆ, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός πέφηνας, βρώσις εὐθνηοῦσα καὶ πόσις, τῶν ἐν λιμῷ τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μὴ παύσῃ τὴν ποιμήνην σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυποσχέσεως, ἧς ταῖς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρράγῃς ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσ'τὴν σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ως ὄρθρος εὐρέθης πρωΐνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι περιεστράπτυσσα, τὴν ἀνατολὴν τῆ Ἡλίου, τῆ νοσητῆ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασσα, Θεομητορ πανσεβάσμιε. Καταβασία: Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανῶς ἐδέξω ταῖς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, παμμακάρο Θεοδόσιε, τῶν Ἀσκητῶν ἀγλοῖσμα· καὶ νῦν πρεσβεῶν μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφέρε.

Ἐτῆς Ἐορτῆς, ὁμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, Σωτήρ μου παντοδύναμε! Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυς· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ἕδασιν ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου, τῶν ψυχικῶν ἀμαρταδῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίραις ἀσκητικῶν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θείον τῆς Θεοτόκου, κατηξιώθης ναόν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι· Θεῆ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δέ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἀφραστον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἣν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὑψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνους ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, Παμμακάρο, τοῦ σοῦ Δεσπότη· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένῃς πάθος ἐθεράπευσας· λιμῶ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτε, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενός λογισάμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν ἕρπυλλον, ἀντεκομίσω πυρσόν, εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα, ναὸν ἀγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, ἀποδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν ἀρξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἐνθα καὶ τὸ πολυάθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις

ὁσίαις Παμμακάρο, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕτως ἕως σκηνῆς θυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διήλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκυσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφραστοῦ, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε· ἥς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σὰρκα ἐνέκρωσας· ἥς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς· τῆτον εὐφημήσωμεν, ὡς Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὡς περ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἀμτρον ταπεινωσιν ἐνδείξάμενος, καὶ ποιμένας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων καθέστηκεν· Ἐκτενῶς οὖν βοῶμεν· Μὴ ἐπιλάθῃ καὶ νῦν τῆς ποιμνῆς σου, παμμακάρο Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σοι πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὀρώσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'· καὶ δ'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρὺς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ,

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Ζῆτει Κυριακῇ, εἰ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐπεὶ ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζῆτει τῇ ε' τῆς δ'. Ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Υμνον, νῦν μεθέορτον πιστοί, ἄσωμεν Χριστοῦ τῇ Βαπτίσει, καθαρωτάτῳ νοί· ἠδῆ γὰρ ἐφέστηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκί, ὁ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, αἰεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· Δεῦρο, Βαπτιστὰ βάπτισόν με· θέλῳ γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλόανθρωπος.

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστέ, πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰεὶ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· ὄλωσ ἀτενίσαι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾶ· κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου, κελεύεις μοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄντι Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησί· φόβῳ δὲ συνέχομαι ὄλος, μή με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξη, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ηλθον, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ρεῖθροις τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, τοῦ Ἰορδάνου φησὶν, αὐθις πρὸς τὸν Πρῶτομον, ὁ Λυτρωτῆς καὶ Θεός· ὡς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε· καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βάπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρακόντων συντρίψω, κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου, πᾶσαν ἀμαρτίαν αἵρων Κύριος.

Στιχηρά τῆς Ἁγίας, ὁμοία.

Οὔτε, τῷ τοῦ Πνεύματος φωτί, καταλαμπομένη πλουσίως, πλοῦτον ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων στερρότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβαλλόντας, πόνους ἐχώρησας· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελούσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Οὔτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκός, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν φλόγα, Ἀγνὴ κατέσβεσας, δρόσῳ Θεοῦ Πνεύματος, τοῦ συνεργοῦντός σοι, τότε θῆρας ἐφίμωσας, σταδίου ἐν μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά σε, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρικῶς· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελούσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Εἶφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί, θλίψεις οὐ λῆμος οὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὰν πρὸς τὸν Κύριον, ἡμβλυνεν ἔρωτα· διαπύρω

καρδία γὰρ, αὐτὸν ἐκζητήσα, πάντα τὰ ὀρώμενα, ὑφ' ἐν διέπτυσας, Μάρτυς, καὶ πασταδος τῆς θείας, ἔνδον κατεσκήνωσας νύμφη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

Οῤῶσά σε ἡ φύσις ἀπάσα τῶν γηγενῶν, γυμνὸν ἐν ὕδασι τὸν Δημιουργόν, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήττετο· ὁ Πρῶτομον δὲ, τρόμῳ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσει σοι· ἡ θάλασσα ἔφυγεν· Ἰορδάνης τὸ ρεῖθρον ἀνεχαίτισε· τὰ ἔρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἀγγέλων αἰεὶ Δυναμίεις, ἐξίσταντο λέγουσαι· ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, ἐνδύσαι θέλων σωτηρίαν, τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Αἰεὶ Ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ· Ἐπέφανες ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης· συνέτριψας δὲ Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρμων, καὶ τοὺς τυφλωθέντας, τῷ φωτί σου, Χριστέ ἐφώτισας· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ Βαπτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις, τὴν σὴν οἰκονομίαν, ἣν ἐκῶν ἐξεπλήρωσας, λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ τῆς Ἐδέμ διαδραμούσης· ἐφ' ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Οὐκ ἐν τῷ Ἀδάμ, τῆς χιτῶνας δερματίνους, ἐκόντες ποτέ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον, ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, θεολογοῦντες σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν καθαρσιν καθαιρέται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ ταῖς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδεται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης Θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φριξαι καὶ δύναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὀρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεσάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον· ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμένην, τῆ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παράστασαι, Μάρτυς Νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτήσα λυτρωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, Μάρτυς τελείως ἠλόγησας, ἐν οὐρανοῖς τὸν ἀφθαρτον, καὶ διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως, καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες, Μαρτύρων σταδίων.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ητὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθῃσι, Κόρη Θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίῃ, ἐξάρπασόν με μόνῃ Θεοχαρίτῳ.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, συρρέυσασα βασάνων ἢ τρικυμία· ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ πανεύφημε· πρὸς ὃν ἐκραυγάζες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ανθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας, ἐπέτρωςσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου· ἀνίσχυρον τὸν δράκοντα ὅθεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέρραξας, πιστῶς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Χειμάρρους ἀπεξήρανας ἀνομίας, τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σε Μακαρία· τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις, καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ησύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον· αἰῶνας γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας, κόσμου τὰ πέρατα, Κόρη ἀπείρανδρε· ὃν δυσώπει πάντοτε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρὸς με·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατ' ἔχνεσι τοῦ σοῦ, ἐραστὴ ἐπομένη, σεμνὴ Τατιανή, τὸν ἐκείνῃ προθύμως, ἐζήλωσας θάνατον, καὶ τὸ πάθος τὸ ἀχραντον· ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐρανίῃ παστάδος, στέφος ἀφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ο μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, ἐπέφανε σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

ᾠδὴ δ΄. Ὑμῶ σε, ἀκοῆ.

Ωραῖον, τῆς ψυχῆς κατάστημα, εὐμορφία τῆς εὐσεβείας, Τατιανή φέρουσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ, παραδόξως διαλάμπουσα, τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σιδήρω, σοῦ ταῖς ὄψεις ζέοντας, παρανόμους ἀορασίᾳ, οὐράνιοι Ἄγγελοι, ἠκίζοντο ἀποσταλέντες πρὸς σὴν, ἐκ Θεῆ Μάρτυς βοηθειαν, οἱ σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Νομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐτροπώσω παρανομῶντας· δυσία δὲ ἄμωμος, εὐπρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης ἀνακραύζουσα· Σε ἀγαπῶσα Σῶτερ σφαγιαίζομαι.

Θεοτοκίον.

Πρὸς ὄρμον, γαληνόν με ἴθυνον, Θεονύμφευτε Παναγία· χειμάζει γὰρ κλυδων με, καὶ τάραχος τῆς ἀμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος, τῶν ποτηρῶν πνευμάτων, τῶν θλιβόντων με.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεῆ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυ-

ρίου, ἔτεκες Γενναϊόφρον παραδόξως, στερρόως ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ὀρχαίς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμυμμένη, ἢ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, μεληδὸν τεμνομένη, ζωοδότα Χριστέ κραυγάζουσα. Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτίσι φαιδρυνομένη, Πνεύματος Ἁγίου λαμπαδυχία, καὶ καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀμαρτίας ζόφον σκεδαζέουσα, Μάρτυς ἀθληφόρε, Χριστοῦ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Η φωτεινὴ, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη λάμπσον μοι αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην, ἀμαρτίας· ἐγειρον κείμενον, μόνη τῆ πεσόντος, Ἀδαμ ἐπανόρθωσις.

Ὡδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Επὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, Μάρτυς ἢ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν, καὶ τοὺς ἔσχατους τοῦ σώματος, διὰ πόθον τὸν σὸν Παντοδύναμε.

Αγριώτατοι θῆρες ἠδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλοῦσάν σε, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρῶταθλον, ἥς τὸν ζῆλον ἐκτίσω Ἀοίδιμε.

Επιστάντες οὐράνιοι Ἄγγελοι, μέσον τῆς φρουρᾶς, σέ φωτὶ κατελάμπρυναν, τῶν ἀλγεινῶν ἐξαίροντες, καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες. Θεοτοκίον.

Εκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σέ τὴν καλλογνὴν Ἰακώβ ἢν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Παννάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
- ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
- ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
- ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῆ κόρα,
Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τῆ δυοκαιδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Αβτὴ ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἐκ πατρὸς ὑπατεύσαντος τρίς, κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν Διακόνισσα. Διὰ δὲ τὸ

τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτὴ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναὸν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέρραξε. Διὸ καὶ τύπεται τὸ πρόσωπον, καὶ ὀγκίνοις τὰ βλέφαρα διαβρήννυται. Εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀνάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσσαλαμίτου.

Στίχ. Ἐπανθρακωθείς καρδίαν θείῳ πόθῳ,
Ἐπ' ἀνθρώπων ἤδιστα Πέτρος ἐκπνέει.

Ούτος, τῆ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ καὶ τῆ κατὰ τὸ σῶμα Ῥώμῃ ἀκμάζων, ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολόγησεν. Ὁ γοῦν Ἄρχων Ἐλευθερουπόλεως, συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ μῆτε κολακείαις χαυνώσας, μῆτε ἀπειλαῖς καταπτίξας, πυρὶ τελειοῖ, ἐν ᾧ τὸν Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ὁ Ἅγιος ἐκομίσαστο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Στίχ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον, ἰσχυρὸν μόνον,
Μαστίζεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Ούτος ἤχθη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πειθόμενος, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τοῦ ἀξιώματος, καὶ καταξαινεται τὸ σῶμα ταῖς μαστίξιν. Ἐγκατερίθων δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θαμβὸς καὶ ἐκπλήξιν παρέσχε τῷ Τυράντῳ. Διὸ, ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὕρισκτο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι μωλώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθεῖναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῆ εἰρκτῆ ἐναπορρίφηναι. Ὀκτῶ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰχώρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀπορρέοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμῶν ὁ αἰοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαφίησι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θνήσκει χορὸς τις ἐκτάρημος ἐκ ξίφους,
Αἰῶνος εὐρεῖν ὀγδόου ζῶην θέλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρι κόσμου προσφέρει,
Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἡλιοῦ.

Στίχ. Ἄλλος δέδεικται θαυματουργὸς Ἡλίας,
Ὁ θαυματουργὸς οὗτος ὄντως Ἡλίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ 7'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως Ἀήττητε σπαθιζομένη, μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ οὐρανίῳ δὲ, Μάρτυς κατέφλεξας, σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεὸν, ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Ε'γκάρδιον φέρουσα τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Χριστέ ἡ Παναοίδιμος, τὸ πῦρ τὸ ὁμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε, Παίδων εἰκονίζουσα τῶν πρὶν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν στερότητα.

Θηρῶν ἀγριότητος σοὶ καθυπετάγη· λεόντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος παρεδραμες, Θεοῦ σε δοξάσαντος, τοῦτον δοξάσασαν, τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀναπληροῦσαν σαρκὶ Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκῆσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίσασαν, τὰ πάθη θανάτωσον, τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πίσει τῶν τιμώντων σε Ἄγνη, ὡς Θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὠραιώθης καλλοναῖς τῆ μαρτυρίᾳ, καὶ Νυμφίῳ ἡρμόσθης τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοῦς, ὠραίῳ κάλλει διαλάμπησα, τῆς ἀθανασίας, Τατιανὴ θεόφρον.

Σὺν ἀσωμάτοις Λειτουργοῖς, ἐν εἰρητῇ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολόγησι, διαλάμπησα δόξῃ, τῆς θεϊκῆς ἀσραπῆς, καὶ πᾶσιν ἀπρόσιτος μένησα, τοῖς κεκρατημένοις, τῷ ζόφῳ τῆς ἀπάτης.

Η' συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινούς, χειμάρρους Σεμνὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυματίων, ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίριμον Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαιρούσα καύσωνα, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἄγνη Παρθενομήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς παισὶ συγκαταβαίντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
• τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῇ τοῦ ξίφους σε δίκῃ, δεινὸς καθυποβάλλει δικαστῆς· ἡς τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, αἱ οὐράνιαι τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελαζῆ Μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις· τρανότερον ἐγγίζουσα Θεῷ, βλέπεις ἂν βλέπουσιν Ἄγγελοι· ὡς παρθένος νυμφῶνι, ἀνλίζῃ τοῦ Νυμφίου σου Σεμνὴ, δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ε'σφραγισμένην πηγὴν σε, κεκλεισμένον τε κῆπον, ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱεραῖν, νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον καὶ θυμίαμα, ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστέρα, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Τατιανὴ κηρύττομεν. Θεοτοκίον.

Η' ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμοῦς σε αἰτήτων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης τῶν Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, τὴς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτῆρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασάνους ἐκατέρησας, Τατιανὴ γενναίοφρον, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἰσχὺν, γενναίως ἐξηφάνισας· διὰ τοῦτό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ε'πεφάνη ὁ Σωτῆρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Σέλας ἐκ φωτός, φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀρρήτῳ σου ἐλλάμψει, τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδέμ ἐκ τοῦ ὄφους· ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἄρτι φάος, πάντες τῷ φωτί σου καθορῶντες, πιστῶς ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Μύστα, καὶ φρικτῶν, οἰκονόμε μυστηρίων, Πρόδρομε χαρᾶς, καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν βαπτισθέντα Λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ἠυδόκησεν, αἰτησαι ἡμῖν ἀμαρτημάτων, λύτρωσιν αἰεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Αῤωμεν πιστοὶ, ἐν ἀνέσει τὰς καρδίας· ἀδράμωμεν σπουδῇ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· καὶ σὺν αὐτῷ θεολογούντες, ἀναμέψωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ω' τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς οἰκονομίας! πῶς ὁ Ποιητῆς, τῷ ποιήματι παρέστη, καὶ

κλίνει τούτω κάραν; ὑποδείγματι γάρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. Διὸ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συμπάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββαδῶν, διὰ τὸ ἀποδίδρασθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ἰδ΄.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ερμύλος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ Δεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυαῖς ἡ Δαυμάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πολυθέον πλάινην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασιν, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς διάκονος Ἐρμούλε, ἐκλογῇ Δείου Πνεύματος, τῷ λύθρω τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρῶσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν αὐτὴν ἐτέλεσας· καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, πρεσβευτῆς τῶν τιμῶντων σε, χρηματίζων θερμότατος.

Δεσμούς καρτερήσαντες, ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε· καὶ τέλος μακάριον, καὶ πηγμὸν ὑδάτων, ἀμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίζατε· καὶ νῦν περιπολεῖτε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεσμένοι, Ἀθληταὶ γενναϊότατοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ὁσίων,

Ἦχος πλ. δ΄. Πῆ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἔφοδον γενναίως, τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. Πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσοι Χριστοῦ ἠγωνίσασθε· τῶν προσκαιρῶν ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἐκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα γενναίως· καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως· διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν· Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γάρ, μαχαιρῶν κατεφρονήσατε· βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπεμείνατε, ἵνα ὁμοῦ ἀναδησησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Οσοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνηθη. Παρήρσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἰδῶμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφῆν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πισταῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ωφθη τὸ Πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, βαπτίσματι καθάϊρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Δυτρωτὴν τῆ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἡλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις· συνελθῶμεν ῥυφθῆναι, καὶ ἄσαι τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν ἰσαγγελὸν βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικαῖς Πατέρες Ὅσοι, ἐγκρατεῖα τὸ σῆμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ

πνεύματι ἔργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἰδρώτων διηλύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ἐρώντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτῆρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἀχραντον κορυφήν σου ὑποκλίνοντα βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἰερτῆς.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τοῦ Δείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θείᾳ, περιστραῖς ἐπ' αὐτόν. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεοῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοινῆξ ἠθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφης, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντας τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰερτῆς ὁμοίον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῆ παλάμη, σεαυτὸν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς κλάνης, τῶν ἀνδρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὁ Καίων τῆς Ἰερτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δέω. Καίων τῶν Μαρτύρων, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σὺν γεραίρῳ Μαρτύρῳ Σωτῆρ κλέος, Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμοι ὡς ἀδελφοὶ θεολογικῆς τῆς στρατιᾶς σοφῆς, τῆς Ἐκκλησίας ὠφείτε, καταναγκάζοντες ἡμᾶς, θείας λαμπρότητι Μάρτυρες.

Ὡφθητε ὡς περ ἄνθρακες νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρὶ, τῷ Πνεύματος Ἀοιδίμοι, καὶ εἰδώλων τὴν πυρᾶν, ρεῖθροις αἱμάτων ἐσθέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τῷ Χριστῷ, τῷ ἐν τοῖς ρεῖθροις τὴν ἡμῶν, ἀσεβείαν βυθίσαντος, ἀθείας ποταμούς, Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον.

Στήσόν με ἀμαρτίας τῆς ὀχέτης, ἢ τῷ θανάτῳ τὴν φθορᾶν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ κατάνυξίν μοι δός, Θεοκυῆτορ πανάμωμε. Κανὼν τῶν Ὀσίων, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθλοὺς ἀνυμεῖν Πατέρων κλέος μέγα. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἀσκήσει φωτειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγαλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσση τῇ τῶν δακρῶν πρότερον, ἐναπεπνίξατε, τὸν Φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοῖς ὀχέτοις ὠλέσατε, καὶ ἀφανίᾳ παρεπέμψατε.

Λαμπρῶν ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονῇ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὲρ αὐγαῖς ἡλίου λάμπουσαν.

Ὀὐ θλίψις οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελής, τῶν κοσμικῶν φροντίδων Ἀθληταί, ἢ βαρβαρῶν ἀνήμερος, ἐπιδρομῆ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δείσποινα βροτός, εὐσπλαγχνίᾳ γενόμενος, ἵνα βροτὸς δι' ἀφατον, φιλανθρωπίαν διασώσῃται.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Τὸν φόβον σε Κύριε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελώντων ἐκοθήσατε, ἀδιάρρηστον ἀκόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ἀνδρείως ἀντέστητε θεόφρονες, παρακινῶντες τῷ προτάσσοντι, ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι, καὶ κίβης οὐρανόθεν, εὐρατε στεφάνους.

Ἰδαίματα κλάνης ἠδαφίσατε, ἀκλαυεῖς Χριστομάρτυρες· εαυτὸς δὲ ἀνεστήσατε, καὶ σκεπτοὺς καὶ στέλας, τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον.

Ροαφαῖα τὸ κρῖν ἢ στραφομένη, ταῖς εἰσοδαῖς μοι δίδουσα, αἰδομένη τὴν πενήτειαν, Παρθενοκῆτορ λόγγην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Τῶν Ὁσίων. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Συντετριμμένη, διανοία Θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθρῶ, μεγαλαυχίαν Μακάριαι, ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι.

Αποσκοπῆντες, τῶν μενόντων Σοφοὶ τὸ αἶδιον, τῶν ἀσάτων καὶ ῥευσῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νύμφω τῷ Δεῖω, εὐσεβεὶ διανοία πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδοναίς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κηύσασα, καθάριασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
• ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄδ-
• γιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν ὕδασι ὁμῶ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοὶ, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ, βυθίσαντες χάριτι, τῆ Θεῆ ἡμῶν Μάρτυρες ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγαλλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις μεθ' ὧν ἡμῶν μέμησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὁσιοι, γυμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγὴν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

Οφῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνωθεν μαρτυροῦντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων. Ὤδη δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως τῆ Λόγου διάκονος, λόγοις σε τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἐρμουλε ἀπόνοιαν, τῶν παρανομούντων προθυμότητα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν, καὶ κυριότητα, οἱ Θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης καταφρόνησαν.

Αναρτήσει ξέομενος, καὶ ταῖς ἀληθόσι περιδονόμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, σθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἐρμουλε.

Genaro.

15

Θεοτοκίον.

Ραθυμία καθευδοντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγγε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακάλεσαι.

Τῶν Ὁσίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἠττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἠττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ἐμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἀκουσίως Ὁσιοι, τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι (*).

Επιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἰμοβόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὁσιοι Χριστῆ προσηνήχθητε.

Ιερεῖς τε καὶ πρεσβύτεροι καὶ νεανίσκοι, οἱ Ῥαϊθῶ καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες.

Θεοτοκίον.

Νευργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ἐφθείς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γεγόμενος· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὤδη ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· ὑπὲρ ἡλίον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα, καὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Υπερβάντες τοὺς ὄρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος Θεομακάριστοι, καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἐνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, τὰς πικρὰς βασάνους, καὶ τοὺς ξεσμούς, καὶ τὰς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στερόρῳτητι.

Ρώμαλέως ἀντέστης, Μάρτυς τῷ δικάζοντι ἐνδόξε Ἐρμουλε· καὶ φωνῆς ἀκούσαι, ἐρανόθεν Παμμακάριον ἠξίωσαι, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλῶν ὡς ἀθλοθέτη, καὶ τοὺς τέτου ῥωννύοντι Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ως καλὴ ὡς ὠραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαστράπτουσα, τὸν ὠραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεουργικῶς Παρθενομήτορ, παρεχόμενον πλέτῳ χρηστότητος.

(*) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ θανεῖν, τὰ χερσὶν γράφα ἔχει, μετὰ θανῆν.

Τῶν Ὁσίων. Ζῶ Κύριέ μου ζῶς.

Πορθησάτω τρυφία, ζωὴς ἐξέλιον τὸν Κύριον, ἐλαίγητε μέσον ἔργων, τὸν ὑμῶν ὡς Ζῶσαν, τὸ αἷμα προσδεχόμενοι.

Λιγύτων τοῖς κρυυτοῖς, τῶν δακρυῶν συνάψαντες, τοῖς βρύγμασι θεοφύροι, τὸν πολυμορφον ἔφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσσατε.

Γερπυότητα Θεοῦ, κληροῦν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, διὰ κῆπων καὶ πόρων, Μακάριοι εὐλήθητε. Θεοτοκίον.

Εκίπασας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρό τόκου παρθένος, Ἄγνη θεοχαρίτωτε.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐρδή σ'. Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων ζωποιοῦν πληρωθέντες, ποταμοῖσι ἀπερρίψατε ρείθροις· καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεδυμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προσάτην ἐπνίξατε, Πανεύφημοι· καὶ νῦν ἡμῖν, λαμάτων κρουνοῦ ἀναβλύζετε.

Σαργάνη ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἄολοφόροι, καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δὲ αἰῶνος ὑμῖν ἐλπίζόμενα, εὐράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἄγιοι Μάρτυρες.

Οράθη ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίζεσθαι Στρατονίκε Μάρτυς, ὑπομονῆς ἀπερίτρεπτος στυλοῦ, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, τὴν ἐνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν. Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μη, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τῆ νοός, ἐκτροπῆν πολυτρόπους, ὡς συμπαθῆς Θεοτόκε θρασυπέυσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παιδῶν μου κλυδωνίων δέομαι.

Τῶν Ὁσίων. Οὕτω σοι μετὰ φωνῆς.

Ρήξαντες, προσπαθείας δεσμά δι' ἀσκήσεως, βριαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτιστῆτος.

Οὐ ἔρη, ὑψηλῆ πολίτειά δεικνύμενοι, τὸν κατακλιθεσθαι ἔρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστεία, τοῦ Χριστοῦ τῶν παρὶν ἐπεταξάτε.

Νηρησάτω ἀρδεθέντες δακρυῶν Μακάριοι, γῆ οὐ καλή τε καὶ πικρῆ μαρτυρίου σταχυν κληρονομήσατε, ἀποθήκατε, αἰώνιος Χριστῷ συντηρημένοι. Θεοτοκίον.

Κοιμήσατο τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς μου τὰ κήματα, τῆ ἐκκαμῆτῳ σου Ἄμα ἰκασίᾳ

δέομαι καὶ μὴ δῶτε, ἀμαρτίας, ἀφροσύνην με ὑπὲρ βραδύτατον. Ὁ Ἐρμῆς.

Θύτω σοι, μετὰ φωτὸς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βράσσα, ἐκ δαιμόνων λῶθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ρεύσαντι αἷματι.

Κοιτάξιον τῶν Ὁσίων,

Ἦχος α'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνην, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι. Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἐτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἐνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐρμούλου καὶ Στρατονίου.

Στίχοι.

Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἐρμύλω, Στρατονίκω, Κοινὸν κατάπλου ἐῖς βυθὸν ποιουμένοις.

Ἐρμουλονῆδ' ἐτάρον δεκάτη πνίξε τρίτη Ἰσρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἄγιος Ἐρμούλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστάς δὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισι τύποις τὰς σιαγόνας τύπεται· εἶτα νιφάσι πληγῶν καταβαίνεται, καὶ τὸν Στρατονικὸν ἐκκαλεῖται πρὸς παρρησίαν, φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεισιν ἀλγυνόμενον. Ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἄγιον Ἐρμούλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ' ὧν ἐξέσχη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν, στραφίς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατονικός ἐδάκρυσε. Παρευθὺς δὲ γεγονώς θάλασσαν, ὅτι κοινῶς τῆς αὐτοῦ καθίσταται προαιρέσεως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολόγησεν. Ὅθεν τύπεται, καὶ ἅρα τῷ Ἐρμύλω τῷ πεταμῷ Ἰστροῦ ἐμβαλλεται, ἐνθα τὸ μακρὸν πλοῦς ἀμρῆτεροι ἐδέξαντο. Τέλειται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ εὐκταρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μοναστηρίου ἐν τῇ Ὁσίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νιπίθειας.

Στιχ. Τὸν Ἰακώβον, θνητὸν ὄντα τῆ φύσει, θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν ἕκ τῆν πρέπον.

Ὅπως ῥησάτω καὶ θάλασσαν τῆς ἀγαλλίας Νιπίθειας ἐν· καὶ τὸ ἐσκαπὸν καὶ ἐπίχον εἰς ἐσκαπὸν, τὰς ἀγαλλίας κακορίας οὐδ' ἔσκαπεν, καὶ

ταῖς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκαις γενναίως ἦν ἐγκαρτερῶν, ἴδρει μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ ταλαιπωρούμενος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ, ἢ αὐτομάτως βλαστάνουσα· καὶ τὸ ποτὸν, ὕδωρ μέτριον· χιτῶν δὲ ἦν αὐτῷ, ἀπλοῦν περιβόλαιον· καὶ ἀπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνα, τὴν πνευματικὴν τροφήν διηνεκῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐγρεῦθεν ἢ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παρρησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐδέξατο χάριτος.

Ποτὲ μὲν γὰρ ἔντινι τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀνασχυντούντα γύναια κατὰ τινα πηγὴν θαλασσοάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήραυν, αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας λευκαυθῆναι πεποίηκε. Καὶ τὸ μὲν ὕδωρ, παρακληθεῖς, αὐτῆς ἀναδοῦσθαι παρεσκεύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γύναια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἶπαι. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ, αὐτοῦ που κειμένου, ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τιμῶν, ἕνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καὶ τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἰκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε, καὶ αὐτῆς παρακληθεῖς ἀνεζώωσεν.

Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρίαν Νισίθεως ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ παρῆν· ὁ δὲ Ἄρειος, μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔσπευδεν εἰσελθεῖν, εὐχῇ τοῦτον ἀνείλεν ὁ μέγας Γάκωβος, τῶν σπλάγγων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως, πολιορκῆσαι Νίσιβιν ἐπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποικηκότος, ὄφθεις μόνον ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκνιπῶν καὶ κωνῶπων νέφη τοῦτοις ἐπιστρατεύσας· ἐξ ὧν οἶτε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσκόμοιοι, καὶ τὰ δεσμά διαβρήσσοντες, ἐδραπέτευον. Ὅπερ ὁ βασιλεὺς θαλασσοάμενος, καὶ ἀπορία κατασχεθεῖς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλοουργήμασιν ὁ Θεὸς Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ὁ μακάριος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδίζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδοις Ἀθανάσις σαυτὸν ἐκδίδως,
Σπυδῶν θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῷ κρείττονως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Παχώμιος καὶ Παπυρίνος ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχ. Τιοιοῦτον εὔρε καὶ Παπυρίνος τέλος,
Οἶον σὺ Παχώμιε, βληθεῖς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνα τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, τῆς καλουμένης τοῦ Βαθεὸς Ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Ἐρρεῖ μελίρρυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν τῆς καρδίας, Στρατονίκε τοῦ σοῦ, συναθλοῦ κατευναζῶν, ἀναβοῶντος Ἐρμουλε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον δυνάμειος κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναῖε Μάρτυς, ῥαβδισμὸς καρ-

τερῶν, προθύμως ἀναμέλπις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐήτους γαστρός ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν, ὕδατων διασώζει, τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Ἄτων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατώκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγὴν, βλυστάνων τοῖς βοῶσιν· Εὐλογημένος Παναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῶν Ὀσίων. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἄελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοιοι ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἠδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοῖς ὄφθῆντι δια σαρκός, ὠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὀσιοι.

Ὁ Θεὸς Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, μακαρίζεσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ αἰοιδίμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βρασάσασαν, πάλαι μανναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως.

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαρδιζόμενος, καὶ τοῖς νιφεταῖς, τῶν ἀλγεινῶν κυκλῆμενος, αἰοιδίμε Ἐρμουλε· τῆ Στρατονίκε δὲ ποδηγός, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀγῶνας ἐγένου, μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἄθλησιν, καὶ τῶν ἐρανίων, δωρεῶν ἐπάξιμοι, οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, λίθοιοι κελευσθέντες, εἰ προσένειμαν σέβας· Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὄλων, ἀνεβόων Δεσπότη· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ ταῖς πλευραῖς τοῖς ὄνουξιν, ἀνορύττων ὁ τύραννος, καὶ τοῖς σπαθισμοῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νῆν ἐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρυσμένον θείᾳ στοργῇ, καὶ τῆ Λυτρωτῆ, κατανοῶντα τὸ κάλλος· ὧ νῦν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθῶς ἀνακράζεις· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὦφθη προσιτός μοι, σάρκα πε-

ρικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκτενῶς
ἰκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπί-
σαι, καὶ σῶσαι μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν,
ὠραϊζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἅπαντας,
χορευτὰς ἐνθέως δεικνυσιν, ἀνευφημοῦντας μὲν
αὐτὸν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε'τύθητε οἷά περ ἄμνοι, βαρβάρων ξίφεσι,
κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέ-
λεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτό-
κων ἐν σκηναῖς, κατεσκηνώσατε, μελωδοῦντες·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τῆς προπά-
τορας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσοι
κάκιστον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· καταστολήν
δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφότες, τοῦτον
αἰσχύνην Σοφοὶ ἐνεδύσατε. Θεοτοκίον.

Α'νοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παραδει-
σος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκρι-
τος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, θεο-
χαρίτωτε Ἄγνη, βροτῶν τὸ φύραμα τῶν βοών-
των· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσιμα-
» **Χ**τα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
» ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι'στίῳ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελ-
θόντες τὸ πέλαγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς
τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· ὅπερ Μαρτύρων
οἱ χοροὶ, Δικαίων ὁμήγυρις· ἐνθα τὸ ἄδυτον
φῶς, καὶ χαρὰ ἑορταζόντων τῷ πνεύματι.

Ωρῆσαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλό-
φρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα,
πρὸ Ἐωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμόντες
τὸ βαθύ, σκότος τῶν κολάσεων· καὶ νῦν αὐ-
γάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν
Παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐ-
πιτελεῖσα ἄγει χαρμόσυνον, καὶ φωτοφόρον Ἑορ-
τὴν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφοδότην ὑμῶν,
μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας.

Ἡρῆθητε πρὸς περιφανές, Μαρτυρίου ἀλη-
θῶς ὕψος ἅγιον, καὶ κατειλήφατε, τοῦ
πέθου πέρας ὄντως μακάριοι, τὴν βασιλείαν

τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσαλευτον, Μάρτυς Στρα-
τόνικε, σὺν Ἑρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μὲ Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν
τεκῆσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κήσιν, ὅ-
ταν καθίσῃς κρίναι τὰ ἔργα μου, ταῖς ἀνομίας
παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτη-
τος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ὁσίων. Ἄϊθος ἀχειρότμητος.

Γ'ερολογίαις ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δευτε Πατέ-
ρας, τῆς ἐν Ραῖθῳ καὶ Σιναίῳ, βεβιωκότας
ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλο-
φῶνως μεγαλύνωμεν.

Ω'ς πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει
ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐν
οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστῆ
ἡ ἀθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστεφθήτε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε
ὁσίως, τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἰδρώσιν, ἀγια-
σθέντες καὶ ταῖς τῆ αἵματος, ἐπιπόροις ξηρά-
ναντες, βαρβαρικῆς κακίας θαλάσσαν.

Ἡ θεοφεγγῆς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμ-
πρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων,
ταῖς διανοίαις πάντων Μακάριοι, περιουγαῖζε
χάριτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ θεοῦ Πνεύματος.
Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐταῖς
ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον,
Μητρὸς ἀγκαλαῖς βρέφος κρατῆμενον, σὺ Πα-
ναγία Δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.
Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
• Χριστὸς συνάψας, ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁσίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον
ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνετε· ἐπὶ τέλους
δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίῃ ἤρασθε, τῶν Πατέρων
καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ραῖθῳ
καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθὺς, τῶν θαυ-
μασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς, ἑμῶν.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παρούσα ἡμέρα·
Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφά-
νη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ὑμνή-
σωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην· Ὡ και-
νοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδάμ ὁ Ποιητῆς, βυθίσσε
ἄνθρωπος ὦφθη.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Στιχ. Προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. Αἰὶ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας, δράμωμεν πιστοὶ, ἐν τοῖς ρείθροις Ἰορδάνου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτίζομενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Νῦν τοῦ Ἰεσσαί, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος, θείαν κιβωτὸν, καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον, ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον· ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χειραπτήξας, πιστῶς ἔκραζεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ασάτε ὦδαῖς, αἱ οὐράνια Δυναμίεις· ψάλατε βροτοὶ, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως· ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ρείθροις Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου· λαοὶ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριοι ἐστέ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· Μάρτυρες δέ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ ἐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββαδων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εἰν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ, ἀνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παρούσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἥτις καὶ προηγείται.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, εἰάν κατὰ τὴν παρούσαν ἰδ' τύχη ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παρελθούσαν ἰγ' τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββαδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάθαι τὸ πρᾶξαν ὧδε τῆς πολλοῦς φόνους·

Τοὶ δ' αὖ πεπονθὸς, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ κτάνε χαλκός.

Οὔτοι, τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν εἰπόντες, κατώκου τὴν ἔρημον. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, Ἐπαρχος γεγωνῶς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ καὶ δυνάμει λόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα συνθεῖς, πρὸς ἀσκήσιν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγὴν, καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ ἀναίρεσιν τῶν Ὁσίων Πατέρων τούτων διαγράψας. Οὔτοι γὰρ ἀνηρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὕτω λεγομένων Βλεμμύων, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου, καὶ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων.

Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀνηρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ καὶ αὐτοὶ κατοικοῦντες ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοὶ, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὄχυρῶμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλόξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος, ἡ δὲ φλόξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ῥίψαντες τὰ ὄπλα αὐτῶν ἔφυγον.

Οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ, ἴχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ εὐρέθησαν δύο ζῶντες, Σάββας καὶ Ἡσαίας. Οἱ δὲ φονευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως, τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα, ἄλλοι μίσον ἐκόπησαν· οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Παρθῷ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, νῦν τοὺς Ἀβ-
βάδας

Κλαίει Ῥαῖθῶ, συγκεκομμένους σπάθαις.

Οὗτοι οἱ μακάριοι Πατέρες τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διή-
νουν, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ
οἱ ἐβδομήκοντα στίλεχοι τῶν φοινίκων. Βλεμύων δὲ
τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ περασάντων
τὸ πέλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον τινα, καὶ
εὐρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάν-
των εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανί-
ται εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμ-
μύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἐπτὰ. Οἱ δὲ
Βλέμμυες, ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν
Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν
Ἐκκλησίαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες· οἱ καὶ κλείσαντες τὴν
θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον. Ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβα-
ροι, καὶ μὴ εὐρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ
λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι·
μὴ εὐρόντες δὲ τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγγαρευθέντες ἐθύθι-
σαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν, καὶ ἐσφαξαν τὴν αἰχμαλω-
σίαν πᾶσαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ὑπ' ἀλλήλων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νεΐλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρεταῖς ὦφθη μέγας,

Μιμούμενος μάλιστα Πατρός τὸν βίον.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νεΐλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γεγονότος
μὲν ἐπαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ
τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος
ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων οὖν καὶ
ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν
διανούντων, ἐξαίφνης ἐπιπέσοντων βαρβάρων, καὶ ἀρξα-
μένων κατασφάζειν τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος
ἠδυνήθη φυγεῖν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη
αἰχμαλωτός, μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντες
ἐσύροντο. Κατασκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι, ἐβούλοντο
σφάζειν τοὺς νέους, καὶ θῦσαι τῷ πρό τοῦ ἡλίου ἀνατελ-
λοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ μὲν εἰς ἔφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι
κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος, καὶ τοῦ ἄστρου κρυ-
βέντος, οὐκ ἐσφαξαν τὸν Θεόδουλον. Βουλόμενοι δὲ πω-
λῆσαι, δύο μόνον χρυσίνους ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας
τὸ ξίφος εἰς, ἦλθε σφάζειν αὐτόν. Τότε ἠγόρασεν αὐτόν
ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε· καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμή-
θη. Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Ἁγίων Πατέρων ἡ Συνα-
ξις ἅμα ἐν τῷ σιπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Παύλου, τοῦ ἐν τῷ ὄρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ
Χηνολάκκου.

Στίχ. Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ,

Θεῖῳ Στεφάνῳ, λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, εὐγενής, κατὰ
τὸν μέγαν Ἰωβ, ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζη-
λώσας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια, τὰ κατὰ
τὸν Ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου
καὶ Σάββα καὶ Θεοδοσίου, καταφοιτήσας, καὶ ἐκάστου
τὴν διαγωγὴν καταμαθῶν, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κων-
σταντινουπόλιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.
Σειρίας δὲ τυχῶν παρὰ τῷ Ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Γερ-
μανῷ, καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τινα καταμίνας, πλείστα
παρ' αὐτοῦ καταμαθῶν εἰς ὠφέλειαν, καὶ ἐν τοῖς πρα-
πτοῖς σύμβουλόν αὐτόν χρηστὸν προσλαβῶν, ἔνθα νῦν ἐ-

στιν ἡ τοῦ Χηνολάκκου λεγομένη Μονή, συσταθεῖ-
σα παρ' αὐτοῦ, κατεβίωσε, πλήθος Μοναχῶν συναθροίσας.
Οὗς παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς
μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.
Καλῶς δὲ διανύσας τὸν βίον, καὶ τῆς ἐκεῖθεν δόξης καὶ
μακαριότητος ἐνθῆνδε τὰς ἀποδείξεις λαβῶν, ἐν τῷ μέλ-
λειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δό-
ξης, ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαν-
το, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν
σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγνήν ἀναγνοὶ θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῇ προὔξενησαν οἰκίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παῦλε τῷ
Θηβαίῳ· καὶ τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἐπινεύσει θείκῃ, Πάτερ ταῖς τοῦ βίου
φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς
τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων
κατέλαβες, ἀθάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμε-
νος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσας
τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, Ἄγγελος
καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης, ἀνθρωπίνης σεαυτὸν, Πάτερ συνου-
σίας χωρίσας, ἀπὸ νεότητος, πρῶτος τὴν
πανέρημον, Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα
μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὅλου, ὦφθης ἀγνοοῦμε-
νος· ἔθεν Ἀντώνιος, εὖρεν ἐπινεύσει σε θείᾳ,
ὡς περ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ οἴκου-
μένη ἐφανέρωσεν.

Εἴνην, ἐπὶ γῆς διαγωγὴν, ἐπιτηδευσάμενος
Παῦλε, θηρσί συνώκησας, δι' ὀρνέου Ὁσίου,
διακονούμενος, θείκαῖς ἐπινεύσει· καὶ τοῦτο
ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος εὖρεν Ἀντώνιος, θάμ-
βους πεπλησμένους τὸν πάντων, καὶ Προνοητὴν
καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύτως ἐμεγάλυνεν.

Στιχηρὰ τοῦ Καλυβίτου, ὁμοία.

Οτε, ἐπινεύσει θείκῃ, κόσμου τὴν τερπνό-
τητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε
προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου οδοῦ, τὴν στενὴν
καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχεῖαν· ὅθεν φρον-
τιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θείον ἐνδυσάμε-

νος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν Θεομακάριστε.

Ξένην, ἐπενόησας ζῶν, ξένον ἐπιτηδεύμα φίλτρῳ, Χριστοῦ νυττόμενος, οὐτινος τὴν ἀφατον, πτωχείαν ἔστερξας· καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων θλιβόμενος· ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερόν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τέττι, πληρωτῆς γέγονας, ὑπαρξιν γεννήταρος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρία, ὅλον διανύσας σε, τὸν βίον Ὅσιε· ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις Θεοδόξαστε.

Δόξα, Ἦχος β΄. Τοῦ Καλυβίτου.

Αρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἀκρᾷ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκός, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας· διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἠλιόμορφος Ἀστήρ. Χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρησασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἢ τὸν σάχυν βλασῆσασα, τῆς ἀθανασίας. Χαῖρε θείον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἢ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θείοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκῆσαν. Τί τῆτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀκραν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος, πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἠλιακῶν λαμπηδόων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις

ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀράς, ἢ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἢ ἀνάκλησις τῆ γενέσεως ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τῆ Παμβασίλειος λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πίοτατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτῆς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγε, λαμπάδιον τὸ θείον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σε λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες, βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θέρμῳ, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνά, καὶ ἠσκήσας ἄριστα· ἐπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παμμάρκαρ· διὸ σε Ἰωάννη Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ὧδαῖς κατὰ χρέος τιμήσωμεν.

Γέγονας τῆς ἐρήμης, πρῶτος πολιστῆς Παῦλε αἰοῖδιμε, οὐρανῶν βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ολον δι' ἐγκρατείας, σεαυτὸν καθάρας Παμμακάριστε, οἰκητήριον ὠφθης, τῆ Θεῆ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσηνος. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα ὑμνῆμέν σε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πτωχὸν παθῶν με θείον εὐχαῖς σε Μάρκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πλυτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τῆ ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ

ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, Δείας γνώσεως, καταπλέτισον χάριτι· ὅπως σε ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσαγγελον.

Τῶν ζυγῶν Κυρίου τὸν χρηστὸν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπέλθων ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, σαυτὸν ἐταπεινώσας, τὴν ταπεινώσιν τῷ Χριστῷ ἐπλισάμενος· δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Ὡς ὀδεύσας τρίβον τὴν στενήν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακηχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὐρηκῶς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πάντων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἀμαρτιῶν κλονέμενος, σὲ πρὸς τὴν ἀκλόνητον καὶ ἀήττητον, προστασίαν Πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικὴν διανύσας ζωὴν.

Εν ταῖς ἀκτίσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀγλὴν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τῷ Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος.

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφεῖς, ὡς Ἠλίας παλαιὰ διὰ τοῦ κόρακος, τὴν νοσητὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτῆ ἀλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπόπτῃ Ὅσιε, ταῖς σὰς εὐχὰς προσήγαγες· ἃς ὡσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὁμηγύρει κατατάττων σε.

Ὡραῖθης θαῦμα μέγιστον, ταῖς καρδίαις Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπλήττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, γεννητόρων, πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστεῖαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχυρῶς Δείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἀχραντε, ὁ Καθαρός σε εὐρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκηνώσεν, εὐωδίας πληρώσας, τὸ ἀνδρῶπιον.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύσασα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου. Καθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, πόλιν Παῦλε κατέλαβες· ἐπιμόνοις δέ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὠφθης Ἄγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Πλῆτον ἐπέκηρον, καὶ δόξαν ῥέψαν, λιπῶν οὐράνιον, ὄλθον ἀπέιληφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἀγίαν σε κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παρρησίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειροδάμος, Ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῷ ξύλῳ μητρικῶς, θρηνηλογῆσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὕμνῳ σου τὴν Δείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ δ΄. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Πεφυτευμένος, ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπῖαν ἐβλάστησας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάρανας, ταῖς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τῷ Χριστῷ, τῶν παθῶν ταῖς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ σεαυτὸν τῷ Πνεύματος, Πάτερ καταγωγίον ἔδειξας.

Βακτηρία τῆς ἐναρέτης σου ζωῆς, ὡσπερ θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας· διό σου καὶ ὁ θάνατος, θῆρας πρὸς ταφὴν σοι συνήθροισεν.

Θεοτοκίον.

Αλουργίς ἐξυφάνθη μυστικῇ, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων τῷ πάντων Θεῷ· ἦν στολισθεῖς Θεοτόκε, ἠνώσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ῥάκεισι, πενιχροῖς θησαυροῖς ἐγκρουπτόμενος, ὠραῖθης Θεόπνευστε· Δείαν στολὴν γὰρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσεληλυθας.

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπóρον Θεόπνευ-
στε, καρδίας ταῖς αἰλαξί, στάχυν τερ-
πνὸν ἐγεώρησας, τὸν νοῦν δικτρέφοντα, τῶν
ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε.

Επέμενες, στενωτάτη καλύβη Θεσπέσιε,
πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενό-
μενος ἕθεν ἀναπέπαυσαι, τοῦ Ἀβραάμ νῦν ἐν
κόλποις Πατέρ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ιθυόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις Πανά-
μωμε, πρὸς Δεῖα προσταύματα, τοῦ ἐκ
γαστρὸς σου ἐκλάμψντος, ζάλης λυτρομένη
με, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτείας σου.
Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ ε΄. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Εν ὕμνοις καὶ νηστεῖαις μακάριε, προσευ-
χαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, διαπρέψας Ὅσιε,
πρὸς τὸν Θεὸν κατεσκήνωσας.

Οβίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ,
Παῦλε παμμακάριστε, καὶ ἡ ταφή σου
παραδόξος.

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας,
ταῖς ἀνω Δυναμέσι, Πατέρ ἐφαίμιλλος
γέγονας. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνήμεν σε, Θεοτόκε,
σύ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας.

Τοῦ Καλυβίτου. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἡδῶν ἐγένου, ξένος οἰ-
κείων, ξένος γεννητῶρων οἰκεία γνώμη. καὶ
ἐγκρατεία σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ὠκειώθης τῷ
Παντοκράτορι, Πατέρ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ
πνεύματι.

Οἶκον σουτὸν, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποτε-
λέσας, ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ,
Δείαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ
τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἀρρήτον, Πατέρ Ἰωάννη,
αἰεὶ φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ πληρωτῆς ἀνεδείχθης, μηδὲν
προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης, Δεόφρον
Πατέρ· οὐκ ἀδελφῶν γὰρ, οὐ γονέων σε φίλ-
τρον, ἠδὲ πλῆτος ἠδὲ ἀξίωμα, ἠδὲ τῆς σαρκὸς
ἡδονὴν κατεχαύνωσεν. Θεοτοκίον.

Εμμανουήλ, τῶν ἀπάντων Δεσπότην, τίκ-
τεις ἀφθόρως, μείνασα παρθένος καὶ με-
τὰ τόκον, Παρθενομήτορ· ὃν ἀπαύστως δυσώ-
πει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ
τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ ς΄. Χιτωνά μοι.

Ταῖς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τὴν ψυ-
χὴν σου Ὅσιε, αὐτῷ παραθέθεικας, ἐν
ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ, εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Εδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σὴν, Ἀγγέλων
στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα,
καὶ Ἁγίων Ἀποστόλων. Πατέρ Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγών, τῷ ἰστίῳ
Ὅσιε, τῆς ἀκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχειμα-
στον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον
κινήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων
τῆς ἐχθρῆς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφρο-
σύνης τοῖς ὅπλοις Μακάριε, καὶ ὑψωθείς
ἐν πνεύματι, εἰς σκηναῖς αἰεζῶνους ἐτκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καὶ
τῆς πονηρίας, ὑπέταξας πνεύματα, ὡς ννε-
χῆς καὶ φρόνιμος, καὶ Θεῷ ἐλικῶς ἀνακείμενος.

Απαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, Πατέρ Ἰωάν-
νη, καλύβῃ στενωμένος, καὶ πειρασμοῖς
βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ισμεργὸν τῷ Τεκόντι καὶ σύνθρονον, Λόγον ἐκ
γαστρὸς σε Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας, δι' εὐσπλαγ-
χνίαν ἀφατον, τὸ ἡμέτερον ὄλον φορέσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
• τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς δ'
• Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου,

Ἦχος β΄. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Πόθησας σοφῆ, πτωχεῖαν χριστομίμητον,
γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλι-
πες· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σου κρατῶν
ἠκολούθησας, Ἰωάννη Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσ-
βεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἰκανὸς ἀξίως ὑμνήσαι τῶν σᾶν κόπων,
καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν τὸ κλέος
καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σε, ταῖς πρὸς Θεὸν
εὐπροσδέκτοις, τῆ Πνεύματος χάριν μοι νῦν χο-
ρήγησον, ὅπως τῆς σῆς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας
ἐκφράσω πιστῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον καρ-
τερόν σε, καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομονὴν
Παμμακάριστε· δι' ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατήσχυ-
νας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θεβαίου.

Στίχοι.

Εἰ θαῖμα Θίβαις ταῖς πορ' Αἴγυπτον πύλαι,
Πίσσον γε Παῦλος, κἄν θίου λίπη πύλας;

Βλοστίς Θιβαΐδος πέμπτη δεκάτη θάινε
Παῦλος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν, ὀρμωμένοις ἐξ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαΐδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστήν προδοῦναι αὐτὸν μίλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβαλλούσαν αὐτῷ μοίραν κατασχῆν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ἔρεσι φυγαδεύων. Αἱ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντι τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατίστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδύς τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον, μακρὸν γεγόμενον, διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξία, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τοῦτον, ὡς φασιν, ὁ μίγας Ἀντώνιος καταλαβὼν, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὴν μήκος καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρίτεχνε δρομον μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τρισκαίδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἐπέβη, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Ἀρνησίκοςμος παῖς λιπῶν γῆς καλύβην,
Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβην.

Πέμπτη Ἰωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτρόπιου συγκλητικῆς, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννητορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς, καὶ συμμίσας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν τῶν Ἀκοιμητῶν καταλαμβάνει Μονήν, καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πᾶν ἑαυτοῦ θίξει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλερῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυττε, κἄν τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ Καθηγουμένῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβὼν, ἐν σχήματι πενιχρῷ, ῥακίοις ἠμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. Ἐνθα ἐπὶ χρόνοις τισί, μικρᾶ καλύβη στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος, ὀρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρρηχεμένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτύκτου Εὐαγγελίου, ἔπειρ κατασκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παιδῶν σχολῇ, ἑαυτὸν κατίστησε γυώριμον, καὶ εἰς χείρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Στίχ. Καὶ Πανσόφιον κλήξατε πλάνοι πλέον·
Οὕτω γὰρ αὐτῷ πλέξετε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, πατὴρ Νείλου, τῆς τοῦ Ἀνθυπαίου τιμηθέντος ἀξία. Διὰ δὲ πλούτου περιου-

σίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ' Ἑλληνας, καὶ ὅσην κατὰ Χριστὸν. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γῆνων ἀποθήσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθεὶς, καὶ καταμόνας προσλαλήσας Θεῷ, καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανοὺς, ἐπεὶ σὺκ ἦν τὴν τσαυτὴν λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Ἀγυροσταλίῳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρείῳ Ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναδεξιόμενος πόλεμον. Παραστάς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, καὶ τοῦ Τυράννου τῷ φρόνημα κατασχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διήμαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἁγιοὶ ἔξ Πατέρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἔξ ἀποπτᾶσαι βίου,

Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποταξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὁσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διασωθεὶς τῷ ἐχθρῷ τῶν παγίδων, ὁ Ὁσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὁσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενὴν προετίμησας τῆς εὐρυχωροῦ, ὁδοῦ ἀξιάγαστε, καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πωλῶσι γονέων σὺ ὄνειδιζόμενος, καὶ κατατρυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις Θεομακάριστε.

Σαυτὸν κατεκαλλυνας ὠραιόταταις, Σοφέ, ἀναβάσσει, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὰ προσεχώρησας πρὸς τὰ ἐρῆνια, δημοῖς ἀριθμῆμενος αἰεὶ, σεπτῶν Πατέρων Ἀξιοθαύμαστε.

Ὁδοῦ πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐξέκλινας τὰ βράχια θρα, δαιμόνων Μακάριε, θεία σκεπόμενος, χαριτικὴ κραυγάζων τε· Ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸν τόκον σου Εὐλαγημένη, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, τῆς παλαιᾶς κατακρίσεως, καὶ σε μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Εζήλωσας Ἰωάννη Θεόφρον, τὸν Προδρομον, ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης. τῆς ὄντως αἰδίου.

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνοους, Πατήρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, βοῶν πανευσεβῶς· Λαός ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραδείσῳ ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ Παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν, πανύμνητε Θεομήτορ Μαρία, ἰκέτευσέ αὐτὸν, κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστευσε ὑμνοῦντας.

Τοῦ Καλυβίτου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολῆν πενιχράν, ἐν εἴδει πτωχῆ σὺ ἐνδέδυσαι, τοῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Αμειπτος ἄλλος ὡς Ἰωβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὄνειδη τῶν οἰκετῶν σου Σοφὲ, λιμῷ τε καὶ δίψῃ πιεζόμενος· ὅθεν ἐκκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολαίθησας σαφῶς, ὧς περ εἴληφας χερσὶν Εὐαγγελίῳ· καὶ ἐπτώχευσας Μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος γέγονας καὶ ἄκακος, καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Αλλος εἰδείχθης Ἀβραάμ, τὴν Τριάδα ξεναγῶν τῇ σῆ καλίβῃ, ἀναβάσεισι θείαις, καὶ λογισμοῖς καθαρῶς, καὶ ἄκρα πτωχεῖα Μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον ἀένναον ἡμῖν, τοῖς προστρέχουσιν εἰς σὲ Ἀγνή πηγάζεις· οὐ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρῦόμενα σὺ, ὑμνεῖμεν τὸν Ἰόκον πανάχραντε, καὶ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
- τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
- φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ Δ΄. Τὸν ἀόρατον μορφῇ.

Ως θησαυρὸν σε νοητὸν, κεκρυμμένον Ὅσιε, ἀπεκαλύψεν ὁ Θεὸς Ἀντωνίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὸν φόβον τῆ Θεῆ, σεαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ὅσιε, τῇ τῆ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελήσας ζωῆς ἡξίωσαι.

Ως παρρησίαν πρὸς Θεὸν, κεκτημένος πρέβευσ, ὑπὲρ τῶν πίστευσε ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σε ταύτην, Παῦλε μακάριε. Θεοτοκίον.

Η τὸν συναρχον Πατρί, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, συλλαβῆτα Χριστὸν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἰκέτευσέ, τῆ σωθῆναι ἡμᾶς. Τοῦ Καλυβίτου. Ἀναρχον Γεννήτορος.

Πισχύς μου καὶ ὑμνησις, ὁ Κύριος ἐκράυγας· τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰς παρ' αὐτοῦ, οὐδόλως πτοοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, καλλὸς θείον καὶ ἀπρόσιτον.

Ως γῆ πίων Ὅσιε, ἡ σῆ καρδία δέδεσται, τὸν οὐράνιον σπόρον, νοός ταις αὐλάξι, καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖς, ἐκτρέφοντα πάντων, πιστῶς τῶν τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς Θεομακάριστε.

Συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν Ὅσιε, φανοτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θείον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελουσί σου μνήμην, δοθῆναι ἰκέτευσέ, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Ηγίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε Μακάριε, πρὸς αὐτὸν τέ πορείᾳς τὰς σὰς κατεύθυνεν· ὅθεν ἠριθμήθης Ὅσιαις, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ' ὧν τῆς θείωσης, ἀπολαύεις Παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται, οἱ οὐ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον κηθήμενα· ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ Θεοῦ, αἰεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀναρχον Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Θηβαίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθέξαι θεούμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, θεός θετός χρηματίζεις, σὺν Ἀντωνίῳ παμμάκαρ· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἁγίε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Παῦλε φωστήρ Μοναζόντων.

Τοῦ Καλυβίτου, ὁμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος, προσκαρτέρησι Ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾶ καλύβῃ πάνσοφε· ἀλλ'

εὔρες νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκίνω-
σιν, καὶ τῶν Ἁγίων ἀπάντων, ἐν ἕρανοῖς Ἰωάννη.
Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπῶν καὶ πλετον
ρέοντα, τὸν σὸν σταυρὸν ἦρας Πάτερ, καὶ
τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας· ἀ-
σκητικῶς νεκρώσας δὲ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν,
ἀνέδραμες, καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τὸν τοῦ Πατρὸς
γεγένηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν
Βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι,
καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τῆς ἑδραμον·
μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δέξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε
τιμῶμεν Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν· δια σὺ γὰρ τὴν
τρίβον, τὴν ἔντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν.
Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῶ
θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε,
Ὅσιων ἐμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε
τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αἴγνη Παρθένη, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνήρησαι, καὶ θανατῶ-
σαι, ὃ πᾶσι νέμων ζῶν; ἢ Θεοτόκος κλαίεσα
ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ἰψύμενον, τὸν
ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄν-
θρωπον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς
σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀ-
γίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμού-
μενος, καὶ εἰρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμε-
νος· διό σε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν
Ἀλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν· ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυό-

μενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν
κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα, τῶν Ἀσω-
μάτων ἐράμιλλε.

Δια σοῦ γινώτιν δέχεται, ἀγνωσία κρατού-
μενα, τῶν ἔθνων πολύσπορα γένη πρό-
τερον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὑψους φε-
ρόμενον, σκεῦος ἐνδοθεν χωρῶν, ἅπαν ζῶον
Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε, ἠλικία δοξάζει προ-
σκυνοῦσα, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστῶ
προθυμώτατα.

Ον ἠρησῶ κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὑμνη-
σας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε καὶ ἐκήρυ-
ξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεὸν τε
καὶ ἄνθρωπον. ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς
ὀμιλήσαντα· ἔθεν πόθῳ σε, μακχρίζομεν ἡμέτερος
προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ
Χριστοῦ παναοῖδιμε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς τῆς Ἐκκλησίας, Πέ-
τρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται
τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἀλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν.
Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι, ἐν εὐ-
φήμοις ὠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν· Χαίροις
ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῆ
τῆ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Υἱὸν
Θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς οἰκου-
μένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασι-
λείας κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε
τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβίσμιον Ἀλυσιν, προσ-
πτυσσομένοις ἐκ πόθου, ὡς παριστάμενος τῷ
θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν
ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ Ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήτασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εν ξυλῶ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώτα ἡ πανά-
μωμος, Θεοτόκος, κρεμασμένην μητρικῶς,
ὠδύρετο βρώσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ἡ παθῶν διαλελυ-
ται, τὰ δεσμά, προσκυνήτωμεν· σεπτῶς
γὰρ ἠγίασται, δωρεαῖς ἀρρήτοις. Πέτρου τοῦ
πανσόφου· καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδευ-
μένη χάριν ἀένναον, σεφῶς καὶ αὐτῆ θλίψεων,

καθώς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότης συν-
τέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδοσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσις, ὡς Κορυφαίε ἀοίδιμη,
ὡς σειρά ἐπουράνιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα
ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων· καὶ
ὡς κλειδοῦχῳ σοὶ σοφῆ, καὶ ὑπερλάμπρῳ πι-
στῶς πελάζομεν. Ταῖς κλεῖς τῆς βασιλείας οὖν,
ἐγχειρισθεὶς ἀξιάγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἀνοι-
ξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, ἀγγελικαὶ τάξεις
σήμερον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν·
Ἀγγέλῳ εἰσόδῳ γάρ, τὴν πλευρὰν νυγείς σε, καὶ
φρυγᾶς προτρέχων, τὴν ἐν Ἄλυσει συνοχὴν, τοῖς
σέ δεσμοῖσι, δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύτην
πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν
πταισμάτων τὰ ἅλута, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θεός σου προστάτης, συναγεί-
ρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν,
Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐ-
τοῦ Ἄλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον
πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατροῖον, εἰς θλιβο-
μένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων.
Δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυσσόμεθα, καὶ τὸν
αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν· Ταῖς αὐτοῦ
ἐκείσεως Χριστέ, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ἐλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ
πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγγίαν σου, καὶ θερμὴν δεη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος
δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-
ψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν
ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ
καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
αἵμακαρίστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ Κυή-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὀρώ, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις,
σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμη-
σας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίῳ Ἄλυσιν,
τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε· ὡς ἐν πίστει
προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσ-
βείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανῶν τῆς
Ὀκτωήχῃ εἰς, καὶ τῆ Ἀποστόλης δύω. Ὁ πα-
ρῶν φέρει ἀκροστιχίδα, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων,
Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνούμεν ἐκ πόθου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθίου σου,
Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων
Χριστοῦ, προσκυνούμεν σου, ἐν πίστει ταῖς Ἀ-
λύσεις, ἐν αἷσι σε αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Εθέτό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως,
Ἀπόστολε Μάρτυρα, παναληθέστατον,
διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, σταυρὸν
καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος, ταῖς θεοκτόναις τὸν
Κύριον, βροτὸν ὡς ψιλώτατον, οὐδὲν διή-
μαρτες, τῆς προτέρης σου, θεολογίας Πέτρε·
ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ρῆξον τῆς κλειδῆς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας Ἀπό-
στολε, πιστῶς προσκυνηθέντων σε, τὴν θείαν
Ἄλυσιν, καὶ ταῖς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας,
σπλαγχνισθεὶς διανοίξον, ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Αγνεῖας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρός τε καὶ
ἀναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ
σθένω σε, Ἀπειρόγαμε· διό με τῇ χωνεῖα, τοῦ
Πνεύματος καθαρῶν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἔτερος Κανῶν, Ἦχος ὁ αὐτός· ἢ ἡ ἀκροστιχίς.
Πέτρον γεραίρω τὴν βᾶσιν τῶν δογμάτων.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. Χερσὶ Ἰσραὴλ.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ,
Ἐκκλησία ἐν πνεύματι, εὐφημοῦσά σε
πίστει, καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, πρωτόθρονε
ἀσπαζομένη, Ἄλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου, δεσμιος
ἦν ἐφόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον.

Εκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε
τοῖς βροτοῖς, ὡς ἰχθύες προσήγαγες,
τῷ σέ ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ ἀλιέων ἀληθῶς, εἰς
Κορυφαῖον πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο Ἄλυ-
σιν ἦν ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων ταῖς ψυ-
χαῖς, τῶν πιστῶν ὠκοδόμησας· καὶ τε-
μένη τῆς πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομή-
σω Ἐκκλησίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμῶντας, μᾶ-
καρ καὶ τὴν Ἄλυσιν, ἣν περ πάνσοφες ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαίαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, ἄχραντε
Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφ' οὗ λόγῃ

ἐτρώθη, ὁ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυτον οἰκῆσας Λόγος· οὐ γλυκυτάτῳ νῦν τρώσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾶ, ἡ Ἐκκλησία πανεύφημος, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνούσα πιστῶς.

Υπὲρ χρυσίον, καὶ πολῦτιμον κόσμον κενόσμηται, ταῖς Ἀλύσει ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε· ἄς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίοις, παραδούς ὁ Τετράρχης ἐν τέρσαρσι, καὶ Ἀλύσει περιθεῖς, ἐφρῶρει Πέτρε τοῦ κτεῖναι σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρὶ.

Απὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ πανσέπτου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοια, τὰ σοῖ προσψάσαντα χάριτος, πάντας ἀγιάζουσι, τοὺς προσκυνῶντας αὐτά.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρέτειον, καὶ κατήρηται Σατάν, Ἀγνή τοῦ πτώματος αἷτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Ἔτερος. Τέξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ολος τῷ φωτὶ ἐνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς Θεαῖς μεθέξει, φῶς ὠράθη δευτερον, Πέτρε καταυγαίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους τῆ Χριστῆ ἐκράτινας, καὶ παρανομῆντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογματῶν βᾶσις ἄσειτος.

Γλώσση ἱερά ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα· διὰ τῆτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἀλυσιν.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σῆ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὀρμῆς· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

ᾠ Εἰρμός.

- **Τ**έξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες, περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
- ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Τραχὺ προκατάλαβε.

Τριαδὸς γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναός, ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, τῆς σέ τιμῶντας πιστῶς, ἀγίασον φωτίσον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίᾳρ σκανδαλῶν, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἔκτανῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾶ συνειδήσει, Πέτρε ἄς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἀλύσει, τὰς κακοουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ· ἐξ ὧν ῥυθῆναι ἡμᾶς καθικετεύει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερθεῖμ καὶ Σεραφῖμ ὑπερτέρη, τῆ ἑρρανῆ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτῃ κτίσεως καὶ τῆς ὀρατῆς, ὠφθῆς ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει· ὅν εὐρυχωρία γὰρ, οὐρανῶν οὐ χωρεῖται, ἐν σῆ γαστρὶ ἐχώρησας Ἀγνή· ὅν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς θείλους σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσῃ σε Χριστέ, Οἶμα ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεθόξ! πῶς ὁ δόξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, Θεῶν σταυρῆσαι; ἕμῳ σε Μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Διαζώννυται σε πίστει, νοητῶς ἡ βασιλείας, ἀλουργίς καὶ πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον, ἣν αἰσθητῶς προσκυνούσα κατασπάζεται, καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ δαίματα.

Εν φρεσὶ σε κλοιοφύρον, ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο, τῆ ἀναγαγεῖν σε, δῆμῳ Θεοκτόνῳ Ἀπόστολε· διασωθεῖς δὲ Θεοθεν καταλελειπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῆ προσψύσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεῖσα σοι Ἀλυσις, ὀγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνούσιν αὐτήν, διὰ σέ Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβολῶν προσάγοντες, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκέσαν, σέ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογῆμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἴρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἰμάτων σε, σὰρκα ἐμψυχον, ζωοπλαστικῆς ἐπέφραξεν.

Ἔτερος. Δι' ἀγάπῃσιν Οἰκτίριμον.

Ρητορεύων τοῦ Δεσπότη τὰ μεγάλεια, τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἔνθεον, ὡς ἔδρα τῆς Πίστεως.

Αἰ πορεῖαί σε ἐγνώθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τῆ περὶ σου ταῦτα, Πέτρε καὶ ταῖς τριβού σου, ταῖς θείας γνωρίσαντος.

Γαυροῖον κερτημένοι ἀρρώστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἄλυσίν σου Παμμακάκαρα, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραιρόντες.

Ρώμην, σώματος τοῦ θείου τῆ καταθέσει, καθαγιαζέεις Πέτρε, καὶ τὴν Νέαν φωτίζεις, πιστεὶ τὴν τιμίαν σε κατέχεται Ἄλυσιν. Θεοτοκίον.

Ως παλαίτιον εὐρύχωρον κερτικῆς, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὄλων, τὴν ἀγίαν σου μητέρα, ὤφθη σωματούμενος, πανάμωμος Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.

Αρον Ἀπόστολε, τῆς ἀμαρτίας με τὰ κλοιαῖ, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθέντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληφώς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταισμάτα.

Παῦσον Πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· λύσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δέ, τὴν ἐμόνοιαν διδοὺς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν Ἄλυσει δεσμευθεῖς, ἦν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ρῦσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τοὺς προσκυνουῦντάς σου πιστῶς τὴν Ἄλυσιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς οὐρανίους, ἃς πεπίστευσαι σκηναῖς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Οὗς ἐδικαίωσε, τῆ μεσιτεία σου τῆ φρικτῆ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξῆντας, διαφυλάττε τῆ σῆ, κραταίᾳ δεξιᾷ πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σὲ διαφέρουσαν πολλῶ Πανύμνητε· ἐξ ἧς ὠφθη ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ἔτερος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸν τῆ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱόν, ἀποκαλύψει Πανεύφημε θεία, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ηνίκα φῶς ἐώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβῶρ, ταῖς τοῦ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἠγαθής Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωκας.

Νεκρὸν τριμερεῖσαντα, ἐκήρυξας Χριστόν, δι' ὃν Ἄλυσεις ἐφόρσας Πέτρε· ἃς περ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες, εὐσεβῶς σε γεραιρομεν. Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον Ἀχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φέ-

ρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμούσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σήμερον οὐράνιοι Δυνάμεις, καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἀγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὀλοῦζει φαλαγγεῖ, ἡ δαιμόνιος δειματομένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Υπνωσαν Ἀγγέλου παρουσία, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε· ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ Ἀλύσεις ἔπεσον, ἃς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβιθάν ἐξαναστήσας, τῆς δέ φρενὸς νεκρώσας, τῶν Ἀλύσεων ἐξετινάχθης· πάντα τὰ σὰ, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε· ὄθεν πιστεῖ σε γεραιρομεν. Θεοτοκίον.

Ηλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, σπλαγγισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θείον ἴθυνον.

Ἔτερος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἐτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου· ἦν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθηταὶ τῆ Χριστοῦ ἐνδυναμῶσον.

Συνώκησας, τῆ τῶν ζώντων ζωῆ καὶ δεσμευμένος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμά τῆ Βελίαρ συνέτριψας· τὴν δεσμεύσασάν σε, διὰ τοῦτο συμβόμεθα Ἄλυσιν.

Γέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμακάκαρα τῆς κτίσεως, καταπέμψαι, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον, τοῖς δοξαζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, δερματίνης χιτῶνας ἐνδέδεται, ὁ Προπάτωρ· ἐ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθεῖς ὑπὲρ λόγον Πανάμωμο. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασόμεθα Ἄλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Συναξάριον.

Τῆ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι.

Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε σειράν τιμίαν,
Σειράς μακρᾶς λύσόν με τῶν ἐγκλημάτων.

Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτη ἐνὶ ἔκτῃ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιέθηκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης Ἡρώδης. Λυθεῖσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, τινὲς τῶν πιστῶν εὐρόντες κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν. Ἦτις ὕστερον παρα τῶν εὐσεβῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἐνδοῦ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐνθα καὶ ἡ Συναξίς αὐτοῦ τελεῖται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀυταδελφῶν, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου· καὶ Νεονίλλης τῆς μάμμης αὐτῶν.

Στίχ. **Κ**ἂν ὦσιν ἵππεῖς, κλήσεων σημασία,

Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.

Νεονίλλα γραῦς· ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον

Ως πέρ τις ἀκμαΐουσα καρτερεῖ νέα.

Ο἗τοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν παιδίων κινεῖν. Καὶ περὶ πατριῶν ἑορτῆν ἀγοντες Νεμισίου Διός, τὴν Μάμμην αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἐστίασιν. Ἡ δὲ (καὶ γὰρ ἦδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμμεμῆτο) τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξέτληεν οἰκουμένην, καὶ τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνῶν κατεχλεύαζεν. Ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις εὐθύς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς φωτηρίαν ἐγένετο. Ἐκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσατο, ἃ καὶ ἦν ὀδηγῶντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς. Καὶ εὐθέως τῶν εἰδῶλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν Κυρίων αὐτῶν ἐν πυρὶ βλαβέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανου ἔλαβον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχ. Ἀφρέθης τὸ Δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ·

Τμηθεὶς γὰρ ὠφθης οὐρανοκράτωρ ἀναξ

Ούτος ἦν ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐξ Αὐλῶνος οὕτω καλεμένου τόπου, κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἀγίας τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησίας, λαβὼν δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σκῆπη, πρὸς τὴ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἐν τινὶ τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διόνυσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπέθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ο βραχίλευσεν μὲν δοκῶν, βεβραχίλευμένος δὲ μάλλον, ὑπ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίους ποιῶν χειροπέδους σε, σιδηρᾶς κατεδίκησεν ἄς Ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεῖ σοι Μαθητᾶ, τῷ Χριστῷ ἡ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ πελαγὴ πορευτὰ, τὰ κλοιδῶς στυππεῖα, πυλῶνες δὲ, σιδηροὶ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Ἱεραρχλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναίρων, νέκυας ἐγγέμων χωλοῦς τε, καὶ παρειμένους ὑγείων, καὶ νοσοῦντας σκιᾶ σου ἰώμενος, κεκλισμένων διήλθες πυλῶν, καὶ κλοιδῶν προσκυνουμένων ἐξέδους Πέτρε.

Εκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ. Ἴππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βραχίδος προελθὼν, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε, τῇ δὲ Νεῖᾳ δὲς τὴν Ἄλυσιν προσκυνεῖσθαι. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινόν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλόξ ἐδήλου, τοὺς Παῖδας βλαπτουσα μηδὲν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωτόν με.

Ἄλλος. Ἀ βραμιαῖοι ποτέ.

Τρίτον ἠρνήσω Χριστόν· ἐπερωτῆται ὄθεν, τριττῇ ἰαταί σου τὸ ἐγκλημα, Πέτρε παναοίδιμε, καὶ στηριγμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ως δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόντῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας· διό σου τὴν Ἄλυσιν, λύουσαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Νύκτα βαθείαν δεινῆς, πολυθείας λύεις, τὴν οἰκουμένην διερχόμενος ὡς μέγιστος ἥλιος, Πέτρε Χριστοῦ αὐτόπτα, τῶν Ἀποστόλων κλέος.

Δόξα ἐγένεθ Χριστῷ, τῷτον τοῖς μέλεσί σε, δοξάσας Πέτρε παναοίδιμε· διό σε δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, Ἄλυσιν προσκυνῶμεν. Θεοτοκίον.

Ο καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετός Παρθένη, θεογονωσίᾳ πάντων ἠρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, Ἀγνή τιμιώτερον.

᾿Ωδή ἡ. Ἀντρωτὰ τοῦ παντός.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν ᾿θρημαίων Χριστὲ Πέτρε ἐνδοξε, τῆς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνῶντας σοῦ τὰς ᾿Αλύσεις, ἀμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ενοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, ἀμαρτίας χειμῶνα κατεύασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς ᾿Αλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτῳ πᾶς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας σειρᾶς σὺ ᾿πόστολε, ἀγιασμῷ πληρούμενος, καὶ χαρᾷ ἀναμέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἀπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σὺ ᾿Αλύσεων, ἡ εὐλαβῆς προσκυνῆσις· σὺ γὰρ καὶ ἐστιαίτωρ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς τοιαύτης ἐνθέου ᾿πόστολε. Θεοτοκίον.

Εφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίας ὁ ὄφτις ὁ δόλιος· βουλήσ δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βροτῶθεις ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ Παραδείσου, οἰκητῆρα καὶ πάλιν εἰργάσατο.

Ἔτερος. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λῆϊα, εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς κτίσεως, τῷ τὰς κλεῖς σοὶ τὰς θείας παρεχομένῳ, τοῦ δεσμῆν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομεν Πέτρε σε πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα ᾿Αλυσίν, ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες, ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου ᾿πόστολε.

Ακλονίτῳ σου πέτρα τῆς πίστεως, συντηρῶν Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὰ διὰ μέσου σκάνδαλα ἀποδιώξον Πέτρε, καὶ εἰρηναίαν, ἐξαιτοῦ ταύτη μάκαρ κατάστασιν.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ἄδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τῆτο Παμμακάρι τὴν ᾿Αλυσίν σου, ἀσπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τριαδικόν.

Ὡς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, τρισαγίους φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάζοντες, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Θεογεννητορ φέρουσαν, τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένους, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι.

Ἄ Εἰρμὸς.

᾿Αντρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τῆς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα-

Gennaro.

17

᾿βαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

᾿Ωδή Δ΄. Ἄσας γηγενῆς.

Ὀλος γλυκασμός, ὑπάρχεις ᾿πόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πέπληρωμένοι αἱ πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμὰ σου, εὐφρανὸν ἀγίασον, καὶ φαιδρῶς ἐορτάσαι ἀξίωσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν, τῶν ἐθνῶν ᾿πόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ πόλει σὺ, θριαμβεύων, ἐνθα σου ἡ ᾿Αλυσίς, τῶν ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

Ὀντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφῆνω εἰπὼν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ ᾿πόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιαῶ, ἐξῆϊτο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θάματα. Τριαδικόν.

Υψίστε Πατῆρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριάς ὁμότιμε, ταῖς τῷ Κορυφαίῳ σὺ, τῶν ᾿ποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμαχῆσον ἐν τοῖς πολέμοις αἰεὶ· τῇ δὲ Πόλει, ἄσεισον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν. Θεοτοκίον.

Απαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀποροῦντές σου, τὸ ξένον λόγευμα, τὸν τοῦ καταπτάντος σοι, ᾿γγέλου λόγον χαίροντες ἄδομεν· Χαίροις βροτῶν ἡ λύτρωσις, τῶν πενομένων τροφή· τῶν δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον· χαίροις σπύλων ἐμῶν καθαρτήριον.

Ἔτερος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Γδεῖν ἡξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπίζόμενά σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομιζῆ· οὐ τῇ σαρκί σου, πάθος θείον ἐξεικόνισας.

Ὡς θείος κλειδοῦχος βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτὴν σου ἀσπαζόμενοις, ᾿λυσίν Πέτρε, ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνὼν τῷ Υἱῷ ἐν Θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτὸν δηλούσης, ἡξιώθης ἀκούσαι τοῦ σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε σοῦ τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην, παραδόξως καταυγάσαντος.

Ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν ᾿Αλυσίν ἀσπαζόμενοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέσθης ἰλασμόν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ βασιλείας, οὐρανοῦ τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου· διὸ φωταγωγῶ-
σέν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ
ἐχθροῦ, ταῖς ἐπηρείαις· ὅπως ἐν πίστει, σέ
Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάρθενε.

Ἄ Εἰρμός.

» **Ο** Τόκος σὺ ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λα-
» γόνων σὺ προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὠφθη
» ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη·
» σέ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ
ἐνέπνευσε, θεολογήσαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν
Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος· διὸ σε καὶ μακάριον, αὐ-
τὸς προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε,
Πέτρον ὡς πέτραν ἀρράγῃ, καὶ βάσιν τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ
Μήτηρ, ὡς Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ
φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυοφο-
ρία σὺ, τοῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου· Δόξα πρέπει
τιμή τε, καὶ προσκύνησις Τριαδί, τῇ ἀστέκτῳ
καὶ Δεῖα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλ-
ομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τῆς πόνου τῆ κηρύγματος, τιμῶντές σὺ πα-
νεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πιθῶς,
προσκυνῶντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζωδοτὴν,
τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ως ἐκ τῆς ἀθείας βυθῆ, ἀνήγαγες πανεύφη-
με, τῷ ἀγκίστρῳ, τῆ κηρύγματος βροτῆς,
καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρὸς βεβαίαις, Πέτρε
ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρὸς βεβαίαις σὺ ὡς Δεῖαις κλεισί, Πανεύφημε
εὐτρέπισον, οὐρανίους, ταῖς εἰσόδους καὶ
ἡμῖν, ταῖς πύλας διανοιξας, ὡς ἔχων παρρησίαν,
τοῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς
με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς
διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην
ὁ Σίμων· Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα
ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς
αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου,
ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία
μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιποιησάμην εἰς
σωτηρίαν. Αὐτὸν ἐκέτευε θεομακάριστε Ἀπό-
στολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως πρὸς βεβαίαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν
ἔμμονον, κερτημένη Πάναγγε πρὸς τὸν
Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύ-
ματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν
θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρα-
καλέσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὰν
νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἔβλεψεν, ἡ Ἄμναις ἢ τέξασα ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότετε,
πῶς ἐν ξύλῳ τῆ σαυρῆ, ἀνηρτήτης μακρόθυμε;
πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Δόξε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σῶν
ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην·
εἶδὲ μὴ,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Αξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὴ
Ἀπόστολε, πέτρα τῆς πίστεως· ἀνθ' ὧν
τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστῃ, ὡς γλύκιον ἔδεσμε
προσηγάγες πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι
τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς
πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεό-
νυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ
λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαι-
μόνων, παρασκευάζει ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ρῦσαι
τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ
πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέ-
σπερον, τῶν Ἁγίων κατατάξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάντα·
Ἦχος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δό-
λιον, ὠλόλυζε κρίζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγ-
χνων, αὐτῆς προελθάντι, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον
μου ποθεινότετον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου,
μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν κερτιθῆμιον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου,
Ωδή γ'· καὶ ε'.

Προκειμένον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν.

Ζήτει Σάββατον δ' τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν ια'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ο τε, ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινας· προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βηλευτήρια· τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κρᾶζουσαι· Δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀντώνιε. Δίς.

Α ἄλλος ἀνεδείχθης Ἥλιου, ἔχων τοὺς κλεινὸς φοιτητάς σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφὸν, οἷς περ καὶ τὴν χάριν σε, διπλὴν κατέλιπες, ἀρπαγείς ὡς ἐν ἄρματι, αἰθέριος Πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νῦν συναγάλλῃ αὐτοῖς, πάντων μνημονεύων παμμάκαρ, τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε.

Ο σπερ ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς, γνόφῳ νοητῷ ὑπεισηλθες, θεωριῶν ἀληθῶς· αὐθις δὲ κατώπτευσας, ὃν περ ἐπόθεις τρανῶς· δοξασθεῖς δὲ τὸ πρόσωπον, τῆ αἴγλη ἐκείνου, Πάτερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίους μονάς· ὅθεν συνελθόντες Θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν· Δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελὸν, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεῷ, τῷ κόσμῳ τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυε τὰ ποίμνα Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α διόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα'.

Ο φθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δ ὄλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῆ τοῦ Σταυροῦ δυναμίει, ἐτραίνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Η ῥθης ὡς Ἥλιου, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῆ Τριάδι, Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Α ἴνω σε οἱ Χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνεῖσι σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο φωτισθεῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἐνήμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκείθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε. Δίς.

Ο τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῆ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν κενίαν καὶ ἐνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσηντῶν ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρός καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτήρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε. Δίς.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστὸς τῶν Θείων ἐμφάσεων, λαμπραῖς οἰκείου, μαρμαρυγαῖς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὠφθης πηγῆ, διατροφή τε λιμώττησι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικαῖς δὲ διαθέσεις ὄρων, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη σταθμῆ· Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότησι καὶ τῷ Ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάρις, σὺν τοῖς Ἄγγελοις, καὶ τοῖς Ὅσιοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τῆτι προσάγων, τοὺς τελούντάς σου, τὴν ἱεράν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὰ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νῦν ἠγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατόν ἀνεληλύθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύματι· ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιτικῆς τῆς ἐρήμης, εὐδρομηντων ἀλείπτῆς, κανῶν ἀρετῆς ἀκρίβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τριώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τέκνον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῆ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηλαυτῶν αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἐξοθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει

ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτῆς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτῆ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαίμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμεῖνται. Κρινούσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαῆμα τῆς καλλίης ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κέρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὅξυνεϊ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χαλαzai. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιπαθήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε ἔν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασαὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, εἰάν φθᾷσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν

αὐτῆ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκα-
νία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ
ρέμβασμός ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἀκακόν.
Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ
λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες
ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Α'σκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς,
Ὅσιε Ἀντώνιε, ταῖς τῶν παθῶν προσβολαῖς,
ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρῦν σθ, πάσας ἀπήμβλυνας·
καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανὸς ἀνά-
γυσσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος
σου· εὐσεβείας γὰρ καρπὸς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξά-
μενος, ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, ταῖς ἀσθενείας τῶν
παθῶν, τῶν πιζῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς
Εὔφας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μονα-
ζόντων λαμπαδῆχε καὶ Ποιμὴν. Χαίροις αἰοίδι-
με, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς
Ἐκκλησίας ἀκραδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν
πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡ-
μέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν
ἀγαλλίαμα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄν-
θρωπον Θεῷ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν,
τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν
Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμῶμεν·
πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήν-
θησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλή-
θυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προ-
βάτων, ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπι-
μελῶς ἀσκήσας, ἔργανον γέγονας τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαθὼν, τῶν
θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τῆς ἀνθρώ-
που, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ
φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ
ἡμῶν ταῖς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ'. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Ἀντώνιε, τῆς στερέροτάτης ἀσκήσεως,
τὴν καυστικὴν καὶ εὐψυχὸν διατριβὴν,
ὡς ἐν αὐλοῖς ἀνάπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐ-
ρημοτέροις γὰρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς,
ταῖς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κα-
τεπάτησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγο-

νῶς, συναυλίζῃ Ἄγγελοι, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου
τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέ-
λιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν
λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήτατε
τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν
προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτῆ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ, εὐρήτε ἀνάπαυσιν μετὰ πάν-
των τῶν Ἁγίων· οὐ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, φύ-
λαξον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δο-
ξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον,
τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος,
καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκ-
τέμνων ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμᾶς, ὑποσᾶς
ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθενείαν,
καὶ ψυχόληθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ,
τῆ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφάνέρω-
σας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκητας
ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρ-
κὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτοειδῆς ἀρεταῖς, ἐσρηγμένος, καὶ
νεφέλη σκιαζούσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ,
πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεὸν ὀρώντων προη-
γοούμενος, Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν
ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴν τρο-
πωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράκιον ἄνοδον,
εὗρες Θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον,
σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παρι-
στάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις
ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τού-
των Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκή-
σας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρώτατον, ἀκη-
λίδωτον ἔσοπρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπαῖς
εἰσδεχόμενον, ταῖς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου
πανόλβις· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλ-

λοντα, πάντα προλέγων ἐκ Δείας, φωτοφανείας μμούμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δευέσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγελῶν συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμετοχε τοῦ Θεβαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζῆλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστὴς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεῶδη μισήσας πάντα σαφῶς, ηὐλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἐνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ἔθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβάς τῆς σαρκὸς σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβῶσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῶ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχεις, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ἔθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη, ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τῆ Κτίστη με. Δέσπαινα Παρθένη

ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας ταῖς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στερρᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, Ὄρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεὶ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὄλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἀγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ἔθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, ταῖς πόλεις ἐκένωσας, ταῖς ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστήρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ προσιόντας σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῆ, Ἀγνή Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδαμ ἢ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῆ τετάρτη ἡμέρας.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὅσιε αὐτῆ.

Στίχ. Τὴ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ὄσιακόν. Μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὄσιου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φηόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν

ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο΄ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς 5΄. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς ἡ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἀντώνιον τὸν Δεῖον εὐφημεῖν Δέμις. Θεοφάνης.
ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμπορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὠδεύσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τῆ τρισηλίῳ λαμπηδόνι Πάισοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίχην διέλυσας, Δεῖω πυρακτούμενος ἔρωτι. **Θεοτοκίον.**

Ως Θεοῦ Μητὴρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρί συναναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.
ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν παιδραίν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἰμάτιον.

Ισχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφαῖς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως τὸν κραταῖον γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ος Θεοφόρος τὰς ἀρχαῖς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνω, τροπαιῆχος νικητῆς, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον με τὸν νεῦν, τῆ τῆς ζωῆς ἐνεργεία, τῆς ἐκ σὲ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανίστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζῶν ὀδηγήσον, ἢ τῷ θανάτῳ πύλας, λύσασα μόνῃ τῷ τόκῳ σε. **Καταβασία.** Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὄθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπειρανδρος Μητὴρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀνω μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβεῖαις σου.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι Δεῖα χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεαῖς διανεμόντα, χειρὶ πλουσιωτάτη, τοῖς πιστῶς μελωδῆσι· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, πάνσοφε ἐνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιόμενος τῆς γῆς καὶ τῶν γηίνων, ἀποσταῖς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὖρες ἀπόλαυσιν.

Νῦν καὶ ψυχὴν, κευκαθαρμένος Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχὸλεθρον, καὶ μηχανάς, δόλης τε πικρῆς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθῶν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σὲ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκνίῃ, γενόμενον ὁμοῖσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμῆσι σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία. Ἐκαλύψεν οὐρανοῦς.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ενοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετιζοντα, τῶν ψυχῶν

Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδους ὄραν κατηξίωσαι.

Γαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν σοφὴ τὴν γὰρ φύσιν Πατέρα, νενικηκώς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχεσ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασία σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγαΐεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ῥδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτεῖαν ἀπαλῶν ἐξ ἐνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτὴν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντῶν, καὶ προστατὴν καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Υψώσας παναληθῶς, τὴν πεσθσαν τῶν ἀνθρώπων ἕσσαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, καὶ Πατρός ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεότοκε, ἀνευ σποράς κνοφορήσασα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἰὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικὰς θορύβους ἀπώσαμένους, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμνῶμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πατέρα Ἀντώνιε. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῆ Χριστῆ φωνῆς ἐπακέσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτῆ ἐντολῶν, γυμνὸς τῆ βίβη γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σῶ, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, Θεοφῶρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πατέρα Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἐχει τι μεῖζον οὐρανός καὶ τῶν Νόων,
Ἐσαρχον Ἀντώνιον Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Ὁστος τὸ μὲν γένος ἦν Αἰγύπτιος, ἐκ πατέρων καὶ προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδασκίμενος. Ἠχμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτενε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐπιδοῦς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὡς ὑποτύπωσις εἶναι τῶν ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ὀλίγων, τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπου ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγός, καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ἔρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεδομημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἶπεῖν, ὅτι ἐν Σηπτῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίστατο, καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἐώρα, καὶ τοὺς ταύτας εὐθύνοντας δαίμονας, ὁ τῆς νοεῆς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοὺς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ Βίος αὐτοῦ συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίᾳ καὶ Θεοφῶρε Πατρός ἡμῶν καὶ Θαυματουργῆ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τῆ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βερόοιας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον.

Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ παλαιῷ Ἀντωνίῳ;
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁπλοῖς Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.

Ἰβνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φαίλαι πεφύκασιν, τῶν ἀρωμάτων αἰσιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμώνος, τοῖς πόθῳ κραυγαῖουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πατέρα εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων αἰλείπτην κραυγαῖοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγαΐζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Ῥδὴ η'. Ἐπτάπλασίως κάμινον.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἀγρυπτον, ἐν νηστεῖαις τὸ εὐτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν πειρασμοῖς

κτησάμενος, νοός καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἀγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ικετηρίαις Ὅσις, καὶ δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγῶν· ἐλευθερωθεῖς δέ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἔστησας, λαὸν προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τῆ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτεία, βρωόντος· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐλαῖς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ρείθροις· πρὸς σέ γάρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, καὶ σέ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ὁδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ε'πέστη ἡ φωσφόρος σου Ἔορτῆ, παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύση ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Ισάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὐρεῖς φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδестаῖτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετρίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλη διηνεκῶς, ὡς ἐνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἀνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἀνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἀνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδία, ὁμολογούντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καὶνὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὠδεύσας, νόμῳ καὶ πειθόμενος, Χριστῆ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητῆς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστὴρ φωστῆρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτῆς, καὶ ἀρχηγός Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἀρίστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρώγων, κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἔτερον. ὅμοιον.

Ε'ν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὡς περ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐδείξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονὴ, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα. Θεοτοκίον.

Ε'λπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἀμαχίον Δέσποινα, προστασίαν αἰτῆμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στῆσον αὐρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶς Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατανᾶ καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τῆ τροπῆς τῆς πολιτείας σου· Ὁ Παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Οσὶς Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδόλως πτοούμενος, προσβολαῖς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσις· ταῖς δὲ εὐχαῖς σε, ταύτας ἠδάφισας. Ὁ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρῶταρχε, διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητὴν τῆ Χριστῆ, σέ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθῶς γὰρ ὠδεύσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητῆς τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοὶ πάντες, ἡμεῖς κραυγαίζομεν· Ὁ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν διορίβους, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τοῦτω, μόνῳ ὠμίλησας, νοῦ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος· ὃ καὶ ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβάς ὀχήματι Θεσπέσι, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκῆτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὑπικῶν, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Τῆ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν,

Μετὰ τὸν Προομιτικόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιον τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρεῖς τὴν ἄθεον· καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτῆς, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοῦσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱερουργε παμμακάριστε.

Α'στραπαῖς τῆ κηρύγματος, τὴς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστews, στερρὲ Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἄσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας· διὰ τῆτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Α'ρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, Ἱερουργός ἱερώτατος, σαφῶς ἐχηρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Ἱστέως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σε τὴν μνήμην, ἱερώς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὁμοια.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη Πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάικαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἢ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν καλλεσι, καὶ τιμᾷ σε ἱερώς, τὴν ἀγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην ἐνδοξε, Ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι (*) τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευσ, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ιεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὠφιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίραις σοφῆ Ἀθανάσιε, ἐπώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν ληρωδῆ Ἀρειον, καθάπερ λύκον, ἐκσφενδονήσας τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεοσόφων δογμάτων σου· Χαίραις ἀστῆρ παμφαέστατε, ὑπέρμαχε τῆς Ἀειπαρθένου, ὁ στεντορίως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων κἀδαιρέτα, παμμακάριστε Κύριλλε· Χαίρετε θεολογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ αἰέναιοι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως· Ἀλλ' ὃ Πατέρες τρισόλθοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ,

(*) Γράφεται καὶ σκίπωνι, καὶ ὀρθότερον σκῆπωνι, παρὰ τὸ σκῆπτρον, ῥάβδος, βακτηρία.

ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἡμῶν,
τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυά-
δι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰ-
κέτευε, Σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν λ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Η σοφία τῆ Θεῆ, ταῖς ἐν κόσμῳ θλίψεις, καὶ
τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαίσματα, ὡς χωνευτή-
ριον τίμιον ἠτοιμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρῶτατον
χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην,
τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα, ἀξιο-
πρεπῶς ἐδοκίμασε· καὶ ἄξιον εὐραμένη, ὡς
δακτύλιον δεξιᾷ τῆ ἀγίας κατεσκευάσε. Διὸ καὶ
τὴν μακαρίαν αὐτῆ ψυχὴν, ὡς νύμφην ἰδίαν ἐ-
νυμφεῖθη, ταύτη εὐφραينوμένη εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τῆ Θεῆ, τῆς ἑαυτῆς θησαυρῆς, ἐν
τῷ Κυρίλλῳ κατέκρυψε· διὸ μηκέτι γῆν
διορυζάντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν,
καὶ τέτοις πλετισθῆναι σπεύσωμεν· πρόσκαιρον
γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν· τῶν δὲ τῆς θείας
θησαυρῶν Κυρίλλῳ τῆ τρισμακάρος αἰῶ-
νίως ἀπολαύοντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλά-
ξωμεν.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τῆ Θεῆ, ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἐπλα-
σεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συστη-
σαμένη, ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμασται· ἀλλ' ἐν τῇ
καινῇ ἀναπλάσει, ἄνθρωπον Θεῷ ἠρμόσατο, οὗ
τὴν ἀρρήτον καὶ δυσερμήνευτον ἔνωσιν, παρέ-
δωκαν ἡμῖν, οἱ Χριστῆ τῆ Θεῆ ἡμῶν ἱερώτατοι
Διδάσκαλοι, τὴν ἐν τῷ Υἱῷ μίαν τῆ συνθέτου
ὁμολογῶντες ὑπόστασιν, καὶ δύο ταῖς θελήσεις,
ἐν αὐτῇ τῇ μᾶ ὑποστάσει. Ξένον ἄκουσμα!
Ξένον θάμα! Ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα!

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πα-
λύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον,
συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαιδρῶς πάντες

πιστοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ
καλοῦ Ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τῆς ἱερούς
αὐτῆ πόνης· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λά-
βωμεν παρὰ Χριστῆ τῆ Θεῆ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν
ἀήττητον ἀριστεία, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσω-
μεν· οὗτος γὰρ τῆς αἰρέσεως συγκόψας ταῖς
φαλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς
Ὄρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης
τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριά-
δος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα·
καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ
τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς
θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν, πάντες οἱ γηγενεῖς,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων
ἡμῶν, Ἀθανασίου τε καὶ Κυρίλλῳ· οὗτοι γὰρ,
ὡς ἀξιόθεοι παλαισταί, καὶ πρόμαχοι τῆς ἀλη-
θείας πιστότατοι, ἐχθροῖς τοῖς αἰεράτοις καὶ
ὄρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· διὸ ἐν ἕρα-
νοῖς, στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτῆς κατέστε-
ψεν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέ-
λων χορεύοντες, ὕμνησιν ἀκαταπαύστως αὐτὸν,
τρισαγίοις ἄσμασι, τὸν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκε-
τεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Διδα-
σκάλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυαῖς, τῆς Ἐκκλησίας
τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στύλοι τῆς εὐ-
σεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμός, τῶν αἰρετι-
ζόντων ἡ κατάπτωσης. Χριστῆ οἱ ποιμάναντες,
τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις,
ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, δια-
πρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χρι-
στοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω·
τοῦ Παραδείσου αἱ εἴσοδοι· Χριστὸν καταπέμ-
ψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυαῖς, οὐρανοβάμονες
ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία,
ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ
Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ
ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ

τῆ σώματος· οἱ αἰεττοί, ποταμοὶ οἱ τῆ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρθεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηλοὶ οἱ ἔνθιοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἰερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται.

Χαίροις ἡ ἱερά Ξυνορία, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλίου, ἀκτίνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖσσμα, τῆ Παραδείσου τὰ καλλίστα· ἔντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, Δεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία τῆ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακται· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ιεραρχῶν τῆς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαιῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄφισιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητέρα Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Παναμίωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Εργαὶς λαμπάντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σθεῖσαντες κακοδοξίαν, κικηταὶ τροπαιοφόροι γεγονάτε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγαλῶς κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεστειύσασαν τὴν σωτηρίαν, κτλ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λαμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπευστων Γραφῶν, τὸν κῆρας ἐδαγούντα πρὸς τὴν εὐσεβείαν, τὸν τοῖς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀθανάσιον πιστοὶ, οἷς διδαχθέντες ἐκ αὐτοῦ τρέψωμεν κατὰ χρέος· πρεσβύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλευθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστὲ λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκούσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας. Πάτερ Κύριλλε, σὺ ἀνεδείχθης· τὴν δωδεκάδα ἐκθεῖς γὰρ τῶν λόγων σε, τὴν Νεστορικὴν κακόνοιαν ἠλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτράνωσας. Ῥητόρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παραδεισος διηνησμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς Δείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ὁμοῦ, ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς Δείους Δεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βάθεσι, τῶν εὐσεβῶν νοσημάτων, στρατὸν ἔκφρονα, Αἰρετικῶν ἀπειθούντων, ἀξίως βυθίσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Οἱ Ἰερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Πᾶσα κροῖ. Ευαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὁ μὴ εἰσερχόμενος. Ὁ Ν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Εὐχὴ ἢ χάρις ἐν χεῖρσιν ὑμῶν, Ὅσοι Πατέρες· καὶ γεγονάτε Ποιῆτες τῆς τοῦ

Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεῦειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι (*).

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς 5'. καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς η'.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ἀ θανασίος εὐχος ὀρθοδοξίας ἔφυ. Θεοφάνους.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀ ρματηλάτην.

Α θανασίω προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον· παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιεπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν, ἔμφυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφράγισμα.

Θ εοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἥλιον, βίῳ ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάσχειο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Α ξιοχρέως μὲν ᾧδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμη τῇ εὐκλεεῖ· ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλεῖστον Ἀ θανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαιτούμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἀφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ν εανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήργησας, παθῶν σκιρτήματα, ἐν νεότητί σου, γηραλέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀ θανάσιε μάκαρ· τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας. Θεοτοκίον.

Δ εδοξασμένα περὶ σὲ λελαληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων·

Θ εωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θ αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θ εῖθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξιόμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστήρ ἀναδειχθεὶς, λογικαῖς ἐναστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγᾶς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

(*) Ἡ παροῦσα ἑορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν μεγάλων τούτων Ἱεραρχῶν ἀνεπληρώθη τὰ ἐλλείποντα, ἐκ τῆς νεοτυπώτου φυλλάδος, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, Ἀθανασίου τοῦ Γ'. Τὰ δὲ χειρόγραφα, ὡς καὶ τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι, πλὴν τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ δύο Δοξαστικῶν, καὶ ἐνὸς τρίτου ἐν τοῖς Ἀποστιγχοῖς τῶν Αἰώνων. Τὸ δὲ εἰς μεμβράναν χειρόγραφον οὐδὲ Κανὼνα ἔχει τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου.

Ε πλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τῷ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φυλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ο ἴς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἐνδοξε, τὰς θεωμάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Π ατήσας τὴν ἐντολὴν τῷ Κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπαίρθενε.

Καταβασία: Χέρσον ἀδυσσοτόκον.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Α νακαθάρας μολυσμῶ, παντὸς ψυχὴν τε καὶ σῶμα, Ἀ θανάσιε, ναὸς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος· διό, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱερομύστα πανόλβιε.

Σ οῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὐροῦσα, διαδήλους ἐν αὐτῇ, ταῖς ἐνεργείαις δείκνυσι, καὶ τηλαυγῇ φωστῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ι εραρχίας μὲν κανῶν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σου Σοφὲ, τῆς θεωρίας τύπος τραυῶς· Θεολογία δὲ σου, ὄντως ἡ διδάξις πέφηνε..

Θεοτοκίον.

Τ ῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διό πιστοῖ σε πάντες, ὕμνοισ Ἀγνή μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρ ῶννύμενος ἐν Χρισῷ, ταῖς μηχαναῖς τῷ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερρόα Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ι λύν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετιναῖξω καθελῶν Κυρίλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαυρόμενον.

Ο ἴς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας σερρώως ἀπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπίθλαβῆ καὶ ἐπίθουλον. Θεοτοκίον.

Ο ἴ Ἀγγελος Γαβριὴλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σοὶ χαρὰν ἔφησε· Χαῖρε Θεοῦ σκῆνωμα, ὃ κατασκηνῶσαι ηὐδόκησεν.

Καταβασία: Τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ο ἴ ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν

σπόρον τῆς Πίστews, τῇ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἶτα, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Γαγὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῆ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακῶδῶν, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διό ὡς Ἱεραρχαί Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστῆ τῆ Θεῆ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἢ ἀντίληψις, ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς.

Ο ἤ ἐν σοὶ, πνεύσασα ἢ ζωηφόρος πνοή, ἢ ἐξ ὑψους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπροπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερώῳ, καὶ Μαθηταῖς ἐμφορήσασα, Ἀπίστολον δεικνύει, τρισκαίδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεῖκῳ, ζήλω σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σέ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαέων, κηρύττεις τὸ Ὁμοῖσιον· διό τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμενάρχην, καὶ Διδάσκαλον σέ προχειρίζεται.

Ε ἡ χειρισθεῖς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, αἰρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, οἷά τις πέλυξ ἐξέτεμε, προρρίζους, ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Υπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκαυται, ἢ Ἀρείου, ἐκφυλὸς διαίρεσις, σύγχυσις τε Σαβελλιανῆ, τὰ ἐκ διαμέτρου κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἰρετίζουσα ὡς Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντευξείς φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τῆς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνή σε γινώσκοντας.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κύ-

ριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τῆ Μάρκε, ἀρετὴν καὶ τῆ θρόνε, γέγονας διάδοχος, τῆ θεῖς τοῖς ἔχνεσιν, Ευαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθη· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποιμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαφιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μητηρ Θεοῦ κατέπαυσας, Ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πάναγνε κηύτασα· διό σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία: Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὀργάνῳ εὐήχῳ τῇ γλώττῃ σου, στηλιτεύεις μάκαρ, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἴρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ποδηγετῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ο ληθρίους αἱρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκθμένης, διατρανῶν ἀναντιρρήτως, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν μακάριε.

Σὲ Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκαλῶν σοφῆ Ἀθανάσιε, ἀκομψεύτῳ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἢ τοῦ Χριστοῦ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστews. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Τοῦ Κυρίλλου. Σὺ Κυρίεμου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμαρῶν ὁ σὸς, ὡς Κύριλλε ἐκμμεῖται, λόγος, τῶν κακῶδῶν, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Γῶς τὴν βδελυράν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὡς Κύριλλε μιανὰν τε, Σαβελλίου ἐκ βάρων, συναλοιφήν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιοῦς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὡς Κύριλλε θησαυροῦς τε, ὡς περ λίθους τιμίους, τῆς σου τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῆ.

Θεοτοκίον.

Ο ὄντως ὁ χαρακτήρ, τῆς ἀγίας μορφῆς σου Σεμνή, τῆς δαίμονας φυγαδεύει, τῆς πι-

στοὺς δ' ἀγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καταβασία : Ὡς εἶδεν Ἥσαϊας.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ 5'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ο θνείου σπόρου σπορευς, φανείς ὁ Ἀπολ-
λινάριος, βροτεῖθ λόγῃ καὶ νοῦ, Χριστοῦ
τὸ Ἀνθρώπινον, στερρώως ἐξεληλεγκαί, ὑπὸ σῆ
Παμμακάκρ, ὡς περ ἄνους καὶ φρενόληπτος.

Ρ ευμαίων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χει-
λέων σου, ἐξ ἀεννάου πηγῆς, τῆς χάριτος
Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ρεῖθρα,
οἱ πιστοὶ ἀπαρυσόμεθα.

Θ αυμάσειέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγ-
γράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλού-
σας φηήσεσθαι, αἰρέσεις θειώμενος, προανατρα-
πίσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ρ ὑσθίημεν τῶν θειῶν, πταισμάτων ταῖς
ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύ-
χοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ
σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Κυρίλλου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λ αβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα·
τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῆ δέ, ταῖς χερσὶ προ-
σνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνθρα-
κωμένον καθάρσιον.

Ο μόρους, ὡς Σαμφῶν ἀλλοφύλους οὐκ ἔ-
θραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν
ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρ-
θοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Σ υνδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος,
τὸ δυσμενές Νεστορίθ, χριστομάχον θρά-
σος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς
ἀληθοῦς Θεομήτορος. Θεοτοκίον.

Φ ωτιζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα,
Θεογεννητορ Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὠφθης
κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον
ἔχουσα.

Καταβασία : Ἐ βήσέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐ πεφάνης σήμερον.

Γ ἐράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γεν-
ναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· Σῶ-
σον Οἰκτίρμον, τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Α 'καταλήπτω σου χειρὶ, καὶ σθένει ἀπορ-
ρήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρανώσας
Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύο
φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν κό-
σμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ παν-
σόφῳ, Κύριλλον τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν

ἰκεσίαις, ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀ-
χλὺν διαλύσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ
τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ
κράζειν καὶ βοᾶν σοι· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς
πιστεῖ τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πα-
τριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιον, καὶ θανόντα, ζῆν λέγω·
Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,
Ἄλλ' οὐ τελευταῖς τῆς ἀειμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτη δεκάτῃ νέκυν Ἀθανασίθ.

Τ οῦτων ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ μεγάλου
Βασιλέως Κωνσταντίνου· καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν
πρώτῃ Συνόδῳ, μήπω τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις
σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξει τὸν Ἄρειον κατήσχυνε.
Μετὰ δὲ τὴν τελευταίην Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλε-
ξανδρείας καταστάς, παρὰ Κωνσταντίου ἐν διαφόροις
ὑπερορίαις ἐλαύνεται· καὶ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρό-
νοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς Κύριον ἐκδημῆι.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδο-
σίου τοῦ μικροῦ, ἀδελφιδοῦς γεγονώς Θεοφίλου, Ἀρχιεπι-
σκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διαδοχός.
Γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας Συνόδου, τῆς
τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστορίον, βλάσφημα
πολλὰ κατὰ τῆς Ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογμα-
τίσαντα. Ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἰπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν Ἅ-
γιος Ἀθανάσιος μέτριος τὴν ἡλικίαν, ἠρέμα πλατὺς, ἔγ-
κυφος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, εὐχρους, ἀναφаланτίας, τὴν
ῥίνα ἐπίγρυπος, γενεῖω οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς
σιαγόνας πυκάζων, καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετημημένος· οὐ
πολλὸς ἄγαν, οὐκ ἀκραιφνεῖ τῷ λευκῷ, εἰλλ' ὑποξανθίζοντι
κεχρημένος.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος βραχύ τι πρὸς τὸ εὐχρούστερον
τὴν πρόσοψιν ἀπονενευκῶς· ὀφρύσι δασείαις τε καὶ μεγά-
λαις, εἰς ἀφίδας κυκλουμέναις, ὑπογράφων τὸ μέτωπον·
ἐπίβριν, τὸ τῶν μυκτῆρων διάφραγμα φέρων προσπετω-
κός· ἐντεταμένος τὰς παρειὰς χεῖλεσι παχυτέροις· τὸ στόμα
διεσταλμένος· φαλακρός ἐπὶ μετώπῳ βραχεῖ, δασεῖ καὶ
ἐπιμήκει τῷ πώγωνι σεμνουόμενος· οὖλος, ἐκατέραν τὴν
τρίγωνιν ὑπόξανθος, μίξοπόλιος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν
Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Θεοδούλης.

Στίχ. Ἦν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι,

Δ οὔλοι θειῶν κρίνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Α ὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζαρέθων πόλεως, ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογίαν παρέστη τῷ Ἀρχοντὶ Πελαγίῳ· καὶ ἰσχυρῶς βα-
σανιζομένη, ἐθαυματούργησε, καὶ πολλοὺς ἐπισπασατο πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομενταρήσιος
καὶ ὁ βοηθός Ἑλλάδιος· οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθη

σαν. Ἡ δὲ Ἁγία ὑπὸ σουβλίῳ πυρωθέντων διετρυπήθη τοὺς μαστοὺς· εἶτα ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μετ' ἡλῶν σιδηρῶν καθηλώθη· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἑτέρων Ἀγίων ἐμβληθεῖσα, καὶ ἐπὶ πολὺ προσεψαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ξένη πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι, Ξένη τρέφουσα, καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ομότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον, μονογενῆ τε Υἱόν, ὀρθοδόξως κηρύξας, Ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὐθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννητορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυῆς καὶ ἑμοῦσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου Φωτός, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδόξιαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὄρων ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σὲ ἐπανετείνετο.

Οὶ κίνδυνοι ἀπειροί, οὓς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ἑσαύτως ἀπειροί· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παῖσι, πρὸς δὲ σαυτὸν, ὡς μαγνήτις εἴλκε ἀπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότρια τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξορίσας, Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ μονάδα, ἣ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς Δείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδύς, Νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιρῆντα τὸν τοῦ γραμματος (*)· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τῆ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγματίων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτά, ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκαλύψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς,

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο διορθοῦσι τινὲς, ἀποκτείναντα τῷ γραμματι, σαφέστερον ἴσως.

τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσαύφησας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει Δεῖα καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαρράλλακτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία: Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Τῆ Ἀθανασίᾳ. Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Γεραρχῶν ἀγλαΐσμα, εὐκλεῆς Ἀθανάσιε, στυλε τῆ φωτός, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σάλπιγγε χρυσεῖ, βίβτε μονήρους, ἀκριβῆς νομογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, ἱερεῖς καταρτίζων, λαὸς πιστοῦς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοῖς γὰρ πρακτικοῦς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, τῆς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέθηκας ἀκρῆς· διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμπσας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, Μυστηπόλε θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοισ σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας· Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτη γέγονας, ἐνδιδάιτημα Πάναγνε· Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι· ὧ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίλλου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ως κύμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ· καὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογματῶν εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός· ὑπερβαίνει, ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σατὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεῖς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας· ὡς γὰρ ἄγκυρα, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τῶν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνή-
μονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνω-
σιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἐ-
κάτερα ῥοπαίς, ἴσως ἐκκλίνας βωῶν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, κυριευθεῖσάν με,
τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς
δεινοῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι,
σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ·
καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν
ἀκήρατον.

Καταβασία: Ἀστέντω πυρὶ ἐνωθέντες.

Τοῦ Ἀθανασίου. ᾠδὴ 2'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· ἐξεχύθη δὲ
Πάτερ ὁ φλόγγος σε, ὡς περ βροντὴ, πᾶ-
σιν, οὓς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχη-
κας, ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ
ἔσβεσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην
ταίφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέ-
στερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς,
σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανές ὡς ἔ-
σοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμπεις ἡλιακαῖς, καὶ σοὶ
συστήσαις Μάκαρ, κἂν μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ
ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Υμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενωῶς· Ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ Σταυροῦ,
νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ Πί-
στει τε, κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν
δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ
μνήμῃ Ἀθανάσιε,

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Αὐτρωτὴν, σωτη-
ρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε
πταισμάτων μου τὰς σειραῖς, ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις λύσασα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κα-
τερθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων
Βασιλεῖα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψῆμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως,
καὶ τῆς τέττε Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν
κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον,
νιῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκε-
φαλῶν τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-
τος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν
σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀ-
φθεις τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψί-
στοις νῦν δεδόξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς σοὺς ὑμνηταῖς αἰοῖδιμε, ἐπο-
πτεύοις Πάτερ ἱλεως, Ἀνακτι νίκας σταυ-
ροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις
σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε,
τοῖς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν Δείων ἀρετῶν πανάχραντε,
Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε
καρποφόρον, ἐκ στεῖρας ἢ τεχθεῖσα βουλήμα-
τι, τοῦ πάντα μεταποιούντος τῷ πνεύματι, ἵνα
ὑμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καταβασία: Ἐν Νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλαίριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσαι,
Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μάκαρ,
καὶ Κύριλλε θεοφάντορ, Ἀρειὸν καθελόντες,
καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὐθις,
τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην
πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχαι
Κυρίου.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Οῖος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στά-
μνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον
τε καὶ πυρεῖον, καὶ Δεῖον θρόνον καὶ πύλην,
καὶ ναὸν καὶ πασταδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες,
τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεός, σαρκω-
θεῖς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσ-
λημμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίζομεν, τὴν
μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶν-
τες· ἐν Πνεύματι γὰρ Δεῖῳ καθεῖλον ἐφρῦν,
ἀκαθέκτων αἰρέσεων· καὶ θεοφθόγοις διδάχ-
μασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ορθοδοξίας ἀκτίσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοη-
τοὶ ἀστέρες, ὑπερνήγασαν λόγοις· ὁ μὲν
γὰρ τὴν Ἀρείου θεοστυγῆ, γλωσσαλγίαν ἐφι-
μωσεν· ὁ δὲ Νεστόριον αὐθις καὶ ἐμμανῆ, κx-
ταβέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱεράν Ξυνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν,
τῆς ζηλωταῖς Κυρίε, εὐφημήσωμεν ὕμνοις,
Κυρίλλον τὸν Δεῖον, φλόγα πυρός, καὶ στερρὸν
Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τῷ Θεῷ αἰεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἰκεσίαις τῶν Δείων Ἱεραρχῶν σου Χρι-
στέ, ἐπίσκεισαι, ἐξ ὕψους, ἐκλογαῖα σου
ποιόμην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὡ-
τὰ θράση καταβάλε· οὐ γὰρ ἐπαύσατο ἔτι
καὶ νῦν ἰδοῦ, τῶν αἰρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δξά, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιδῶν ἢ ὀμήγυρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ἀσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν ἀεισέβαστον Δυναδα τῶν Διδασκαλῶν ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τῷ Παντάνακτος ἰσχυῖ, τὸν κόσμον κατήγασαν, Θεογνωσίας ἐλλάμψαι· καὶ νῦν προσθεύσαι ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελόντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Κὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μκαρίζομένε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ε΄.

Κοινωνικόν. **Β** μνημόσυνον.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Ἦριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. ᾠδὴς σημειώσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφήν τὴν ἐγκρατεῖαν, τὴν πτωχείαν πλεῖτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοὶ ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὦν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον. (*)

Πᾶσαν ἠδυσπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπληρησῶ Θεέσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνους, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπὸ λαυσίν, καὶ τρυφήν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν· ὃν (δρόμον δηλ.) καὶ νῦν ἡμᾶς ἐνδοξε, διανύσαι δυσώπησον.

Δξά, Ἦχος πλ. α΄. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον· Ἐπολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγαλίσθεις, πᾶσαν ἀσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ αὐτῆ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτούμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Ιδε με, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς σεναγμούς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπίσθη πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμῶν καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα σε, ὅτε ἡ Ἀμναῖς καὶ Παρθένο, πρὸς Ἀσφαγὴν κατεπειγόμενον, ἐβλεψα, σὺν δάκρυσιν Λόγε, ἠκολούθει καὶ ἐκραύαζε· Ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν; συνέλθω σοὶ γλυκύτατε· οὐ γὰρ φέρω μὴ ὄραν σε, Ἰησοῦ μου παλυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δξά, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅν ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις ἀχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀράς, ἡ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπλητισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὄρος τὸ πῖότατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτῆς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρωμαία ὡς ἔφησεν, ὁ Σὺμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψα, τὸν ἐκ σοῦ λάμπαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψύμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυκτόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυξες βροῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμης πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία ἀγρυπνία προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοί. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πανάριστον ἐν ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Χωροὶ Ἰσραὴλ.

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἄγγελοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίσρον σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οδὸν πρὸς ζωὴν θελλόμενος, ἀμειψασθεπτι, ταύτην Παμμακάρε διήνυσας, ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγαζῶν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαιστραῖς τῷ θείῳ Πνεύματι, καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκή, ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοῶντων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Αχρονον Υἱὸν ἀνάρχου Πατρός, σάρκα δι' ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἀγνή γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον τοῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως· ὧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νὄμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὗ τῇ πανοπλίᾳ, περιφραξάμενος Ὅσιε, οὗ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Ανω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνευδότης κουφιζόμενος.

Ρῆξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ, καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, θεοφόρε τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Γνα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσομιλήσης ἐπ' ἔρημον, κατοικήσαι Πάτερ προεἰλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος. Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεῖς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλόανθρωπος, τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, θεομήτορ κατεσκλήνωσεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τούτου ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ασκήσεως πυρὶ, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, Σοφὲ δοκιμασθεῖς, ὄβρυζότερος ὠφθης· διὸ πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασιλεία· ὅθεν πιστεῖσε, ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· Χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἴτησαι. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀναδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ηἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐγέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέμου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη; Θεὲ ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον, ἐξεδύσω Πάτερ, σὺν τῆς ἀμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐνεδύσω δὲ, τὸν καινέμενον, κατὰ Χριστὸν πανσεβάσμιε.

Ολαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδεδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστεῖαις ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Νυσαγμὸν τοῖς σοῖς βλεφαροῖς, θεοφόρε βυκῆδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτὴν ἀπέτελεσας, τῷ παντεπόπτη Δεσπότη ὠραϊότατον· πρὸς ὃν ἔκραζες· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Εν νεότητι τὸ σῶφρον· ἐν τῷ γῆρι τὴν σύνεσιν· ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικόν

καὶ μακρόθυμον· καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τῆς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνάμει σου. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας, τὸν Ζωοδότην τεκούσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Α'ναπέτασας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχαναῖς, καὶ τὰς ἐκείνῃ πικραῖς μεθοδείας, ἠμβλύννας αἰεὶ τῷ Θεῷ Νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Κατακοσμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ ἡγεμόνα τὸν ναῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιαχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱόν, νομοθετῶντα τοῖς πᾶσιν ἀγνεΐαν, καὶ τὸ κἀσαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῆ καταγγέλλοντα.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τὴν ἐρημον, καταικῆσαι προθύμως ἠγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαθήματα.

Α'κλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, ἀμέχρι τέλους, διασωζών τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι' ἧς τῆς ἀφράστου, ἠξιώθης καὶ θείας ἐλλαμπέως.

Γ'σαγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐθίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομητορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσι γνωριζόμενον φύσεσιν. Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει· δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστήν, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον

τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἀμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀνευδότης. Διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοῶντων· Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τῆ Αἰγυπτίῃ, καὶ ἀναχωρητῆ· καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Στίχοι.

Θιανούσα θείων ἢ δυᾶς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῆν μακάρων λάχον ἐνεακαιδεκάτη Μακάριοι.

Τούτων, ὁ μὲν Αἰγύπτιος γέγονε τῆς ἐρήμου θρέμμα καὶ γέννημα· καὶ ἐξ ἀπαλῶν οὐνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθὼν, καὶ ταύτην ἀγαπήσας, καὶ περιλαβὼν, θεῖον τοῦ Πνεύματος καταχώμον· ἐγένετο. Τσαούτην γὰρ καρτερίαν ἐν ταῖς τῆς ἀρετῆς ἰδρωσίν ἐκτέησαστο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. Ἐπήθει δὲ αὐτῷ· καὶ τὸ διακρίσεως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προὔλεγε, καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτοῦργος γέγονε. Τούτων οὖν ἕνεκεν, πολλῆ παρακλήσει τοῦ τότε Ἀρχιερέως, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται, μὴ ἀνασχομένου τὸν λυχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι· οὐ γενομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν αὐτὸν ὁ Μακάριος δέδωκε. Σύριγγα γὰρ ποιήσας ὑπόγειον, ἀπὸ τῆς κέλης αὐτοῦ ὡς ἦρισυ σταδίου διήκουσαν, καὶ σπηλαίου αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας, εἴποτε πλείονες αὐτῷ παρενέβαλλον, καὶ διηνώχλου, λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἠδρισκε. Περὶ δὲ βρώσεως καὶ πόσεως, περιττόν ἐστι γράφειν καὶ λέγειν, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θείας τῆν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυροῦντων.

Οὗτος, ἐπεὶ αἰρετικὸς εἰς ὀμίλιαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνίστησεν, ἕνα πείσῃ αὐτόν. Ἐλεγε δὲ ὁ Ἄγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο· τὸ μὲν, πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ, ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ τοιοῦτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς τοῖς γῆσι καὶ τοῖς αἰρεσιάρχαις.

Οὗτος ὁ Ἄγιος, νοσιζομένῳ τῷ ἰδίῳ Μαθητῇ τὰ τῶν πενήτων, καὶ μὴ διορθούμενῳ, ὀργὴν Κυρίου προείπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. Καὶ τὸν ἐπιτηρεῖα δαίμονος καθ' ἐκάστην ἐσθίουσα τρεῖς μόδιους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα, τρεῖς λίτρας ἄρτου ἐσθίειν ἀποκατέστησε. Καὶ τὸν διάβολον ἐώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν ληκυθίοις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτοῦ Μοσαχόν, Θεόπεμπτον καλούμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου, ἱερέως τῶν εἰδῶλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοε· ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτῆς ἀνίστασθαι· τῆς βασάνου, ὅταν τύχη ταύτας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρημώσειν τῆς Σχίτης· καὶ ἕτερον νεκρὸν ἀνίστησεν,

ὡς ἂν εἶπη ποῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτων ζητούντων ἐνέκρυψε, καὶ πάλιν προσέταξε κοιμηθῆναι. Τοιούτοις οὖν διαρέστοις ἔργοις κοσμούμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Ο δὲ Ἅγιος Μακάριος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Πρεσβύτερος ἐχορηγᾷ τῶν λεγομένων Κελλίων, ἰουχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδειξάμενος, καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. Τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγασθεὶς ὁ Μέγας Ἀντώνιος, εἶπεν· Ἴδου ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἔση τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, εἶποτε ἤκουσε τινα πεποιηκότα ἔργου ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. Ὅθεν ἀκούσας, ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἐκρινεν, ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. Ἐτι δὲ καὶ τοῦ ὑπνίου περιγενέσθαι ἠγωνίσαστο, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυκθημέροις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. Ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερῆμῳ, κατέμεινε μῆνας ἕξ· ἐνθα οἱ κώνωπες, μέγιστοι οὐκτε, ὡς σφῆκες, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλους καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξενεγκεῖν. Μετὰ γοῦν τοὺς ἕξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιωθῆαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐφαντιῶσι παρεικάζεσθαι.

Τούτου ποτὲ φρεῖαρ διορύσσοντος, ἀσπίς εὐρεθεῖσα, ἤφατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀναιρετικὸν δὲ ἐστὶ τοῦτο τὸ θῆριον. Ὁ δὲ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χελύων αὐτῆς, διέσχισεν, εἰπὼν· Μὴ ἀποστείλαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας ἄφασθαι μου; Εἰσῆλθε ποτὲ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Ταβεννησιῶτων, δέλων μαθεῖν ἐκάστου τὴν αὐτῶν ἐργασίαν· καὶ ὡς ἐπέστη ἡ Τεσσαρακοστή, εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἤσθιεν ἐν ἐκάστῃ ἐσπέρα, ὁ δὲ διὰ δύο, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτερος διὰ πέντε· ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἐστώτες, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο. Ὁ δὲ Μακάριος, βρέξας ἑαυτῷ θάλλους ἐκ φοινίκων, ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἐφθασεν· ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος, οὐ γόνου ἔκαμφεν, οὐκ ἐκαθέσθη, οὐκ ἀνέπασεν, οὐ τροφῆς ἑτέρας ἐγέσαστο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μὲν Κυριακὴν.

Τούτου ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ἐμιλοῦντος, ὕαινα συμπαλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμμον, ὄντα τυφλῆν, ἐρρίψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πτύσας, ἰποίησεν αὐτὸν ἀναδλέψαι. Ἡ δὲ, λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. Καὶ τῇ ἔωθεν σπεύσασα, κώδιον μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτήν· Τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. Ἡ δὲ ὕαινα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. Εἶδε καὶ οὗτος τὸν διάβολον, τὰ εἶδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διὰ τινος ἐσθημάτων τρωγλωτῶ καὶ κολοκυνθίων αἰνιπτόμενον ταῦτα.

Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοδον, σπανός, ἐπὶ τοῦ χειλοῦς μόνον ἔχων τρίγας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος· τῇ ὑπερβολῇ γὰρ τῶν ἀσκητικῶν πότων οὐδὲ τρίγας αὐτῷ ἐξέφασαν. Ὅθεν οὕτως ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῖ γῆρα καταντήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στιχ. Ψευθεὶ σαφῶς φυγῆσα σαρκὸς τὴν ἕβριν, Ἀθλεῖς ἀληθεῶς εἰς ξίφους. Εὐφρασίᾳ.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικομηδείας ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γένους ἐπισήμου, τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. Μὴ πεισθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσνεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῇ ἐνστάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδεται, ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀπιτημάθη, ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχεῖν αὐτῷ φάρμακον, ᾧ χρῆσάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξίφων, καὶ ταῖς διακοντίσει τῶν πολεμίων, ἀτρωτος ἔσται· καὶ πείραν λαβεῖν ἔλεγε, τὸν ἑαυτῆς ἀρχένα προτείνασα. Ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἴηθεὶς, ἐνεγκῶν κραταιότερον, τῶν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδῆ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στιχ. Ἔχει νεκρὸν σὸν ἢ καλὴ μετοικία.

Κιαλῶ γὰρ, ὡς σὺ, τοὺς Ἀποστόλους Πατέρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας Βασιλεὺς διὰ προσευχῆς ἀνέωξε τὰς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς Ὀρθοδόξοις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μετὰ τῆς ἀνώθεν ροπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλὼν, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ανακαθάρας τὴν ἀχλὺν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτι, κατηγιάσθης κραυγάζων Μακάριε· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνσας τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπέαις, ὠραῖος κάλλει τῷ Θεῷ. γεγωνῶς ἐμελωθεὶς γηθόμενος· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ανακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένη, πρὸς ὅπερ ἤμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρὶ σε σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου. Πικμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάρανσας, κόσμῳ τεθανάτωσαι· καὶ ζωηφόρον νεκρώσιν, ἀμφιασάμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γλεων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἐορτάζουσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεισι, τούτοις

αἰτήμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν εὔσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτω, προσέχων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμφσεως, αἶγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανακλώμενον, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοῖς ψάλλουσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κ λίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς περ ἐστηριγμένος ὤφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, αἰεὶ προκόπτων· Ὅσιε, ἕως κατέλαβες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υ μνουμέν σε Κεχαριτωμένη· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν Θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π** αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ψάλλειν ἐδίδαξε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ε. Ὑα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Δ ἀκρυσὶ μὲν, τοῖς ἀσκητικοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σε κατήρδευσας· χαίρων δὲ Πάτερ Θεοφόρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Α ὄδυτον, ἀνέτειλέ σοι φῶς, αἰδῖος εὐφροσύνη ὑπέδεξατο· ἐνθα χορευῶν σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμηγ σου, μέμνησο Πάτερ παμμακάριστε.

Ν ὄμον Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Ο ὅς πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομητορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν κτίσιν θεία δόξη, καὶ τῇ ἀγιωσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** Ὑα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νόσηματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεότικε, τῷ τῆς κνυφορίας βλαστήματι, τῷ

» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. ἄγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμαῖκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκός, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε. Θεοτοκίον.

Τ ἡ κραταιᾶ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοὺς σουσ δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτηήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δ ὄξα, Ἦχος δ'.

Ε λαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστῷ θραύπων Μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἐκέτευσέ· Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο ὅς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς καταπράυνον· τὰ κύματα κοίμισον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου· ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τ ὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Ἀμναῖς ἢ κηύσασα, ἐπαδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερίῳ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τ ὶων οὐρανίων ἀψίδων, περιπίτταμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε Πάτερ, ὑπέδυσ ἐν τῷ γνόφῳ· δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνίγ-

μασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὠφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, ταῖς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος. Δίς.

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας, ψυχὴν καὶ ἔνοιαν, πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ Βασιλείαν, Εὐθύμιε τρισμάκαρ, προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· ἐν Ἀσκηταῖς σὺ φωστήρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς.

Τὸ ὁμοούσιον ὄντως, Τριας ἢ ἀναρχος, Πνεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἀναθεμένη, λαμπρότατον φωστήρα, ἀνέδειξε σέ, Θεοφόρε Εὐθύμιε· τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρδεῖς, οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας.

Ἐξα, Ἦχος β'.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θαύματι, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φωτίσον καὶ ἡμῶν ταῖς διανοίας, Πάτερ Εὐθύμιε.

Κὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σε μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἢ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοιγῆ ἀνθρώπων, ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἀποστίχου Στιχηρά.

Ἦχος β'. Ὄκος τοῦ Ἐφραθά.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Εὐθύμιε.

Στίχ. Ἔμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ηρθης ὡς Ἥλιου, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Εὐθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Φύων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Πάτερ τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας.

Ἐξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐφραΐνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ,

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τῷ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πνεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλαῖς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου· τούτου γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτῆμων ἄοικος, βαπτιστὴς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμπας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὠφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τῷ πνευματικῷ σου, Μοναστῶν πεπλήρωται, ἢ ἔρημος ἢ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέβλητος, ἢ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγωνὸς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἓνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν· ὃ πρεσθεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρά Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁὲξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπήν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρας, τότε Παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμνηνκός σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὐρῶν, Χριστὸς τῶν θαίων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοὶ ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονος ὠφθης πηγή, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· ταῖς ψυχικαῖς δὲ διαθέσεις ὀρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο θεωρία καὶ πράξει διαλάμπας, σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτήρ ἀκριβέστατος, τῶν αἰρημένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστόν δὲ ἓνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ ταῖς Συνόδους ἰσαριθμούς, τῇ τετρακτῷ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐξα, Ἦχος γ'.

Αφιερωθείς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φσ-

ρωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἐδραΐωμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θαυμάσιον σου τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηφῆται αὐτῶν βράσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπειράσεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτῆς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῆς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῆνται. Κρινῶσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσῃσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τῆς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. **Δ**ικαίοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαῆμα τῆ καλῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκάταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει

αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε ἔν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 7. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα:

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγγνων γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρὶ, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπαγγέλμα· καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανετράφης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

Οχυρωμένοι τὸν νοῦν γνώσει θείᾳ, Πάτερ Εὐθύμιε, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλίψει μεγαλῶρων φανείς καὶ γενναϊότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμῖα, ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τῆ παρόντος βίης τὸ ἄστατον πέλαγος, σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὐδίων λιμένα κατήντησας. Χριστὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε, ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλεῖτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπεινώσιν· τρυφήν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσσω τὴν ἐγκράτειαν· ὀδύνην ἀπεβάλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίοις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ελαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σε, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστῆ Σεράπιν Εὐθύμιε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίσιν Χριστῆ· διὸ ἰκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σε Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσει, σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποτα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχῆ, τῆς Ἐκκλησίας γεγωνῶς Πάτερ Ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἰρετικῶν τὰς ὁρμᾶς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν ἑρανίων, Οὐσιῶν δὲ τὰ ταύματα, χαρᾶς ἐπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· ὡς καὶ συναυλιζόμενος, φωτὸς τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ Δείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἰμίμος ἐναντίον Κυρίου.

Ρᾶδω τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθεὶς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρουν τρυφῆς δὲ Δείας, καὶ Παραδείσου πηγὴν, ποιεῶς Παμμακάρι ποτιζόμενος, πηγᾶς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνεδείξας· ἐπερόσαις δὲ, Θεοῦ Πνεύματος Ὅσιε, πλαινομένοις, ὡσπερ φοῖνιξ ἀνδράμες, ἕψας πρὸς ἐπουρανίον· καὶ στύλος πυρίμορφος, ὡφθῆς Θεοφρον· καὶ πλήρης, φωτισθεῖς ἐπιλάμψεως, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Οντως ἕως σκηπῆς Σαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τῆ Θεοῦ Παμμακάριστε, δειλθεὶς ἀγαλ-

λιάσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἑορταζόντος, τερπνῆς ἀκυσόμενος, καὶ γλυκειᾶς ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, Συμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μετέξει Εὐθύμιε· ἥς μόνης ἐφείμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἥς καὶ ἐπέτυχες Δεία, δικαιοσύνη κοσμήμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφαρίοις σε νυσταγμὸν, ἕως οὐ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μὴν παρὰ σοὶ ἐποίησατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, Σεράπιν γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἐρημος ἡ οὐ τέκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνε σοὶ τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεία φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστὸς ὁ Θεὸς, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδασκαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ προσιόντας σοὶ. Δόξα, ὁμοιον.

Εξ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαιναῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαίσμενε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησον, προσδεξαμένη παρ ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῷ Φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατεία τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ Σαυμά-

των ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαφιλῶς, Εὐθύμει Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετείων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῆς πάντας φῶζειν ὡς αἶσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένῃ Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Καθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χέρτον Μακάριε· τοῦ γνωστικῷ γὰρ ξύλου γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδειχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος· ἔθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διηγεiras ἀπαντας, καὶ πρὸς γνώσιν τῆς Πίστεως. Σημειοφόρε Εὐθύμει, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μὴνῃ σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ἔθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δεξαίμεν, τὸν πανάγιον τέκνον σου, καὶ συμφώνως βεῶμεν σοὶ· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον Τέκνον σου. Οἱ Ἀνάβαθμοι, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῷ Ὅσιε αὐτῷ. Στίχ. Ἐγὼ ἀνταπεδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὅσιου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὁσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατερθωμάτων σου, δι' ἧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εἶρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τεύγματα, ἦν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξῆλθες. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ε'. καὶ τοῦ Ὅσιου εἰς δύο, εἰς ἡ'.

Ὁ πρῶτος ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν Εἰρμῶν.

Ὁ ἄλλος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμει.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἔστι σοὶ ὄμοιος, δεδωξαμένε Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταῖα, ἐλυτρώτω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Λύεις τὴν κατήρσιαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθεῖς, καὶ πρὸ τοῦ τέκνου σου δωρεὰ, εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστὸν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον.

Ὁ δεύτερος ποίημα Θεοφάνης· ἡ ἡ ἀκροστιχίς· Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παρμάκαρ, φῶς μοι νέμοις.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Πημμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασίλει παριστάμενος.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεοδότος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεῖς Πάτερ, πᾶσαι ἐναπέφηνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερώνυμος τὴν κλήσιν, καταλλήλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ἰκετηρία καὶ δεῖται χρωμένοι, οἱ σοὶ γεννητορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶραν, δεῖτον σε κομίζονται, καὶ φωτοφόραν βλαστήμα, τῇ γεννησῆ μνημόν, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἰρίσεως ἔλεγχον.

Σὺ ἐκ Παιδῆς καθιερωθῆς Ὅσιε, τῷ δωδωκῷ τι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καδωδηγούμενος, ζωοποιαῖς προσταγμασι, τοῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ἕψος ἤρθης μεταρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διαπίστεως.

Θεοτοκίον.

Σε Θεομητορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δεξαίμενοι, τὸν ἐκ σου γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ἄλλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησαν. Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκου, πέδον ἦλος, ἐπεπάλεισε πρὸς αἰεὶ τεῖχος γὰρ ἐπαρῆ, ἐκατέρωθεν ἕδωρ, λαῶν πελοποννησίου, καὶ θεαρίστως μελλάντε! Ἀσώματ' τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδωξάσαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
• καυχόμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυπocστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
• στιν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὁ-
σιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν ζώ-
σαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρό-
συλλήψεως.

Περιουσία, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμε-
νος, λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτη-
σας Ὅσιε· διὸ Δεῖα χάρις σοι, ἐπανεπαύσατο.
Ἔτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Απὸ στειρώσεως τεχθεῖς, πνευματικῆς εὐ-
καρπίας, γεωργός πολυγωνώτατος ὠρθῆς,
ταῖς ἀκάνθας ἐκτεμῶν, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, καὶ
εὐσεβείας σπόρον, ἐνθεὸν καταβαλλόμενος.

Γερουργός ὑπερφύων, καὶ μυστικῶν θεαμα-
τικῶν, Θεοφόρε γεγονώς ταῦς ἀπίστους, προ-
σηνίνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας,
ταῖς διδαχαῖς σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ
κρείττονα.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κερη-
μένος, τῶν ρευστῶν καὶ φθειρομένων αὐ-
τίκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὴν τρυφὴν προέ-
κρινας, δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώ-
σας Εὐθύμιε.

Πυρπολουμένη τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένη τῷ
πόθῳ, τοῦ Χριστοῦ, ταῖς πυριφλέκτους ἐ-
νέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγῶν, τῇ δροσοκόλῳ
χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ, σημειοφόρος
γενόμενος. Θεοτοκίον.

Ρήσεις τῶν Δείων Προφητῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν
προφητείας, ἐπισφραγίσας τεκοῦσα τὸν
Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ ταῖς αὐ-
τῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη
Πανύμνητε. Καταβασία.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
• στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
• ἐκτίσω, τῷ τιμῷ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατείας ελαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπλη-
ρώσας λαμπαδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν
αείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς
ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτῳ,
εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν
ἐκομίσω, τὴν ὄντως αείζωον, καὶ θαυμάτων
ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζαλῇ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
τικῶν τε φόρτῳ, ἐφθείσαν ὑπέρχντον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθίσσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σώσαν
παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει
κραυγαῖζωσαι· Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κλίνας Χριστέ τῇ καταβάσει σου, οὐρα-
• νούς ἐν συνέσει, καὶ ὠρθῆς σεσαρκω-
• μένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βρωμέν· τῇ δυ-
• νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμπετώριστον, ἐκ σπαρ-
γάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς
Θεόν· ὃ προβαίνων ἐκράτης, ἐκ δυνάμεως Πα-
τερ εἰς δύναμιν.

Ηράσιθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως· μετα-
νάστης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστῳ τὸ θεοδόχον
γεγονώς, συσταυροῦσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν
διὰ σὲ ὑπομείνχντι.

Νομίμως ἀθλήσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν
βίον· γυμνός δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλα-
κείς, τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρώ-
παιον ἐστήσας.

Ἔτερος. Σύμου ἰσχύς, Κύριε.

Ολον σαυτὸν, Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀ-
θανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐ-
τόν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτῃ
καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀ-
νευδότως κραυγαζών· τῇ δυνάμει σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε τῆς ἀγαθότητος, ἀγα-
πήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς Ἀσκηταῖς,
γέγονας πηγὴ, Δείων χαρισμάτων, διψῶντας
τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὡς περ παλαι,
Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Πηχμάκαρ ἀ-
νέβλυσας.

Επιφανείς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος,
ἐτῆς παιδίσκης, γόνους ἠλευθέρωσας, υἱοὺς
Θεοῦ ἀξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάτας, υἰοθε-
σίας Βαπτίσματι· τοῦ Θεοῦ γὰρ Προδρόμου,
μιμησάμενος βίον, Βαπτιστῆς ἀνεδείχθης Εὐ-
θύμιε.

Υπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνωστοῖν Εὐθύμιε, ἐπεγνω-
σθῆς, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν,
ἔδει ἀρετὴν, ἔντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κκατα-

καλύπτεσθαι· διό σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων ἀνεδείξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, χαῖρε Παρθένε πανάχραντε· χαῖρε Ὅρος, χάριτι κατάσκιον· χαῖρε Σκηνή· χαῖρε Κιβωτέ· χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ Φῶς τὸ Δεῖον βαστάζουσα· χαρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας. Καταβασία.

• **Ε**κάλυψεν ἕρανός, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς Κιβωτοῦ γὰρ πρᾶλθῶν, τῆ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, ὡφθῆς ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σθεβεῖς ἐκ ὄφονται τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόανθρωπε.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγώγησας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Γεγηθῶς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβὼν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμψας ἥλιος, τῆ εἰρήμῳ καλυπτόμενος. Ἔτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ασκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγήσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, σῦλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδεγμένος τῆ αἴγλη τοῦ Πνεύματος.

Γατρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστὸς σε Πάτερ, καὶ πενώντων τροφέα παραδόξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων, ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθῆς ἐλεήμων, γνώμην ταπεινόφρονα φέρων γεγένησαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, ταῖς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νοσητῶν τοὺς φοιτητάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχοῦ ταῖς ἀκτίνας, πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντας ἐφώτισας· καὶ μαγνήτις ὡς περ, ἐφελκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἦθη, καὶ τῶν ψυχῶν ταῖς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν Θεοχαρίτωτε, οἱ τῆ σῆ γεννήσει, τῆς

φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλαγχνὰ ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Καταβασία.

• **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν Ἰρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης • δορυφορούμενον, ὡ ταῖλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπάζοντα. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Γόνους ὡς περ παλαι τῆς παιδίσκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἰοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Εθετο σοφόν σε οἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, Θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα. Ἔτερος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρα Θεῶ, τὴν ἐξουσίαν δεξαίμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τῆτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιόν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησαίμενος Ὅσιε· δι' ὧν βασιλείαν, οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Απώσω τὴν ἐπὶ γῆς, ταμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον· αἶδιον δὲ ζωὴν, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, Παμμακάρε ἀπειλήσας, σκηναῖς οὐρανίου, καταικήσας ἀσφαλέςτατα.

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Καταβασία.

• **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τὰς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σύ Θεὸς μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σέπτῃ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ Δεῖα μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμασιῶν· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκαθαρὸν ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Ε'κ ραθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ἑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπευδῇ πολλῇ, τῇ ᾧδῃ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν, καὶ πῶς οἱ τούτε γοεῖς ἐψάλλον τό, Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Τί κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλου ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.

Ἀἴξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠγένητος.

Οὗτος ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διονυσίας, εὐγενῶν τινῶν, γεννηθεὶς, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἐκ χειρουργικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρός. Ὁθεν καὶ τὴν κλησιν κατ' ἐπαγγελίαν ἔσχεν, εὐθυμῆν τοῖς γεννητόροισιν, ὑπεργονῆς δεομένοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς Εὐτρούῳ τῷ μεγάλῳ, τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν Κληρικῶν καταλέγεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτηδέιος, καὶ πάντα τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεις ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων καὶ Μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι.

Ἐννατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἐντιμῶν τῶν κατ' ὄρος σπηλαιῶν μετὰ τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται, ἐνθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ οὗτος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους, τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ, διαθρῖψαι. Οὐ μόνον δὲ αὐτός, ἐν δυνάμει Θεοῦ, στείρωσιν λύσας ἐξήλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δὲ εὐχῆς εὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. Καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἥλιον, καὶ οὗτος θύρας ἀνέωξεν οὐρανῶ, καὶ τὴν γῆν, ἀκαρπίαν νοσοῦσαν, ἰάσατο. Ἐδηλώσε δὲ τοῦ Ὁσίου τὴν ἰσχύον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στύλος, ὃν, ἱερουργούντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, οὐρανόθεν εἶδον οἱ περισσώτεροι κατελθόντα, καὶ συμπαραστώτα τῷ Ὁσίῳ, μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρός. Τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μετασχεῖν νοερώς καθορᾶν, καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαρῶν συνειδότος, τίς δὲ ἐσπιλωμένος προσέει, τῆς παντελοῦς δῆπου καθάρσεως καὶ ἀργείας σημείου ἐστίν. Οὗτος ὁ μακάριος γενόμενος ἔτων ἑνενηκόντα ἑπτά, πρὸς Κύριον ἐξεδήμεσεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου.

Ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπές, τὸν τρόπον ἀπλοῦς, τὸ χρῶμα λευκός, τὴν ἡλικίαν εὐσταλής καὶ σεμνός, πολὺς τὴν τρίχα, τὴν ὑπὴνυ μὲχρι τῶν μῆρῶν καθεικώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μελλοντος τελευτῶν Μοναχοῦ, ὃς ἐνεμίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων καὶ ἐγκρατής, οὐκ

ἦν δὲ, ἀλλὰ τούναντίον ἀκολαστος, ἑώρα ὁ μακάριος Ἀγγελον, μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκούσαι, τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου.

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.

Τμηθεὶς πέλυσιν Εὐσεβίος πᾶν μέλος,
Τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν ἄτρωτος μένει.

Εὐτύχιον διεῖλον εἰς μέρη τρία,
Θειῶς Θεοῦ Πρόσωπα τιμῶντα τρία.

Ἀπορράγῃ μὴ θέλων Βασιλίδης
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐρράγῃ τὴν γαστέρα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλουτῶν βριθόντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βάπτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ Χριστοῦ ἐνεργούντα δυνάμει. Ὁθεν καὶ πρόσαχθέντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγὰς. Ὁ μὲν γὰρ Ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον μέχρι τῶν μῆρῶν ἐμβλήθει, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτεμηθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακοπίεις, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐσεβίος, κατὰ κεφαλῆς κρημασθεὶς, κατὰ μέρος πέλυσιν διηρέθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τίσσασαι πάλαις βιαίως ἐκταθείς, διμερίσθη τριχῇ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναρρήγνυται τὴν γαστέρα· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμά.

Στίχ. Θαλάψις δεχέσθω τὴς Ἀθλητῆς τῆς κρύου,
Ἰννᾶν, Πιννᾶν, Ῥιμμάντε τοὺς κρυσταλλίνους.

Οὗτοι, χώρας τινὸς τῆς κατ' Ἀρκτὸν ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συσχεθέντες, τῷ τῆς χώρας παράστησαν ἄρχοντι. Ὁς, ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, κατεδίκασε διὰ κρύου τελειωθῆναι. Δεσμούνται οὖν ξύλοις ὀρθοῖς, μίσρον παγῆσι τοῦ ποταμοῦ, ὥρα χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρων ἦν οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σωμάτων, κέπηγός τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀκίνητον μέναι· καὶ τούτῳ τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ Τελώνου.

Στίχ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρὶν, νῦν δὲ πρὸς τρυφήν πόλου.

Οὗτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου χρηματίσας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπέπευτε. Πανταλῶς δὲ ἀσπλαγχνος ὡς καὶ ἀνελέημων, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν τι καὶ ἐλογίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τίς πείρας ἕνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ἤπει ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ, τῶν ἄστων ἀρπάσας ἕνα,

(καὶ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἀρτοποιὸν τοῦ παρασκευασθῆναι κομίζων ἄρτους·) μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ὡσεὶ λίθον ἠκόντισεν. Οὕτω δὴ παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ Πατρίκιος, νόσῳ κατὰσχετος γεγωνῶς, ἑαυτὸν εἴωρα τῶν πρακτικῶν λόγους ὑπέχοντα. Εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρῆναι, διακρίνων ἑκάτερα· οὐ κατὰ μὲν τὴν λαϊκὴν πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε συναθροισμένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας· κατὰ δὲ τὴν δεξιάν, λευγεύμενος μὲν ἀνδρας καὶ φοβερούς τὴν μορφήν, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν τι σταθμίσαι παρεξουρίσκοντας, κλῆν τοῦ ἄρτου ἐκείνου, ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαναστάς, καὶ ἄπασαν αὐτοῦ τὴν παρουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δοῦς πτωχῶ τιμι, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὑπνοῦ ταῦτα ἰνδιδυμένον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι, καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. Ἀναγνωρισθῆναι δὲ μίλλων μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πτωχοῦ κωφύοντος διανοίξας τὰ ὦτα, καὶ λαλεῖν παρασκευάσας, τῷ ἐπιτάξαι ἀνοίξαι αὐτῷ, φηγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶτα τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἐν ἧ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετίθη ἐν τῇ τοκοθεσίᾳ τοῦ Βοός, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαθυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον δέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· Ἐυλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωφθης εἰσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς Δεῖος βρῶν μυστηπόλος· Ἐυλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουργός, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων Ὅτι, τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

Εἴνα καὶ μετὰ τὴν Θεῖαν, σάρκωσιν μονογενῆ, ἐν δὴ ταῖς φύσεσιν, Ἐυθύμει σέβων ἐβόας· Ἐυλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ασκήσεως σταδίων, ἀγιωσύνης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἐδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἐνούμενος, τοῖς Ἀσωμάτοις, κραυγαζῶν Ἐυθύμει· Ἐυλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρεμφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, καὶ τῶν δαιμόνων σφίττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν φαλλόντων ψυχῶν κατευφραίνουσαν· Ἐυλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς ἐμπορούμενος, τοῦ Ἑρισηλίου Πάτερ φῶς δεύτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμρφωμένος ὡφθης Ἐυθύμει, τὰς λαμπηδόν-

νας ἐκπέμπων τοῖς φαλλουσι· Ἐυλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ως ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἰλίου ἔχουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνώστιας ἀνακαθίροντα. Θεογνωσίας ἀκτίσιν, ὧ φαλλομεν· Ἐυλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καταβασία.

• **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα. Παῖδας Θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν. εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Ἐυλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐαγεῖς Παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν αἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει φαλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (*)

Θεῷ σεαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἄψας τῆς συνειδήσεως τὴν καμίνον, ὅλον σου Ἐυθύμει, χαίρων ὠλοκτύτωσης, ὡς ἱερτεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μελῶν Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υιοθετηθεὶς χάριτι Δεῖα, ὡς κληρὸν τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληρας· φύσεως κρατήτας γὰρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωστικῶς πρὸς ἐκθασιν, σπευδῶν Ἐυθύμει, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπτοπλασίως καμίνον.

Συντονωτάτη χρώμενος, ἐγκρατεία Πηνόλβει, πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἐφθασας, δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τῆ ζωοποιῶ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελωδῶν ἀνευδότης· Δαός ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεταναστεύων ἐφθασας, τῆς Σιών τὴν ἀκρόπολιν· εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήνησας, καὶ κληρὸν οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων εὐρών, ταῖς Ἀγγελικαῖς, χοροστασίαις

(*) Εἶτε τριαύτη ἢ τε ἀνάκαθεν τοῦ Εἰρμού τούτου ἡ ἀρχή, εἶτε ὁ Ἰγνατίος ἐνήλλαξεν αὐτῇ ἐπίτηδες, ἀναγκαιῶς εἰς τὸν παρὸντα Κανόνα ὀφείλει ἀρχισθαι, Ἐὐαγεῖς Παῖδας, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν συνηθειαν, Παῖδας εὐαγεῖς· καθὼς τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος, ἥτις συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς Εἰρμούς, ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε, καὶ οὐχὶ Π.

συμφάλλεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολολαμπής ὡς ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τῆς σκοτεινομόρφης, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ σῦλος ἐλόφωτος, θρανομήκης γέγονας, θαυματοποιὸς, μαρμαρυγαῖς ἀπὸ στίλβων, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰερωτάταις πράξεισι, διὰ βίης κοσμημένος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατώρθωσας, δογματῶν ὀρθότητι, διαπρεπῆς γενόμενος, καὶ θεολογίας, ἀκριβοῦς ὑποφήτης. βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σέ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελωδούσαις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

- Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας.
- Ἀπροεστῶτες Νεανίαι, τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· εὐλογεῖτε,
- πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε,
- εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Μετὰ τόκον σε Ἄγνη, καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
- καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέλλουσα, ὡς θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

Ἰαμάτων σε πηγὴν, καὶ πρὸ θανάτου, καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς κηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Επιγεῖω Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρρώγων ἀπέργασαι, κατὰ Βαρβάρων, καὶ τῆ πείμνησθ, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν Πατέρα Ὅσιε. Ἐτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εγνώρισε Χριστὸς σοὶ τὴν πρὸς αὐτόν, πολυέραστον Πατέρα ἀνάλυσι, ὡσπερ Μωσαῖ, πάλαι τῷ θεόπτη· οὐ μμητῆς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλίτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπώσας (*).

(*) Κατόπιον τοῦ Τροπαρίου τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερον, ἀπὸ τοῦ Ε', ἀρχόμενον καὶ αὐτὸ, ἴσθον, Ἐρρῶ ἀ γη ἐν ἐρ ἡ μω β ε ω ρ· ἀλλὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἦν προσεθεμισθὲν ἐνταῦθα ὑπότινος ἐκ τῆς δ'. ὡδὴ τοῦ Ἁγίου Σαββα· καθότι οὐδὲ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ παρόντος Κανόνας ἐμπεριέχεται τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τὰ χειρογράφα ἔχουσιν ὡς ἐπὶ διὰ καὶ ὡς εἶναι ἀληθῆ ἐνταῦθεν.

Μετέστης ὡς Ἠλίας ὁ ζῆλωτής, ἀρετῶν ἐποχοούμενος ἄρματι, πρὸς οὐρανόν. Ἔπον τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότη παρῆσθη, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Οβίος σου Παμμακάρι Ἀγγελικὸς, ἡ ζωὴ δὲ θεόφρον ὑπερλαμπρος, ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοειδεστάτη θεοειδής, καὶ εὐσεβῆς ἡ πίστις σου· θεῖων γὰρ δογματῶν ὑψηλῆς, ἐγένου θεοφόρε, καὶ κήρυξ Ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ἰκέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευόμενον Πατέρα συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπᾶς αἰτούμενον, θεῖος μνησαίμενον οἰκτιρῆς, προβίλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς θεόφρον στηριζόμενος. Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦμα πύργος Ἄγνη, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόντῳ ἀπελαύνων, καὶ καθαρὰν, διδούς ἐλευθερίαν, καὶ θεῖων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος. Καταβασία.

- Ἐν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κα-
- τίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
- μήτραν διανοίγον, ἅγιον θεῶ· διὸ πρωτότο-
- κόν Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
- κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εκ μήτρας καθηγίασε, θεὸς σε Πατέρα Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ θεοφόρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργεῖ εὐθύμει, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνη· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ἐτερον, ἑμοιον.

Ως πάλαι τῷ βλασφητάντος, Προδρόμου θεῖος Ἀγγελος, ἐκ χειρὸς νεύου, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκμαγεῖον εὐθύμει, Βαπτιστῆς ὀρεσίτροφος, ἀκτῆμων ἄοικος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων. Θεοτοκίον, ἑμοιον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσει Πανάμωμε, μετὰ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίπτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τῷ τῆς θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε. εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶ Πατέρ Εὐθύμει, καταλιπὼν τὰ ἐν γῆ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἐνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὡς περ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων, φαλαγγας ὤλεσας. Ὡ τίς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν Ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον! Δίς.

Οσὶ Πατέρ Εὐθύμει, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, Μοναζόντων καὶ καύχημα, Ὁρθοδόξων ἡδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαιῷ οἰκῶν. Ὡ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι' οὐ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρυν.

Οσὶ Πατέρ Εὐθύμει, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεὸν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει Ἄγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβις, τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἠξίωσαι. Ὡ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν αἰοίδιμε, σὲ ὁ Χριστὸς, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αὐλοὺς μονάς. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Εὐθύμει· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Οἰσίων ἠμόσκηκε καὶ Δεκαίων· μεθ' ὧν πρόσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσπρινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'. κ' καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, Ζῆτει εἰς Ὀσίους.

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν,

Τὸν δι' οἴκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μαΐζιμε, ἀπαφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μοναδικητόν, μονενέργητον τρυτὸν δοξαζόντων, ἐπηρεῖα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογματίων σε, Πύρρον Πατέρ ἀπέπνιξας, ληρωδούντα Μαΐζιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλώτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἶρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Πατέρ γλωσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογματῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύω οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μὲν τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστέρα ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα· δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσαγγέλον· ὑφ' ἧς νεαίζων, ἀθλουργεῖ κράτιστα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκπέτραις ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὥφθη γέννημα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστῆ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθρούς ἐξίστησιν, ἐξαισιόις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμίζει, τούτῳ βαλλόμενος· ἀγρίους θῆρας πτήσοντας δείκνυσιν. Ὡ κράτος ἀμαχόν, ἐν ᾧ θαυμάσιωται, ὁ Ἀθλητῆς! ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶ Πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηραῖς ἀμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν Ἀχώρητον χαλεποῦ κλυδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαιος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου Ἄγνη· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν Ἀεμακάριστον.

Η΄ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἄγνη, καὶ Μήτηρ σε ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλαγχνὰ Σῶτερ διετέτρωτο,

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Μάξιμε· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκησε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διαλύσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Η δαίμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐδελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἱ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θείων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ Παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστῆρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδασκαίαις σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανῶν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὀσίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο λην μοι τὴν θεόπνευστον, ἐκ τῆς μελιφόρου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόστασον γλώττης, θείε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὠφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Α λόγον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται. Θεοτοκίον.

Ο λος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστροῦ σου θεοσύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ἐστὶ καὶ φῶς ἄδντον.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· ἡ ἄκροστιχίς· Χριστὸ φυτὸν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν, λειμῶν βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱεροῦς, καρποῦς εὐσεβείας ἐξανθήσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ρήματων τῶν θείων ἐκπληρωτῆς, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων θεόφρον τὸν γλυκασμὸν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθεῖσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας. Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωσας ὄλην, τὴν ἐσίαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένη θεόνυμφε.

Τοῦ Ὀσίου. Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγνὸν ἐνδαιτήμα.

Ε βλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμὸν Χριστῆ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Ἴνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ολον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράρατρωτον Ἐνδοξε.

Υμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερά φωνῆ ζωῆ σε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις, προσκαλεῖται Νεόφυτε. Θεοτοκίον.

Υμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν αἰεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σὲ κληρωσάμενον. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Δωγμούς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστews, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἴρεσιν· ἐκμηθεῖς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τῆ Παικτῆ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ελεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλῆς ὡς περ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστῆ Ἀθλοφόρων, καρπούς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷς περ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναίοφρον. Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς Δεῖαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερήραίν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἰκετηρίαν ποίησον σεμνῆ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶ μοι! ποθεινότητε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, αἷς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυρῆσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ δ΄. Εἰσακήκκα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ, ἀνεδείχθης Πάτερ, ὡς περ ἄσαρκος.

Ἰταμὸς μὲν ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος! ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται.

Συναθλῆσί σοι Μάξιμε, ἢ τῶν μαθητῶν δυαῖς ἢ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ροῇ σου τοῦ αἵματος, κατάρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, σοῦ τοῦ θείου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐψύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεοῦμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ βίου σε ἄμειπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ορος φθάσας κατώκησας, Δεῖψ ὀδηγούμενος μάκαρ Πνεύματι· ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὠφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους Θεοῦ δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους Ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς δισκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πένησιν, ὡς προστέταξαι, ἀντικτώμενος Μάκαρι, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Εκουσίως πτωχεύσαντα, πλεῖτω ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκύησας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτεῖραντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ ε΄. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γηίνων ἀθροίσας, καὶ ἑρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τῆ Χριστοῦ σου, μιμητῆς πανάριστος, ὠφθης αἰοῖδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τῆ Τυράννης· εὖρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σε Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάντα γενε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἐμπλεως γενόμενος, ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους,

τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικούς ἀγῶνας, μὴ καταπτῆξας τὰς βασαίνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Απόρρητῶ προνοία, τῆ τὰς σὰς εὐθύνοτος πορείας Ἐνδοξε, ἐπιστάντες θεῖοι, πρὸς τὸ σταδίου εἰλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὄρου ἄλλον, ὡς περ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι.

Ρῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέα γνώμη, τοῖς διώκταις ἐβόας· Αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, πάρειμι νῦν τῆ διαλέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν. Θεοτοκίον.

Τὸ πρό πάντων αἰώνων, Κόρη παναμώμητε θεῖον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σὴ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένε τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Χειτῶνά μοι παράσχου. Ἄνεδοτον προσφέρεις τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Επιραινεται αἰρέσεων πηγὴ, βορβορώδης ἅπασα, αἰοίδιμε Μαξίμε, φραττομένη τῇ ἰσχυῖ τῆς γλώττης σου.

Γλάσθητί μοι μόνη Ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τῆ σὴ Ὁσίῃ ἀνάβλυσον. Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῖσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ. Ὑψόμενος, ἐπὶ ξύλου Παμμακάρι, τῷ σιδήρῳ ταῖς πλευραῖς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχοις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προστάσσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλόμενος, καὶ πεδόμενος Μάρτυς, συνεπόδισας εἰς τέλος τὴν πλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἐδειξας σθένει τῆ Πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανόν, καὶ Χριστῷ στεφηφόρος παρίστασαι.

Εθέληθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότη, καὶ αὐτῷ προσεκολληθῆς κραυγάζων· Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιαζομαι, μιμήμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα. Θεοτοκίον.

Υπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως οὐρανόθεν Παρθένε· ἐν ἡ σαρκί, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον

ἀφείλετο, καὶ ἴδρυσε τῷ Πατρικῷ, ὡς ἠυδόκησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μὲ ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μὲ τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δεόμεναι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.
Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ μέγαν Μαξίμον, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν, φύσει ἐν δύο, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὡς καὶ θελήτησιν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.
Ανοικτόν μου τὰ χεῖλη, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ δός μοι θείαν χάριν ἐλκίσαι, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι Χριστὲ, τὸν κηρύξαντά σε ἐν δυοὶ φύσει, ἐξόχως ὑπὲρ ἅπαντας· πρὸς ὃν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα.

Χαῖρε φωστὴρ καταυγαζῶν κόσμον· χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλη βίου.

Χαῖρε Μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος· χαῖρε τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα. Χαῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή· χαῖρε ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἰρέσεων θράσος· χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνη.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.

Χαῖρε, πολλοὺς τοῦ Βελιάρ λυτρώσας· χαῖρε, πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.

Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως (*).

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄ χειρ, ἀγλωττός, χεῖρα καὶ γλώτταν φύεις, Κεῖρα χερσὶ Θεοῦ, Μαξίμε, ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμῃ ὅσσ' ἐκάλυψεν. Ὁ ὅτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κωνσταντίνου, ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρῶτων Βασιλέων δεξιωθείς, καὶ ἰκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι τὰ πρακτικὰ ὑψηλῆσαι, διὰ λόγων καὶ τρόπων καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ Πρωτοασκηρῆτου προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

(*) Τὸ ἀνωτέρω Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος αὐτοῦ, παραχόρδα ὄντα πρότερον καὶ ἐλλιπῆ, ἐπιδιωρθώθησαν ὀλίγον.

Ἐπί δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ ἀκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματα τινα, τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορᾶν ἐπόμπου, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλῃς προῦκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφίει τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἴλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσουπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὐ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα δεῖψ ζήλω ὡς περ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθείς, τὴν πρεσβυτέραν Ρώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτίνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγούς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων, παρῆρσειεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράφας, καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀπεδείξει καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίθειαν βεβαιούσας, συνθεῖς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπειμφεν.

Ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ρώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἰρέσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτὸς τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπαίθων αὐτοῦ. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θράκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθόδοξῳ πίστι, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριαζέται. Κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικήν πέμπεται. Ἐνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρεῖαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὡν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετίθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυματῶν ἐνεργείας καθ' ἰκάστην ποιῶν.

Λέγεται δὲ, μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὐθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστήναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανωῶς φθίγγεσθαι, μίχρως ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν χεῖρα τμηθεὶς, μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἐν τινι τῶν κατὰ Θράκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τὸν Νεόφυτον ἐκρίζοι γῆθεν ὄρου, Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἶα περ θαλός.

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γυναικῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἐννατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων, οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσήχητο, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε. Καὶ καταπτάσα περιστέρα, τὴν κλίνην αὐτοῦ περιίπτατο· ἀνθρωπίνως δὲ φθιγγεαμένης αὐτῆς, ἐπαί ἡ τοῦ Ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἐν τῶν σπηλαίων εἰσεῖδη, ἔνθα ἡ ὀδηγοῦσα αὐτὸν περιστέρα ἰδοίξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίῳ ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκείσε τὴν οἰκίαν, ὑπὸ Ἀγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ ἐνδικαίου ἔτους ἐπιβὰς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τοῦ ὄρους κατέβη, καὶ τοὺς γυνήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδείσι, πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντικαδικάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρῆρσι τῷ ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας

Ἀγγέλων τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὄθεν, διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παρρησίαν, πρῶτον μαστίζεται, εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβαλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀσλαβῆς διεμενε λυμῆς, ἐπιπεσόντος βαρβάρου κινός, ἀναιρεῖται ξίφι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν ἡσίου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὖρεν ἐκ βίου,

ᾧ καὶ πρό ταύτης πᾶς μεταστάσις βίος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, οἱ τινες εἶχον κτῆμα πλησίον Λουκίας τῆς Παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λουκίᾳ, καὶ οὗτος καὶ τὸ κτῆμα. Ἐν τῇ Μονῇ οὖν ἀνατραφεὶς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθέως ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας, ἐπόντων αὐτῷ τῶν γονέων· Ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερῶθης. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ρώμης. Καὶ καλῶς ποιμένας τὸ ἐμπιστευθεὶς αὐτῷ λογικὸν ποιμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλλεριανῆ, Κανδίδου, καὶ Ἀκυλα.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἄμα,

Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Λυσίου Δουκός. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρουπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐξορίζονται ἐν στενοχωρῳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοῦς καλουμένῳ· ἐκεῖθεν τε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκί παραστάτες, βουνεύροις καταξαινονται τὰς σάρκας. Εἶτα, ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνουξιν σπαράσσονται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταπλέγονται. Ὡς δὲ πρηγεῖς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δῆμοι, ταραχθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας, κρατηθεὶς καὶ ὁ Ἁγιὸς Εὐγένιος (ἀνευρετὸς γὰρ ἦν ἔτι), καὶ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ Ἀρχόντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἰδῶλα, καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κοριοτόν. Διὸ καὶ σχοινίους διαταθείς, ῥοπαλοῖς ἀδροῖς τύπτεται. Εἶτα ἀναρτάται, καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνουξιν εὐτόνως ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἄλμη σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος. Εἶτα καμίνῳ κεκαυμένη ὀμοῦ πάντας τοὺς Ἁγίους ἐμβαλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφι τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Συναξίς τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θαλάσσαν καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνή.

Στίχ. Ὑπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει,

ἤρεσκεν Ἀγνή πυρπολούμενη, Λόγε.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγνή ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ρώμης, γένους λαμπροῦ. Αὐτῇ, πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπειούσας, ἐδ-

δασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Τούτων εἰς ἀκοῆς ἐλθόντων τοῦ ἄρχοντος, ἀρπάζεται εὐθὺς· καὶ παρασταθεῖσα, προετρέπετο θύειν, ἢ, εἰμὴ θύση, εἰς πορνεῖον ἀπάγεισθαι. Ἡ δὲ, Οὐτε τοῖς Θεοῖς σου θύσω, οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλει μοι, ἔλεγε· Σαρρῶ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτῶν, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνεοσκοπὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φερόνυμον Ἀγνὴν, πομπεύειν μετὰ ἐνδύματος ἰνός, εἰς ἐνδιεξίν, προστάξας. Ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ Σαταναῖ ἐργαστήριον, καὶ προσήει ἕκαστος ἐξυθρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτροπομένων πάντων ἀδεῶς καὶ ἀπεριοκίπτως ταύτη προσέρχεται, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλύοντο, καὶ ὡς νεκροὶ δέκνουντο. Τότε τις, ὅσα φρονῶν μέγα, ἀλαζῶν, καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων, ὡς τις θηλυμανῆς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους προσήγγισε τῇ Ἀγίᾳ Παρθένῳ· καὶ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνους, καὶ εἰς τὴν κατέπεσε. Πλείστως δὲ ὥρας διελθούσης, εἰς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε, λέγων· Μεγάλη ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, Μεγάλη ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις, μιᾶ φωνῇ πάντες ἐβόησαν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστη τὴν Ἀγίαν· ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ φησὶ· Λέγε, πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἀγία, Ὅτε ἐκέλευσας ἐνυθρίσθηναι με, ἔφη, ἀπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τις νεανίας λευγεμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἴστατο παρ' ἐμοί· ὅς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλύνων διετέλει, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν νεκρὸν ὄρας, ὑστερον προσελθόντα μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν ἄφασθαι μου, πρὶν ρίψαι φωνὴν, τοιοῦτον εἰργάσατο, οἷον βλέπεις ἄρτι. Ὁ Ἄρχων φησὶ· Καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἀγία εἶπεν· Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πείσαι, ὅτι ἀληθεῖαν λέγεις, παρακαλεσον τὸν Θεὸν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἤρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνέστησε παραντίκα τὸν νεκρὸν. Καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρχων, καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· Μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς εὐγενεστάτης γυναικός.

Τινὲς δὲ τῶν δυσσεδῶν καὶ ἀκαθάρτων ἐβόησαν πρὸς τὸν Ἄρχοντα· Ἄρον αὐτὴν ἐκ μέσου, ὅτι διὰ μαγικῆς ποιεῖ, ἢ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαιρέτα. Τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν Ἀγίαν προσέταξεν. Ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογός, ἡ Ἀγία, κατασφραγισαμένη ἑαυτήν, εἰσῆλθε Σαρκαλέως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα καταλιποῦσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρᾶν, φιλόχριστοὶ τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκῆδυσαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σαρρῶν Ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·

Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θελήσιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος,

δύω φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας ἐκῆρυξας, Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βῶν εὐλογητός εἶ.

Ὁ ὕψιμα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκῆρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βῶν εὐλογητός εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σε λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβωμεν, εὐλογητός εἶ Χριστέ, αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύω Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω, σεσαρκωμένη Θεοῦ, διτταῖς αὐτεξουσίου, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμείλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σε τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαίζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος. Παῖδες Ἑβραίων.

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέχθη δὲ οὐδόλως, ἀναβοῶν Νεόφυτε· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἡ ᾠδὴ ὕμνος παραδόξως, ἵσταμένου σου φλογός ἐν μέσῳ Μαίκαρ· ἢ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέ σε Μάρτυς, ἀναβοῶντα· Κύριε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλήττον, πᾶσαν ἐννοίαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε Θεόφρον, διεκχυθέν κατέκαυσε, τοῦ πυρός τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, βουλῆς Ἀγγέλων ὀμεγαλῆς τετοκυῖα, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Ὀλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρὸν σου ἤρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἀπάσης, ἠδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἐσοπτρον θεῖον, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπηνούς τυράννου, δυσσεβῆ ὠμότητα οὐκατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλικῆς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας, εὐλογεῖτε κρή-

ζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἶγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὠφθης, τοῖς ἐν σκότει ἡλιος πεπλανημένοις, Εὐλογεῖτε μελῶν, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Νῆψ Παμμακάαρ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, πονηρίαν ὠλεσας, φυτὸν ὠραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαί, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ σταδίῳ θῆρες σε, Ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν, ὡσπερ Δανιήλ, τὸν ἱερόν τὸ πρότερον· Χριστοῦ γὰρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἔγνωκός σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντι σοι, ἀχθεῖς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὴν Ἀθλητᾶ· καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδοῖ συγκεκραμένος, καὶ πηγὰς καταλύξει, δακρύων εὐαίσθητός, προχέων Θεομάκαρ.

Θεοτοκίον.

Νέον Παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, παλαιωθέντα πταίσμασι, νῦν ἀνακαινίσει, καὶ βοῶντά με σῶσαι· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἔμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δύναμι δὲ κρείττονι, περισωθέντας τῆ
» τῆς ἰδῶν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνε-
» βόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ Δ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ετι σε ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κηρύττει, Μαξιμίε παμμακάαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέμνηται ἡ χεὶρ μὲν, γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλὰ μῶ καὶ μέλανι, τῇ τετμημένῃ γλώττῃ, καὶ τῷ σφῷ αἵματι τῷ τιμίῳ, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν Ὀρθόδοξον.

Αῖεται ἐν Κόσμῳ, ἡ ἐνθεὸς παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθεοῦ ἀγάπης, δι' ἣν Ὁσίοι τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μαξιμίε ὑπέστῃς προθυμότερα.

Ιστασαι πρὸ θείου, βήματος μετὰ Μαρτύρων, τοῖς τῆ ζήλῃ τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σου μιμηταῖς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασο οἷά περ ἀμνός, πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιως προκείμενος, τοῖς ἀναιρεῖσί σε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε· καὶ κεντηθεῖς σου τὴν πλευράν, λόγῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειψας, Ἀθλοφόρε τῆ Χριστῆ γενναιότητα.

Ως θῦμα ὡς περικαλλές, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν ὡς καθαρὰ προσφορά, ὡσπερ στρουθίον ἐκλεκτόν, ὡς μόσχος πολῦτιμος, ὡς νέον Μαίκαρ φυτὸν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσεπήνεξαι.

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ ἰσότητι, τῆς λόγῃς Μάρτυς ὄντως δεδοξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, νίκης διαδήματι, καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Η μνήμη ἡ πλησιφανής, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιαιυγάζεσσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ἣ δυσωποῦμέν σε, σκότους παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἷά περ λαβίς, τὸν οὐράνιον Θεόφυμφε ἄνθρακα, τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη καὶ νῦν κατάφλεξον· καὶ τῆς γεννῆς τοῦ πυρός, λύτρωσαί με δέομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλῶνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, τῆ Ὁσίῃ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ Δεήσιν, καὶ ἐνεργεῖαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο φύσεις Δεήσεις, καὶ ἐνεργείας Μαξίμε, πᾶνσοφε Διοφάντορ, ὁμολογῶν, Διομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Ε'πιφανεῖς Νεόφυτε, ἠγειρας παραδόξως, νεκρὰν τὴν σὲ κηύσασαν, Δαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ Δεράπων ὡς μέγας· ὧ καὶ νῦν στεφηφόρος, Θεόφρον παριστᾶμενος, μὲ ἐλλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σέ, ἀνυμνοῦντων Ἁγίε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σὺ τόκου, Διοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν ταῖς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς ἀσυγγύτως, ἄνευ σποράς, ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἐνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, Διοσοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφοτέρα, τρισόλβιε Μαξίμε. Παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτεκῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σέ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυρῶθεοτοκίον. Ἐπιήμερος ἀνέστης.

Η' Πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, Σρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπαινεῖστος;

Η' λαϊκὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῆ Ἁγίῃ Ἀποστόλῃ Τιμοθέῃ· καὶ τῆ Ἀγίῃ Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίῃ τῆ Πέρσῃ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσταῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημι Μάρτυρες.

Ακτίσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριθιλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διατρέχων ἀπασαν, τὴν γῆν καὶ καταυγάζων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες, καὶ Διοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς Δερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ὧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν Δεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀρρώστιας σώματος, καὶ ἀσθενείας ῥωννύμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος, καὶ διεκήρυξας, ὑψηλῶς τὸ Δειότατον, τῆς εἰρήνης, ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά, νῦν ἐξάδει Δαύματα, Δαυματηγῆ Ἀναστάσι· Δαυμάτουργιαι γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμῶνυμόν, παμμάκαρ εὐκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στερρόδ' ὡς νικητῆς Ἀναστάσι· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε, στερρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπειλήσας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν Δαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνεργεῖαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμνήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρι αἵματος, ἀνευδραίατως σαφῶς ἐνστερνισάμενος, πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπαλίας καὶ λίθοις κατακίζόμενος, ἔτυχες τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνων. Διὸ Παμμάρκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίσει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένη Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε καταλυσίς· ὁ ζωφόρος χαῖρε Παραδείσος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐγκαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεπεν, ἐν μέσῳ δύω, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κρᾶζουσα· Οἱ μοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχαριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν Στιχηρὸν. Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ. **Τ**ὸν ἐν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ Θεοῦ Παύλου υἰοποιίας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτὴν· καὶ γέγονεν ἐν αὐταῖς ὁ αἰχμαλωτός, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας· καὶ Μάρτυς ἀπαραγράφος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος ἀθλητῆς, Ἀναστάσιος ὁ ἐνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἀνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, κακῶν ἀπαλλάξον· ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεί μακαριότητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπαμείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυρῷ ὑψωθέντα, τὸν τῆ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Ὑἱὲ καὶ Θεέ μου, πᾶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνειδήσιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τῆ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ σπύργητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς ἡ. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχὴς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ἄσμασι τοῖς δε γεραίρω (*). Θεοφάνους.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, Μάρκαρ διασκεδάσον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως Θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

(*) Ἡ ἀκροστιχὴς αὕτη, συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸν τοῦ Μάρτυρος Ἀναστασίου Κανόνα, οὐδὲν λέγει περὶ αὐτοῦ. Τοιαύτη ἐστὶ καὶ ἡ ἀκροστιχὴς τοῦ προεορτίου Κανόνος εἰς τὴν Σύλληψιν τῆς Ἁγίας Ἄννης (Δεκεμβρίου ἡ.), ἧτις οὐκ ἀναφέρει τὸ τῆ Ἁγίας Παταπίου ὄνομα, καὶ τοὶ ἐμπεριέχουσα ἐν αὐτῇ καὶ τὸν τούτου Κανόνα.

Ιδὼν ὁ προγνώστης καὶ Θεὸς, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείαις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφῆ προνοία, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν, προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκωμεν· Ἕλληνα γὰρ Ἀπόστολος, τῆ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ορθρῶ λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπάνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιαιυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς ταῖς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστάσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θυμα πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομήτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εχύθη παμμακάρα δαψιλῶς, ἡ χάρις σου τοῖς χεῖλεσι, καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστῆ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκῆρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Οὶ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμακάρα ὠραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσας, εὐηγγελίσω εἰρήνην Πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκὸς, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονεῖαν διδοὺς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαιδρυνας, ρυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Τὴν τρίβον ὀδεύσας τὴν στενὴν, ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων τρυφὴν εὐράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Οτόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξεληλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἀμαρτίαν γὰρ μέχρι αἵματος, ἀντικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Gennaro.

22

Θεοτοκίον.

Εκ σου ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρί συνάναρχος, καὶ ἐκ σου γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναιμι, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Τοῖς θείοις χάρισμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπράν, μητρόπολιν Ἀπόστολε· κῆρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Εν δόξῃ τελειότητος, ὠφθης ὑπέρτιμος, ὡς θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν· καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχὺν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρτυς, διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρέμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησαι πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Ὁμοῖοι σε τῇ χάριτι.

Νομίμως παμμακάρα ἐναθλήσαι ἐλόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, ταῖς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκῆρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὡς περ ἀκτῖνα φαεινὴν, τὴν οἰκουμένην δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν, πυρσοφανῶς

σε θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὄδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, πόθῳ καταλλήλον ζωὴν, μετήλθες θεόληπτε, διὰ παντὸς σοῦ κατοπτεῦων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Οὐδὲν σε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐ τῶν μελῶν ἢ ἐκκοπή, οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμὸς Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανόθεν χορείας ὁμόσκησε.

Συντόμως ἐπ' ὧμων τὸν σταυρὸν σου ἀράμενος, κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτηρίαις ἐντολαῖς καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητὴς μέχρι θανάτου Πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἄγνη, εὐηγγελίστατο εἰπὼν Ἐὐδοῦς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνοῦντων σε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ εἰ. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τοῦ πρώτου καὶ πάντων, αἰτίου φωτός, ταῖς αὐλοῖς λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν κόσμον κατεφαῖδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ, φωστήρ τῆς εὐσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δεδειγμένος, Ἱερομύστα παμμακάριστε.

Ο Παῦλε τῆ θείᾳ, στερόν μαθητῆς, διδασκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἔπεται, τὰ τούτου σπεύρων ἅπασιν, διδάγματα πιστοῖς· δι' ὧν τῆς εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος, δευτέρα φανείς, λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς· τούτου συστρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τῇ αὐτῇ παντευχία, νικητικῶς περιφραζόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Ο μέγα καυχώμενος ἄμετρα πρὶν, καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην φρουαττόμενος, τὴν θάλασσαν σοφῆ, εἰσάπαν ἐξαλείφειν, ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, θανάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσους γὰρ θεραπεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Θεοτοκίον.

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων μητρός, τῷ σῶ τὸν Παρθένε κατήργησας, τῷ κόσμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν· διό σε γεγηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ εἰ. Σπλάγγων Ἰωανν.

Αρμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βασιάζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐνώπιον, τῶν ἀθῶν τυράννων θεόληπτε, μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα· σὺ γὰρ τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσσο.

Στέφος εὐπρεπῆς, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλβιε θεόφρον Ἀπόστολε, καὶ διάδημα, Βασιλείας ἀξίως περίκεισαι, καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σου, Παύλῳ συναγαλλιώμενος, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις μακάριε.

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι' ἡμᾶς τῆ κενωθέντος Χριστοῦ, ὄσφραϊνόμενος, εὐδοκίας τῆς τῆς μετέληψας, καὶ μετέδωκας τοῖς πιστεῖ σοι προστρέχουσι, μύστα τῶν ἀρρήτων Ἁγίε, τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος ὁ αὐτός.

Αἴγλη τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας· καὶ νενίκηκας, συμπλακείς τῷ τυράννῳ Πανένδοξε· καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια σοφῆ, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, συγχορευῶν Μαρτύρων στρατεύμασιν. Θεοτοκίον.

Απας ὁ χορὸς, θεόθεν μυέμενος, ὁ τῶν Προφητῶν σὲ προηγόρευσε, τὸ μυσῆριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σὲ τῆ Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε· σὺ γὰρ τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βεβλήν ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» Σπλάγγων Ἰωανν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
» ναλίος θῆρ οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη βεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
» ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοῖ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πᾶθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος. Ὁ Οἶκος.

Ο ἅλιε ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἤπλωσε δίκτυα Παῦλος ὁ μέγας Ἀπό

στολος, καὶ τὸν Ξηγόρον, ὡς περ Σήραμα β-
γιον, εἴλκυσε πρὶν Τιμόθεον· καὶ σὺν τούτῳ
τὰ πέρατα περισχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγο
εἴλκυσε τοῦ διαβόλου τοὺς δεξαμένους τῇ
Πίστει τὸν λόγον, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος
Ἀναστάσιος· πιστεύσας γὰρ, τῶν Περσῶν τὴν
πλάνην κατέλιπε πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ
ὄνομα ἐπ' ὧμων ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι Δεῖα
ἀπελαύνει τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους
τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀ-
ποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἐρωτι Δείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεὶς βάλκλοις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Εἰκάδι δευτερὴν πνεῦμ' ἦρθη Τιμοθέοιο.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Αὔστρας, πατὴρ Ἕλληνας, μη-
τρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευ-
θεὶς δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ Δείου
Εὐαγγελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννη τῷ διαφερόν-
τως ἡγαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ
Ἀποστόλου Παύλου Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. Με-
τὰ γὰρ τὸ ἐκβρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς Σαλασσης,
(ὡς τὰ τε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούων Ἐπισκόπου
συγγεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει·) καὶ τῇ Ἐφέ-
σῳ ἀποδοθῆναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως,
τρόπῳ ὑπερορίας, τῇ Πάτμῳ νήσῳ ἀπενεχθῆναι, οὗτος ὁ
μακάριος Τιμόθεος τῆς Ἐφείων ἀντεποιεῖτο.

Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν, κατὰ τινα πάτριον ἑορτὴν, Κα-
ταγώγιον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πόλει Ἐφείων,
εἰδῶλα διὰ χειρὸς ἐχόντων, καὶ τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς
προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ
γυναιξὶ ληστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς
ἐργαζομένων, ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον
τούτων ὄραν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγ-
χων, καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχυρῶν πράξεων παραινῶν,
ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπαλοῖς ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ἔσε-
ρον δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κων-
σταντινουπόλει, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναφῷ τῶν Ἁγίων Ἀ-
ποστόλων, ἐνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὀσιομάρ-
τυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὄρμον ὠρκίζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτερὴν Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ὁ περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος ἦν ἐκ Περσίδος,
βασιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων
δὲ Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζήχ, χώρας Νουνῆ. Ἦν
δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα Μαγουνδάτ, υἱὸς Μάγου τινός,
καλουμένου Βαβ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη, ἄρτι
τῇ στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμόντων
δὲ τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἁγίας Πόλεως τόπους, καὶ

πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη καὶ ἐφ' ἑαυτὸν
ξύλον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ
κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τε-
λούμενα θαύματα, ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς
ἦκεν ἐνθάδε.

Ὁ δὲ Μαγουνδάτ, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ κινούμενος χάρι-
τος, θερμότερον ἐζητεῖ μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν
καὶ παρὰ πιστοῦ τινος τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰ-
κονομίαν μαθῶν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τῆ
Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυ-
δόμενος τὴν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, κη-
ρεγένητο εἰς Ἰεράπολιν. Ἐνθα, ἐντυχῶν ἀργυροκόπῳ τινί,
μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ.

Ἐκείθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐν τῇ ἁγίᾳ
Πόλει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζε-
ται. Καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸ
ἱερὸν τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἐνθα πᾶσαν ὁδὸν
διελθὼν, εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερά γραμίματα
μαθῶν, καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα
τὸν πρὸς Θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ
αἵματος ἐπὶ νύχτο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὅρων γὰρ
ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφάς, καὶ ἀκούων ἐν
ταῖς συγγραφαῖς, οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς
Ἁγίους Μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίτο
μίμησιν. Ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν, πλήρες
οἴνου, λαβὼν ἐκπιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου
ἐπιθυμίας τοῦ διὰ Χριστόν μαρτυρίου, τῶν Δείων Μυση-
ρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς.

Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν
Μάγους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας,
καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐ-
τῶν, καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, ἄρχοντα αὐτῶν, ἐφ'
οὗ προσετάχθη λίθους κομίζειν. Ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ
τοῦ γένους προσερχόμενοι, οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο παροινίας,
ἐναλλόμενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνά τιλλοντες· ὕ-
βριν γὰρ τοῦ γένους ἠγρῶντο τὴν εἰς Χριστόν πίστιν.
Εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν
Βασιλέα Περσῶν, καὶ τὸν Χριστόν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς
τὴν τῶν Περσῶν Ὀρσοκείαν αὐθις ὑπαχθῆναι μὴ κατα-
δεξάμενος, τύπτεται ῥάβδοις ἀφαιδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀναρ-
τάται χειρὸς, κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρητημένου. Εἶτα
βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν,
καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνεύων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλὴν. Τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρ-
τυρίῳ, τῷ ὄντι ἕνδον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλήμονος ἐν
τῷ Στρατηγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Μανουὴλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίη,
Γαβριὴλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παρόδου, καὶ τῶν
λοιπῶν τριακοσίων ἐβδόμηκοντα ἑπτὰ.

Στίχ. Ξίφος Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δύω,
Τιμῶντ' ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δύω.

Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότου κοινοῦ χάριν.

Ἀρρήκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτοῦ τῷ ξίφει τὴν γαστέρα.

Δεῖος, ξίφος ταθέντος ἐγγὺς ἀχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.

ὄντως στρατηγοί, μὴ προούμενοι ζίφος, Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γενναῖοι.

Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων, Ὁ δὸν παρῆλθεν ἠδέως τὴν τοῦ βίου.

Τρεῖς πενταρίθμους εἰκόσδας κτεῖναν ζίφος, Συνηψεν αὐτὰς ἑνδεκαπλῆ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ ἄγιοι, ἐκ διαφορῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατώκουν. Βούλγαροι δέ, οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἤκου Ῥωμαίους καταστρεφόμενοι. Θράκας δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανούπολει παρεγένοντο, καὶ αὐτὴν, τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἶλον. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ κατάρχοντος ἔθνους. Ἐπεὶ δὲ Κρούμος ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλεν ἔξω πάντας, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκβαλὼν, κατὰ τοῦ αὐχένος, ἐπὶ γῆν ριφέντα, πεπάτηκε.

Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀπορρήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Διτζίγγος Ἄρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὠμὸς καὶ ἀπανθρώπος. Ὅς τὸν μέγαν Ἀρχιερέα Μανουὴλ μέσον διχάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὠμοῖς ἀποτεμῶν, βόραν τοῖς κυσὶ παρεθετο· καὶ ἀορασίᾳ πληγεῖς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρεῖται.

Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς Χριστιανούς, τοὺς μὴ πειθομένους τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐξ ἀνθρώπων ποιῶ· καὶ οὐς μὲν δεσμοῖς καὶ σρεβλώσειν ὑποβαλὼν, οὐς δὲ ἀπανθρώποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπερρίψατο. Τὸν δὲ ἐν Ἁγίοις Ἀρχιερέα Δεβέλτου Γεώργιον, καὶ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ράβδοις ἀπανθρώπως κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος, τριακοσίους ἐβδομήκοντα ἑπτὰ, τῆ τοῦ ζίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον Λέοντα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν Στρατηγούς. Λέοντος δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῆ Δέσει φαινομένου εὐνούχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γαβριὴλ καὶ Σιώνιον μαχαίρα ἀπέτεμε. Πάροδον δὲ, τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκησε, καὶ ἑτέρους πολλοὺς διαφοροῖς αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἰθανάτωσεν. Οὐ μόνον δὲ ἔτος ὁ δυσσεβῆς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἄρχοντες πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν διὰ ποικίλων καλῶσεων τῷ θανάτῳ παρέτεμψαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῷ Ἀποστόλῳ. Ὡδὴ ζ: Σὲ νοπην, Θεοτόκε.

Συγχορευτῆς, οὐρανοῦ τάξεως, σὺ ἐπαξίως γεγονώς, συνευφραίνη χαρμονικῶς, αἴγλης φωτοδότιδος, μάκαρ ἐμφορούμενος, ἱερομύστα Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἰερουργῶν, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν περιωπῆς, θεογράφου ἐπιστολάς, Παῦλος ὁ θεϊότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς Μαθητῆ σοι Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενές, τῆς σαρκὸς ἐρρώννυεν, ἢ εὐτονια τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῆ, σὺ πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, τὴν κεφαλὴν συντριβόμενος, Ἰερουργέ, Μυστηρίων Θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ο ἄθλητῆς, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται, σαφές ὑπόδειγμα δεικνύς, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἐκέσιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσοσθενῆς, ἢ Τριάς πιστεύεται, τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς· οἱ γενναῖοι γὰρ ἄθληται, ταύτης ὑπερήθησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνῆ, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον· ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσαίμενος ἀληθῶς, ὃ ὑπερυψούμενος, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ Ἀποστόλῳ. Ὡδὴ η̄. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στάσεως Ἀγγελικῆς ἠξιωμένος, ἀνεδειχθῆς Τιμόθεε μάκαρ· οὐρανοῦ τὰ Τάγματα, μνηθεὶς γὰρ ὑπερφουῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν τούτων ἐμιμήσω σοφέ· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψύτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος ἕρανόθεν, ὡς Ἀπόστολος ὦφθης θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενότροπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτόπταις ὦ Τιμόθεε· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εστῆς τῆς ἐφέσεως σαφῶς παμμάκαρ, τὸ ἀκρότατον οἰάπερ φθάσας, τῶν καλῶν Τιμόθεε, θεοκήρυξ διὰ παντός, ἐλλαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς Τριάδος τρανώς· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος· ὁ αὐτός.

Ἦθεν σὺ πρὸς οὐρανοὺς στεφανηφόρος, Ἀναστασίε Μάρτυς ἀνέπτῆς, τὴν ἀπάτην ἀπάσαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγῶν, καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα· διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε"βαφας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὴν χλαῖναν πανόλβιε Μάρτυς· τὸ Σταυροῦ δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσις· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραϊνόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ο'ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνῆντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξείκονισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένη ἦν ὑπέδῳ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἀποστόλῳ. Ὁδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρ'ῆσις τοῦ Δαυῖδ πεπλήρωται· ὡς ἀσραπὴ τῇ οἰκουμένῃ γὰρ ἔφανα, τῷ κηρύγματι, περιαιυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε μάκαρ Τιμόθεε· διὸ σε Θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἴγλης ἀρχιφῶτε Πάνσοφε, Θεαρχικῆς καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως, ἐμπιπλῶμενος, καὶ καθαρῶς, ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Γσὸν σε Πατρί καὶ Πνεύματι, Μονογενές ὀρδα φρονοῦντες δοξαζόμεν, τοῖς διδάγμασι, τῶν Ἀποστόλων σε Δέσποτα, στηριζόμενοι Παύλου τοῦ κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ Τιμοθέου τοῦ Δεσφρονος.

Τῷ Μάρτυρος· ὁ αὐτός

Ρεῖθροῖς σῶν αἱμάτων Ἐνδοξε, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· τὸ δὲ πλήρωμα, τῆς Ἐκκλησίας ἐφαιδρυνας· ὑπὲρ ἧς ἐκετεύων πανάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ωτῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρήτη θείας ὄντως ἐλλάμψεως! ἧς μετέστηκας, ὡς νικητῆς Ἀναστάσις, τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνοῦντων σε. Θεοτοκίον.

Ωτοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένη Θεοτόκε μυθήριον, τὸ πρό γενεῶν,

καὶ πρὸ αἰῶνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκούσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανερώσας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σε, πυρπολημένη βιάτος ἐδείξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτῆμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυαῖς φωτειδέξατος, σήμερον ἀπασράπτῃσα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει· Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν Ἀποστόλων σύνθηρον, καὶ Θεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μοναζῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σε, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρίναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάσῃ. Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στίχ. τῆς Ὀκτωήχῃ.

Εἶτα λέγομεν, Ἦχος α'.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ στερρός τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις, ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, μιμησάμενος ἔργῳ τὸν Παῦλον. Χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχειμαστος λιμῆν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσὶε Πάτερ, νικητῆς Μηδῶν καὶ Χαλδαίων γέγονας τῶν νοσητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελὼν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβεῖοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσε· καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἐκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περιστέρα ἐκλεκτῇ, κεχρυσωμένῃ παρθενίας ταῖς πτέρυξι· τρυγῶν τε ὠραιστάτη, καὶ χελιδῶν ἐκλεκτῇ, καὶ στρουθίον ὄλον καθαρῶτατον· ἀμναῖς ἡ κυήσασα, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δάμαλις θείας, τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα, τοῦ βασταίζοντος, τὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα· ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βλα-

σταίνουσα βότρυας, τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον, τῆ Μαρτυρίᾳ ἐκβλύζοντας. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἰκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὀραῖν, ἐπὶ ξύλου, ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἄμμιπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἶρηκεν, ὁ Συμεὼν, ὡς ῥομφαία, ψυχὴν ἐμὴν διελεύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέμου, ἐξανίστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκίρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κ ὑριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῆ Ἀγ. Κλήμεντος, Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὠφθῆς μυστικῆ γεωργία, περισκαπτόμενον· πόνοις γὰρ ἀσκήσεως Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον κατανώξεως, ἡμῖν ἐκέρασας· οὐ νῦν ἐμφορῆμενοι πάντες, πίστει τὴν πανίερον μνήμην, τὴν σὴν ἐρτάζομεν Μακάριε.

Οτε, ἱερούργεις τὴν φρικτὴν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱερούργουμένος· τὸ σὸν αἷμα δὲ Πάνσοφς, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότη σου· ὃ σὺ ῥηντιζόμενος μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος Θεσπέσιε.

Θύων τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηφόρε θανάτου· νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Ἀξιωμακάριστε τετύχηκας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγ. Ἀγαθαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αγαθαῖς Ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ συναθλον, Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διήνυσας, τῆς θείας, σρεβλούμενος, καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθαγγελε, ἕως τέλειος, γεγονὼς σεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέθηκας Ἀγγέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαίνόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραββάτι ἀπλήμενος, σοφὲ Ἀγαθαγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρὸς, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτῶμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ, ἰκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ραβδισμοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων σου, σοφὲ Ἀγαθαγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ταῖς ῥαίνισι τοῦ αἵματος, ὅλην ἤρδευσας, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, ταῖς λαμπραῖς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολυάθλε.

Ἄξια, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, Θεόληπτε ἑπταπλασίασας, τυπτόμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μαστίγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχὺν, Ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμῆντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθῆῖς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὑπνῷ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐργήγορσιν, παράσχη· ἡ Παρθένος, ἔλσγε θρηνηδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἄξια, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὸν θαυμαστόν ἐν Ἱερουσὶ, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἢ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμῆ τῶν

αίκισμῶν, τῆς εἰς αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἠξίωσε τρυφῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα, ὁ πολ-
λοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑ-
ποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρω
φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοή-
σωμεν· Μεγαλομάρτυς αἰοῖδιμε, ταῖς πρὸς Χρι-
στὸν πρεσβείαις σου, ταῖς χρονίους ἐνστάσεις,
λύσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ῥύσαι τῶν δεινῶν
ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν ἑραίνων ταγματῶν.

Ράβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκῆτορ Ἀ-
γνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς
μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν
με ἰθύουσα, καὶ τῇ ἀγία με ποιῆμη τῶν ἐκλε-
κτῶν, σοῦ πραβάτων συναριθμησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σου Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ· καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηῆσα, Μητέρα Ἀγνή·
Οἶμαι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Λόγε Θεῶ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὀσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως,
ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεοδό-
τος, τοῖς πιστοῖς πανίερε, ἠδύτατος ἐβλάστη-
σας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρ-
χῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανῶν τῆς
Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.
Κανῶν τῆ Ἀγίου Κλήμεντος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς νοσητῆς ἀμπέλου.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.
Μετὰ τῆς ἀνω χορείας ὡς Ἱερεὺς, καὶ ὡς
Μάρτυς ἐνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστη-
κῶς, ἐκτενῶς ἰκέταυε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως
τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ε'κτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας
Ὅσιε, βασιλείας ἑραίνων, ἠξιώθης εἶφανον
λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, δια-
πάθης ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν,
μιμητῆς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν αὐτῶ,
Ἀγγέλων σύσκηνε. Θεοτοκίον.

Πεποικλιμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεο-
μήτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπέρ

κοῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν
ἀναπηγάσασα.

Κανῶν τῆ Ἀγίου Ἀγαθαγγέλου· ἧ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὴν σὴν ἀνυμῶ Παμμάκαρ χαίρων χαρῖν.
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.

Τὸν κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ
καύχημα, τὸν Ἄγγελον τῆ κλήσει, γεγε-
νημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον,
τιμῆσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Ηξιώθης Ἐνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐ-
κλείας, ἀθλοῦντα θεωρήσας, μεγαλοφρό-
νως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν ἱερόν Κλήμεντα· μεθ' οὗ
σε συνελθόντες, πίστει γεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἕδρα-
μες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ ζωοδό-
του ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστάς βίασανα, ζωῆς
ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σταρωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγγίαν ἀφα-
στον, ἐκύησας Παρθένη· ὃν Ἀγαθάγγελος
ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παρα-
δόξως· μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε.

Τῆ Ἱεράρχη. Ὡδὴ γ'. Ὁὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Ωραῖους ἠνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζω-
φόρου, χρηματίσας ἀμπέλου· καὶ τούτους
μαρτυρικάις, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σω-
τῆρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὠφθης μιμητῆς, πᾶσαν τὴν οἰ-
κουμένην, διατρέχων Παμμάκαρ, βαπτί-
σματι θεωρῶν, καὶ αἵματος ῥαντισμῶ, ἀγιά-
ζων, τῆς ὁμολογίας σου. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἀμειπτος ὡς σύ, πάνταγε Θεο-
μήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν
τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λό-
γον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τῆ Μάρτυρος. Ἐστερωθή ἡ καρδία μου.

Υμνολογῶ σου τοὺς ἀπείρους παμμάκαρ
πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς
αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν
θάνατον· δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμοὺς σε καὶ ἀλγηδόνας,
Ῥαβδισμοὺς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑ-
ποβρύχιος θαλάσσης, δεδοσαι ἐνδοξε· ἐξ ἧς ὁ
τῶν ὄλων, Δημιουργός σε ἐρρύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς,
Νηρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἠλῶν, καιο-
μένης τῆς σαρκὸς, καὶ ἀνωθεν δρέσον δεχομέ-
νης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε. Θεοτοκίον.

Ω παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος,
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν εἰδείχθη, ἐν νη-

δυϊ τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρή-
σασα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐστερωθή ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν
» σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῆ δρεπάνη, κατα-
τεμνόμενος σοφῆ Ἱεράρχα, ὡς καρποφό-
ρος ἄμπελος ἐξήνησας, βότρυας περκαζοντας,
καὶ σταλαζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως,
καὶ ἀθλήσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις
εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, τοῦ Ἀγαθαγγέλου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αγαθόν σε Ἄγγελον γεγεννημένον, θεοσδό-
τοις λάμψεσιν, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς,
ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων,
σοφῆ Ἀγαθαγγελε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ
πρεσβεία ἔτοιμα, τῶν ἀπορούντων ἐν δει-
νοῖς, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μή με παρί-
δης, ἢ πάντων ἀντίληψις. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν
σου Πάναγνε, σπλάγγνα μητρῶα μητρι-
κῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγασες· Οἱ μοι! πῶς
ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τῆ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Κυκλώσας ἀπασαν, τὴν γῆν ἐξέτεινας, τῶν
ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικὴν, στῆζον ἀ-
γαλλίασιν, καὶ εὐωδίας γλυκασμόν, Ἀθλοφόρε
παμμακάριστε.

Λειμῶνα θεόντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἰαμά-
των (*) τὰ ἄνθη μάκαρ τῶν σῶν, Ἐνδοξε
δρεπόμεθα· καὶ ποικιλία θαυμάτων, ταῖς αἰ-
σθήσεις κατευφραίνομεν.

Ημέρας γέγονας, υἱὸς Θαυμασίε, καὶ φωτὸς
ἄνεσπέρη διηνεκῶς, περιαιυαζόμενος, τῷ
τρισηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τῆ κηρύγματός.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρῶτατον, γενομένη
χωρίον χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν
ψυχικόν με μαλυσμόν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξαφάνισον.

Τῆ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυώδυνα ἐνεγκῶν, βασάνων εἶδη γενναῖε
Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι,
ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν Θεό-
φρον ἡγίαςας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, τῶν στιγμάτων.

Ανηρτήθης ὡς ὁ Χριστός, ἐπὶ τοῦ ξύλου
καὶ κατεξάνθη, ταῖς πλευραῖς σιδήρῳ ἐν-
δοξε, καταπληξας ἅπαντας, ὑπαμονῆ σοφῆ Ἀ-
γαθαγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστὸν, φρουραὶν κατώ-
κουν οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων
προσταξέων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγα-
θαγγελος ὁ αἰδιμῶς.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε αἰεὶ, Θεοκυῆτορ εὐλογημέ-
νη· δι' ἧς δόξης ἠξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν
Παραδείσον, ὃν ἀπώλεσαμεν ἀπελάβομεν.

Τῆ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Ἰθ' θείῳ φέγγει σου.

Αἰκίσαις Πάισοφε καρτερῶν, ταῖς πολυχρο-
νίαις καὶ μακροτάταις, πολυάθλος πέφηνας·
νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφῆν
κατεκληρώσω διαωνίζουσιν.

Τὴν πίστιν ἀγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν
ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θεμέ-
νος, τῆ σεπτῆ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν
ἡγιασμένον Πάτερ πανόλβιε.

Ηθεοκόσμητος ξυνωρίς, ἡ διαφανῆς ἠγωνισ-
μένη, ἀθλήσεως στάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς
αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συνα-
γάζεται. Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθοράς, τὴν καταφθα-
ρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης
καὶ Κύριος, μήτραν ἀγνισθεῖσαν Ἱαγίῳ Πνεύ-
ματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Τῆ Μάρτυρος. Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Ανθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παν-
τουργοῦ, ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείση ἐβλήθη-
τε, καλλίνικοι Μάρτυρες.

Κόσμος ὠραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλη-
τῶν, ἀφαιρούμενοι δόραν τὴν τοῦ σώμα-
τος, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Απλωθεῖς εἰς κράθβατον, καὶ ὀπτῶμενος
ἐν τῇ πυρᾷ, Ἀγαθαγγελε Ἀγγέλου ἐξέ-
πληξας, ὀρώντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, Ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς,
πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων,
τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Τῆ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ς'. Τῆ βίβη τὴν θάλασσαν.

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ
χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων
ποικίλων διανομῆν, καὶ χάριν ἰάσεων, τῶν πι-
στῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Οβίος ὁ ἔνθεος, τῶν ἀγώνων ἡ τριβῆ, τῶν
αἰκισμῶν ἡ ἔνστασις, εὐπρεπείας στε-

φάνωμα μυστικόν, καὶ κάλλους διαδήμα, καὶ στολή ἀφθαρσίας σοι γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Η Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκῆσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μὲν τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆ Μάρτυρος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον Θεῷ προσῆξας, Θεόφρον Ἀθλητᾶ, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς παῖλαι οἱ αἰχμαλῶτοι Παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Αγαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δι' Ἀγγέλων, γενναιόφρονος ἀκούσας, τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμοὺς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὡς περ πάσχοντος ἄλλου, ῥαδίως ὑπῆνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναφόρον.

Ιερὰν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάγιος, Θεασάμενος Σοφοί, δεσμοῖς συνθλίβει, καὶ ποιναῖς συγκόπτει, καὶ φρουραῖς κατακλείει, καὶ γέλωτα ὤφλησε, τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον.

Ραθυμίαν ὑπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἀγνή, καὶ πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν με ὑμνους, καὶ καλάς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν πελάγει τῆ βίης ταῖς πράξεσί μου, κατῆλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κῆτις ἰωνάς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθῆ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλης γέγονας, τίμιον κλῆμα, τῆ Χριστῆ πανεύφημε, Κλήμη πολυάθλος ὄφθεις, σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔκραζες· Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα. Ὁ Οἶκος.

Υἰὸς φωτός ἀναδειχθεὶς, Θεῶ συγκληρονόμος, ὡς Ἡλιοῦ ὁ Δεῖος, τὸν Ἀγαθὸν ἤλεγξεν, οὕτω καὶ σὺ, Κλήμη σοφέ, Βασιλεῖς ἀνόμους, καὶ Τυράννης ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τῆς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθάγγελον εὐρών, πόλεις ἐναθλῶν συνώδευσας, φαιδρῶς κραυγάζων· Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Gennaro.

23

Στίχοι.

Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Ἐν ἡμέρῃ τῇ ἐπιπέμῃ τῆς τριτῆς, Ἀγαθάγγελε, Κλήμη.

Ο μακάριος οὗτος καὶ Θεοσεβέστερος Κλήμης, ἐν ὅλῃ σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ αὐτοῦ ζωῇ διήνυσε τὸ μαρτύριον. Ἐν γὰρ ὀκτῶ χρόνοις καὶ εἴκοσιν αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγὼν, οὗ διακοπτόμενος ἐκεχειρία, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτὴν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἐκατέρωθεν νόμος, ἵν' ἀνθὶς ἐπ' ἀλλήλοις νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντες· ἀλλὰ σύντονοι καὶ ὀξεῖς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν, ἐν ᾧ ὡς ἄλλε πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλήθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφοτέρω. Διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπέλθων, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους καὶ βασιλεῖς ἐλέγξας, καὶ πάτη σχεδὸν τῇ οἰκουμένην θάλαττον γεγονώς, καὶ Ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανου ἐκομίσατο.

Ἦν δὲ ἐκ πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, πατὴρ μὲν Ἑλλήνος, μητὴρ δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοῦνομα Σοφίας. Ἰπιδὸν δὲ τὸν μονήρη βίον δωδεκαετίας ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται. Ἡθλήσε δὲ ἐπὶ Διοκλιτιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλείων.

Ὁ δὲ μακάριος Ἀγαθάγγελος Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀνααιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὄντας Ἀγίους, ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ, (ὧν εἷς ἦν ὁ Ἀγαθάγγελος, πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθῶν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἀποστῆναι ἐμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀπόκλειστοι,) μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαθὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, εἰσῆλθε λαθῶν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τὸν Ἀγαθάγγελον τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν, ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν, φθάσαντες εἰς Ἀγκυραν, πρὸς Λούκιον παρεγένοντο. Κάκεισε τὴν κάραν ἀποστῆναι, προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανιας ἀπέπτη μονάς.

Τὰ δὲ εἶδη τῶν βασάνων εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν μακάριος Κλήμης ἰδίως πέπουθε ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ ξέεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρεῖων τύπτεται· εἰρκτῆ βάλλεται· τροχῷ δεσμεῖται· βακλοῖς τύπτεται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς τύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σιδηροῖς πεδεῖται, καὶ εἰρκτῆ ἐναπορρίπτεται. Ταῦτα ὁ Δεῖος Κλήμης ἰδίως.

Ἄμα δὲ Ἀγαθαγγέλω, βουνεύροις ξηρῶς τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευράς καίνονται· θηρίοις ἐκδίδονται· σούβλας πεπωρωμένας διὰ τῶν μέσσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσβίστῳ βληθέντες, δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται· βακλοῖς αὐθὶς τύπτονται· ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κἀμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ποῶν σφοδρῶς ξέονται· ὀβελίσκοις ὀξεῖσι, κατὰ γῆν ἐμπαρεῖσιν, ἀνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἱ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέτρωσαν· μόλυβδον λυ-

Σέντα κατά κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται· λίθοις μυλίσταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἐλκόμενοι, λίθοις βάλλονται.

Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης περόνας σιδηρᾶς πεπυρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται· λαμπάσι πυρὸς αὐθις προσομιλεῖ· λίθῳ μεγάλῳ προσδεθείς, βάλκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, κατατομῶνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν Ἀγκύρα τῆς Γαλατίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τῷ πόλι, Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαῦσιμαῦ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Πλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαῦσιμαῦ τῶν Σύρων,

Πλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλου.

Εγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαῦσιμαῦς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροίκως δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὢν, λέγεται μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γυνομένοις ῥήγμασιν ἕτερα ῥάκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκεπτεῖν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων Σεραπειᾶς οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὥς τοῖς παροῦσιν ἅπασιν ἀναπετάνυσθαι τὰς Σύρας. Δύω δὲ πίθους ἐσχηνέαι λέγεται, τὸν μὲν σίτου, τὸν δὲ ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασιν τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ Σαραφθία χηρᾶ δοθείσης εὐλογίας ἐπενεχθείσης καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ παντὰς τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεὸς, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ Σαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιδάσας, πρὸς Κυρίου ἐξεδήμησεν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμαίνου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οἴχη χαμερποῦς καὶ χαμαιζήλου βίου, Ὑψηλὴ πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνη.

Κώμη τίς ἐστι, τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, πρὸς ἐσπέραν, ἐπικαιμένη τῇ ὄχθῃ, Καπερσανά καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὀρμώμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὐρῶν, καθείρξεν ἑαυτὸν, οὔτε Σύραν, οὔτε Συρίδα καταλιπών. Ἀπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν. Ὁ τῆς πόλεως δὲ Ἀρχιερεὺς, τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετὴν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος. Καὶ διαρρήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσήλθε, καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπέτελεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν· οὐδεμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκουσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλυθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέρρηξεν.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ὄρμητο, νύκτωρ τοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτὸν, ἔτε ἀντιτείνοντα, ἔτε κελούντα, εἰς τὴν οἰκίαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοιοῦτον οἶκον δευμάμενοι, παραντίκα καθείρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διήγειν, οὐδὲν πρὸς μηδὲνα διαλεγόμενος. Μετ' ὀλίγου δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἰκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μῆνιν βιαζόμενον, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίρουντα.

Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθειῶν ἐφθέγγετο· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. (Γαλ. β'. 10). Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπέτελεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον χορεύει αἰῶνια.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ, λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο, Θεοῦ πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχη. Ὠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τῆ αἴγλῃ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαιδρυνας, ἀναμελῶν Χριστῷ, διανοίας καὶ ψυχῆς καθαρότητι· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη πατήρις, οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κρίζοντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, Παρθένε Μήτηρ γενένησαι, τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνήσεως, φυσικῆ ἀγαθότητι. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς.

Ὡσπερ οἱ δύο αἰεὶ φωστήρες, παιδρῶς τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἀθλῶν λαμπρότητι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν, λύοντες πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμούς ὑπέστης, καὶ πάσας Ντρικυμίας, τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρκὸς σε τραύμασιν, ἐχθρῶς τραυματίζων τῆς ἀοράτου, Ἀθλητὰ ἐνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνῆ, Ἀγγέλων σύσκησε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφῆ, μαλίβδου βαρείας πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κάρης ἐπενεχθείσας σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὥσπερ τις ἄσαρκος, Ἀγαθαγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Α'νερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχεσ Παρθένε μυστηρίου· Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκεις, καὶ μαζοῖς ἐθρεψας, βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ Νόμων πατρῶων.

Α'ναφανέντες φαεινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνετε, τὸ στερέωμα Πανόλβιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ἐν οὐρανοῖς δὲ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βρωῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγῶνων μνήμην νῦν ἐορτάζομεν· ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας, αἰκισμῶν τρικυμίας· ἀλλ' ἀντὶ τούτων, τὴν διαγωνίζουσαν τρυφήν, ἐπαξίως ἀπέιληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ πνεύματος Πανόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασιάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν, ἀντηλλαξὼ λαβόμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'ξ αἰδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συνουόμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰῶνων δὲ, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν, ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἐνώσας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βρωῶντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Ρ'ανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσθέσας ἀθείας, ἠρδευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, τὰς λαμπραῖς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφῆ Ἀγαθάγγελε.

Ι'σους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος· ὅθεν, ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων Βασιλεύοντι παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ν'έους ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασθέντας τὴν φλόγα, τὸ πῦρ ὡσπερ ἄσαρκος, ὑπὴλ-

θες ἀθλοφόρε, ζήλω πυρακτούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ι'σχυρὰν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυτον ἐλπίδα, τείχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαός σου ἔχει σε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθένε· καὶ σωζόμενος, κραζει ἐμμελέστατα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῆ σῆ σοφία
» **Τ**συνεστήσω· γῆς δὲ παλιν ἠδρασας, ὡς
» οἶδας τὸν πυθμένα, τῆ βάσει πηξάμενος ἐπὶ
» ὑδάτων ἀπειρών· διὸ πάντες βρωῶμεν ἀναμέλ-
» ποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύ-
» στως τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Λουτρῷ τοῦ φωτεινοῦ βαπτίσματος, τελειωθείς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατίας Θεομακάριστε.

Ο' τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, σὴν ἀγίαν κορυφήν Θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος Ἥλιος, δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροῦς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Υἰὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ὁ ἀναρχος, σωματωθεῖς, υἱὸς καὶ τῆς Παρθένου γεγένηται, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, Θεὸς τῆ συνεργείᾳ· ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφήν, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐποίησε κράτος.

Ω'ς ζευγος ὠραῖον, Ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεποῖς, ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασε Θεός, τοῖς θείοις θέραι· μεθ' ὧν περιπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Η' γῆ ἐορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός, ἀγαλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον Σοφέ, ἐν ἧ τὸς σὲ τιμώντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπηρείας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς,
Παναμίωμε τὸ λάμπαν πρὸ αἰώνων, ἐκ
τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Τὸ
σκότος ἀπέλασον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας,
τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» **Β**εῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὑψώσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ω'ς Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώ-
σας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώ-
νων, ἐκτείνας Κλήμη τὸ κλημα, τῇ ἔλικι τῆς
Πίστεως, ζωγρεῖς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινω-
νόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώ-
νυμον ἀθλοφόρον. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ω'ς οὐσα καθαρῶτάτον, δοχεῖον Θεονύμφευ-
τε, τῆς τῶν παθῶν με ἀγλύος, δεῖξον ἐλευ-
θερον Κόρη· βρυγμοῦ ὁδόντων σκώληκος, καὶ
τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσπανα,
ὅπως ἐν πίστει ὑμῶν σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἑένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Μεταναστεύουσα πρώην, τῇ διαθέσει Σεμνή,
καὶ βεβαιῆσα ἔργω, τὸ κριθὲν σοι ἐννοία,
ἐξῆλθες τῆς ματαιίας τῶν ἡδονῶν, μακαρία λειό-
τητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τραχεῖα εὐθυδρομεῖς,
ἀναβάσει ξεντεύσασα.

Ε'ν τῷ λιμένι τοῦ θείου, προσορμισθεῖσα
ἰσθμῶ, διαπερᾶς κυμάτων, τῶν τῆ κόσμη
τόν σαλον· ψυχῆς δέ σε τὸ πλοῖον, ὄλον Σεμνή,
ἀδιακλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας
τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμῆσει, σὺ ξεντεύσασα, τοῦ
δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος,
ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις σοφῇ, συγγενέσι
μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστῇ, ὡς πρὸς
τὸν Θεόν, Ἑένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν.
Παρθеноμητορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τῆ
κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ συναῖδιον Πνεύματι
ἀληθῶς· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Α'ναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν
Υἱόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνωδοῦσα
ἐβόα· Γλυκύτατόν με τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ
παραδόξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα
ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθη σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Μητηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰ-
κόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολού-
θησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττουσα ἐδιδασκες,
ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ
καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Ἑένη
τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ δύο Κα-
νόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας εἰς.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέν-
τα πράξειςιν; ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείω-
σόν με τούτῳ, εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου, Ἑένη
σεμνή Ὁσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητόν, ὡς ὕλην εὐκατά-
πρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρ-
κικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη ἀν-
δρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγνώως μνηστευθῆναι.

Ξένην ἐννοήσασα ζωὴν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μέ-
νουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλησιν
ὡς τὴν πράξιν, ἡμείψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς
διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Υῶμοις τὴν πανάχραντον πιστοῖ, Μαρίαν
εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχα-
ριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὐδίων
λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κατακρατήσας ἔρωσ ὁ θείκος, τῆς ἀγνῆς
ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς
ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε Σεμνή καὶ τῆς φύσεως.

Γοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἡδομένη
καίλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὠφθῆς ὠρακο-
τάτη, θείον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὑψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς περιστερά ἀδιάφθορος. Θεοτοκίον.

Η φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ φαιδροῦ Ἡλίου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρός σου Παρθένε, φώτισον ταῖς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας λέγω τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, » στερεώσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δὲ οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, Ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ Πανόλβις, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπὶ κηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπέλιπας, κληρουχίαν Θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς Θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπη μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπύρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σε, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενωῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμναῖς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ δεῖα παθήματα.

Ἦ δὲ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Προῖκα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἀγνεῖαν, νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας, καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνὴν, τοῖς δάκρυσιν Ὅσια, καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω, καὶ Παραδεισοῦ ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτὴν, καλῶν παρεχομένη, εἴλκυσας πολλὰς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν, ἀπορράγεισας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, Ξένη Θεόφρον ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κηύσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντιλήψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

Ἦ δὲ ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὡς δάμαλις ποθῆσα, τοῦ ποιμένος τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγαζες· Ποῦ νῦν ποιμαίνεις Νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἶπέ μοι; ἐπιποθῶ σου ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θεῖαν, καὶ φλέγομαι πάντοθεν.

Εράσιμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμόν, βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα Σεμνή, ταῖς ἀρσταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς με σκόπει· ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγώ, καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἐκαστοτε θρέμματα.

Τρυγῶν ὠραιότατη, χελιδῶν λαμπροτάτη, καὶ νοητὴ ἀηδῶν, τῶν ἰξευτῶν διαδραῖσα, τῶν νοητῶν παγίδας, εἰδείχθης Ξένη σεμνή, καὶ ἐναπόθετον κάλλος, Χριστοῦ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αμήτορα τῶν ἄνω, ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω τίκτεῖς ἀπάτορα, οὐσιωθέντα Παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὄλον, δι' εὐσπλαγγνίαν πολλήν· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τοὺς ὑμῶντάς σε.

Ἦ δὲ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν ξένην σου βιοτήν, καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σέ, ξενιτεύσας ἐνδοξε, σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ὄντως, σὲ Ὅσια κατεκόσμησε.

Τὸν ξενωθέντα μακρὰν, τῶν ἐντολῶν τῆ Θεῆ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Ὅσια δεήσέσι, καὶ ξένον με ποίησον, τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθει Χριστὸν, κύκλου δι' ἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος, τοῖς ἐγγύς καὶ πέρρῳ, ξενοτρόπως Ξένη ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὀνώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προήλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουςόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτε-
λοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν
Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν
τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ιλέων, Ξένη, τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου
τεχθέντα ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι,
αἰοῖδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ
ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς
τὴν σὴν μνήμην ὑμῆσαι σπουδάζουσιν, ἦν πᾶ-
σαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν,
ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον καὶ ἁγίαν πανήγυ-
ριν, Ἐνδοξε, πρεσβεύεσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς Σερα-
παινίδων.

Στίχοι.

Ἄ ποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Ὁ ὕ ζῶσα καὶ πρὶν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.
Θηήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Ὁ ὕ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξένοι.

Ἐἰκάδι ἕρανθ' εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτη.

Η μακαρία αὕτη καὶ αἰοῖδιμος Ξένη ἐκ τῆς μεγαλο-
δόξου γέγονε πόλεως Ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζη-
λωτοῦ. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς γάρῳ ταύτην ἐκδοῦ-
ναι βουλομένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρε-
πισθέντων, ἐξ αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν,
δύο παιδισκῶν, ἀποφυγοῦσα, καὶ διὰ Θαλάσσης τὴν πο-
ρεῖαν ποιησαμένη, ἄλλους ἀμείψασα τόπους, τὴν πόλιν
τῶν Μουλασσῶν κατέλαβε. Μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ Σεπείου
Παύλου τοῦ Μοναχοῦ, (ὃς αὐτῇ Διόθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
φανείς, ὁδηγός γέγονε τῶν κριττόνων,) εἰς τὴν τοιαύτην
πόλιν κατέστη. Ἐνθα μικρὸν εὐκτήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ
Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου πηξάμενη, ἅμα ταῖς δυ-
οῖ Σεραπαινίσι, καὶ τινῶν ὀλίγων Παρθένων συνελθουσῶν,
πολλὴν ἀσκησὶν ἐπεδείξατο, διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀ-
ποχῆς τῶν κατ' αἰσθησὶν ἡδονῶν εἰς τὴν οὐράνιον ἑαυτὴν
ἀγούσα πολιτείαν.

Καλῶς οὖν διεξελοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὀσίαν ἐκεί-
νην καὶ μακαρίαν τελευτὴν, ἀνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν.
Καὶ γὰρ μεσοῦσης ἡμέρας, ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος,
δι' ἀστέρων ὤφθη Σταυρός· ὃν συνέκλειε καὶ εἰς τὸ μέ-
σον συνεῖχεν ἕτερος ἀστέρων χορός, ὡς δοκεῖν στέφανον
αὐτὸν εἶναι τῆς μακαρίας, τῆς μακρᾶς ἕνεκα νηστείας
καὶ ἀγρυπνίας καὶ ἀφθορίας ἀντιδοθέντα αὐτῇ πρὸς Θεῶ.
Καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν

ἀποθέσει, οὐκέτι Σεατός ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορός τε καὶ
κύκλος. Ἐγνώσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν Ὀσίαν, μιᾶς τῶν Σε-
ραπαινίδων αὐτῆς, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, διηγησαμένης
τὴν τῆς μακαρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον,
καὶ τὴν ἐκ γονέων προσηγορίαν· Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο·
καὶ ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα, Ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Παύλου, Πασυριίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν αὐ-
ταδῶν.

Στίχ. Πασυρίον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.

Ἴδου τράχηλος, ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν
Βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Κλεοπάτριδι
τῆς Αἰγύπτου, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα. Ὑπῆρχον δὲ χρόνων,
ὅτι κατεσχίθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριάκοντα ἑπτὰ, ὁ δὲ
Πασυρίος πέντε καὶ εἴκοσιν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα
τῶν Μοναχῶν περιβεβλημένοι. Μαθῶν δὲ τὴν κατάσχε-
σιν αὐτῶν Θεοδοτίων, ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς
ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν ληστών, (τὴν γὰρ τρόπον αὐτοῖς
κοινωνῶν) ἦλθε Διάσασθαι τε αὐτοὺς ἅμα καὶ ἀσπάσασθαι.
Καὶ ἰδὼν ἀνακρινομένους αὐτοὺς, προσεγγίσει μὲν οὐκ
ἐτόλμησεν· ἐντινὶ δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐλογί-
ζετο, ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ
διαθερμανθεὶς, ὑπέστρεψε, καὶ ὠμολόγησεν ἑαυτὸν Χρι-
στιανὸν ἐνώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐπιπηδήσας,
κατέβαλεν αὐτὸν τοῦ θρόνου. Εὐθέως οὖν ἦλοις πυρωθεῖ-
σι κατὰ τῶν πλευρῶν διελαύνεται, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς
γαστρῆς· καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφα-
λὴν τμηθεὶς. Παῦλος δὲ καὶ Πασυρίας ἐν ποταμῷ βλα-
θέντες, διήνυσαν τὸ μαρτύριον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ
Ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, εὐγενῆς ὢν, κατὰ τὸν
μέγαν Ἰωβ, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, γενναῖται
ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοθέου γεννητόρων ἐν τῇ ἐπιστήμῳ Θεο-
πόλει (τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν ἴσως ἐννοεῖ). Καὶ παι-
δευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, καὶ τὰ
ἱερά γράμματα, εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα, ἐπιμελῶς
ἐκδιδάχθεις, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστὸν,
ἐπίστανε τὸν κόσμον· καὶ τάχιον τῶν γονέων ἀπαρράγαγίς,
δισκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχούς καὶ χήρας καὶ ὀρ-
φανούς. Καὶ ἀποτινάξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος,
ἀνελθὼν πρὸς τὸ ὄρος ἠσύχαζεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς
δύο μαθητὰς αὐτοῦ, Ἀγαπίον καὶ Τιμόθεον. Γενόμενος
δὲ καὶ Ἱερεὺς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπειθεῖς καὶ αἰμοδοῖροι Ἕλληνες ἔσπευδον κα-
ταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς ἄρχουσιν, ἀφείβη τὴν Ῥώμην,
κατέλαβε τὴν Σικελίαν σὺν τοῖς δυοῖ μαθηταῖς αὐτοῦ.
Καὶ χρονοτριβήσας ἐκείσε, πολλοὺς τῇ ἐναγκασίᾳ αὐτῷ
χάριτι κατεφώτισεν, εἰς Σεργυσίαν μεταβιβάσας. Ἄλλ'
ἐπεὶ πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους
κλειμένη, ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκείσε
Ἄρχοντα. Διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν, σὺν ταῖς δυοῖ μα-
θηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε μετὰ παρρησίας ὁμολογήσαντας τὸν
Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, πρῶτον μὲν ἐτυψε, μάλιστα δια-
φοροὺς ἐπιθείς αὐτοῖς, καὶ καταπορρωσας τὰ σώματα
αὐτῶν. Ἐπειτα δὲ, κατὰ πόλιν περιάγων αὐτοὺς, ποικι-
λοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ἤκιζε, πῆ μὲν, τὰς τῆς Σικε-

λίαν πόλεις ἐκφοβῶν δι' αὐτῶν, πῆ δὲ, ἴδιον πάθος ἐκ-
πληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυ-
ρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθὰ. Τῇ
δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφει κατασφάξας αὐτοὺς, εἰς πῦρ ἐνα-
πέριψεν. Οὐκ ἐλυμνήατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ στρα-
τιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ, ἀλλὰ σώους καὶ ἀσπίλους διε-
φύλαξεν· οὐς καὶ λαβόντες πιστοὶ τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ
τῆς Σικελίας ἀξίως ἐκήδευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μακεδονίου.

Στίχ. Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος Χριστὲ λαμβάνει μίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακεδόνιος παλαι-
στραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὁρέων κορυφάς, οὐκ
ἐφ' ἐνὸς ἰδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδαιτώ-
μενος, νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων, ἐν Φοινίκη, Συρία,
καὶ Κιλικία. Ἐποίει δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων
ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα οὖν καὶ πέντε ἔτη
διετέλεσεν οὕτως, οὐ σκηνῇ χρώμενος, οὐ καλύβῃ, ἀλλ' ἐν
ὀρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. Πρεσβύτης δὲ γενόμε-
νος, εἶξε τοῖς ἰκετεύουσι, καὶ καλύβην ἐπήξατο. Ὑστερον
δὲ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις, ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο. Πέντε
δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκι-
δίοις δαιτώμενος· ὡς συνάγεσθαι τοὺς χρόνους τῶν ἀγω-
νων αὐτοῦ εἰς ἐβδομήκοντα, κριθῆ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις
τεσσαράκοντα τρεφόμενος. Ὑστερον δὲ νόσῳ περιπεσὼν,
ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι.

Οὗτος ὁ θαυμασίος, θαυματουργὸς γενόμενος μέγας,
δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασε, καὶ νοσήματα παντοῖα
ἐθεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίει παράδοξα. Τού-
τῳ ποτὲ γυναῖκα προσήγαγον, πλείστα εἰς ὑπερβολὴν, ἐξ
ἐπιτηρείας δαιμόνων, ἐσθίουσαν· καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν
οἰκείων θρηνοῦντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν Ἅ-
γιον· ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν
ἐσθίειν. Λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικιδίας·
διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου μηδὲ τὸ ἡμῖσι δαπανῆσαι
δύνασθαι. Καὶ τῷ Θεῷ γρηγορῶς καὶ ἐπιμόνως δουλεύσας
ἐπὶ χρόνοις ἐβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῆ
Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπαθρόντος ἐν Περσίδι, καὶ
τοῦ Χοσρόου ἀποθανόντος, μοναχὸς τις ἐκ τῆς μονῆς
τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλέως ἐχάρη,
καὶ ἦν μετὰ τοῦ τῶν Χριστιανῶν λαοῦ, ὡς ὑποστρεφόν-
των εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Ἡγούμενον αὐτοῦ,
ἀπεκόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον (μανδύαν) τοῦ Μάρτυρος,
καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονῶντα ἰάσατο
περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡρακλεῖος, ἐν τῷ εἰκοστῷ
ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸ
τίμιον Ξύλον. Ἐπίσκοπος δὲ τις ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου τῶν εἰς Περσίδα Ῥωμαϊκῶν μερῶν, ἀνελάβετο
τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνεκόμισεν εἰς Καισάρειαν· καὶ
ἐκεῖ δόντες μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ
τιμία κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται
παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἐρμογένους καὶ Μηνᾶ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Φύλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλ-
πασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Φιλίππου Πρεσβυτέρου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυ-
ρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἰς συσχῶν
πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομεν-
ταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὸ ξίφος θεῖος Ἑλλάδιος ἀρχένα,
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τίς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει
πόνους;

Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σε τὰ σέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου,
Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον
τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Τοῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ
Μυλάσσα πλέον τοῖς λειψάνοις, ἐξ ὧν πη-
γάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς Θεοῦ μφευτε.

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων
θαλάσσης κατακλύζων, τῶν μελωδούν-
των ἄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεκοίμισας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς
ἀγρυπνίαις Μακαρία, καὶ τὸν δικαίους
ὑπνον ὑπνώσας, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσας.
Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσω-
ποῦσα μὴ παύσῃ Θεοτόκε, ἐκ τῶν παγι-
δων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ στεγαζὼν ἐν ὕδασι.

Ἀρμολογία ὡς γέγραπται, ἐνὶ ἀνδρὶ τῷ
Χριστῷ, τῷ ὠραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν,
ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἡσκησας Ἐνδοξε, καὶ πρὸς θα-
λαμον θεῖον, εἰσωκίσθη προῖκα δεξαμένη, χά-
ριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, προσεκολληθῆ Χρι-
στὲ, ἀνεβόας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα· σὲ
τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε· σοὶ τοὺς ὄμ-
βρους προσφέρω τῶν δακρῶν· σῆς ἀγάπης
ρεῖθρα, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ῥαιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὄν ἐφετόν·
ἔδοξάσθης Κόρη δεδοξασμένῳ, κολληθεῖ-
σα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρ-
θένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων, μεθ' ὧν εἰς
τὰς ἄνω, χορεύεις κατεκτίας. Θεοτοκίον.

Μόνῃν σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ,
τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μέσῳ

κατεσκλήνωσε· καὶ ὡς ἠυδόκησεν, ὑπὲρ πάν-
τας ὠραῖος, τοὺς ἀνθρώπους Πάναγνε προήλ-
θε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθάραι φύσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγαζών ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερφᾶ αὐτῆ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψαίμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Εὐλογητὸς Κύριος.

Δὴ ἀσθενείας Ἐνδοξε, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν,
ἐτροπώσω ξένην μετελθοῦσα ζωὴν, καὶ
πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν δύρανοὺς
περιπολεῖς, ἐνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν, ἀληθῶς πο-
λίτευμα, ὡς ἀγνή Παρθένος.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαληνόν, ἱαμα-
των δείξας τὴν σεπτὴν σου σορὸν, τοῖς
αἰεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει καὶ ζάλη τῶν παθῶν,
Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ παρθένων καύχημα,
θεοφόρε Ξένη.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρῶτερον ὁ-
ραῖς, θευμένη λάμπει ταῖς θείαις Ἀγνή·
ὄραῖς δὲ ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι· χορεῖσις σὺν πᾶ-
σιν ἐκλεκτοῖς, ἀμαρτημάτων λύσιν, αἰτουμένη
πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

Ως παρθεσίας τέμενος, ὡς ἀγνήν περιστε-
ράν, ὡς τρυγὸνα ἄμωμον, ὡς νύμφην Χρι-
στοῦ, ὠραῖαν καλὴν σε καὶ ἀμειπτον, ὡς ἄ-
γαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον,
οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν,
Μαρία σὲ μακαρίζομεν αἰεὶ. Θεὸν γὰρ τὸν
ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν
πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας,
ἀψευδῶς ποιοῦντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυῖδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκεψά-
» το ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν
» ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη πάνσε-
μνε, ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πατρίδος πλέ-
του καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν
σταυρόν σε δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδρα-
μες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ
Παρθένου. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οἰράθης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποι-
να, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῶν

ὄλων καὶ Κτίστην· οὐ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι,
γυναῖκες αἱ θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν·
μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνέμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Θεολόγου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγῳ σου στόματι, Θεολόγῳ Γρηγόριε,
θεολόγῳ γλώττῃ τε ἐφανέρωσας, τὸν ἐν
Τριαδὶ ὑμνούμενον, Θεὸν ὁμοούσιον, τὸν Πατέ-
ρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· καὶ
ἐξήρανας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος,
τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς θεοφθόγοις σου
ρήμασι.

Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφὴ τε αἰδέσι-
μος, ἱερέ Γρηγόριε· διὰ τοῦτ' σε, χαρμο-
νικοῖς μελωδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν· Χαί-
ροις ἄστρον νοητὸν, καταυγαζὸν τὰ πέρατα,
τῇ λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ῥημάτων· χαί-
ροις σάλπιγγι, ἡ κηρύττουσα τῷ κόσμῳ, τοῦ
Ἰησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τὸ πολύφωνον ὄργανον, τὴν κιθάραν τὴν ἔμ-
μουσον, λιγυράν κινύραν τε τὴν ἠδύπνοον,
Ἱεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκα-
λον, Ἐκκλησίας τῆ Χριστῆ, ἐπαινεῖσωμεν μελ-
ποντες· Χαίροις χάριτος, τῆς ἐνθέου τὸ βάθος·
χαίροις ὕψος, οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πα-
τέρων Γρηγόριε.

Τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου, τῶν ἐνθέων
θεόπνευστε, κραταιῶς πανένδοξε ἐσφεν-
δόνισας, καθάπερ λύκον τὸν Ἄρειον· καὶ πόρ-
ρῳ ἐδίωξας, ἐκ τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, ὁ
Ποιμὴν ὁ πανάριστος, τὰ σὰ πρόβατα, περι-
θάλπων τῇ χλόῃ τῆς Τριαδος· διὰ τοῦτό σε
τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ποίοις λόγοις Ἰσαγγελε, ἐγκωμίων σε στέψω-
μεν, τὸν ἐν γῆ βιώσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων,
τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τὸν φίλον τὸν
γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς, Ἀποστόλων
τὸν σύνθρονον, τῶν Μαρτύρων τε, καλλομένη καὶ

Οσίων, Δείον λάτριν, τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας,
 Ἀρχιερεῦ ἀγιώτατε;

Εἰς τὰ ἄνω Βασιλεία, ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας,
 Ἀμοιβαίς τῶν πόνων σε νῦν ἀπέλαβες, πα-
 ρὰ Χριστῆ τοῦ Παντάνακτος, παμμάρκαρ Γρη-
 γόριε· οὗ ἐνώπιον ἐστὼς, ἡμῶν Πάτερ μνημό-
 νευε, τῶν τελόντων σε, τὴν ὑπέρλαμπρον μνή-
 μην· ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ
 τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γεραρχῶν τὸν ἀρχηγόν, Πατριαρχῶν τὸ γέ-
 ρας, τὸν μύστιν τῶν δογμάτων, καὶ ἐνοιῶν
 Χριστοῦ νοῦν τὸν ἀκρότατον, συνελθόντες ὡς
 Δεόφρονες, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν
 λέγοντες· Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, σοφίας
 ποταμῇ, καὶ βρύσις Δείας γνώσεως. Χαίροις
 ἀστὴρ φαεινότατε, ὅτι τὸν κόσμον ἅπαντὰ,
 καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς εὐσε-
 βείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας,
 διώκτης ὁ γενναῖος. Ἄλλ' ὡς πάνσοφε Θεολόγε
 Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων αἰεὶ, τὴν
 Δεάρεστον καὶ σεβάσιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Δεῦτε οἱ ἐρασταί, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν
 Δεῖον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Χαί-
 ροις σοφῇ Γρηγόριε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στόμα τὸ ἱερόν, τὴν Θεολόγον γλῶσσαν, τὸν
 νοῦν τὸν Δεῖον πάντες, τοῦ σοφῆ Γρηγο-
 ρίου, αἰνέσωμεν Δεόφρονες.

Στίχ. Ἀκοῦσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἔθνη.

Τράπεζαν μυστικὴν, ἠντρέπισε τοῖς πᾶσι,
 τῶν Δείων αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέ-
 γας· δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα,
 ὁ Δεῖος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεῦειν, ἕνα
 Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ
 μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεῦειν, Μα-
 ρία Μητροπάρθενε.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία
 Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου.

Καὶ Ἀπολύσις.

Gennaro.

24

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στασίην τοῦ, Μακάριος
 ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
 Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,
 Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σα, χεῖλη οὐχ ὁ πρό-
 ξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε· Θεολο-
 γίας γὰρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγμα-
 τα, καὶ νῦν τῇ οἰκυμένη φθεγγόμενος· διό ἐκέ-
 τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
 καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλι-
 νας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανο-
 δρόμῳ τε, ἐπιβάς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι,
 ἀνέπτῃς πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὐ ἐμ-
 φορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγο-
 νας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν
 εὐίλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεῖς
 ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς πρὸς Κύριον, πρε-
 σβεύων Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'.

Ποίσις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν
 Θεηγόρον· τὸ γρηγορον ὄμμα τῆς χάρι-
 τος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν
 λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης· τὸ μέγα τῆς
 Ἐκκλησίας περιήχημα· τὸ κλέος ὀρθοδοξίας
 τὸ πανθαύμαστον· Θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν
 Δείων δογμάτων, τὸν ἀένναον ποταμόν· τὴν
 πηγὴν τὴν βρύσσαν, ἀμβροσίας Δεῖα ναίματα.

Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν
 τὸν Ἱεράρχην· τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμό-
 τροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τῆς Δεη-
 γορίας τὴν πλημμύραν, τὸ ρεῦμα διδασκαλίας
 τὸ ἠδύτατον· τῶν λόγων τῶν ὑψηλῶν τὴν
 ἀσφάλειαν· τὰ αὐρανόβροντα χεῖλη· τὴν πυ-
 ρίπνου γλῶσσαν· τῆς σοφίας τὸν Δησαυρόν·
 τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα· τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλ-
 λώπισμα.

Υμνοῖς, χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν
 τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποιμένης
 τὸν φύλακα, ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσο-
 φον· ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὀρθῶν
 δογμάτων τὸν πανθαύμαστον· διώκτην αἰρετι-
 ζόντων ἰσχυρότατον· τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως,
 ἐγρηγόρσει Δεῖα, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς

εἰκόσ, καὶ κόσμον φωτίσαντα, διδαχῶν θείαις λαμπρότησι. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Η γρηγόριος γλώσσα σὲ πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηγοῦσα, τὰς τῶν ραθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ θεοφθόγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὐρίσκειται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἔστιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιώτερα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐμπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκευάσα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ παῖτιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἔστι τοῖς νοοῦσι, καὶ

ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποσταίξει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίους διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ἐδῶ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει πατὴρ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστης γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταὶ· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν,

ὡν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται τροφαῖς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθὴ· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεέ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σε κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σε γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σε· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπινοιαὶ αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ενθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς Θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γνωσσομένη Μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

· Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας εἰλκυσας Πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐθρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε· καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμηθεῖς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες θεηγορίαις, Τριάδα προσκυνῆμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

· Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσση σου θεορρήμον Γρηγόριε, τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἰρετικῶν γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γράμμασι διατυπῶσαν, τὴν τῆς κρυφιομύστη Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐ-

σίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς καταλάμψας τὸν περίγειον κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'.

Ἐνθέοις πράξεσιν (ὄρα τὸ πρῶτον).

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, καὶ Θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετρέψασας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἐνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσομένην δὲ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δὲ, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἴγλη Θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῶ, θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, ἀυγαῖς ταῖς ἐκείθεν, ἐκδιδομέναις ὠμίλησας· διαφανὲς γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὡσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτίνα πλουσιῶς, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας· ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλείως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμαῖρρος, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβῆς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὐῆχος γλώσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὰς καρδίας τῶν πιζῶν, γηπονῶν τῇ γλώττησιν Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, αἰεθάλεις ἐβλάστησας καρπούς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθῶδεις αἱρέσεις πρόρρίζον ἐκτεμῶν, καὶ κόσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρότητι· Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεῖα λυ'ρα, ὁ γρήγο-

ρος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής, πρέσβευς ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἢ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε αἰεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χειρὰ, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἀγνή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σε, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βῆθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον αὐλον ἐξησηκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μένος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνώστιας καθεῖδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυῶδυνα, καὶ σαρκὸς μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς στῆσον Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν κα-

θαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, ταῖς Γραφαῖς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαγε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφήν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὄλων δεσπύζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἀγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἠλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῷ δ΄. Ἦχος

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἰσραήλ.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτοκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶ τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἀγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν αἰοίδιμον ἄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δευτέρου, τὸν στυλὸν τοῦ φωτός τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις θεορήμονα δι' ἐνός P, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα ὀρθογραφικόν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τῆ Στίχου τὸ μέτρον.

σταί, πόθω συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκήρυκα,

Ο' Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθοῦμενος, προνοητικῆ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἠγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, Δείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θεὶ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑποκόδησεν, ἐν τῇ σῆ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νῦν, τέτρω ἐνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἄγνη, ὥφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἔτερος Κανὼν. ποιηθεὶς παρὰ τῆ Ἁγίᾳ Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παινον ὁ Δεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
» προανακρούεται· ἄρχει Μαριάμ δὲ σοφῶν γυναικῶν· ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
» Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ρ'ύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα Δεορρύτον, ἴστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδοῦς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Πλάκας Θεοχαράκτης, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύνας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, Θεοδόχον τράπεζαν, ὀλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβέλησας.

Θεοτοκίον.

Θέλων δὲ εὐσπλαγγνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καρδίαν νηδύν σου κατώκησεν.

Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπὸ
» λευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πρὸ τῶν αἰώνων.

Εχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν αἰετιῶς βλυστάνουσαν, τῶν Θεοσόφων διδασμάτων, τὴν Χριστῆ Ἐκκλησίαν, Παμμακάρο ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο' τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὐσημος, Θεολογίας Θεολόγος, Δησαυρὸν Θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ρ'ήτωρ ὁ πυρίπνοος, ἡ Δεοφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ Θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογῇ Θεοπνεύστῳ, ἠγήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου Οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελωδήσεν.

Θεοτοκίον.

Η' Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωπούσα μὴ παύση, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνόν Σαμουὴλ, ἀ-
» διστακτικῶς τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
» ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθόμενη, ἄδει σὺν ἡμῖν·
» Ἔστρεωθή, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ο' δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστροῦ, τῇ τεκούσῃ προφανεῖς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν, ἐνδιαδέτως, Καίροις Πάτερ σοὶ κραυγάζομεν.

Ο' πρὸ τῆ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ σνέριθον λαβῶν φάσμασι Δείοις, Θεοιδῆ ἀγνεῖαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοὶ κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὕας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλισθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τῆς κατεβράχμενης ἐπανορθῶντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀπηττήτῳ, δυναστεία Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεῦξω σοφίαν Κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὥφθη, τῆς Πίστews πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο' ταν ἔλθη, τῆ κρίναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοισ με σύνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτερὸν σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοὶ

γνηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ῥδὴ δ'· Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Μύσης τῆς Τριάδος γεγονώς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπιγνώσει σοφῆ, δογμάτων μαρμαρυγαῖς, ἐξαστραπτῶν Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἦν μελετῶντες αἰεὶ, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ορθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτίνα τὴν τρισήλιον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἰρέσεων, αἴγλη τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχῆς, Πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερουσίον πηγὴν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ αἰδίου Θεολόγῳ βροντῇ, Παμμακάαρ Θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμνημένος, τῆς ὄντως Θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ανῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν κάτω μεθίσταμένος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ Θεῆ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω μυσταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.
Θεοτοκίον.

Γνώμη πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον τεκῆσα ζωὴν, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἀγιοσθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν, ἀκήρατόν τε τρυφὴν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσποινα.
Ἔτερος Κανὼν· Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺν τῷ θαυμασίῳ σταῖς Ἀββακούμ, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὤμων Χερσβίμ κατανοήσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας, μνητῆς σωτηρίας, αἰεὶ κραυγαῶν· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὰς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεῆ, ταξιαρχίας ἐκμιμοίμενος Πάνσοφε, τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπολεύων, πρὸς τὸν βυθὸν κατέληφας, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλοῦτον φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Οτὸν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνόφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθρήσας ὀπίσθια, συγκραμένην ὑλικῇ ἄυλον φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, χρηματίσας σημάτων, Χριστοῦ Θεράπον, τοῦτον ταῖς δούλοις φέροις ἴλεων.
Θεοτοκίον.

Ορθρος ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἐντιμος Λίθος, λεπτύνων ζοφεράς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-

τος, καταυγαῶν τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου· Καταβασία.

• **Ε**'κάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετῆ σου Χριστέ· τῆς κιβωτῆ γὰρ προελθὼν τῆ ἀγίασμα· τὸς σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σε, ἔφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.
Ῥδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, ὁ θείος τῶν σῶν, καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἐνθεος, ὡς τάχος ἀστραπτῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι, προσκυνεῖν Θεολόγε, Θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ηράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε τῷ στεφάνῳ, Παμμακάαρ τῶν χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα, ὡς παλαι Μωσῆς, καθορᾶν Θεορρήμον ἐπόθησας· καὶ τοῦτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρα σκεπασθεῖς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πελαγὸς τῆς θείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμενον.
Θεοτοκίον.

Οπαλαι τὴν Εὐάν, μητέρα τὴν σὴν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν παρακοὴν, προδήλως Θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, καὶ Δεσπότης τῶν ὄλων, Θεογεννητῶν Μητροπάρθενε.
Ἔτερος Κανὼν· Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'νθρακα πυρὸς τῶν Ἡσαίου, Σεραφίμ· θίγει χειλέων ποτὲ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθὲν· ὁ δὲ, καθηράμενος, Δικαιοσύνην μαίθετε, πᾶσιν ἐκήρυττεν.

Ολω τῷ πυρὶ τῆς Θεοπτίας, παμμακάριστε Γρηγόριε, προσεργύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐτοχειρὶ, τὸ τριλαμπὲς ἐξήντησας φῶς ἰσοθέατον.

Τ'αῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρεῖς, τῆ Τρισήλιε ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεῖς δὲ, καὶ θείαις βολαῖς τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀντανεκλώσας ἀκτίνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.
Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τὸν τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον τὸν ἀναρχόν, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτὸς, σαφῶς ἐχρημάτισας, Δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσιν ἀστράψασα.
Καταβασία.

• **Ω**'ς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης

• δορυφορούμενον, ὡ ταλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρό
• γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνε-
• σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπάζοντα.

ᾠδὴ 5'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Ρεῖθροις τῶν σοφῶν, δογματίων σε Πάνσοφε,
Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν ᾧολερώτατον, κατε-
ξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σε,
ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἤπερ,
εὐσεβείας σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλλος τῶν
λόγων σου.

Γνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλου-
τίσης τὸν νοῦν, Πάτερ ἐστίλθωσας, ἀκηλί-
δωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι'
ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος· ἔνθεν, καὶ Θεοει-
δέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ολος συγκραθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,
ἐγένεθ φωστὴρ, Πάτερ ὀλόφωτος, τῇ λαμ-
πρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα,
καὶ τῇ τῆς Θεολογίας καθαρότητι, τέρπων
τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε
Γρηγόριε.

Νεὸς Σαμουὴλ, Θεόσδοτος πέφνησας, δοθεὶς
τῷ Θεῷ καὶ πρό συλλήψεως, Παμμακά-
ριστε, σωφροσύνη ἀγνεῖα κοσμούμενος, καὶ τῇ
τῆς ἱερωσύνης παναγία σολῆ, Πάτερ, καθωραι-
ζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.

Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρὸς, τὸν Λόγον δεχόμενος, γρα-
φόμενον νῦν, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεό-
τητι, ἐγνωρίσθης Προφήταις καὶ πρότερον, Μη-
τροπάρθενε Μαρία Θεοτύμφευτε· σὺ γὰρ, τὸν
ἀπεριόριστον, ἐν γαστρὶ σου ἀφράστως ἐχώ-
ρησας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** διαπόντιον, ὑπομείνας συμφορὰν, φυγῆ
• κλυδωνος, κλήρου φορᾶ, καὶ λαγῶσι
• συσχεθεὶς, ἀλίθ θηρὸς, ἐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα
• Ἰωνᾶς· Πρὸς σὲ ἡ ζωὴ με ἀναθήτω Χριστέ.

Ο ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν ἐ γεγωνῶς, κευ-
θμῶνας, θείου ἐρευνησας βυθοῦ, ἐκ δὲ
τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπό-
τη, καὶ σιγὴν ὡς περ λόγον, Γρηγόριε τέθεικας
πανάριστε.

Ο δι' ἐντευξέως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κα-
τευνάσας ἄλα, καὶ τῶν ξένων ἀποπτύ-
σας λόγων ἄλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἑράνιος
σταγῶν, λαὸν πιστὸν ἤρμωσας Γρηγόριε (*).

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἠρδευσας Γρηγόριε·
καταλληλότερον μὲν πρὸς τὸ, σταγῶν, ἀκατάλληλον δὲ
ἴσως πρὸς τὸ, Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Απερινόητον, ἀνθρωπίναις λογισμοῖς, τὸ μυ-
στήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρι-
κτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε τὸν τῶν
ὄλων Ποιητὴν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

• **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
• μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
• Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττη σου, ταῖς συμπλοκαῖς τῶν
ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χι-
τῶνα, ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐσό-
λισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς
σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς
ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τῆς Θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου,
ἔμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ
ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πά-
τερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξει σοι, εἰμὴ
σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ
σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω
σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλῆτε τῶν ἀρστων σε, ἐκεῖθεν
ἔχω ἀφορμὰς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ
ἀγίαν κορυφὴν σε, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων·
Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νῆς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀ-
γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,
Χριστιανοῖς λεγάτον (*) ἐκ Γρηγορίου.

Εἰκάδι Γρηγόριος θεωρήμων ἔκθανε πέμπτη.

Ο μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Οὐάλεντος· ὃ πατὴρ μὲν ἐπίγειος, δευτέρα
τῶν Καππαδοκῶν, οὐράνιος δὲ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πα-
τέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ
Νόννα, οἱ τὰ εἶδωλα πρότερον δι' ἄγνοιαν ἐσέβοντο. Γεν-
νήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνή-
σιος μύστης, καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου
καθίσταται. Ἀναγθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν
τὴν ἐγκύκλιον παιδεύσιν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, μετελθὼν, ἐξη-
γητῆς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτὸν γενένηται βίου. Ἐν
οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ
τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γεργονίαν τὴν ἀδελφὴν, λό-

(*) Λέξις Λατινικὴ ἐκ τοῦ Legatum, ὅπερ σημαίνει
κληρονομίαν ἐνδιάθηκον ἀπὸ πατρὸς εἰς τέκνα. Γραπτίον
δὲ τὴν λέξιν ὀρθότερον Ἀηγάτον· καθότι τὸ Λατινι-
κὸν Ἐ ἐνταῦθα ἐστὶ μακρὸν, ἰσοδυναμοῦν τῷ παρ' Ἑλ-
λασιν Η.

γοις ἐπιταφίοις τιμᾶ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράψαντες οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, ἔλαβον ὧν εἶπον τὰς ἀφορμὰς.

Τοσοῦτον οὖν μόνον εἶπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πράξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προσήχθη, ὡς πάντας ἠπτάσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἐν τε λόγοις, ἐν τε δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτίησατο. Προέστη δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δώδεκα μέχρι τῆς δευτέρας Συνόδου.

Ἦν δὲ, κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος· ὑπὸ βραχὺ μετὰ τοῦ χαριέντος· σιμὸς· ἔχων ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρὺς· ἡμέρον βλέπων καὶ προσήνεις· δάκρυον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, ἔχων στυγνότερον, ὃν καὶ οὐλήν κατὰ τὸν κανθὸν συνήγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς, δασύς δὲ ἰκανῶς· φαλακρός, λευκὸς ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων,

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐν ταῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάλων Ἀποστόλων· ἐνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, φιλόχριστος καὶ πανευσεβῆς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζοῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου.

Στίχ. Ζωνὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,

Καὶ τὴν αὔλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Οὗτος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὄρμητο, πόλεως Ζεῦγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθὼν, οὐ πλείω τριάκοντα σταδίων ἀφεστηκὸς τῆς προειρημένης πόλεως, μικρὸν σπήλαιον ἠκοδόμησε. Πάντα δὲ ὅσα πατρόθεν ἐδέξατο, πέννησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαδομένης, παρεγίνοντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸν, τῶν ἀγῶνων κοινωνήσαντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς καὶ κελία μικρὰ οἰκοδομήσαι κελεύσας, συγχῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο, μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν ταῖς αὐτῶν κελίοις ἐναπόκειται. Ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε, καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον ἐν τινι εὐρε, γαστρίμαργον τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον. Εἶδὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθειάσατο ἀποκεκριμένον, συβαριτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἐκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὐρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει· εἰδὲ τινος ὑπνοῦντος ἤθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσῃ ἔβαλλεν. Ὡς τε ἐκ τῆς τούτου συγκατέρας ἐπισκέψεως, πολλοί, εἰκόνας τινές, τὴν αὐτοῦ ὄλην ἐναπομαζάμενοι ἀρετὴν, γεγονάσιν, ὧν εἰσὶ Θεότικος, καὶ Ἀφθόνιος· οἱ καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἦσαν τελευταῖον. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρη.

Στίχ. Πάσης ἀποσταῖς ἀγάπης κόσμου Μάρης,
Εἰς θεῖον ὕψος ἦκε θείας ἀγάπης.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν Μάρης, νέος ὢν καὶ εὐειδής, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καλόφωνος ἦν· καὶ πανηγύρεις Ἀγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλλτης τέλειος ὑπάρχων,

ἠγάπα μὲν αἰετὸν Θεόν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἀπρώτους διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν, ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος, ὡς προέφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν Ὀμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθῆρξεν ἑαυτὸν, τριάκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους τελείας. Καὶ περ πολλὴν νοτίδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ' οὐκ ἠθέλην ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον, ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν.

Οὗτος τὴν ἀπλότητα ἠγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἦθη παντάπασιν ἐβδελύττετο· τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπορίαν ἠγάπησεν. Ἐννευήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκώς, τοῖς ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρήτο. Ἄρτος δὲ καὶ ἄλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπλήρου. Ποθήσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν θυσίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν Διακόνων χερσίν, ἀντὶ Θυσιαστηρίου, χρῆσάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν Θυσίαν καὶ σωτήριον προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δὲ, πάσης ἠδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὄραν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς οὐρανούς ἀναπάς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μεδούλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ δούλη Λόγη,
Δούλοις Θεοῦ σύναθλος εἰς πῦρ ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφυλάκος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀπολλῶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραυεῖ πανηρῆ πᾶν Ἀπολλῶς τὸ θράσος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Ὅλος ἐπιθυμία γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ λόγος σου· ὅλος Γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητας, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοῖ πεφωτισμένῳ τὴν πηγὴν, τῶν φωτισμάτων ἐφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίῳ γλωσσαλγίας, τῇ Τριάδι βρωῶν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνοίξας καταρράκτας τῆς ἀβύσσου, τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς τῆς σοφίας σου, κατέκλυσας τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγούς, καταστραπτόμενος, τῷ ἐν-αίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὁ μβρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβάς, ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς, ἡ

πηγή τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑετῆ ἐξαρ-
 θμήμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογημένος.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
 » φλόγα τὴν ἀστεκτον, οἱ δὲ εὐσέβειαν
 » ποτέ, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ
 » συμφώνως ἀνυμνοῦντες ὕμνον ἔμελλον· Ὁ
 » τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αδίκων Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἐστηκῶς
 Γρηγόριε, τοὺς αἰρετίζοντας πυρὸς, χα-
 λεπώτερον φυσῶντας φορᾶ, εὐσεβεία κατε-
 πίμπρας, τῇ Τριάδι βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδος ἐπιπνοία, τὴν δογματῶν εὐσεβῶν
 Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγὴν, ἐκ χειλέων
 ἀναβλύσας τῇ γῆ, ἀνθοφόρον τὴν τραχεῖαν ἄρ-
 δων ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τῆ φυτῆ
 γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἀληκτον ζωὴν, ὡ
 Παρθένε ἐκπλαστήσασα, τὸν Παραδείσον οἰκεῖν
 τῆτον ἀνέστησας, Θεογεννῆτορ Ἀγνή εὐλο-
 γημένη.

Καταβασία.

» **Σ**ε τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεο-
 » λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
 » νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὕμνοῦμεν, εὐσεβῶς
 » μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
 » τέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ισὸν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα,
 ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας,
 οὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων
 καὶ τὴν ἔνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· Εὐ-
 λογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
 ρυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ
 Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι Πάν-
 σοφε, καθαγίστας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε καὶ τὸ
 σῶμα καὶ διάνοιαν· ἡ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινό-
 μενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
 καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην,
 ἐργασάμενος αἰτήσαι Πάτερ, τῶν πταισμά-
 των ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορ-
 τόν σε μνήμην ἑορταζέουσιν· ἐν ἡ γεγηθότες ἀνα-
 μέλομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
 ριον, καὶ ὑπερυψήτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τρισυποστάτου Μοναρχίας, καὶ
 Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκή-
 σεσι, χρηματίσας Τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχ-

θης Παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλ-
 λόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
 καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὕμνολογίαις, δοξαζό-
 μενος πλῆσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτῶχευ-
 σε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακῶβ εὐλογη-
 μένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλο-
 μεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
 ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, βασιλι-
 » κῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν
 » ποτέ· καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως
 » ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογός, ὑπεραρθεῖς
 καὶ μᾶλλον, αὐτῆς τῇ εὐσεβείᾳ, πυρσῶθεις
 Τριαδικός, μυστηκόλος ἐκφανθεῖς, καὶ κήρυξ
 βοᾶς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς πειραστικῆς ποικίλως Πάτερ, καὶ σιδη-
 ρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασθεννύων εὐ-
 μαρῶς, τῶν πειρασμῶν ὑπεκδύς, πρὸς οὐρανὸν
 ἀνέπτῃς βοῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η χρυσοφαῆς λυχνία τὴν σὴν, συμβολικῶς
 ἐδήλου, θείαν γέννησιν Ἀχραντε σεμνῇ·
 σὺ γὰρ τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμ-
 ψας, ὡ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Καταβασία.

» **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας,
 » προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
 » λῶθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε
 » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
 » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Νέμει σοὶ ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριάς,
 ἣν ἐθεολόγησας, δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐ-
 τὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ πα-
 λαίσματα· ἡ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ
 κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Αἴγλη τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς
 προερχομένη Θεότητος, ἔλλαμπόμενος,
 ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὕμνοῦντάς σε πίστα
 περισῶζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογματῶν, θεολογίᾳ
 φωταγωγήσον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς
 Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θείωσης,
 ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τῆ θείῃ σε πόθει
 πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ
 σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Ω του φοβερού σου θαύματος! σύ γάρ Παρθένε Θεότοκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰῶνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκούσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφάνερως.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὸν ἄνω βυθὸν τῆς Δείας ἀκαταληψίας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς Θεαρχικῆς ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὸ εὐτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρρήξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Δεῖον κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν Δείων τοῦ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ταῖς ἄνω χορεῖαις, συναριθμῖος ὑπάρχων, Ὅσιε Πάτερ, (καὶ γὰρ σὺν αὐταῖς, εἰς αἰῶνα συναγελάζη) ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης, τὰς ἐντεῦξαις ποιῶν πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὰ Δεῖα μαθῶν, ἐκ Δείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεῖς, ἀδιδάκτον ἔνωσιν, ἀσχέτω σου ἔρωτι, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ χωρίον Ἀγνή, τῆς Δείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας. ὡς Θεῷ τὴν σάρκα δανεισαμένη, τῷ σοῦ τὴν παρθενηκὴν, μὴ διαρρήξαντι μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως· σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» **Ε**ν νέμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν φῶς αὐθις τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἀλλὰ ἐν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον, εἷς Θεὸς γάρ· τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Υψηγορία χρώμενος, σῶν δογμάτων πανσόφως, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρητον βάθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄ-

θλους τε τῶν Ἁγίων, καὶ βίους ἐρρητόρευσας, ὦ Γρηγόριε μάκαρ· καὶ νῦν Δεὸς, ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ Θεῖον, σῶζοις καὶ καὶ δέχοιο, σαῖς σκηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένε Μαρίας, καὶ Βασιλεῖς πάνσοφε, παρεστῶς τῷ Μεγάλῳ, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρόσθευε νῦν, τοῖς ἀνευφημῆσι σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυσ τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, Θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σε, σκοτωδὴ νέφη, τὰ τῶν αἰρέσεων ἀπεμείωσας· ὄθεν αὐλίξη ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεῦν ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεολόγος ὁ δεῦτερος καὶ μύστης, τῆς Δείας ἐλλάμπφους, ὁ τῆς Τριάδος φαεινός, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἀρρήτον, καὶ Δείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἦν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας τῇ γλώσση Θεηγόρε, καρδίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἰρέσεων ἐφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, Θεολογίας ἐξήντησας, τὸ Δεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἰρέσεων ἔφραξας, ροῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοαῖς, δυσσεβῶν τὰς ὀρμαῖς, ἐν Μοναδί οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὴν λύραν τῆ Πνεύματος, τὸ τῶν αἰρέσεων
 θέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἠδυσμα, τὸν
 δεύτερον Ἐπιστήθιον, τὸν τῆ Δόξης αὐτόπτην,
 τοῖς δόγμασι γινόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμε-
 να, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς
 ὕμνοις προσεῖπωμεν· Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς,
 ὁ δούς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος
 Χριστὸς, ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις,
 καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν ταῖς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
 θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,
 πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγίων λαγόνων σου, σωθῆναι
 ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κα-
 νόνων, Ὠδὴ γ' καὶ ε'.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς τὸ Μη-
 νολόγιον αὐτῶν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῆ ΚΣ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶν-
 τος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Αμπῶν, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνη καὶ
 πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χαίρων γὰρ
 ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας
 δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοι ἀνατέλλου-
 σα Πάτερ ἀνέσπερον· ἔνθα, τοὺς ὀσίους σου
 Παῖδας, ὄψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πόλιν
 τὴν οὐράκιον οἰκήσαντας.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτὴν, δόξης τῆς
 ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πᾶσαν
 γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ
 ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν Θεοφόρον, ἄγαν ἐ-
 ποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, κόσμου τρικυ-
 μίας καὶ ζαίλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ,
 βίῳ καθορμίσαντα Πανόλβιοι.

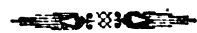
Πᾶθη, θανατώσαντες σαρκὸς, τῆς τῆς ἀπα-
 θείας χιτῶνας περιβάλεσθε, βίῃ καθαρό-
 τητι, τῆς ὑφάναντες· πολιτείαν δ' ἰσάγγελον,
 ἐν σώματι ὄντες, ἔτι Καρτερόφρονες ἐπιδεικνύ-
 μενοι, δόξης ἠξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς
 ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως
 ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενό-
 μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ
 δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀ-
 πάλλαξον· ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρί-
 βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε
 φέρουσαν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἄγνη, ὃν ἀγεωρ-
 γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς
 ἐώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠ-
 λόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκας ἐναπό-
 σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρῆθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν
 Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν
 εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος (*).

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
 τῆς Ὀικτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων· ἔῃ ἡ ἀκροσυχίς·
 Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιον τε καὶ τέκνα.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως τρυ-
 φῆς, πανοικεσία Πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύον-
 τες, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σω-
 θῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Εν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερ-
 μῶς, ὁ σὸς ἰκέτης Δέσποτα, μοναῖς κα-
 τέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰ-
 νίου ἐπιλαβόμενος.

Νεάν σινηνὴν, Ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν
 σὴν οἰκίαν ἅπασιν· διὸ Θεσπέσις, Ἀβραὰμ
 ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπανα-
 πέπαυσαι. Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοί, κατασκηνώσας Πανάμωμε,
 ὄλον ἐμέ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο,
 ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰ-
 ῶνων, Λόγος ὁ ἀναρχος.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανωτάταις ἀξίαις τιμημένος, φωτοφόρῳ
 διέπρεψας πολιτεία· τὴν πράξιν γὰρ ἐπι-
 βασιν θεωρίας, βωῶν ἀνέδειξας· Σὺ εἶ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

(*) Τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως εὐρίσκεται
 ἅπαξ ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ὀρθότερον ἴσως παρὰ τὸ, δι'
 ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε, παρακλήσεσιν,
 ὡς εὐσπλαγχνός, ὡς ἀπαντάται πανταχοῦ ἐν τοῖς
 Μηναίοις.

Ως πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χηρῶσι τὸν πλετόν σου διανεμὼν, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Νομίμοις ἐκτρέφόμενος τοῦ Δεσπότη, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σὺ τὴς παιδας, κραζῶν Θεοπέσι· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.
Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθευούσαν μετὰ τόκον, Μαρρίαν τῶν Ἁγίων ἀγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοί, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἀχραντε· χαῖρε Δέσποινα.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. **Ε**ντολαῖς τοῦ Δεσπότη ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίαις τε τρόποις παιδας τοὺς σοὺς, ρυθμίζων μακαρίε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασιλεία, πειρασμῶν παντοίων, λιπῶν τὸ κλυδώνιον· ὄθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακραζόμεν· Θεοφάροι πανάγιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνῆμην ὑμῶν.
Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναίξί, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὄθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξαζόμεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.
Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Παιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγγνα μὴ φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἀβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγχνίσθητι καὶ δωρήσαι

οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α'νασωθέντες κλυδωνος, βιωτικοῦ, λιμέν εὐσεβείας, ὠρμίσθητε Παῖδες μακαριώτατοι. **Μ**εμνημένοι γνῶσιν, τῶν θείων, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν προτετιμήκατε.

Ε'κ τῆς ἀβύσσου Ὅσιοι, τῆς κοσμικῆς, ῥυσθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ προσεληλύθατε.
Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομήτορ πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός Χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας, καταλαβεῖν τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκαδίε πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Ως εὐπρεπῆς ἀληθῶς, ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τοῦ πάντων Δεσπότη, παμμακάρι Ἀρκαδίε.

Σοῦ προμηθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν πρότερον, ἀνακλιθεὶς τῷ θεῷ Πρεσβύτῃ, πρεσβύτη σε θεῷ, Ἀρκαδίε φέρων, Χριστὸς καθωδήγησεν.
Θεοτοκίον.

Υἰὸν τὸν ἀναρχον, καὶ συναῖδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, πανάκρωμε Κόρη· διὸ Θεοτόκον, ἀγνήν σε κηρύττομεν.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοϊαν, συνεργὸν Ἰωάννη παιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπώσαμένος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσεδραμες.

Ιωάννη τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ὤκησας, καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος.
Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὃ ταυῖσας μονώτατος, ἄλλον ἔρανον ἐμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομήτορ Ἀχραντε, καὶ ἐκ σὲ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν· Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων πεκλημένος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου, ἐπίκαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τε βίβη θαλάσσαν διεκφυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν ἕρρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ξένην ὁδὸν θεοπροπῶς, Ξενοφῶν διοδοῦσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ἐλάβετε τὴν φύσιν, ὥσπερ ἀσώματα σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὄφθιντες· διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύετε, ὡς τοῦ ἀμπελώνος γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριστὸν, δωρησασθαι αἴγλην φωτισμοῦ ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, τὸν ατεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφώντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἄβρα ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Παισὶν ἅμ' ἠδ' ἀλόγῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι
ἕκτη.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ξενοφῶν ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἐξωθεν περιουσίαν, ἐνδοθεν δὲ πνέων τὴν κατὰ Θεὸν εὐσεβίαν. Ἀποστείλας οὖν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην, ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει Νόμων, ἐπί κατὰ θάλασσαν ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ εἰς ἀναζήτησιν τούτων. Οὓς εὐρῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, μοναχικὸν σχῆμα ἠμφιεσμένους, ὑπέδου καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθον ἀρετῆς, αὐτὸς τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιοθῆναι. Εὐηρέστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Οὗτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταία τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα δευτέρα ἡμέρας, καὶ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων, κατ' ἐξαιρέτου δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδησίων ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου. Καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμός μῆνας τρεῖς· ἐνθα ὁ Βασιλεὺς, λιτανεύων πανδημεί, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Ρῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς, καὶ τῶν παραπτώματων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δαξέειν σὲ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχ. Τὸν γοῦν παλαιῖ Συμεῶν ἀπεξύσω,
Ἐχθρῶ παλαιῖ λεπτύνας εἰς χυὸν κάραν.

Οὗτος ἐκ παιδῶθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, καὶ ἐν ἄνθρω βραχεῖ διαιτώμενος, οὐδεμίᾳ τροφῆς ἀνδρωπίνης ἀπῆλαυε· μόνως γὰρ τὰς ἐδωδῖμους τῶν βοτάνων τροφὰς ἐποιεῖτο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ Σίναϊον ἀπελθεῖν ὄρος, ἀφίκετο· καὶ ἐνδοῦ τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτὲ Μωϋσῆς ἐκρύβη, πρηγῆς πεσῶν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἄσιτος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερούσας, οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκυε, κελουούσης ἀναστῆναι, καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. Ἀναστάς δὲ (πρηγῆς γὰρ ἦν καίμενος) καὶ τὰ τρία μῆλα εὐρῶν, προθύμως κατέφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ μοναστήρια δύο οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβε, παράδοξα θαύματα πρότερον ἐκτελέσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου δεσμοφυλάκος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Στίχ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδου·
Οἷς Ἀνανίας ἠδέως συνεισέδου.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείᾳ, καὶ Μαξιμου ἠγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς ὃν ἀχθεῖς ὁ Ἅγιος Ἀνανίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἶδωλα μυκτηρίσας, τύπτεται, καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον συγκαίεται, καὶ ὄξει καὶ ἄλατι τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἐπιπάσσειται, καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασιεῖ, καὶ τὰ εἶδωλα εἰς γῆν κατάγει. Εἶτα, βληθείς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. Ἐνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμωτηρίου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεθιστάμεθ' οὗ, ὑπὸ τοῦ ἠγεμόνος Μαξιμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑψίσταται τελευτήν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφειλικύσατο, παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεῖς κολάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὐποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτη,
Καὶ Γαβριὴλ ἴστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Βάνκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύο,
Στεφθέντες εὐρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νοὸς καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τὴν σὺνελευσιν, καθορῶν προσμήνησε. Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἓν, ὡς ἐλεῆμων ἐπισυνήγαγε.

Τὸν ζῆλον θρώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίσιν δεχόμενος, τὸν πόθον προσιέμενος, ὑμῶν ὁ

Φιλάνθρωπος, πάντας συνήθροισε, μίαν εἰς ἐστίασιν ὑμᾶς, ὁ εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, ἐλπίς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι Πανάμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι Ἀγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ἡ. Κάμιμος ποτέ.

Κάμιμον σφοδρῶ, πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως, στερρόως ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγγνα σπαραττόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι, κέντρῳ τῆς συμφύτας, ἀθλους Μαρτύρων ἠύσατε.

Ανῶθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιών ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθηταῖς ἐπύρσευσε κρίζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ιλεων ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν Εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρες πανόλβιοι, τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζησι, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, φύσει τῶν ἠνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν μονογενῆ, Υἱὸν Θεὸν καὶ Λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ ἀνάρχου Πατρός, ἀρρήτως ἐκλάμπσαντα, τὸν τῆς κτίσεως πρῶτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας· ὅθεν σε Θεομητορ, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμιμος ποτέ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Επ' ὧμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἀληθῶς, διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, ἕως αὐτὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικία στεφανούμενοι.

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων λαβόντες, ἐκ τῆς Πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ἡ νῦν προσχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νικήσαντες Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἀθλῶν ἀνηγορεύθητε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκεις ἀπάρτορα, δὴ γνωριζόμενον φύσεις, τὴν Θεϊκὴν, καὶ τὴν Ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις Θεονύμφευτε. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλίσριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστραῖς.

Εσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θειερέστως, καὶ παροικῶν ὠκειώθης, ὡς Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ· ὃν ἐκδυσώπει Παμμακάαρ, παθῶν ἡμᾶς ἐξελεῖσθαι. Θεοτοκίον.

Τὰς στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἀγγίων τοὺς χοροὺς, ὑπερανέστηκεν ὄντως, τὰ μεγαλεῖά σου Ἀγνή· διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐπταικότος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογῶμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρότων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑψηλὴν, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπύγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίας, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλὸς καὶ πολίφωνος,

τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἀρρηκτος, τῶν Πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ιερωτάτην στησιώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῆ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἦκει τὴν Βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν αὔλων, πιστοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὄλων προσοικειῶ Βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεε Χρυσόσομε πάγχρυσε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ὦ Χρυσόσομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστάς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θάλλεις ἐγκοσμούμενος, θαυματῶν ἀστροῖς σοφῆ· φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βοῶμεν· Φωταυγέσατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῶν ἕρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα· ὅ γὰρ ἐν γῆ ἕρανόφρονας, δεικνύς τῆς πάντας, κλίμακι θεία, σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακώβ νέος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν· Παμμακάρισε, τῶν αὔλων Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κοσμά.

Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε, τὴν Βασιλίδαν καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις· ὅθεν θεοθεν ἠγμένη, ἡ Ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· εὐφράνθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδοῦσά σε, ἀνθομολογουμένη καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ δόξα με τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ σῆριγμα τῆς πίσεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων με, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας· Διὸ αἰτούμεν σε Ὅσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον· ὁ αὐτός.

Οὐ δια σέ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συναΐψῃ Δυναμίεσι· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν, εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν·) πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Ταιγαροῦν ἀκούσατέ με, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοῦς φυλάξει. Αἰ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμαζέται θελήσεις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμέ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ, ἐνδεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμῆ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοῆσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ.

τοῦ ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὡς ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτῆς. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θείσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτιμότερα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν· καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιαῖς πρῆσβυτου πολυχρονίου. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος ὅτι ἀνόμοιοι τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βασιάνω ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτῆ· θανάτῳ ἀσχημονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτῆ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ

σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυόμενος παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὀσιίοις σου χάριν, καὶ τῷ σφ' βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίαν καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τῆς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τῆ γνῶσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν. Ὁ ὀρθρὶσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας ἐκατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτὴν· μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδεν τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφῆς λόγων, καὶ λύσεις ἀίνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθὴ· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σε κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπότης τῶν ὑπὸ σὲ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου.

Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίραις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἱεράς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἔχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾶ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκημένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δεικνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρῦει ὡς μυροθήκη τερπνῆ, τὰ τῶν θαυμασίων θεῶν ρεῖθρα χρυσόστομε, ἡ λαίρναξ ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, ταῖς ψυχαῖς μυρίζει τῶν τιμῶντων σε· Χριστοῦ τῶν χαρίτων γὰρ, τοῖς αὐλοῖς ἀρώμασι, καταπλουτήσας, εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν ἀείζωον, τοῖς ἐν πίστει προσρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν Πανσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων, κατατροφῶντες λειψάνων σε, πισῶς ἐξαιτῶμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοὶ, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, ἐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσήφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μεταγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξεσι. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίσει βοήσωμεν· Πάρεσο Μακάρι ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ

ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,

Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογματῶν ἀστραπαῖς, ὡσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τῆ αἰωνίᾳ με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξιώσον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ασπύρωσ τὸν Χριστὸν, ἀπεκύνθης μόνη· τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μητὴρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεωρήσιμον, ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Χριστοῦ χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἡ εὐλαλός, χρυσαυγίζουσα Μακάρι, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥύσαι πειρασμῶν, σοῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεῖαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον ἀγνή· ὅτι ὑπερήραν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίας, καὶ προοῦμαι Δέσποινα, ταῖς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποιμνῆς ἀξίως γεγονώς, Ἀξιάγαγε ποιμὴν, οἶά περ λυ-

κους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου ἀπεδιώξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς. παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθεῖς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακράν ὁδὸν διήνυσας στερόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἣ τέθηκας· ἀλλ' ἐπανήλθες, πρὸς Βασίλιδα, νέμων Δεῖα χαρίσματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν. Δεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νεῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἰερεῦσιν ἐκράυγας· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Ἀ' Αντίφωνον τῆ τετάρτη ἤχη.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρήμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 5· καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς ἡ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκηνώμα, τῆς λύπης λύσις.

ᾠδὴ Ἰωάννου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν·
- » Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
- » ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαῖρε κατάραι παλαιᾶς ἢ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγὴ· χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἢ καθαίρεσις, θανάτου ἢ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμφυχον, χαῖρε Πανάμωμε· Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερθεῖμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφίμ ὑπερφέρουσα.

Γερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλαίτιον· χαῖρε πύρινε θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ράβδος ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ράβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφείσα πρότερον, μυσικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνησας.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῆ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱεράν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολὴν, ἦν πρῶν ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ἠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὡσπερ λίθους σοφῆ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Μὴν ἀπειρόγαμε σεμνῆ, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνή ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κερτήμεθα πάντες.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῷ Χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξαῖω μέλος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱκεσίαις σου νοῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Ὡς ἀστὴρ ἑσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστήρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας θεσμοῖς φυσικοῖς, αὐθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυματῶν ἀφθονα, τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, σῶν διδασμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἱαμάτων αὐγᾶς, πᾶσιν ἐναπήστρα-

ψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὁ-
σιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπό-
στασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, καὶ διπλῆς
πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προσληθὼν, σάρκα προ-
σλαβόμενος ἦν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ
πιστῶς δοξαζόμεν, θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

• **Χ**έρσαν ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπε-
• **Χ**πόλευσε ποτὲ ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
• ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
• καὶ θεαρέστως μελποντι Ἄσωμεν τῷ Κυ-
• ρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
• τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με ατε-
• ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
• ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
• λάνθρωπε.

Ισχυρότατον ὄπλον, χαῖρε Πιστῶν Δέσποι-
να· χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀν-
τίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν· χαῖρε
τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ
κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε γεννῶν ἔρεισμα·
χαῖρε τῆ Ἀδαμ καὶ τῆς Εὕας, ἢ ἐπανά-
κλησις, δι' ἧς ἀπέλαθον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν·
χαῖρε ἢ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε ἀφλεκτε βράτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα·
χαῖρε τῆ Ἥλις νεφέλη· χαῖρε περιδοξε,
καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε
πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Απειρόγαμε Μήτηρ, χαῖρε ἀγνή Δέσποινα·
χαῖρε ἢ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος,
ἢ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων·
χαῖρε γῆ, ἀλήθειαν ἢ ἀνατεῖλασα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ὕκ ἔστιν Ἅγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφῆ,
τῆς Ἐκκλησίας τὸν σέφανον, καὶ ταύτης
ἐποίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει
τῶν λόγων σου· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Μυρίζουσιν Ὁσιε, ὡς περ κρίνα τῆ ἀγρῆ, οἱ
ἀτμοὶ τῶν καμάτων σε, δι' ὧν εὐηρέθησας,
τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ
γῆ προσομιλήσας μακρᾶ.

Ὡς ἀνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σε καρποὶ,
νοητῶς ἀποσαζόντες, τὸν θεῖον Χρυσόστο-
με, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιαζόν-
τες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Αμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμὲ, ἐκ
Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύω σε,
προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύω θελήσει, καὶ
δύω ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἔτερος τῆ Ἁγίης. Ὁ ἐκ μὴ ἔντων τὰ πάντα.

Υπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον
τὸν πάμφωτον, Βασιλεῖς ἢ τυφλώττουσα·
Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν
ἐπαναίγει.

Σταλάζων ρεῖθρα θαυματῶν καὶ ποταμούς,
προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε,
τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνή-
μην Ἰωάννη.

Ὁ χρυσορρόας Νεῖλος ἐ πλημμυρῶν, ἐν λό-
γοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε συνδράμωμεν,
πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι
κορεσθῶμεν. Θεοτοκίον.

Γειώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἦν Ἄγ-
γελοὶ μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν·
πλήν πιστῶς οἱ δεῖλοί σε, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν
σε καὶ δοξαζεῖν. Καταβασία.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
• στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἦν
• ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἐπὶ τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν
χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν
ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἁ-
γίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλαργυ-
ρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὄθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως
τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη
Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβού-
σα Παρθένη καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀ-
πεκύνησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔνοιαν, καὶ κοινω-
νὸν τῆς θεῖας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν
ἀνθρώπων φύσιν, τὴν παλαιὰ ἐξόριστον· ὄθεν
συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες
Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωσι-
κῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν
Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς σὲ δοξαζούσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις,
• σὺ Θεὸς μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-

» τρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 » ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ, Ἄββακούμ σοι κραυγάζω· Τῆ δυ-
 » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Α'νατολή, τῷ Πατρικῷ ἀπαυγασματος, καὶ
 Ἡλίου, τῷ ἐξαναστείλαντος, πρὸ Ἑωσφόρου
 ἐκ τοῦ Πατρὸς, χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κούφη
 καὶ ἔμψυχε· Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· χαῖρε
 εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη Παναίμωνε.

Σὺ τὸ χρυσὸν, θυμιατήριον Δέσποινα, τῷ ἀσέ-
 κτου, καὶ αὐλοῦ ἀνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη
 διαρραγὴν, τῆς αἰδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρό-
 γραφον· διὸ σοι χαῖρε κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδό-
 δη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφή καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύ-
 χημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διαδή-
 μα· διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ ἕρανός, μίαν Ἐκκλησίαν,
 ψησάμενοι παναρμόνιον, τὸ, Χαῖρέ σοι βοῶμεν·
 χαῖρε Δέσποινα κόσμη· χαῖρε πάντων ἀνθρώ-
 πων βοήθεια.

Κλίνη σεπτῆ, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε,
 κυκλουμένην, δυνατοῖς ἐξήκοντα· χαῖρε
 Παρθένε ἡ κιβωτός, ἡ κεχρυσωμένη τοῦ νοητῷ
 ἀγιάσματος· λαβὴς ἡ Δεῖα χαῖρε· χαῖρε βάτε
 πυρφόρε· χαῖρε πύλη καὶ κλίμαξ καὶ γέφυρα.

Τοῦ Ἁγίου· Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νέος Ἀβραάμ, εἰδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον
 Ἰσαάκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστι-
 κὴν ὀλοκάρπωσιν ἀνερέγκας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς
 συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακώβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ
 πρακτικῆς, εἰδείχθης πολιτείας, τὰς ἀνα-
 βάσεις τῶν Δείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου τιθέμενος.

Ράβδω μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας, ὄλην
 τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς
 Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς πίσεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θησαυρὲ, τῆς πάντων σωτηρίας·
 χαῖρε νοερά, πηγὴ τῶν ἰαμάτων· χαῖρε
 τὸ ἅγιον ὄρος, ὃ ὁ Προφῆτης, Θεογεννητόν
 προεώρακεν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου· Ἐῖθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγων ἔρασαί, τῶν τῶν λόγων μέγαν Κοσμη-
 τορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς, ἐπανιόντα
 δεῦτε τιμῆσωμεν, λόγους ματαιόφρονας, σοφία
 λόγων, λήρους ἀπελέξαντα.

Ωλβίσας ἡμᾶς, διδαγμάτων πλήττω Χρυσόσο-
 με· χεῖρα δ' ἀνασελλεῖς ἐμβριθῶς, πλεονε-

ξίας πλήττω τὴν βρίθυσαν, ἐλέγχων τρανότατα,
 καὶ κατὰ νόμον, πλούτῳ Δείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέθλα-
 σται· σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, ἀγ-
 γελικῶς βίους ὑπερίσχυσας, ἰκέτας Χρυσόσο-
 με, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἰερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμνωδίαις Κόρη σὲ μέλπου-
 σιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὄραν, ἐκ τῆς
 ἀγνῆς νηδύος σε τέτοκας, σάρκα προσλαβόμε-
 νον, ἀναλλοιώτως, πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» **Ε**'καλύψεν ἕρανός, ἡ ἀρετὴ σε Χριστέ· τῆ
 » κιβωτῷ γὰρ προσελθὼν, τῷ ἀγιάσματος
 » σε, τῆς ἀφόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης
 » σε, ὡφθῆς ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ
 » ἐπληρώθη· τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ ἐ· Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**'να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
 » ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σε, τὰς
 » ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοεράν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέ-
 ριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε, ἵνα σοι τὸ, Χαῖρε,
 χαρμονικῶς Δέσποινα κράζω· χαῖρε πάντων
 ἐλπίς ἀκαταίσχυντε.

Ω'ς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε·
 χαῖρε ὑπέραγνε· χαῖρε τῆς ἀγνείας, πορ-
 φυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον· χαῖρε παρθεσίας,
 κοκκοβαφῆς ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶ-
 δεσ ὀσφράδιον.

Μυσικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον
 ἡ βρύσσα· χαῖρε Δεῖα κρήνη, ἡ τὸ ὕδωρ
 τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυ, τὸν
 τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος
 Δέσποινα.

Α'διόδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστός
 ὁ Κύριος· Παραδείσῃ πύλας, ἡ ἀνοίξασα
 χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ οὐ-
 ρανός καὶ γῆ χορεύει, καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω
 συνάπτονται.

Τοῦ Ἁγίου· Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱεράν εὐλογίαν σε, κατακοσμήσας τοῖς ἁ-
 ῥαῖς τῶν πόνων σε, εἰδείξας λαμπροτέραν,
 τὴν ἱεραρχίαν Χρυσόσομε.

Α'θλητικὸν ἀγῶνα, Ἱερομύσα γενναίως διή-
 νυσας, πόλεσιν αἰοκήτοις, καὶ ὑπερορίαις
 σελλόμενος.

Τῆ ἀσραπῆ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, Μύσα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ανευ φθορᾶς τεκῆσα, Θεογεννητορ τὸν ἀσπορον τόκον σε, μόνη ὠφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φέρουσα.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ως ἔαρ ὠφθης, εὐωδιάζον μουσικῶς, χαρίτων ἀνθεσι τῶν πιζῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ, ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ Δεῖον ρεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγῆ, ἐπανεληλύθεν· οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἀπαντλεῖτε πίσει, ἐνθέως εὐφραϊνόμενοι.

Ρὐεν ἐκρύβης, οἴμοι! τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπανῆλθές μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾷ σοι ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γασρὸς Πανάμωμε, σαρκοφόρον Λόγον, ὃν ἐν ναῶ Συμεῶν βασιάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία.

• **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν Δρόνῳ
• ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
• δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρό
• γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνε-
• σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Η ἔμψυχος, χαῖρε Δέσποινα κόχλος· ἡ κογ-
χύλη, σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυ-
γῆ, ἐρυθραὶν ἀλουργίδα, τῷ τοῦ παντός Βασιλεῖ
πορφυρώσασα· τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ, ἡ
σκεπάσασα, χαῖρε Παύμνητε.

Στηρίζει μὲν, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσι-
κῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη· Χριστιανῶν,
τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ἀδόμητον ἅγιον
ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα
τὸ Χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε· κιβωτὸς
ἡ θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σκηνὴ· χαῖρε
ἅγιον ὄρος· χαῖρε τῆ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε·
παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ· χαῖρε τέμενος Δεῖον
πολύφωτον.

Υπέραγνε, ὑπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύ-
σεως ἐξαιρέτον ἄνθος· χαῖρε κοινὴ, τῶν

ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία καὶ χάρις
θεόσδοτος· τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ
τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ωσπερ χρυσὸν ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάθους
σοφῆ τῆς καρδίας σου, τὰ πάγχρυσά δο-
γματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια
πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἐορτά-
ζων Χρυσόσομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν
σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰώ-
νιους σκηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ
κόσμῳ Χρυσόσομε, κηρύττεις μετάνοιαν,
καὶ γράφεις συγχώρησιν, ἐγγυώμενος, τοῖς με-
τανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλπαις
Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαν-
τα, καὶ μείναντα ἄτρεπτον, προσκυνήσωμεν,
ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Τέμνει σε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἔκφρων
Βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα· ἀλλ'
αὐτίκα τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν
ἐξάϊσιον προτομὴν ἐργασάμενος.

Οργανον ἐδείχθης τῆ παντηργῆ, Χρυσόσομε
Πνεύματος, ὑπηγῆν ἐμμελέεσθα· κωφεύει
δ' ἡ τύραννος, ὡς ἀσπίς πρὸς ἐπάσματα, καὶ
οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέκρωσιν κἂν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς
ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόσομος· αὐ-
τῶν γὰρ προσάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον,
ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δεύτερον.

Θεοτοκίον.

Ενα σε τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν, κἂν σάρκα
προσείληφας, καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας,
μακρὰν ἀπερβράπισε, καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγ-
χυσιν, ὁ Χρυσόσομος Ἰωάννης Θεαίνθρωπε.

Καταβασία.

• **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
• μοῖς τὸ σωτήριο, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
• Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεὸς μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μουσικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ
ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ
τῆτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον,
τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς
πρεσβείαις σε, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη
Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Η λαμπὰς ἢ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτὸς με ὁδήγησον, καὶ ταῖς τρίβους με εὐθύνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγει, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελιάρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσον με· ὅπως ὑμῶν σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τῷ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ·
Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις.

Ἄπνουν ἐβδομάτη κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδαν Εὐδοξίαν ἐλέγχειν, διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξορίζεται μὲν δις, καὶ ἀδθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον εἰς Κουκουσὸν πέμπεται· κακῆθεν μεταγεται εἰς Ἀραβισσὸν, εἶτα εἰς Πιτιοῦντα, χωρὶα οὐ μόνον ἔρημα, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιθετῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰσαύρων αἰεὶ πολιορκούμενα· Ἐκῆσε οὖν εἰς Πιτιοῦντα ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότης διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς, καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐν Κομάνοις μετὰ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Βασιλίσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμνηύθη.

Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ Βασιλεὺς Ἀρχάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Εὐδοξία, ὁ δὲ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος, ὁ τοῦ Ἀγίου Μαθητῆς καὶ ὑπηρέτης, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πειθεὶ ὁ μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου· Τοῦ δὲ Ἀγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀκινήτου μέναντος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι' Ἐπιστολῆς, περιεχούσης ταδε.

Ἐπιστολὴ Βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, Διδασκάλῳ, καὶ Πνευματικῷ Πατρὶ, Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ, Θεοδοσίος Βασιλεὺς.

Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσει αὐτὸ ἀπλῶς πρὸς ἡμᾶς,

καὶ ἀγαγεῖν ἠδουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθομένου δικαίως διημάρτομεν· ἀλλὰ σύγε, Πάτερ τιμώτατε, σύγνωθι ἡμῖν μετακαλούμενοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι δαΐδας· καὶ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιν ἐπίδος ἡμῖν σαυτὸν, καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὐφρανον.

Ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς κοιμισθείσης τῷ Ἀγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον· Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, περαιούται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Πατριάρχης ἅμα τῷ Κλήρῳ, ἐμβάλλεται δὲ πλοῖῳ Βασιλικῷ ἢ σορὸς, ἢ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἀγίου· Καταιγίδος δὲ ἐμπεσοῦσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἀλλαχοῦ διεσκηδιάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ, ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ Ἀγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· τῆς χήρας ἐκείνης, ἦν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελούσα· καὶ ἐλεγχομένη παρὰ τοῦ Ἀγίου, ἐξώρισεν αὐτὸν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, καὶ γαλήνην περὶ τὴν θάλασσαν ἐγένετο, πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναόν, εἰς τὰ Ἀμαυτίου, ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης· ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτὸν, καὶ ἐδόθησαν ἅπαντες· Ἀπόλαβέ σου τὸν θρόνον Ἄγιε· Εἶτα ἐπὶ βασιλικῷ ὀχήματι ἢ σορὸς ἐπιτεθείσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν· Ἐνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθείς, ἐπιφωνήσει τῷ Ποιμνίῳ τὸ Εἰρήνη πᾶσι· Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἔνδον τοῦ Βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται.

Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θουμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο, ἐξ ὧν καὶ τοῦτο· Ἄνθρωποι γάρ τις, ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν, καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, ἀψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν! Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ Σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου.

Περὶ δέγε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρῆσώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντήσω σου τὸ τῆς ἀθυμίας ἔλκος, καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ νέφος· Τί ἐστὶν ὁ λυπητὴ καὶ ἀδημονεῖς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμῶν, καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον, τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο κάγω, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ· Ἄλλ' εἰ βούλει, εἰκόνα σοὶ ἀναπλάσω τῶν γινομένων· Θαλάτταν ὀρώμεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀθύσσου κάτωθεν ἀναμοχλευομένην, τοὺς ναύτας, τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμνηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθέντας, οὐκ οὐρανὸν βλέποντας, οὐ πέλαγος, οὐ ξηρὰν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστροφμάτων κειμένους, καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ κλαίοντας· Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀρωμένης θαλάσσης οὕτω συμβαίνει· Νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χείρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα.

Ἄλλὰ παρακάλει τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς οὐ τέχνη περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην· Ἄλλὰ καὶν πολλακίς παρακάλεσας οὐκ εἰσηκούσης, μὴ ὀλιγορήσης· τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλαυθρῶπι Θεῷ, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν προνοομένῳ· Μὴ γὰρ εὐκ ἰδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους Παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ

ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κάμινον; ἀλλ' ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόνασι, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφθησαν, καὶ τῆς πατρῴας κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνωσθήσαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἄφνω τὴν θαυματουργίαν ἐργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Καὶ λοιπὸν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δυνάμεις· καὶ οὕτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὅρας, πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν Δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε, καὶ τὸν Τύραννον ἐδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μὲγας ὁ Θεὸς, φησί, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ! Καὶ ἴδε πόσῃ ἀπετομίᾳ ἔθικεν· Εἴτις, φησί, λόγον εἶπη κατ' αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶ διαρπάξεσθαι.

Μὴ οὖν ἀθυμήσης, ἀδελφε Κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἑμαυτόν· Εἰ βούλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορίσαι, ἐξορισάτω με· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βούλεται πριονῖσαι, πριονισάτω με· τὸν Ἡσαΐαν ἔχω ὑπογραμμόν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντίσαι, τὸν Ἰωάνν ὑπομιμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι με, Στέφανον ἔχω τὸν Πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπουθότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλὴν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστήν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινῆ καὶ ὁ Ἀποστόλος, λέγων· Πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει, καὶ, Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος οὐκ ἂν ἦμην. Καὶ ὁ Δαυὶδ καθοπλίζει με· Ἐλάλου ἐναντίον Βασιλέων, καὶ οὐκ ἤσχυρόμην. Πολλά κατ' ἐμοῦ ἐσκεύασαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνου ἐποίησαν.

Ἀλλὰ ταῦτα λυπῆ, ἀδελφε Κυριακέ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παρῥησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων; ἀλλ' ὑπομνήσθητι τὸν πλούσιον, καὶ τὸν Λάζαρον· ποῖος μὲν τῶ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπίλαυσε. Τί ἐκείνον ἐβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητῆς καὶ νικητῆς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ ἀπήχθη; Τί δὲ ὠφέλησεν ἐκείνον ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν πορφύρα καὶ βύσσῳ ἀνακειμένον; Ποῦ οἱ ραβδούχοι; ποῦ οἱ δορυφόροι; ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι; ποῦ οἱ παρασίτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τραπέζα; οὐχὶ ὡς ληστής δεδωμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνηματι, γυμνήν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κραζὼν κενῆ τῆ φωνῇ· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βᾶψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πεκρῶς βασανίζομαι;

Τί Πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραάμ, οὐ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω; ἐκεῖνος πάντα ἀνθρώπου εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξέυριξε, σὺ δὲ ἐνός πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποίησω. Οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος ἀξίος οὐκ ἐγένετο; Τῶ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεον, ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε· καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπότη οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις· ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς τὸν ἴδιον Τύραννον ἐπιγνωσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἀκουσον τῆς Σοφίας λεγούσης· Ὅτε, φησὶν, ἐν πολλῇ παρῥησίᾳ σταθίσει ὁ

δικαίος κατὰ πρόσωπον τῶν ἑλιψάντων αὐτόν.

Ὡς περ ὁδοιπόρος, ἐν καύματι περιπατῶν, ἡνίκα εὖρη καθαρὰν πηγὴν, τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὡς περ τις, λιμῶ συνεχόμενος, παρακάθηται μὲν τραπέζῃ, ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρατινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται μὴ ἀφασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὃ, τε διψῶν, ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι, καὶ ὁ πεινῶν, ὡς κωλύμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως βλέπουσι τοὺς Ἁγίους εὐφραϊνομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς Βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ἵνα καθ' ἐκάστην ὁρῶν τὸ ποθεινὸν χωρίον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχη πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδὲ καὶ ὧδε ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διάγειν· ἀλλὰ καὶ ὀφόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὡς περ ὁ Λάζαρος τὸν Πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς Τυράννους.

Μὴ οὖν ἀθύμει, ἀγαπητέ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ Προφήτου λέγοντος· Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῆς, καὶ τοῦ φαλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἠέτασθε. Ὡς περ γὰρ ἔριον ὑπόσητόε, οὕτω βρωθήσεται.

Κατανόησον δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπερρίπτετο. Ὁ κατέχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι' ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρείτην ἐκάλουν, οἱ δὲ, δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γὰρ, Ὅτι ἰδοὺ ἀνθρώπος φάγος, καὶ οἶνοπότης· καὶ, ἐν τῷ Ἀρχοντικῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Τί δὲ, ὅτε ἤγαγον αὐτὸν ποτὲ εἰς τὸ κρημνίσαι, καὶ ὅτε εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυσον, καὶ ραπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν; Τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλῶ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμῦδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτοῦ ἰστέφανου, καὶ προσέπιπτον ἐρπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἰμοδόροι ἐκείνοι κύνες, καὶ ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός; Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἰστήκει γυμνός ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων; (ἑσρτή γὰρ ἦν ἡ πάντας συναύγουσα τότε.) Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἵσταυρωσαν· καὶ ἀταφος ἐκείτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοῖς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξητήσατο, ἵνα βᾶψῃ αὐτόν; Καὶ ὅτε φόγον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνησαν, ὅτι οἱ Μαθηταί αὐτοῦ ἐκλεψαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἀνέστη;

Ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο· καὶ ὁ Παῦλος παρὰ τινι Πορφυροπόλειδι γυναικί, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ Βυρσεῖ· ὅτι οὐκ εἶχον παρῥησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις· ἀλλ' ὕστερον πάντα εὐκολὰ αὐτοῖς ἐγένοντο.

Οὕτω καὶ νῦν, Ἀδελφε, μὴ ἀθυμήσης. Ἦκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λήρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἔθλιψε τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὰς Παρθένας, μὴ Σελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον· ὁ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνή, μοιχαλῆς ὀνομάζεται, ζῶντος τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἑτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχὸς ἔστιν, οὐ σαρκὸς, ἀλλὰ πνεύματος· ζῶντος γὰρ μου ἤρπασε τὸν θρόνον μου.

Ταῦτά σοι ἀποστείλαμεν ἀπὸ Κουκουσοῦ, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήντησάν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα. Ὅτι δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκλικίᾳ, χοροὶ ὑπῆντων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πλήθος Μοναζόντων, καὶ Παρθένων, πηγῆς δακρύων ἐκχέοντες, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς, ἡμᾶς θεωροῦντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· Συνέφερον ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῆ, ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου ἐσιώπησῃ. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλείον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαιοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἰδεξίωσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς· ὥς τε, εἰ δυνατόν ἦν, καὶ εἰμὴ τὸν ὄρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν ὄρον αὐτοῦ παρεχώρησεν ἅν ἡμῖν. Δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόρριψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἢ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειῖται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίης,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθύ γῆρας ἔλθων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὠριμὸς τις σῖτος ἐκ γῆρας Πέτρε,
Ὅλον ταμείω συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν,

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

• Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
• μῶνι χορευόντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ μόνη ἀπειρανδρος, ἢ μόνη ἀφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἢ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε Ἀγγέλων τρυφή· χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Σιῶν πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλείων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε ἢ κλίμαξ, διὲς ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζῶην.

Λειμῶν θεοφύτευτος, εὐώδης κήπος θεοβλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· Χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Ἰπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν μελύτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνως, τὸ χαῖρε κράζω· Χαῖρε ἀγνείας πηγὴ· χαῖρε ταμείον πάσης καθαρότητος· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Ἀκριβὴς ἐπεγνώσθης θεηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτηκῶτων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρῶ-θεῖς Ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατεφλέχθης· δοκιμασθεῖς γὰρ ἔδειξας, ὑπεροβρίζου τοὺς πόνους σου.

Ὁὐκ ἐνάρκησας Παῖτερ πρὸς ἀγῶνας, οὐκ ἠσχύνθης Δυναστάς, οὐ προέκρινας, ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κήφη νεφέλη, χαῖρε πύλη, διὲς ἧς μόνος διήλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τῷ κῶ ἄσπορος, ἐκ σῆς Υἱὸς γεννηθεῖς ἢ τραπεῖς.

Ἐτερος τοῦ Ἁγίου. Ὡς παλαί τῆς εὐσεβεῖς. Ξενοῦν τὴν χήραν Σοφέ, ἀσύγνωστον φάσκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ τῆς Βασιλίδος ἢ πάντολμος γυνή, ξένη θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἀλλ' ἐπανήλθες ἠδύς, ὡς ἥλιος νεφέσιν, ἀποκρυβεῖς μέγιστε φωστήρ, καταφωσφορῶν φωταυγία μυστικῇ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τῆς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Δαίρω σοι τὰς ἐμαῖς, παλάμας Χρυσόστο-μα, περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν, τὸν νυμφαγωγόν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ὡς χρόνιον, ἢ Ἐκκλησία κράζει σοι, ἑορτάζουσα σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μυστικὴ τις λαβὴς, τὸν ἀνθρακα φέρουσα. Ὡς τὸν νοητὸν ἔρχη πρὸς ναόν· ὃν ὁ Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσὶ, Πάναγνε δεξάμενος, καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, προφητεύσει σαφέστατα.

Καταβασία.

• Σὺ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ
• ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
• μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
• τέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμα,
• δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
• συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον

• μεταποιήσαντα· και ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
• παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεσσαὶ ἐκ ρίζης, χαῖρε ράβδος βλαστήσασα·
χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφορέσα, ἄνθος τὸν
Χριστὸν ὠραῖον· χαῖρε πῖον ὄρος, χαῖρε κατὰ-
σκιον· χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λό-
γος, πάντων ἠυδόκησε πρὸ τῶν αἰῶνων.

Σιδηρᾶ σου ράβδῳ, κραταιᾶς ἀντιλήψεως,
ὡς ὑλακτοῦντας κύνας, ὡς ὠρυομένους
θῆρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινὴν μου
ψυχὴν, ἀποσώβει πάθη, δεινῶς με πολιορκοῦν-
τα, ἵνα τὸ Χαῖρε σοι Παρθένε κράζω.

Ωραιώθης ὄλη, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ
υἱοῦς ἀνθρώπων, Χριστὸν τεκοῦσα, ἢ ἐν
γυναίξιν ὠραία· διὸ σοὶ τὸ χαῖρε κράζομεν
χαίροντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Ἄγνη κεχαριτωμέ-
νη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξότερα.

Δανηλ ὁ εἶδεν, ὄρος πρὶν ἀλατόμητον, Θεο-
γεννητορ χαῖρε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογω-
καῖος λίθος· Χαῖρε Θεοδόχε, ἀνθρακοφόρε λα-
βίς· χαῖρε τῶν ἀύλων, Ἄγγελων ἀγιωτέρα·
χαῖρε τῆς κτίσεως τιμωτέρα.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ηθεορρήμων σηγλώσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὡσπερ
χρυσήλατος σάλπιγξ, ἐξ ἔρανθ ἀπηχίσα-
σα, Ἱεράρχα Κυρίε, τὴν πλάην ἀπήλασε.

Γεφυργέτων ἀρρήτων μυστηρίων, καὶ μυστηπό-
λε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, ἐκε-
τεῦν μὴ παύση, σωθῆναι τὴν ποιμνὴν σε.

Ως τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῶ
τῶν Ἄγγελων, συναυλιζόμενος Ὅσιε, ἐκε-
τεῖν μὴ παύση, σωθῆναι τὸς δούλους σε.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς ἐν γαστρὶ σε συλλαβῆσα, τὸν
ἀγεώργητον βότρυ, Παρθενομητορ ἐβλά-
στησας· ἐπαξίως οὖν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι
κράζομεν.

Ἄτερος τοῦ Ἁγίου. Ἀστέκτω πυρὶ.

Μασθοῖς εὐσεβείας σε Πάτερ, Ὅσιε, τὴν
θρέψασαν ἐκτρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπο-
νέμων ἐπταπλασίῳ, ἄρτῳ θείας χάριτος, ταύ-
τη θρέπτρα· γλεύκος προχέων ὡς πόμα δέ,
τὸ τῶν ἰαμάτων, παμμακάρε Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπέξῆλθε, Πάτερ σου ὁ
φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἢ ἔκφρων
Βασιλεὺς σε περιορίζειν, τοπικῶς ὑπέιληφεν, ἀλλ'
ἐψεύσθη· σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος, τὸ
πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτίσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον σύλλογος, Πιστῶν μετ'
εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκρίτῳ

Gennaro.

27

τῶν Διδασκάλων· ἤκει γὰρ ἐφέστηκε διανέμων,
πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἀφθονον, ἧς ἐμφορηθῶμεν,
γηθόμενοι πλυσίως. Θεοτοκίον.

Ορῶ σε Μητρός ἐν ἀγκαλίαις, οἶδά σε δ'
ἀπρόσιτον Θεότητος τῇ φύσει· πῶς οὖν
Λόγε χερσὶ κατέχη, ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν
ἔχεις κτίσιν; ἔφη Συμεὼν, Θεάνθρωπε, τὴν ἀ-
πόρρητόν σε, δοξαζὼν δυναστείαν.

Καταβασία.

• Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας
• Ἀπροστώτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
• λωβηθέντες, θείον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε
• πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
• εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεῷ
• συγκατάβασιν! ὅπως ὁ ὑψίστος, ἐκὼν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
• γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀ-
• χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γδοῦσε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι τὴν αἰε-
μακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννητορ
ἐκ Θεῆς Πνεύματος· καὶ ὡς τεκέσῃ τὴν χαρὰν,
τὸ χαῖρε βοῶσί σοι· Χαῖρε ζωῆς θησαυρὲ· χαῖ-
ρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ωρθώσας Δέσποινα Ἄγνη, τοῦ προπάτορος
Ἄδαμ τὸ ὀλίσθημα, καὶ τῆς προμήτορος,
Εὐας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν
αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· Χαῖρε
χαρὰ τῶν Πιστῶν· Χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀ-
γαλλίαμα.

Ἄξιον Χαῖρέ σοι βοᾶν· ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς
ἢ αἰδῖος, χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθένε Κόρη
Θεογεννήτρια· Χαῖρε Παραδείσει τρυφῆς· χαῖρε
ἢ χρυσόρρειθρος, ἀθανασίας πηγὴ· χαῖρε νέκ-
ταρ ἀληθὲς ἢ προχέουσα.

Νύσσει μὴ βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς
πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με, Χαῖρέ
σοι κράζειν διὰ παντός καὶ βοᾶν· Χαῖρε γαλή-
νε λιμὴν· χαῖρε ἢ ποντίσασα, τὸν νοητὸν Φα-
ραῶ, γλυκυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἄλλος χρυσόρροας, ἐφάνης πάγχρυσε Πα-
τερ· τὸ χρυσὸν γὰρ στόμα, καὶ ἢ γλυκεῖά
σε γλώσσα, πλημμυρῆσι τῷ τῶν δογμάτων πε-
λάγει, καὶ ψυχὰς ἀυχμώσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ,
τὴν Γραφὴν βατὴν, καὶ πλευστὴν ἀπεργά-
σω τῷ κόσμῳ, τῷ ἰστίῳ ἀναπετάσας τῆ λόγῳ,
καὶ πρὸς γῶσιν ἀκλυστον ἐλάσας τὸν νῆν.

Σὺ τῆς ἀκένωτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ρεῖθρα, ποταμὸς δογμαίων, τῇ Ἐκκλησίᾳ προχέεις, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, νάματα χρυσοῦρριβρα Χρυσόστομε. Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, προσεώρα παλαι, Μωσῆς Θεομήτορ Παρθένη, τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα, ὑποδεξαμένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἴτερος τοῦ Ἁγίου. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορός, ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς κοινωνῶντες, τῆς ἑορτῆς Παμμακάρι, καὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν, αἰκείαν ἠγάμενοι τὴν χάριν· πάντων γὰρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Ιδὲ τῆ κόσμῳ ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ πανίψηλος ἑναπέφηνε θεῖος πυρσός, τὸ γλυκυῖον πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων· ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τῆ φωτὸς ἀδελφοί· θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν καρδίας, ἄσμασι πάντες, τὸν Χρυσοῦρριβρα μεγαλύνοντες.

Ως ὄβλους σοὶ δὴ τὴν ὠδὴν, ἀπόρου μου καὶ δειλαίας Παμμακάρι ψυχῆς, ἀγαθῶν παντοίων μὲν, οἰκτρῶς χηρευούσης, πόθου δὲ θείου πλούτῳ προσαγούσης αὐτήν, χρηστότητος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβραβεύων μοι πλεσιόδωρον. Θεοτοκίον.

Βαδίζων τρέμω, ἔφη Συμεῶν· τὸν σαλεύοντα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κατέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένης· τῆς τρομερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβάντων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν ἄδη λύτρον τὰ εὐαγγέλια. Καταβασία.

» **Ε**ν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» **Ε**τιδῶμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτο-
» τοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόμυτε, καὶ φοβερὰ σε ἡ δόξα, πάση τῇ γῇ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· σὲ καὶ με-

σίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σε, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθῆναιμιν πάντες. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσεν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενα πάνσοφῳ, πλουτίζει Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λεψάνων σέβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητῆς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγαλλεται, ἢ χρυσῶ κατεκόσμησας, τῶν πάνσοφων δογμαίων σου.

Οστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμαίων κατάρρύτος, ὁ νεὺς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητῆς, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Κόσμον ὡς βασιλεῖον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν κλείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις, τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θεῖαν μεθεξίν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγαῖζουσα· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα, Ἦχος δ'· Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδέμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχαῖς τέσσαρας διαδραμῶν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας, τῇ παγχρυσῶ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν θείων λεψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφῆσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'.

Καὶ τὰ λοιπὰ, Ζῆτει Νοεμβρίῳ, ιγ'.

ΤΗ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τῆ Σύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆ Παραδείσῃ τὰ κάλλη κατοπτριζάμενος,
καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λει-
μῶνας, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ ἧς
μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν
ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος,
ταῖς τῶν δακρύων ρείθροις, τῶν ψυχῶν
τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι
βοῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν. Περιβαλώμε-
θα πάντες στολὴν λαμπρὰν, ὑπαντῆσαι τῷ
Νυμφίῳ Χριστῷ.

Τῆ ἐγκρατεία τὸ σῶμα περιφραζάμενος,
ταῖς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας
Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις ὅθεν ἐν σοί, ἡ
τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκίασασα ἔδειξε
νοητόν, σὲ φωστῆρα καὶ παγκόσμιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εμφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀπανα-
στάς, Ἐφραὶμ αἰοῖδιμε, φιλησυχία τὴν
ἔρημον κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν
πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας
φωστῆρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπή-
γασας· διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στη-
ρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε
Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὁ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ορῶσά σε σταυρημένον, Χριστέ ἡ σὲ κη-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις,
σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀποστίχου, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς
δάκρυσιν, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν
μετανοίαν, τῆς κρίσεως τῶν φόβον ἔργοις ἡμῶν,

καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας. Διὸ τὴν σὴν τιμῶ-
μεν ἅπαντες, συνελθόντες Παμμάκαρ μνήμην,
παραδόξων πραγμάτων αὐτουργεῖ, Ἐφραὶμ
αἰοῖδιμε· καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε· Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με, Παναγία Θεόνυμ-
φε· καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπει-
νὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον,
εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν,
ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ
δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα μὲ πρὸ τέλους,
καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Παιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπώδυντο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότατε,
πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθη μακρό-
θυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας
σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἶ-
μα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρπα-
φόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατῆρ ἡμῶν
Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς 5. οὗ ἡ ἀ-
κροστιχίς·

Ἐφραὶμ γεραίρω τὸν νοητὸν Εὐφράτην.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Εὐφραντικῇ ἐπομβρία σῶν προσευχῶν, τὴν
ψυχὴν μου ἄρδευσον, ξηρανθεῖσαν τῷ
αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγον μοι τὴν σὴν, εὐ-
φημοῦντι ἑορτὴν, Παμμάκαρ ἔμπνευσον.

Φῶς νοητὸν ἀπαστραψας φωτιστικός, ἀνε-
δείχθης ἥλιος, φεγγαβολοῖς ἀρεταῖς, καὶ
δογματῶν κάλλεσιν Ἐφραὶμ, καταυγάζων τῶν
Πιστῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Ρείθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν πα-
θῶν, κατασβέσας γέγονας, σκευὸς τίμιον
Ἐφραὶμ, τῆ Ἁγίῃ Πνεύματος πηγαῖς, ἀναβλύ-
ζων διδασχῶν θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Α διαφθόρως τὸν Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας αἰεὶ, Μητροπάρθενε σεμνῆ, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ι λυὸς πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθαίρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μ ηδολῶς ὑπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκῶς οἶκος ὠφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας Θεσαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι Μακάριε.

Γ νωρίζει ἄλλον σε Χριστῆ, ἡ σεπτῆ Ἐκκλησία, χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα. Θεοτοκίον.

Ε ἔξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθείς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδαμ, διασωζων, Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συναναρχὸν Λόγον.

Τ ὸν Θεσαυρὸν σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστῆ, τὸν κρατῆρα τῶν θεῶν τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῆ· φερωνύμως γὰρ αἰεὶ, ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι θείοις, Ἐφραὶμ, ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τῆ Κυρίῃ ἀποκαλύψεων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυτος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν πρᾶστρεχόντων σοι, αἰεπαύθητε Ἀγνή, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τ ῶ Σταυρῷ τῆ Υἱῆ σε Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδῶλων ἡ πλάτη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχύς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σε μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ρ ῆμάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν, ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὑψοποιῶ, φέγγει τα-

πεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα Μακάριε.

Α μίμπτως ἦνυσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλύνας, καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφαῖς, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ι δῶν σου Κύριος, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιόν, λόγον σοὶ χαρίζεται· δι' οὗ αἰρέσεων δεινὰ, τεταπεινῶνται ὑψώματα.

Ρ ὠσθεὶς τῇ χάριτι, τῷ Παντοκράτορος, πρὸς ἀρχαῖς παρετάξω δαιμονικαῖς, Πάτερ καὶ νενίκηκας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν δερμῶς ἀνευφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Ω ἴς θεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον, ὡς πηγὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτὴν, μόνην χρηματίσασαν, τῷ πλαστοουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Τ αῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς, τὸ τῶν ἡδονῶν ὀλοσχερῶς, Πάτερ ἐξήρανας πέλαιος· καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδαγμάτων σου, αἰρέσεων χειμάρρους Μάκαρ κατέκλυσας.

Ο νοῦς σε νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, Πάτερ λαμπρυνόμενος Ἐφραὶμ, θεοειδῆς ὄλος γέγονεν, ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ θεοῦ Πνεύματος, αὐλοῦς ταῖς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος.

Ν αὸς ἐγένου χωρητικὸς, Πάτερ τῆς Τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν διδαγμάτων ἀκεραιότητι. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν με ἔδειξεν ἐν Ἐδεμ, γεῦσις ἡ τοῦ Νεβουλοῦ πονηρᾶ, ἐπιβουλή τῇ τοῦ ὄψεως· σύ δὲ ζωοδότην Χριστὸν κηύσασα, ἐζώωσάς με μόνη Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν.

Ο ὑψάμμον θεμελίον, ἀλλὰ πίστιν ἀρράγη, ὁ Θεοφόρος θεμένος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀηττήτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Η γλώσσά σε κάλαμος, ὄξυγράφη ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γέγονεν, ὑψηγομένη γνώσιν πανευσεβῆ, πλαξὶν ἐγχαράττωσα, καρδιῶν Πάτερ νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Τ ὸ σὸν οἱ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαληνόν, Ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος, τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλης αἰρέσεων, ἀνανεύοντες πίστει διασωζονται.

Θεοτοκίον.

Ο πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν

ἐκ σῆς γαστρὸς, τηρήσας σε ἄφθορον, ὡς περ
ἦς πρὸ τῆ τόκου Θεονύμφευτε. Ὁ Εἰρμός.

• Τῆ βίβη τὴν θαλάσσαν, ὑψιμένην καθο-
• ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένει σε προσδραμῶν, βοῶσα Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐ-
δρῆνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος·
πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκα-
λος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους
ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν. Ὁ Οἶκος.

Ἰχνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ Προδρό-
μου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐ-
τὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατώκησας. Βλέπων
σε οὖν οὕτω βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γύ-
ναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἴμε-
νος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὄπλου τὴν σὴν ἀνδρείαν
καταβαλεῖν, καὶ τὴν ἀγνείαν μολύνειν σου, ἵνα
μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ῥαθύμους ἐ-
γείρης πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι.

Ἦκουσε γλώτταν ψαλμικῶς, ἦν οὐκ ἔγνω,
Ἐφραὶμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλώσσαν Σύρος.

Εἰκάδι ὀδοατή Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπηνῦρον.

Ὁὗτος γέγονεν ἐξ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προ-
γόνων τὴν εὐσίθειαν διδαχθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις Θεο-
δοσίου τοῦ μεγάλου. Ἠσπίασάτο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μονα-
δικὸν βίον· ὃ λέγεται θεοθεν ἐκχυθῆναι χάρις, δι' ἧς
πάσης κατανύξεως πλείστα συγγράμματα ἐκτεθεικώς, πολ-
λοὺς πρὸς ἀρετῶν καθωδήγησι, καὶ τύπος τοῖς ἐπιζητῆς ἀ-
σκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς
ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης, ἐν τῷ Φιλοξένῳ,
πλησίον τοῦ φόρου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Παλλαδίου.

Στιχ. Κρεῖττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτη-
μάτων,

Σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ Παλλαδῖος τῷ πόλῳ.

Ὁὗτος ὁ μακάριος, ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκον βραχὺν δι-
μάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. Ἀγρυπνία δὲ
καὶ διηνεκὴ προσοχὴ καὶ νηστεία τὸν ἑαυτοῦ βίον κα-
τακοσμήσας, θαυματῶν χάριν θεοθεν ἔλαβεν. Ἐμπόρου
γάρ τινος, χρυσίον ἐπιφιρομένον πολὺ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου
τινὸς ἀναιρεθέντος, παρὰ τὴν Σύρον τοῦ Ἁγίου τῆς κέλλης
ὁ νεκρὸς προσεβρίφη. Ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερὸν
τὸ πραχθῆναι ἦν, πάντες εὐθύνας τὸν Ὅσιον τῆς τοῦ ἐμ-
πόρου σφαγῆς εἰσέπραττον. Περιστοιχηθεὶς οὖν ὑπὸ τῆς

τοσαύτης πληθύος, προσπύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνίστη-
σεν. Ὁ δὲ, ἀναστάς, τὸν φονεὰ ὑπέδειξε, καὶ τὸν Ὅσιον
τοῦ μύσου ἀμέτοχον εἶπεν εἶναι. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλείστα ὁ Ὅσιος πεποιηκώς, καὶ ἐπὶ πλείον
θαυμαστωθεὶς ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν κρήνῃ πρὸς
τὸν Θεὸν μεταβέβηκεν, ἀξιολογούμενα συγγράμματα τῆ
Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων
ὠφέλειαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στιχ. Ἀπῆλθε σαρκὸς, ὡς περ' ἐκ τινοῦ πάγης,
Ὁ σαρκὸς Ἰακώβου οὐχ αἰλοῦς πάγαις.

Ὁὗτος ὁ Ὅσιος, τοῖς πᾶσι ἀποταξάμενος βιωτικῶς,
ᾤκησεν ἐν τινὶ σπηλαίῳ, ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον
κωμοπόλεως τινός, καλουμένης Πορφυριώνης, πᾶσαν ἄ-
σκησιν μετερχόμενος. Τούτῳ ποτὶ τῷ Ὁσίῳ, γύναιον ἐ-
ταιρικὸν ὑπὸ τινῶν ἀκολάστων ὑποβλήθειν, ἀναιδῶς ἐ-
πιπηθῆσαν, εἰς ἀσίλγειαν ἐξεκαλεῖτο. Ὡς, τούτῳ τῷ γυ-
ναίῳ τοῦ μέλλοντος κυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ
Χριστῷ προσάγει μεταγνοῦν. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει
τοῦ πονηροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώ-
ματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἀμαρ-
τάνευσι, καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν.

Ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονες
ἐνοχλούμενον ἔχων, τῷ Ὁσίῳ πρὸς αὐτὸν θεραπευθῆσο-
μενον προσάγει. Ὡς εὐξάμενος, παραγρήμα τοῦ δαίμονος
ἐλευθεροῦ τοῦτο. Φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς, μήποτε πάλιν
ὁ δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κοι-
τῇ νέῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ Μοναχοῦ καταλιμπάνει.
Ἦπτων δὲ ὁ Μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώ-
ματος! διαφθείρει τὴν κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ
ἐκφορος ἢ μυσσὰρὰ πράξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυ-
ναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν· τὰ δὲ σώματα ἐν τῷ
παραρρέοντι ποταμῷ προσεπιβρίπτει.

Ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὠρμη-
σεν εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. Ὅθεν, ἀπίοντος αὐτοῦ, κα-
τὰ τὴν ὁδὸν συνήνητησεν αὐτῷ Μοναχὸς τις τῶν εὐλα-
βῶν· οὗ ταῖς παραινήσεις ὁ Ὅσιος εἴξας, ἑαυτὸν εἰς
τάφον ἐνέβαλε, πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομίνων. Αὐχμὸς
δὲ ποτὶ κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς
πόλεως ὁ Θεὸς ἐπισκήπτει, ὡς εἰμὴ Ἰακώβος, ὁ εἰς τὸν
τάφον ὢν, προσεύξεται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. Τότε
δὴ πρὸς αὐτὸν πανδημεὶ παραγινόμενος ὁ Ἐπίσκοπος,
καὶ πολλὰ παρακαλέσας, ἐπὶ πισθεῖς προσπύξατο ὁ μα-
κάριος, ὄμβρος κατεβρύθη πολὺς, καὶ τῶν γῆν ἐμίθυσεν.
Ἐντυθεὶν χρηστάς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ Ὅσιος, τεκμη-
ριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φορὰν ἰσχυρῶς, προσέθη-
κε τῇ σκληραγωγίᾳ σκληραγωγίαν, καὶ τοῖς δάκρυσι δά-
κρυα· καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ
Θεῷ παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Αἱ Ἁγίαι δύο Μάρτυρες, μή-
τηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στιχ. Τῆ παιδί συγκλίνασα μήτηρ τὴν κείραν,
Ξίφει συνεξέπνευσε τῷ θυγατρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἡ Ἁγία Χάρις, τοὺς πόδας
ἐκκοπεῖσα, τελειοῦται.

Στιχ. Πόδας Χάρις τμηθεῖσα, πρὸς Θεὸν τρέχει·
Τοὺς ψυχικὰς γὰρ ἐ συνετμήθη πόδας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σόν ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Νομοθέτης Μοναζόντων ἀκριβέστατος, ὥφθης σεβασμιώτατε, ὑπαλείπτηστε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διόσθε τιμῶμεν τὸ σεπτόν, καὶ ἱερόν ἐπὶ τῆς γῆς Πάτερ μνημόσυνον.

Ε'ναρμόνιον τῆ Πνεύματος Ἀοιδίμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἐκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελωδοῦν, ταῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πέρασι, σκότος ἀφεγγές, ἐκμειώσας Μακάριε, πάσης ἀμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ρεῖθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων Θεσπέσιε, καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων. Θεοτοκίον.

Αληθῆ θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τῆ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίσει βρωμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός

• **Ε**'κ φλογός τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὑδάτι ἔφλεξας·
• ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνω τῷ βέλεσθαι·
• σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τρωθεῖς ἀγάπη τοῦ Παντοκράτορος, ὅλον σαυτοῦ τὸν βίον, θρηνηδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε· Ἄνες τὰ κύματα σου, Σῶτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Η'δὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προσρέχσι, θεοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιοάγαγε· ἀμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος, ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναὸς τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ ποταμὸς ναμάτων ζωηρόντων πληρούμενος, Ἐκκλησίας θεμέλιος ἀσειστος, ἔρεισμα Μοναζόντων, ρεῖθρον ἀέννιον, θείας κατανύξεως, Ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον·

ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλειθρα τῆς παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτολμα ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁς ποταμὸς ὑπάρχεις, ρεῖθρα χρυσόφρυτα βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. Χριστὸν ἰκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ελπίς τῶν ἀπληπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥύσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ὅσπερ φάνιξ δαυιτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, ταῖς γλώσσαις τῶν βλασφημῶν ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Ἐφραὶμ· ταῖς ἀβύσσους τῶν παθῶν, ἐξήρανας δι' ἐγκρατείας· ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀναλαβῶν. Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανεόρτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικημένων προσάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμῆν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υθρεῖς ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγγνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κ ὕμνε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεολόγων ἀκρότητος, χρηματίσας διάδοχος, τοῖς ἐκείνων ἔχουσιν ἠκολούθησας, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, καὶ Δύσει φαινόμενος, καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· ἐνθα Πάισοφε, ἐκ τῆ κόσμου μὲν ἔδυσ, εἰς Θεὸν δὲ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, καταστειμένος τῆς χάριτος.

Ιερῶς ἀπεδέχθη σου, τῇ σῆ πόλει τὰ λείψανα, Θεοφόρε πάνσοφε δι' ἀθλήσεως, ἀγιασθέντα λαμπρότερον· καὶ χάριτι στίλβοντα, τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρόξενον, ἀπειργάσαντα, εὐφροσύνης πληροῦντα θεοπνεῦσμα, θυμηδίας ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Αναλάμψας ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, τὰ ταῦ κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄλλων σε, θερμῶς προϊστάμενος, καὶ συγγραφέων ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας, καὶ τροφὴ τῷ Δεσπότη σῶ τὰ πάντα, διατρέφοντι Παμμακαρ, ἀδιαλείπτω χρηστότητι.

Εξ Ἐώας μὲν πρότερον, Ἐωσφόρος Ἰγνατίε, ἐν δυσμαῖς διηύγασας φαινότατος· νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανόδῳ φαιδραῖς, ταῖς ἀκτίνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἐσπέρας ἐφήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίσει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργε, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἠδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σώσον με πάναγνε Δέσποινα, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως κηύσασα· σὲ γὰρ

μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου, θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀνομιήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ διαιωανίζοντος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ζυλῶ ἀνήρηται; καὶ θανατῆσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζῶν; ἢ Θεοτόκος κλαίεσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψόμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀσπύρεως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'.

Ω τῆς στερῆς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριζε Ἰγνατίε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλοῦλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλῶν ἐν ἐμοί, ἐνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ὅθεν Θεῖω Πνεύματι πυρπαλούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θάττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθοῦμενον παραπέμψαι Χριστόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τῶν ἐρανίων ταγματίων.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σου Χριστοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεῶ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· δια τούτου τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνατίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχθ, καὶ τῆ Ἀγ. εἰς 5'. ἢ ἡ ἀκροστιχίς Ἰγνάτιον τὸν Ἐῶν ἐν ἄσμασιν ἀσέρα μέλπω. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Γύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φατί κα-
ταύγασον, τῆς ἐνοικουσίας χάριτος ἐν σοί,
Θεοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκεδάσον.

Γῆ ὡσπερ γοιμωτάτη πέφνησας, ἐκατοσεύον-
τα, καρποφορῶν τὸν σπῆρον τῷ Χριστῷ,
Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τῷ τὰς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ
ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωστικῇ δυνάμει σε, τὸ εὐγενὲς
τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντός Δεσπότης καὶ
Θεός, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, μαρμαρυγαῖς τῆ Πνεύ-
ματος, δεοφεγγέσι κατελαμπρυνεν.

Ακτίσι τοῦ νοητῆ λαμπόμενος, Ἡλίου πάν-
σοφε, Ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς,
αἰσθητὸς ὡς περ ἥλιος, τὸ ζοφερόν τῆς Δύσεως,
περιαυγάζων τῷ κηρύγματι. Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέσ Πάναγνε, τὸν ἕνα τέ-
τοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,
εὐδοκία Γεννήτορος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος,
τοῦ Παναγίου Θεοσύμφευτε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνονται ἐπὶ σοί.

Γάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς
δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνάτιε,
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Ομόφρονά σε Χριστός, τῶν Ἀποστόλων εὐ-
εἰδῶς τέθεικε, Δεῖω φωτὶ λάμποντα, ἐν
ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεκρούμενον διὰ σέ, τὸν ζωοδότην καθορῶν
ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ
ὑποστῆναι Ἰγνάτιε. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῆ Πατρὸς, προκαθαρθεῖσα
ὦ Σεμνὴ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως,
ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
• **Ε**σὲ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
• καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσος τύ-
ραννον ἐν παρρησίᾳ, ποιμαντικῇ μεγα-
λοφρόνως κατήσχυνας· καὶ ἐκπεράσας τῆς
πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον
κατήντησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχώρισθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεός ἐναν-
θρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανά-
μων, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρα-
τος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεα-
σαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως
βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐ-
κραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων
ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ο Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν
γὰρ Χριστὸν ἐνδέδυται διὰ πολιτείας·
πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς, Μαρτύρων στερ-
ρότητα, πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νευρωμένος Ἰγνάτιε τῇ δυνάμει, τοῦ ἐν
Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε,
θῆρας καθηρέθισας, τοῦ κόσμου χωρίσαι σε,
πρὸς τὸν σὸν παθούμενον ἔρωτα.

Ερασθεὶς τῆς ωραιότητος τῆ Δεσπότης, καὶ
πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφρην ἀνένδοτον ἔχων,
τούτου τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας,
μάρτυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Οραϊσμένος πορφύρα τῶν σῶν αἱμάτων,
Ἀρχιερεὺς, καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης,
Μάρτυς διαλάμπων Χριστῷ, κραυγάζεις γηθό-
μενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θεῖα δυνάμει,
δημιουργῶν γεγέννηται ἐκ σοῦ Θεομήτορ,
κόσμον καταλάμπων φαειρῶς, ἀκτίσι Θεότη-
τος, καὶ Θεογνωσίας λαμπρότησι.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς
πρόσωπον, Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων, ἀλη-
θεῖα λυθέντων, ἠνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Εἵλκυσας φωτισμὸν, ἐκ πηγῆς φωτοδοτίδος,
Ἰγνάτιε· ταῖς ἀχράντοις, σέ Χριστός γὰρ
παλάμαις, κρατήσας καθηγίας.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ, κεκτημένος λαμπόμε-
νον, Ἰγνάτιε θεογράφους, ἐπιστέλλεις ὡς
πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ανώθεν σοι φωνὴν, χαρμοσύνης ἐβόησεν, ὁ
Ἄγγελος Θεοτόκε, τοῦ Δεσπότης ἀφρά-
στως, μηνύων σοὶ τὴν σύλληψιν.

ᾠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων, τοῦ Θεοῦ σοφίαν Ἱερομύστα, καὶ μετ' ἤχου, τὸ τῆς πλάνης μνημόσυνον ὤλεσας.

Μὴ παύση, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καθικετεύων Παμμακάαρ, πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων, Ἱερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ανδρεία, καὶ φρονήσει διέπρεψας Ὅσιε, δικαιοσύνης τε κάλλιε, Θεοφῆρε Μάρτυς καὶ σωφροσύνης, καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμοῦμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράιμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλαῖδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Λόγος προέρχεται. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρῆς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ Ἐώας σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν ἐκτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ Μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ Δεῖος Ἱγνάτιος. Ὁ Οἶκος.

Ιερεμίαν ὁ Θεὸς ἐκ μήτρας ἀγιάσας, καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώσης, δοχεῖον ἔσσεσθαι αὐτὸν Πνεύματος Ἁγίου, ἐμπιπλᾷ τῆτον εὐθύς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, καὶ Προφήτην τῆτον, καὶ κήρυκα πᾶσιν ἀποσελλει, προαγγέλλειν τὴν ἀγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρυσίαν. Τεχθεὶς ἐν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρθένου, πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ βρέφους ἀξιὸν αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην, τὸν Θεοφόρον καὶ Δεῖον Ἱγνάτιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Δειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν Ἱγνάτιε παμβάροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῇ δ' ἐνάτῃ ἐπαινῆδος Ἱγνατίῳ εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος, διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχηρμάτισε, Μαθητῆς ὑπάρξας σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγεται σὺν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ· καὶ πᾶσαν ὑπε-

νεγκῶν βασάνων πείραν, καὶ ὑπεράνω πάντων γινόμενος, ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται Σηριομαχῆσων. Οὗ γενομένου, Χριστιανοὶ τινες ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθέμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθευτο· οὐ δὴ χάριν, Ἐορτὴν χαρμόσυνον ἢ Ἐκκλησίαν πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Σαμοσατίοις τελειωθέντων, Φιλοθέου, Ὑπερευχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου, Ἐπτὰ προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι, τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην σπηλιτεύσαντες, ῥοπαλοῖς τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηρούς συνθλώνται. Εἶτα ξιόνται ἀφειδᾶς, καὶ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἰρκτῇ ἐναποτίθενται. Καὶ αὐθις ἐξενεχθέντες, ξιόνται· καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάραις ἤλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σιλουανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλουανὸς Λουκᾶς τε σὺν τῷ Μωκίῳ, Ἡ μβλυναν ὀρμαῖς καὶ λεόντων ἀγρίων.

Τοῦ Νουμεριανοῦ βασιλεύοντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τότε ἐμνηυθῆ τῷ Ἀρχοντι τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως περὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθὺς ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκᾶς Διάκονος, καὶ Μωκίος Ἀναγνώστης, καὶ παρέστησαν τῷ Ἀρχοντι δέσμιοι. Οὗς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἄρχων ἀνακρίνας, ὡς ἠκούσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν μόνον ἀληθινόν, τοὺς δὲ τὰ εἶδωλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνήσας κολακίαις αὐτοὺς μεταπειῶσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων, καὶ ταριχεύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφάνητο κατ' αὐτῶν Σηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ Σηριῶν διαφόρων ἀπολυθέντων, προσήξαντο οἱ Ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθὺς ὁ τὰς δεήσεις τῶν Ξεραπόντων αὐτοῦ εἰσακούων Θεὸς, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι Σῆρες, τῶν Ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν, μὴδ' ὀπισσοῦν ἀφάμενοι τούτων. Καταλαβούσης δὲ νυκτός, Χριστιανοὶ τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαρβήλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν Ἐδέσση παθόντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Σαρβήλος τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεύς. Καὶ ποτε, ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς, καὶ λαιδορθηθεὶς, ὡς πολλοῖς αἰτίος ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου

βαπτίζονται. Ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος Σάρδηνος κα-
δέσεται τῷ Λυσία· καὶ πρῶτον μὲν ραβδίζεται, εἶτα
σπαθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγου ξέεται τῶν ὄσιν· καὶ εἰς
τοῦπίσω δεθεῖς τὰς χεῖρας, τυπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς,
καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτάται. Ἐνθα καὶ αὐθις κρεμάται
καὶ ξέεται, καὶ ἐν διαφορῆσι τοῦ σώματος μέρεσι πυρὶ
κατακαίεται· καὶ τέλος, τοῦ τοῦ Μαρτυρίου στέφανου
κομίζεται, ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεῖς καὶ ἀποθλιθεῖς, πρι-
ζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημιῶν, εἶτα ἀποτε-
μόντων τὴν κεφαλὴν· συναπετημῆθα δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐ-
τοῦ, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Βαρσιμαίου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῆ Βαρσιμαῖος,
Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρους.

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς γέγραπται, ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος τῷ
Σαρδηνῷ γεγονώς, καὶ βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη
πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Λυσίαν· καὶ ὁμολογήσας τὸν Χρι-
στὸν, ἐτύφθη σφοδρῶς. Εἶτα, γραμμάτων Βασιλικῶν κα-
ταφοιτησάντων παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς
φρουρᾶς· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησία, καὶ τῷ
Θεῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀφραάτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
Αἰώνιως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Ἰερωσύνης, ἠγλαῖσμένος μύρω Ὁσίε, Δεῖω,
καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθεῖς, ἀμφοτέ-
ροθεν διέπρεψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου
κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νομοθεσία, καταφαιδρύνεις κόσμον ἅπαν-
τα, ἄρτω οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστοὺς,
τῷ Δεσπότη σου κραυγάζοντας· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀκτινοβόλοις, αὐγαῖς Παμμακάρι φωτιζόμε-
νος, αἴγλης ἀρχιφώτῃ χύσει τε λαμπρυν-
θεῖς, τὴν οὐράνιον ἀπειλήσας, χαίρων ἀπόλαυ-
σιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Σῖτος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης Παναοίδιμε,
μύλαις κατηλέσθης Μάρτυς ταῖς τῶν θη-
ρῶν, καὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα, Δεῖα χρη-
στότητι, καθαρῶτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἠγιασμένον Δεῖον σκήνω-
μα, χαῖρε· δια σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν
γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ἐστὼς ἐπὶ βήματος σοφῆ, Τριάδα ἄκτιστον,
ἐθεολόγησας, νοῦ καθαρότητι Ἄγιε, δια-

νοίας τε λαμπρότητι, μὴ πτοηθεῖς τυραννικῶν
θρόνων ὠμότητα, ἀλλ' ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥυθμίσας ἐμφρόνως σα τὸν νῦν, τοῖς Δεῖοις
δόγμασι, μάκαρ Ἰγνατίε, τὸν δεσιδαίμο-
να Τύραννον, τῆς ἀπάτης προῖσταίμενον, τοῖς
τῆς σοφίας ὀχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας, Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἀπείρω λαμπόμενος φωτὶ, τῷ τῆς Θεότη-
τος, Μάρτυς ἀήττητε, τῆς ἀθεότητος ἄ-
στατον, ἐξηφάκισας σκοτόμαιναν, ἐπιστολαῖς
φωτοειδεῖς, πέμπων τοῖς μελπουσιν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μανίαν καὶ χάσματα θηρῶν, οὐκ εδελία-
σας, Δεῖε Ἰγνατίε· ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ
δύναμις, ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, τὴν πανο-
πλίαν τοῦ Σταυροῦ σὲ περιέβαλεν, Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα βρωῶντα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενα, οἱ
εὐσεβείας ἔρασαι, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐρως ὁ Δειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας
τῆς ψυχῆς σου, κόσμου ταῖς ὑλώδεις φρον-
τίδας, πυρὶ αὐλῷ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρε-
κτῶν ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε.

Ἄϊμεν λαμπρῶς καθωρμίσθης, γαληνοτάτῳ
Θεοφόρε, ζάλην τῶν κυμάτων ἐκφυγῶν,
ὄρμας ἀγρίων καὶ λογικῶν θηρῶν· καὶ νῦν
τρυφᾶς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ποικίλῳ κοσμοῦμενος ξέφει, Ἱερομύσα δια-
πρέπεις· τῆς ἱερωσύνης γὰρ ἐν σοί, εἰς ἐν
συνῆλθε καὶ μαρτυρίᾳ κλέος· καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς
μέτοχος, τοῦ σοῦ Δεσπότη συνδεδόξασαι.

Ὡς ἱεροφάντων ὑπάρχων, τῇ παρρησίᾳ κε-
χημένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ
Θεόν, τῆς ἐκτελεῖντας πίσει τὴν μνήμην σα, ἐκ
πειρασμῶν Ἰγνατίε, νῦν λυτρωθῆναι καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβιμ
ἀγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως Ἀγνή,
τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκάλαις πε-
ρυσσασα, τὸν Πατρικοῖς κόλπαις καθήμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη,

• Χριστός συνάψας, τὰς διεσώσας φύσεις • διό
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς πόθῳ ἐορτάζοντας, τὴν σὴν φαίδραν
ἐπαύοδον, Ἰγνατίου Θεοφόρου, Ἱερομάρτυρος
παμμακάρο, λυτρώσασα πάσης ἑλπίσεως, καὶ
βλαΐθης τοῦ ἀλάστορος, διδούς πταισμάτων ἀ-
φισιν, ὡς εἰληφώς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εν δύο ταῖς δελήσεσι, καὶ φύσει Πανά-
μωμε, μᾶ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν
ἀπορρήτως, τὸν δὲ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι
Σταυροῦ δελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν
τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένη.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ τῆς Οὐκωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Στῆλη ἐμψυχος, καὶ ἐμπνοὺς εἰκὼν, ἡ ἐπι-
σίος σου ἐπέση Ἐορτῇ, Θεοφόρε Ἰγνατίε,
ταῖς μυσταγωγίας σου καὶ ταῖς ἀριστείας σου
κηρύττουσα τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵ-
ματος ἀντικατάξασιν τὴν μακαρίαν ἐκείνην
καὶ αἰοδιμον φωνήν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμι Θεῷ,
λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀληθόμαι.
Διὸ μμητῆς τῷ πάθει τῷ Χριστῷ σου γεγωνῶς,
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παινέψημε Μάρτυρες.

Νοσοῦσαν Πενύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχάν με
πάθεισι, πονηροτάτοις θεραπεύσον, ἡ τὸν
ἀκίστοτα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἴωμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ
θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι Ἰέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου,
Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦτε ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδεί-
πνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἐσπερινόν, καὶ τὸν Ὁρθρον,
ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τριῶν
Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου
τῷ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τῷ Χρυσσοστόμου.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου
Ἱππολύτου.

Ὁ Κανὼν, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀρματα Φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημησώμεν ὠδαῖς, τὸν
Ἱερομάρτυρα, θεοφρονεῖ καθορώνωντες, χά-
ριτι φαίδρως ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξάζοντες
πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικὴν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρι-
σθεῖς, τῆτον ἐκμαυμένον, προκινδυνεύων
ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, καὶ
διπλῶ στεφάνῳ κακόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προσάγματος Θεῷ, τῆς ἀ-
γαλλιᾶσεως, προεχρισμένον εἰλαίῳ, τῷ μαρ-
τυρικῷ Ἱππολύτε, ἐπισφραγίσθης δι' αἵματος.
Θεοτοκίον.

Αφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ,
βάτεν εθεάσατο, σὲ ζωγραφούσαν Παρ-
θένη, αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν θείῳ πυρός· καὶ γὰρ
Θεὸν ἐκίησας.

Ὡδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Αρνας λογικῶς ἐποίμανας, καὶ ὥσπερ ἀρνίον,
τῶν σῶν προθείτων προτέθυσαι, τὸν ἀπάν-
των Ἀρχεποίμενα, καὶ Θεῷ ἀμνὸν μιμῶμενος.

Γαῖλα λογικὸν Ἱππολύτε, τῆς ποιμανομένης,
θεοπνεύτως ἐπότισας τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς
μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἠγούμενος, ὑπὲρ εὐσε-
βείας, ὑπέδυσ τὸ μαρτύριον, ἵνα δοξάζων
Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι.
Θεοτοκίον.

Χαίροις Μητέρα ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λό-
γον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκούσα
σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ἑρῶν καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Φωστῆρ ἀειλαμπῆς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ,
φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λό-
γων, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχα Ἱππολύτε.
Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱσρὰν σου καὶ θείαν, μνή-

μην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελῶμεν, καὶ πίσει γεραίρομεν.

ᾠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν σου ὡς πολὺπλοκος ἡ Δεῖα σερὰ! ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἰππόλυτε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφοδρὰ ἐν αὐτῷ εὐφραϊνόμενος.

Τὴν προσφορὰν τοῦ "Ἀβελ ὑπερβέβηκας· λογικούς γὰρ προσετήνοχας ἄρνας Θεῷ, καὶ τοῦ οἰκείου αἵματος, χαίρων τῷ Δεσπότη ἀπέσπεισας.

Αἰρετιζόντων τὴν παλίμνημον κακόνοιαν, διὰ τῷ Πνεύματος τρεψάμενος Μακάριε, Ἱερομάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρθένη ἀγνή, ἐκ τῆς γαστροῦ σου προελθόντα τὸν Χρῖστὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, Ἱερεῦσι γεγένησαι, καὶ Μάρτυσιν Ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις, ταῖς χάρισιν Ἰππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπυσιν, Ἰππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρχίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικούς, εὐσεβῶς σὺ διήλεγξας, ὡς ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον πλάνην, Ἑβραίων Δεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τέθυκας, τῷ Σωτῆρι Δυσίαν αἰνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχὴν σου προσήξας δι' αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύματος, Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀνοίξει Δείων χειλέων σου, καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σαυτὸν θανατούμενος.

Ὡς Δεῖον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ τὸ σύσημα, τῶν ἐν ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη κατατρυφώντων, καὶ ἠδῖω, τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Ὡς θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐσσηνοχώρησε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικάς τε φωτίζεις, Ἱερομάρτυς πεφηνῶς, τὸς βρωντας Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἀθλον ἱερωτάτον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου καθορῶν, ἐφιστῶτά σοι χαίρων ἐκραύγαζες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὀτὰς αἰκίας ἐνεγκὼν, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρήρσις ἐβόα Ἰππόλυτος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, ἐσπλαγγνία βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητον Δέσποιναν, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόκον,

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὡς λιπαρὰ καὶ πίων ἡ Δυσία! ὁ καλὸς γὰρ Ποιμὴν, προβάτου δίκην προσάγεται, Χριστῷ κραυγαῶν Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῶς στεφάνῳ ἐξαστράπτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Χριστέ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν, Ὑμνεῖτε παῖδες, γεγηθῶς ἀνακραῶν, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, θανάτου χαίρων Ἰππόλυτος, ἐβόα· Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν, τῇ οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἀφθορος.

Ὡς πανευκλεῆς Ἱερομάρτυς, διττῶς κατελάμπρυνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστῷ Ἐκκλησίαν, καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων, Παμμακάριον Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων, τὸς κρηνὴς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρεις· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Εδίδαξας ἕνα Θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, Δημιουργὸν ἀπάντων, ἐρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶς τε, ἐκοσμήθης διαδήματι. Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας, σφοδρῶς σε ἀν-

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εὐ δόλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ· εὐ ἐργάται τῆ ἀμπελώνος Χριστῆ, οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον ἀυξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθῆσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἤνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν. Εἰσελθόντες ἔν εἰς τὴν χαρὰν τῆ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς αἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

***

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, ταῖς κηθάραις τοῦ Πνεύματος, ταῖς εὐσήμοις σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, ταῖς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντὰς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουσας τοῖς πέρασιν, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμῆσωμεν. Δίς.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβουλοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀποστολοὶ, οἱ ἐξ Ἐδεμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρότως ποτίζοντες, Δείοις ρεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὡσπερ κτίσιν συνστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ φησὶν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξεδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν Δείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνεχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας ταῖς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου ῥήτορας εὐ-

φημήσωμεν, φωναῖς ζῳμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτοὺς, παρήρσιαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθεράν μὲν, εἰς αἰεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Δεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαραλλάκτον, οὐσίαντε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρειοῦ, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμβας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Ἄυτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, ^{κ.φ. ε. δ. 8.} παραδεδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοῦς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνστοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐντειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά μέσον τοῦ

προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστειλή πρόσωπον ἀνδρώπε, ὅτι ἡ κρίσις τῆ Θεῆ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστίν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προεἶλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτῆς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμαζᾷ πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὄρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου· ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφίσταται αὐτῶν βράσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκειν, καὶ ἐλαγίσθη κραιώσῃς ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντρίμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτῆς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῆς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαμψοῖσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶνται. Κρινῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τῆς αἰῶνας. Οἱ πεπαιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτῆ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόυ Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν

εὐφημήσωμεν· τὸν Γρηγόριον, τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθίς· τῆ Πνεύματος τὰ ρεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τῆς οἴακας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστῆ μετὰ τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τῆς ὑπερμάχης, τῆς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένου, καὶ πρεσβεύοντος ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀναφθέντας ἀνθρακας, ἐκ τῆ ἀστέκτης πυρός, οἱ δὲ αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῆ πρὸς αὐτὸ ἐνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τῆ κόσμῳ ἐγένοντο, ζωτικῆ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσεῖπωμεν· Χαίροις Τριάδος, Τριάς ἢ θεόσοφος.

Ἦχος, πλ. β'.

Τοῦ Δαυὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περικτεχίσαντες αἵματι· καὶ τῆς θεοκαπήλης αἵρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τῆ Χριστοῦ Ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύοσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ε'πεφάνη ἡ χάρις τῆ Θεῆ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἦθη κοσμηθέντας, τῆς τρόπης βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλη, τὸν νῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κραιώμεν· Τριάς Ἁγία, Κυρία τῆ παντός, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποίμνον τῆτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Τριάς Ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῆ σοφῆ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαυπαδεχθέντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῆ αἴγλη φρυκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων

σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλητῆσα, τὴν σὴν δόξαν ἀγαίεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τῆτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακείναι πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτὴ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανακτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματοκοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, Βασιλεῖς σοφῆ, καὶ στυλὲ ἀπερίτρεπτε. Χαίροις, ὁ νῆς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὡς Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ. Ἄλλ' ὡς Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε αἰεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον, καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρράγαγες περιτείχισμα, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματοκοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρθενομήτορ ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη ἐπουράνιε. Χαίροις σκηνὴ ἀγιασματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Πανάχραντε. Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγματῶν ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητραάνδρε Δέσποινα, μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνούντας τὸν ἄσπορον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια

Νείλου τοῦ Ἐανθοπούλου,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στυλοὶ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν Πιστῶν ἐδρασμός, τῶν αἰρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· Χριστῆ οἱ παιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθήμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τῆ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι· τῷ κόσμῳ ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι. τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ αἰετόοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοις οἱ καταρθεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ θαλασσοχῆλαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖσσμα, Παραδείσου τὰ καλλίστα· ὁ Θεολόγος, ὁ σοφὸς τε Βασιλεῖος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τῷ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγαθίσμα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σαλπιγγὶ ἀσμάτων· χορευόμενοι ἐόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδημῷ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμούς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους αἰεζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τῆς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσῆς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημίσσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τῆς Σοφῆς, οἱ Ἱερεῖς τῆς Ποιμένας, οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς Προστατάτας, οἱ πένητες τῆς πλητιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθούντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τῆς πανταχοῦ θερμῶς προφθάναντας, θείους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπόμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τῆς πιστῆς, ἐκ τῶν τῷ βίβη σκανδαλίων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰώνιων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἑμοιον. Γερμανῆ Πατριάρχῃ. **Σ**αλπίσσωμεν ἐν σαλπιγγὶ ἀσμάτων· πρακῦψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητρὰ παρθένος, ταῖς εὐλογίαις καταστήσει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις. Βασιλεῖα τέξασαν, τοὺς θανάτω κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως

εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγον Μῆτέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότη Ἐρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἶπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει, δογματικῶν θεῶν πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμὸς τῆς σοφίας, τῆς τὴν κτίσειν πᾶσαν θεογνωσίας νόμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες ταῖς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σθέσαντες ταῖς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥύσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τῆς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοί, προσπιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψα-

σθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τῆτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε παλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τρικυμiais τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνειδήτος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς· Μὴ με παρίδῃς τὸν δειλαῖον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπιχαρμα καὶ γέλωσ, ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ ὅσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπίγῃς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Εὐορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανηγυρίν, τῶν Διδασκαλῶν τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θεοῖς δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιοθῶν ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Α΄. Ἀντίφωνον τῆ τετάρτης Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκαλῶν.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εξέχυθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγονάτε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεότητος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ζ΄. καὶ οἱ τῶν Ἀγίων, εἰς ἡ΄.

Κανὼν τῆς Θεότητος, Ποίημα Ἰωάννης Εὐχαϊτων· οὐ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν εἰρμῶν. Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ σῶζε, Παρθένε.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ θαλόντι θαλάσσαν, καὶ ὀδηγή-
» σαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
» ὅτι δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως αἰγνήν,
ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Ολὴν ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσ-
σον, ἀποκειμένην ἐγνωμεν· διὰ προσφύ-
γοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ
θείᾳ, διασωζόμεθα.

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνόντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχραίν-
των σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σε οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κερτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος
Θεοχαρίτως.

Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ποίημα τῆ αὐτῆ Ἰωάννου
οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισηλίον Φῶς τρεῖς ἀνήψεν ἡλίους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα,
τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποι, προσνεχθήσε-
ται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ
εἶναι, χειραγωγοίμεθα.

Ρητορικαί, γλώσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι,
καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθε-
σιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκό-
τας, ἀντιτιμάτωσαν.

Ιδίον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῆ
οἱ Οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὠφθησαν, τοῦ
κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν
ὑμῶν, καταξιούσθωσαν. Θεοτοκίον.

Σε τὴν κοινὴν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμε-
τέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χαῖλος ἐν
γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπυ-
δαῖς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου,
πᾶρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι,
λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνησομαι,
οὗς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ωσπερ κρατὴρ ὑπερέρρηξ Δέσποτα, ἡ ἀ-
γαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς
φιλανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδυσεν, ὡς

καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστή-
σασθαι, ταὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Εξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ
ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις
ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύ-
σει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα
ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον. Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ Θεόφρων σύλλογος, μετ'
ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μητὴρ, ὡς
αὐτῶν κεφαλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευ-
ταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἐπέχευσα,
καὶ τῆς εὐφημίας μετέχευσα. Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἔπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπά-
» γη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶν πεζοποντοπο-
» ροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν
» τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερῆσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε, ὁ ξύλον νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, πα-
ράσχου εὐλάτον σοῖς ἐκέταις, τοῖς προ-
στρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυ-
νοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρ-
θένε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευ-
σον Πανύμνητε, αἰεὶ ταύτην κινδύνων διασω-
ζουσα.

Ολὴν με τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε
ἐλπίς με καὶ προστασία, πεφάσμων καὶ
περιστάσεων, λυτρωμένη δεινῶν με αἰεπάρθενε.

Σοφίαν τῆ Θεῆ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκαλαῖς
ὡς φέρεσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανή-
σεως, λυτρωθῆναι τίς ὑμνόντάς σε ἐκέτευε.

Τῶν Ἀγίων. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ησαλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ
λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κή-
ρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάων, πάντα τὰ
πέρατα, ὁ μεγαλῶνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύνα-
ξιν ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμά-
των, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν
δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς
ἄλλος, ἀστέρων ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολό-
γος σήμερον μακαρίζεται.

Ιδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει·
Ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἠδύνει·
Ἰδοὺ τὸ ζῶν ξύλον ἀθανασίας, καρπούς προ-

βάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θαναῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε. Θεοτοκίον.

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποήσας, καὶ φύσιν δούς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτός καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἄτερος τῶν Ἀγίων. Ὁ στερεώσας.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτήρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπης δείξαντες, οἱ παιδεύται τῆ βίῃ, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεῷ, Βασιλείον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τῆ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκίπτουσαν αὐτῇ, καὶ θυλικῶς λατρεύσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφὸς προβάλλεται ῥήτορας. Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένε, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἀγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
• **Τ**στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
• ἐκτίσω τῷ τιμῷ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἦν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρράγαῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασιλείον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βησῶμεν, ἐκ καρδίας κραυγαίοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστα, πρσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαθόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολα ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνσταῖτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἄλλεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν εὐστασίαν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμι· ὅθεν

πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλυδῶνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεισαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρσθειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρσβεύουσα τῷ σῶν Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἦς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκούσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ρεπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίῃ τρικυμίας, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Εκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μητὲρ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, μόνῃ πανύμνητε.

Χεμαζόμενον κλυδῶνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασσον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθεδουχοῦσά με.

Ἦν Ἀγίων. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Νσήμονες, ἐκ τῆς καίτω σοφίας γενομένοι, κυβέρνησιν Ἐνδοξοί, παρὰ τῆς θείας ἐκτίσασθε· ὅθεν ὡς θανάκων, ταύτην ἐκείνη πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι. Θεοτοκίον.

Ο ὄψιμος, ὑετός ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρῶτος, ὑδάτων αἰῶνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμος, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἄτερος τῶν Ἀγίων. Σπ' μου ἰσχύς Κύριε.

Στύλος πυρὸς, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλαῖς, σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφεπομένους, ὁ Μέγας ὠφθη Βασιλεὺς· θάρσειτω καὶ κκαίτω, ἡ Χριστῆ Ἐκκλησία, τηλικῶτον πλητήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἠδυσμα,
ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάννα
ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας,
Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖ-
σθαι, τῆς ἠδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἠδο-
νῆς τοὺς μετέχοντας.

Οΐ ποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως,
καὶ τὸ καλὸν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς
χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐ-
φραίνων καὶ παιίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν
πόλιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὀρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἀπλῆν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ
φανείσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τῆ σῆ,
Δέσποινα Υἱῶ, οἱ τρεῖς θεοφόροι, Δογματισαὶ
ὠμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐ-
νεργείας, τὸν διπλῆν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

» **Ε**΄καλυψεν ἕρανός, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτῆ γὰρ προσελθὼν, τῆ ἀγιασμάτος
» σε, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης
» σου, ὡφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος·
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**΄ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητῆς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὀδηγήσον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ο΄ πλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρα-
σμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐ-
πηρείας, λυτρούμεθα αἰεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἀ-
γνῆ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβίμ
τέτοκας, τὸν τῆ Θεῶ, ἐκ σῆ σαρκωθέντα,
Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δέλων, τῶν σῶν
ἐξιλίωσαι.

Τὴν τοῦ παντὸς Ποιητῆν, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς
σου Ἀγνῆ φέρουσα, τῆτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς
ἱκεσίαις, εὐίλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας,
πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Α΄ πὸ στενώσεως, τῆς κατωδύνου μου ψυχῆς
δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ τεκούσῃ,
τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ ταῖλας· οἰκτεί-
ρασα σῶσόν με. Τῶν Ἀγίων. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυταῦ χαρισμάτων, ἐκ-
πιεῖν ὄλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς Ἀ-
γίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν
δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοι-
λίας, αὐτῶν θείοις ρεύμασι.

Τί μοι χρυσός, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ
δυναστεία; καπνοὶ διαρρέοντες εἰς αἶρα·
πάντα οἰχέσθω· αὔρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ
πλοῦτος εἰς πολυέραςτος, ἢ τῶν Διδασκαλῶν,
τριας ῥητορεύουσα.

Ρεῖ ποταμός, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ρεῖ
τοῖς πεινώσιν, ἀθάνατος βρώσις, καὶ τοῖς
διψώσιν, ἀφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶ-
νας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάν-
τες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Ε΄σχεν ἰσχὺν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ
εἰς τέλος· ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρ-
θένον, τὸν ἐν ἰσχυῖ Δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελ-
θόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν
κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀν-
θρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν
ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας,
καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας
ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτη-
ρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς
τῶν λόγων, ἐπὶ ὠδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρι-
σι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταί· θελγεσθε
πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σῶζεσθε.

Σιωπᾶ λόγος ἅπας, τῶν Θεοκηρύκων λαλῆν-
των τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς παλαι,
Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτά πυξία,
τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετηντων, οἷς ῥυθμίζεται, πᾶς
Πιστῶν σύλλογος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρεδραμεν
εἰς ἀγιότητα· καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς
ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τε-
κοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ὃ προσβλέ-
πειν ἐκείνοις ἀδύνατον.

Καταβασία.

» **Ω**΄ εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
» δορυφορούμενον, ὡ ταῖλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ
» γὰρ εἶδον, σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνε-
» σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπάζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**΄ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
» τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
» σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεὸς με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυ-
φρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι
Δέσποινα, κυβερνήτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ε'νεδύθην στολήν κακουχούμενος, Μήτηρ αει-
πάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεόν
κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Γ'εραῖς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ράθυμων ὁ δεί-
λαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάνα-
γνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ρυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξιώσον, ἢ τὸν συμπα-
θέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ
αἵματι, ἐκ φθοραῖς τοὺς ἀνθρώπους ρυσαίμενον.

Τῶν Ἁγίων. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Γῶδια ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν
ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέν-
νησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνοῦ.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανῆς σωτη-
ρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χρι-
στός εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρε-
στι τούτων.

Α"πειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ ἐράνιον
ὑψος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους, ἐξῆ-
ρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρωσ.

Θεοτοκίον.

Νέα σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυ-
στηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι,
καιναῖς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ, προσαρμόζου-
σι φράσιν.

Ἔτερος τῶν Ἁγίων. Ἰλαίσθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν·
Μονάδα Τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν·
προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν
Φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνά-
ναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ'
ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἀπλῆ ὁμοούσιος, συμφυῆς
Θεότης, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρού-
μενα· ἐν ἀμερῆς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντά-
ζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφορήτες,
οὕτω πείθοντας πιστεύειν με. Θεοτοκίον.

Αμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν
σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ
αὐτὰ καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφοτέρα· τῷ
Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παραδόξα.

Καταβασία.

• **Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθλ.
• **Ε**μοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
• Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τους ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν
κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσε-
λάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀ-

νάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν
κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος δοξαζὼν τοὺς Ἁγίους σου. Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι, καὶ κινήσαι τὴν
γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυ-
νάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον
εἶπεῖν θαρρήσω· ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀν-
θρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ με-
γαλοῖς χάρισμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ,
τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ
μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς
σου θαυράποντας, ὁ μόνος δοξαζὼν τοὺς Ἁ-
γίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις
Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων,
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολό-
γου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
Φῶς τρισολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
Ἐαρ χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριάς λάμπει κτίσιν,
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὀρωμένην.
Ἄπωλεσαν μὲν οἱ παλαιοὶ Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἠλίου τε καὶ Σεπτήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὡσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων παλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας·
Κάλλει βίου γὰρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τὴν δε τὴν ὀρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἄηρ, ὕδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις·
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεὸν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν,
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μελεῖ γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γήινων·
Καὶ γῆινον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὑψος αὐτὸ πείθοντα πάντας ἐκτρέχειν.
Τοῖς λειποθυμήσασιν δ' ἐκ παθῶν παλιν,
Ἄναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μεμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,

Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
 Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
 Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
 Λάμπην ἐνὶ τριακοσῇ χρυσοτρισηλίος αἴγλη.

Η αἰτία τῆς τοιαύτης ἑορτῆς γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοταναιάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας εἰδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηλῶρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, καὶ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἦθος ἐμδριθῆ, καὶ μηδὲν γῆϊνον ἔχοντα· ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως ὄντων ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἰλατικὸν εἰς μετάνοιαν.

Τῶν δὲ τούτου δὴ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον ὑφούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον, καὶ τῷ κλάθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἔννοιαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου.

Ἐτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομφῷ καὶ τῷ πιποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διατορῶν τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθραῶ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαδοκίμους καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων, κἀκείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν· ὡς συμβαίνειν διαιρηθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιαζόντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσύστηρον, ἐπὶ πάντων οἱ μέγιστοι οὗτοι, καθ' ἕνα πρότερον, εἶτα καὶ ἅμα, ὑπαρ οὐκ ἕναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαίτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πανυ, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν,) ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐκπλακῶτι· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασι πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς ἐν ἴσμεν, ὡς ὄρας, παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μαχίμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίῳις ἕκαστος, τῷ Δεῖῳ κρουόμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συγγραψάμεθα, καὶ ἂ ἐμνούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μὲν γε ὁ δευτέρος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. "Ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιαζούσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ δίστασθαι· σπουδῆ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾷ συναψόν, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον, καὶ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἐν ἴσμεν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξεν αὐτοῖς εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάσθαι, φωτὶ ἀκίρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀλλήλους μετακλούμενοι.

Ὁ δὲ Δεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς, ὁ Εὐχαίτων δπλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἰσηγάσαντο, διεπράξατο· τό, τε πλήθος, καὶ τοὺς στασιαζόντας καταστείλας, (ἔδοκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαδόχτος ὁ ἀνὴρ·) τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὄρα μοι τὸ φρονεῖν τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμ-

πτην, τὸν Δεῖον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην, τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε καλῶν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστὴν, Κανόσι καὶ Τροπαρίοις καὶ ἔγκωμίοις καταστέψας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. Ἄ καὶ νεύσει αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὄσα τε ἐξ ἐκείνου γεγῆνασι, καὶ ὄσα γενήσονται.

Ἦσαν δὲ τὴν Δέσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφὴν οἱ Ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως. Ὁ μὲν Δεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν, ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπίβριτος, εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβαῖς τούτων κεχηρημένοις μεγάλοις· ἐφ' οἷς καὶ συνέβαινε, χαριέστερον ταῖς ὄψεσιν ἀποστέλλειν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου· ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πολλαῖς ταῖς βολαῖσι κεχαραγμένος· ὠτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολαῖς ταῖς Φριξίν ἐξανθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἴσω ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον.

Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν· Ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἑλλήσι σοφοὺς ὑπερῆρον· ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἔννοιαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνδρῶ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν Δεῖαν Γραφὴν ἐσαφῆνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδεὶς, καὶ τῷ Εὐαγγελικῷ κερύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ Ἅγιος, (εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι,) ἔδει καλῶν ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πράξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἄρθῳν ὑπερβαλίσθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγὴ, καὶ ὄλος ἀντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Ἐζῆσε δὲ τὰ πάντα ἔτη, τρία πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Ἐποίησε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνους ἑξ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἦν τὴν Δέσιν τοῦ σώματος, εἰς πολὺ μᾶκρος ἐπὶ τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λεπτόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότατι τὸ πρόσωπον σύγκρατος· ἐπίβριτος, εἰς κύκλον τὰς ὄφρῳς περιηρημένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶ ἐοικώς, ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ρυτιδούμενος· ἐπιμάκρης τὰς παρεῖας· κοῖλος τοὺς κροταφοὺς· ἡρέμα ἔχων ἐν χρῶ κουρίας· τὴν ὑπὴντην ἀρκούντως καθειμένος, καὶ μεσαιπόλιος.

Οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς υπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἔλθων παιδείσεως, ἐν ἐκάστῃ τὸ κράτος ἐκτῆσατο· οὐχ ἦπτον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήχθη, τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πάντα ἔτεσι τῆς Ἐκκλησίας προστάς.

Ὁ δὲ γε ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτύγχανε μέτριος· ὑπαχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαριέντος· σιμὸς, ἐπ' εὐθείας τὰς ὄφρῳς ἔχων· ἡμερον βλέπων καὶ προσωνῆς, ὑάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, στουγνότερον κεκτημένος, ὃν καὶ οὐλήν κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς, δασὺς δὲ ἐπ' εὐθείας· ἱκανῶς φαλακρὸς· λευκὸς ταῖς Φριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκατωσμένα ὑποφαίνων.

Τούτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον, ὅτι, εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένων τῶν ἀρετῶν, τούτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότατι τοὺς κατὰ πράξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προσήχθη, ὡς πάντας ἠπτάσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις,

τῆς τε ἐν δόγμασιν ὄθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτεῖλετο. Προέστη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ἀγροδύκοντα ἔτη γενόμενος.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμοιοῖα καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφυλάξον, καὶ τῆς ἑβραϊκῆς βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ἰππόλυτος εἰσδύνει,
Οἶα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
Ἦν οἶα ξυρῶ τοῖς συναθλοῖς ἀκόνῃ.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, πασῷ τοῦ πόλου
Νύμφη πρόσσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἰππολυτον πόντι τρικκοσῆ ἔκτανε ρεῦμα.

Ἄσκη ἡ ἱερά ὁμήγουρις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου, τοῦ καὶ Οὐλπίου Ῥωμύλου καλουμένου· καὶ ὁ μὲν Κενσουρίνος, Μάγιστρος ὢν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβητο τὸν Χριστὸν ληληθῶς, καὶ τῶν Χριστιανῶν ὑπερησπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ, ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἐνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἐπέσει πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἱ τινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τοὺς ἰχώρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἰππόλυτος, ζήλω θείῳ κινήσας, ἦλθε καὶ ἤλεξε τὸν Τυράννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ, ὑπερξέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἰθασάνισε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλεῖσαι μὴ θελήσας βαρβαίων.

Ὁ υἱὸς ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντινου καὶ Εἰρήνης, τῶν Ὀρθόδοξων Βασιλέων, εἰς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προδληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραίων, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγούς εἰς βοήθειαν, οἱ καὶ ἐφθόουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρό-

μωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ φθοναῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοὶ ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περιεκυκλώσαντες αὐτὸν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακὴν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτὸν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τοῦ Χριστοῦ· ὡς δὲ οὐκ ἐπίεσθη, ἀπεκεφαλίσαν αὐτὸν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐικόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσφᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπάγεις, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἄδαμ διερρήξες τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἀπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τῆς ἐν πίσει κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπίσ ἀγαθῆ, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρησασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σέ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σε κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτιὰ δεινῆ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁραϊὰν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δεῖλαιος· νῦν δὲ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτέμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσῶν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἄδαμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρώστια κρατούμενον σώσον, ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τῶν Ἁγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττάται Μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἰρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρὸς, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγοις, προσβάλλον δεικνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιαν Ἑλλήνων ὑθλῆς, πεισθῶ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἶλοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπειθουσι.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πᾶσα προῤῥήσις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρασ ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων, θαύματα πηγαζουσιν Ἀγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Θεοῦ συγκατάβασις.

Σιγῶσαι καὶ κραζουσαι, ὀρώμεναί τε καὶ ἀκούμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωναὶς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαΐσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τῆς ὑμῶν φθόγγους σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελωδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμπάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ριψήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογματικῶν, εἴτις εἰς μέσον παρῤῥησιάσεται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα; Θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ με Παρθένε Δεραίπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλῆσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουράν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκῆσαν τὸν Λόγον, τῆ ἀθα-

νάτη Πατρός, τὸν πάντας θανάτῳ λυτρώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἀγνή πηγαζεις, ἢ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρνούμενοι νῦν, ὑμνεῖμεν τὸν Τόκον σε Ἀχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Ἰνδαλματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνώσων κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνῆμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκίρυκες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἓνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε· θεοποιεῖ γὰρ, ἀλλ' ἔκ εἰς φθορὰν μεθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἐκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὗς ὁ Θεός συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἔνωσιν, ἐγκωμιαστῆς, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσως ἠγήμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὑμῶν, μελωδῶν ἀξιούτω· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τῆ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιζῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εξ ἕρανθῆ μὲν μέγιστοι, δύω λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν ἀυγαζέουσι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτὸ, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμπάλλοντες ἅμα· λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευσος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνία,

λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· αὐτόν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Α**΄στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
• προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
• λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
• ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία,
• ἦκοντα καινεργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει
• φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου,
• ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμο-
• φρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάρισε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μὴ πᾶσαν,
προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με
Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀενάου,
πλησθῆναι καθικέτευε Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Επιφανείσα Παρθένη, τῆς ψυχῆς μου τὸν
ζήφον, φωτὸς σου ταῖς αὐλοῖς ἀσραπαῖς,
αὐγασσον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς
αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἀγνή, τὸν ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νεοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶ-
μα, καὶ βεβλημένους πάθει δεινοῖς, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύ-
σον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα
πάντες σὲ ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Εν τῇ γαστρίσῃ σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρό-
αίωνων, Πατὴρ ὃν περ ἐγέννησεν Υἱόν,
τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμά-
των, σὲ Θεομητορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προ-
σκυνοῦσι, τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν Ἀγίων. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς
μεγάλους.

Ιδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποιμνιον,
ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε,
εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς
συμπαλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν
ὑμῶν ἠδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τρισσολαμπτήρας, Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις ἀλλὰ τρί-
στομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προ-
βάλλεται· ἐν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν
αἱματὶς κατεστομωμένον, αἰεὶ προμαχόμενον,
τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Gennaro.

30

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν.

Υμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν Ἐνδο-
ξοί, καὶ τὴν σάρκα φορούντων ἔτι τὴν
ἀσπίλον· οὐς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς
ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους, τὰ ἄνω πρὸςθεύε-
τε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεῦσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέ-
σποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυ-
κνότητος· καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀ-
πορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε,
μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄτερος τῶν Ἀγίων. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς
Ποιμένας.

Επήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάν-
τα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν,
αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀ-
παύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσαγωγούς, δι-
ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσε-
βοῦντες ὀδηγοῦμεθα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς
μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισὶ· τὰ πρὸ-
σθεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δο-
κῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειῶ-
ται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς·
οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας,
λυμαιομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου
Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἢ εὐσέβεια τῆς αὐτῆς, πρωτοτόκης
υἱὸς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ
ἁμῶμα δι' αὐτῶν, τελειόμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν
λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται,
εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευ-
μάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἢ τῶν σοφῶν, Διδα-
σκαίων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν,
ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς
καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μητὴρ Θεῶ· διὸ
σε καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεο-
τόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

• **Ε**ν νόμῳ σκιαῖ καὶ γραίματι, τύπον κα-
• **Τ**ίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
• μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότο-
• κον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
• κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, ταῖς φεγγοβόλους ἀ-
στραπαῖς, Βασιλείον νῦν τὸν Μέγαν, Γρη-
γόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευ-
φημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Η ἐνιαία Θεότης, πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦ-
μα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγο-
ρίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου,
μὴ χωρισθεῖν σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
Ἀπόλις, ἠλιοσταλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλαχεῖς
τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψαί-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν
τῆς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς
σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς
τῶν Δεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς
ἑσαριθμούς καὶ Δεράποντας, φωστήρας, τῆς
οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς
στύλους, οὓς στεφανοῖς δόξης, ὡς νικήσαντας
στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τῆς
Θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κή-
ρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τῆς ἀκραι-
φνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα
Βασιλείον· τὸν Δεῖον, καὶ Δεορρήμονα Γρηγό-
ριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν
γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύ-
ριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τῆς
Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι,
καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσθεσίας
καταλύτας· σωτήρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ
πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πί-
στεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐ-

ρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ
Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν
τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγό-
ριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς
στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύ-
λους, τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα· ἀ-
πάντων, ἀμαρτανόντων παραμύθιον· πηγαῖς
βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρρύομενοι, ἠδυνόμε-
θα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλ-
μάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ
γῆντων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν
Ἀγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρα-
νῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τῆ Δεσπότης γνω-
ρίζονται. Οἱ λόγοι τῆς λόγους κηρύττεσι, καὶ αἱ
γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπεσιν· ἡμεῖς δὲ, πρὸς
τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῶ τῷ Θεῶ·
τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῶ προσφέρεται
ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ
Μωσεῖ διδὸς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ στρα-
τιαὶ τεθαύμβηται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατε-
χόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμενοι· Συ-
μεῶν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν
ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικύρης ζωῆς πρὸς
τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ· καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων τῶν Ἀγίων, Ὡδὴ γ΄. καὶ δ΄.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος ἰπρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζῆτει Δεκεμβριῶ, δ΄.

Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς
ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόστυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΛΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν
Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αθληταὶ γενναϊότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλη-
τοι, Κύριε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· ὡς
τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον,
τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, τυραννύσας με θραύ-
σατε, καὶ ἴσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη,
καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν
Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τῆ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν
θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ
σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κηφίζον-
τες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς
ἀοράτως τε, προσγινόμενον· ὅπως πίστει καὶ
πέθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σέπτην δυάδα, ὑπὲρ
Τριαδος ἀθλήσασαν.

Ως ναοὶ χρηματίσαντες, τῆ Θεῆ ὠραιότατοι,
Κύριε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰά-
σεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προσρέχοντα, ἀρρώστη-
ματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες,
τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ
ταραττομένην, καὶ τῆ κακίᾳ δουλεύουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν,
ταῖς ψυχικαῖς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύ-
σα, Κύριε καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ
μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἀμιλλαν, τῷ
μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵμα-
τι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ,
στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς ἑ-
ραναῖαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ
ἰάσεις νέμῃσι τοῖς ἐν πίστει τελῶσι τὴν μνήμην
αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εγώ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἀκαρπὸν τῆ
θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδὲ ὅλως
φέρων, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ
πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε·
Τούτου ῥῦσαί με, δεῖξασα καρποφόρον, Ἀχραν-
τε, τῷ Υἱῷ σου τῆ μεσιτεῖᾳ σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργή-
γορσιν πᾶσι δίδόντα, ξύλω ὑπνώσαντα·

ὅπως τοῖς παλαί, ἐν παραβάσειω καρπῷ, ὑπνώ
ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐργή-
γορσιν παραίσχης· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηθεῖ-
σα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὑ-
μνοῖς στέψομεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ,
τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν
αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ
πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφασίς· ὅθεν
καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

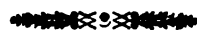
Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστια-
νῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς αἰεὶ,
τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεως,
πάσης· σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην, θείαν μετὰ τὸν
Θεὸν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνῆ, ὃν ἀγεωρ-
γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς
ἑώρακας, τοῦτον κρεμαίμενον, θρηνηθεῖσα ὠ-
λόλυζες, καὶ ἔκραζες· Γέκνον, γλεῦκος ἐναπό-
σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν
εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν
εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων,
τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος,
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλαῖς
Ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα
κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς 5.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θ ἀλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κύρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κύριε
μακάριε, συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκώς,
Ἰωάννη τὸν ἐνδοξον· διὸ τρυφῆς τῆς κρείττο-
νος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατεῖαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κύριε
πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατεῖαν τε λι-
πῶν, Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἤρα-
σθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖ-
κες ἐνθεοὶ, παρθενικὴν ἰσάγγελον στολὴν,

εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο · μαρτυρικῶ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο .

Θεοτοκίον .

Ε'κ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστός, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν .

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί .

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον .

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηραίου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβάνομενοι ἔχαιρον .

Ε'ρρώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικειᾶς τῷ Σταυρῷ φύσεως · τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο .

Θεοτοκίον .

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας · ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν . Ὁ Εἰρμός .

· **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
· **Ε** Χριστέ κράζουσα · Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
· καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα .

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τὰς χαμαιζήλεις ἡδονὰς συμπατῆντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες · ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες .

Θεοτοκίον .

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεῖαν, παρακαλῶ δεόμενος · Ἐλέησον Ἀγνή · ὅτι ὑπερήρανον κεφαλὴν ἀμαρτίαι, καὶ πτοῦμαι Δέσποινα, ταῖς κολάσεις καὶ φρίττω · ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τέτων ῥυσθῆναί με .

· Ἡ Σταυροθεοτοκίον .

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτωνσε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἱ μοι! ποθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα · πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶσε Μακρόθυμε .

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα .

Η' ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην, ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντα, Κύρον Ἰωάννην τε δείξασα .

Κατεβέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐρρώσθεντες (*), Κύρος Ἰωάννης τε, ἐνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν .

Ω'ς σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεραπεῖον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λῶδην, πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν, ἀήττηται Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν .

Θεοτοκίον .

Α'πειρογάμω ἐκύσας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθῆς παρθενεύουσα πάλιν · ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν .

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς .

Σὲ Σῶτερ ἢ δυαὶ τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε · σὺ Ἄγιε ἐν Ἄγίοις, Κύρω καὶ Ἰωάννη, ἀξίως ἀναπέπαυσαι .

Σὸν ἔργον Ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἢ καθαίρεισι · σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας .

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀπτοῦ φρονήματι, ἀλείψαντες τὰς Παρθένους, Ἰωάννης καὶ Κύρος, ἀνδρείας ἀπειργάσαντο .

Θεοτοκίον .

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα · σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεντήμεθα .

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς .

Θύεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἶλοντο, ἢπερ ἀλάστορι θυεῖν, πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τῷ δὲ αἵκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον .

Ηᾠλησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες · τοῖς ξεομένοις δὲ βελη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο, παραδόξως ἐνευροῦντο τῷ θεῷ γὰρ Πνεύματι .

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, σὲ ὠμολόγησε πίστει, δυαὶ ἢ ὁμόφρων καὶ εὐαθλήτως, τοῖς ἀνέμοις, ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος .

Θανάτω, τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν ἤραντο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θεῖᾳ, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι .

Θεοτοκίον .

Κατάρας, τῆς Προμήτορος Εὐᾶς τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα · σὺ γάρ, τὸν Χριστὸν

(*) Τὸ ἐρρώσθεντες οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα, ἀλλὰ σύνθετον ἀπὸ τῆς Ἐν προθέσεως ἤγουν, ῥωσθέντες, καὶ ἐρ-ρῶσθέντες—ἐνδυναμωθέντες .

τεκῆσα Παρθενομήτορ, ἀντί ταύτης, τὴν εὐλο-
γίαν πᾶσιν ἐπήγασας. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυ-
μάτων, εὐληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε
ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χειρερ-
γίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κύριε θεόφρον, σὺν
τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑ-
πάρχετε. Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν
πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θα-
νόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι· καὶ μετὰ
τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς
ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν
ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἰς καὶ πρῶτος εἰμι
ἐγὼ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ
τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει
ὑμῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ
ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ
Ἰωάννη· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας,
καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθέ-
νων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Στίχοι.

Κύρω συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,
Συνθαυματοურγεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρω.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριαὶς θυγατέρων,
Πόθῳ Πατρὸς θνήσκουσι τοῦ πάντων ξίφει.

Κύρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτη τριακοστῇ.

Ὅτι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Κύρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρ-
χον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κύρος,
ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείου πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐξ Ἐδέσσης.
Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς Χριστιανούς
ἐκπορθοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον κα-
ταλαβὼν ὁ Κύρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆ-
μα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσο-
λύμοις γενόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου
Κύρου ἀκούσας, (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐξιώμενος) παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κά-
κιθεν κατὰ φήμην, ἔνθα διέτριβεν, ἀπελθὼν, σονῆν μετ'
αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος, οὕτω καλουμένης Ἀ-
θανασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεο-
δότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν
πίστεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δεί-
σαντες οἱ Ἅγιοι μήτι κάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας

αἰκός, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτίξασαι, παραγενομέ-
νοι ἔθαρσοποιου ἀτάς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον.
Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα, ὁμολογήσαντες, καὶ
αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμή-
θησαν ἅμα ταῖς ῥηθείαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν
Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Οὐϊκτωρίνου, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυ-
δίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν
ἐν Κορίνθῳ.

Στίχ. Ὁ λῶψ μὲλη τρεῖς συντριβέντες γενναῖοι,
Ὡ φθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μὲλη.

Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.

Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφος·
Εἰσελθε Διοδῶρε Μάρτυς, καὶ στέφου.

Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς στέρξει με τὸν Σαραπίνον;

Ἀῖσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ Παπία,
Καὶ τῆ γλυκασμῆ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχης.

Ὅτι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν
ὁμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀν-
τυπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι,
(ἐκ Κορίνθου γὰρ ὤρμητο οἱ Ἅγιοι,) μετὰ πλείστας
αἰκίας καὶ ἀνυποίτους, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς.
Οὐϊκτωρίνος γὰρ, καὶ Οὐϊκτῶρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὄλμῳ
βληθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς. Ὁ δὲ Κλαύδιος, τμηθεὶς
χεῖρας καὶ πόδας, τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διοδῶρος
τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. Σαραπίνος δὲ τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήνησε τὸ
μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Τρυφαινῆς.

Στίχ. Τ' αὔρος Τρύφαινα σὲ τρυφᾷ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς τρυφαῖς πέμπει σε τὰς ἀκη-
ράτους.

Ἄυτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ
κειμένης, θυγάτηρ Ἀναστασίου τινός Συγκλητικῆς,
καὶ μητρὸς Σωκρατίας Χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ
Μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀχθείσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προ-
σενέγκασα. Διεχλευάζε γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ δίσσυρεν, οἷς
τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ᾤοντο, καὶ ἀπο-
στῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ
πεμφθῆναι ἐπῆνυχετο. Ὅθεν, προστάξαντος Καισαρίου Ἡ-
γεμόνος, ἐν καμίνῳ ἐμβάλλεται. Ρυσθείσα δὲ παραδόξως
ἐκείθεν, ἐπὶ μετεώρου κρεμάται· καὶ ἀπορρίψαισα, τοῖς
ὑποκειμένοις ἦλοις ἐμπεριεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ
τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων ταύτης οὐχ ἤψαντο· εἰς δὲ
ὑστερον πελάσας ταῦρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύ-
την, ἔνθα προσέβαλε. Λέγεται δὲ, ἐν ᾧ τὸ αἷμα αὐτῆς
ἐβρύθη, προσελθεῖν πηγὴν ὕδατος διειδυῶς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ
τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἶεν, εἴτε
κτῆνη, ἀρρόμεναι καὶ μετέχουσαι, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ
γάλα προχέουσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, βάρει τῆς ἀχράντου δόξης οἱ Ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, Εὐλογημένος εἶ, ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τῆ καρτερία, τῶν ἀλγηδόνων στεφανούμενοι, Κύρος, Ἰωάννης ὄντως οἱ λατρευταί, τῆς Τριάδος ἀνεκραύαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ, ἐξεκαλέοντο δεινῶς· ἀλλ' οἱ ἀήτητα Μάρτυρες, διὰ κτίσεως ὑπέβαινον, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύρανοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν ὠθουν κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λεῖψανα Μαρτύρων ἀστραπάς, θαυματῶν ἔφανα, τῇ οἰκουμένῃ Χριστέ, τοῦ κακοδαίμονος φάσματος, τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς, ἰάσεις νέμοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πανάγνε, σαρκωθείς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βεληθείς, σῶσαι τὴν ψάλλοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἄϊθος ἀχειρόμητος.

Υπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρίς των ἀητήτων, ὠφθη Ἰωάννης καὶ Κύρου, τοῖς τοῦ

Δεσπότου θείοις προσταύμασι· διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, ταῖς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δὴ, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας, κρήνης ἐκ μᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀσθενούσιν ἀπαρυόμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος· οὓς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀητήτων Μαρτύρων, δυνάει ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα Λόγον δὲ, ἕνα Χριστὸν ἐν δύο φύσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἰκεσίαις τῆς κησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλκος.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, • Χριστὸς συναΐψας, ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων ἕξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς οἰκουμένης ὠφθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν, Κύριε καὶ Ἰωάννη.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θαυματουργεῖ φωστῆρες, Κύριε σὺν τῷ Ἰωάννη, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰάσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σὲ προσασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, πανύμνητε θεοτόκε· σὺ εὐδιαλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, θεοχαρίτωτε Κόρη. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἁσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἀνθητὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντα ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον. Δίς.

Γᾶτροι ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων Μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως· ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοὶ, τὴς σε-

φάνης ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι. Κύριε ἔνδοξε, καὶ σοφὴ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφοροι θείοις Μάρτυσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατύναντα αὐταῖς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Αΐεπαίνοις ἄσμασι, Πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κύριον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθληφόρους καὶ καλλιπαρθένους· αἰτῶντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου· ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίας, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσσ-

ση κατακρίνων τε τοὺς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρά ἐργάζομαι. Θεογεννητορ, τούτων μοι δίδου πάντων διορθωσιν· ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου με Μητηρ καθορώσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τῆ Ἄδης βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τέτη τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσωμαι, τῆς αὐτῆς κακουργίας ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ Πατρι τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω (*) ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

(*) Τὸ, προσαγάγω, διορθῶσι τινὲς εἰς τὸ, προσκομίσω, ἵνα συμφωνήσῃ δῆθεν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω μέλλοντας· ἀλλ' ὁ Ἀόριστος τῆς Ὑποτακτικῆς λαμβάνεται (λέγουσιν οἱ Γραμματικοὶ) καὶ εἰς μέλλοντικὴν σημασίαν, οὐ μόνον μετὰ τῶν ἀποφατικῶν μορίων, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Σελ. Στήλ. Στίχ.

15. β'. 44. ἐν νεκρῶν.

ἐκ νεκρῶν.

69. α'. 2. ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ · δεσποτι-
κὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ
Γορδαίνῃ ὄρωντες, αὐτῶν δὲ
τὸν . . . . .

ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ · αὐτῶν δὲ τὸν . . . . .

— — 38. θεάσασθαι

θεᾶσθαι

MAR 6 1884

JAN 8 1885

~~DUR JUN -6 11~~

~~NOV 9-'56 H~~

3 2044 081 856 783

